

285
35

24
4
28

Caja C-53

Rabínico

Tracciones .

Orden de los cuatro ayunos

סדרת ארבעת ימי צום

Venecia, 1639

Sio. Galleani

R. 30951

Caja C-53

R. 30957

כְּתוּבָה

סדר
ארבע תעניות

• הלא הם • עשרה בטבת •
• צום אסתר • יז בתמוז •
• ותשעה באב •

וכחלק ימים כוראים כנר כדפס
• נוס גדליה ונוס כפור •

כמזות ספרים ויניכנו • כיקולו •
פיוטרוי יאקומוי נייורוכימוי ואלונו
בראגאדיוכי •

IN VENETIA, 1639.

Appresso Gio. Calleoni.

Con Privilegio.

בסבת קודם לזום מכרית עליה צבור יום התענית אחר סבירך
למלך ולקהל חוץ מתענה בחב' וזום כפור' וזום פורי' וסימניך'
א"כף' ואומר אחיכו בית ישראל סמעו זום פלוני יהיה זום פלוני
יהפוך אותו הכה' לסמוץ ולסמחה כדכתיב :

כה אמר יי צבאות זום הרביעי וזום החמישי וזום
השביעי וזום העשירי יהיו לבירת יהודה לששון
ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו :

לעשרה בטבת שחרית

ב

הכנס לכות הכנסת קומר

דאני ברוב חסדך אבא ביתך אשתחווה אל היכל
קדשך ביראתך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על גטילת תידיים:

באי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בחכמה
וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע
לפני כסא כבודך שאם יסתם אחד מהם או אם יפתח
אחד מהם אי אפשר להתקיים ברוך אתה יי רומם
בל בשר ומפליא לעשות:

אלהי נשמה שננתת כי טהורה אתה בראתה
אתה יצרתה אתה נפתתה פי ואתה

טשמרה בקרבנו ואתה עתיד ליטלה כמני ולתחזירה
בי לעתיד לבוא כל זמן שהנשמה בקרבי טורה אני
לפניה יי אלהי ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון
הנשמות: ברוך אתה יי המחזיר נשמות לפגרים
מתים: ברוך אתה יי אלהי מלך העולם הנותן
לשכוי פינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערומים:

ברוך א ב י 2

שחרות לעשרה בטבת

בְּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ דְּאָרְץ עַל הַמַּיִם׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכִיחַ מִצְעָדֵי גְבוּרָה׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל צָרָתִי׃
בְּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגְבוּרָה׃
בְּאֵי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂנוּ יְהוּדִים׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ עֶבֶד׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ אִשָּׁה׃
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְעַבִּיר שִׁנְיָה
מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעַפֵּינוּ׃

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּרַגְּלֵנִי
בְּתוֹרַתְךָ וְתִדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵל תְּבִיאֵנִי
לְיָדֵי חַטָּא וְלֹא לְיָדֵי עֲבִירָה וְלֹא לְיָדֵי נִסּוּן וְלֹא לְיָדֵי
בְּזִיוּן וְתִדְחִיקֵנִי מִיָּצֵר הָרַע וְתִדְבִּיקֵנִי בְּיָצֵר הַטּוֹב
וְתַנְנֵנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּחֵי
וְנוֹמְלֵנִי הַסְּדִים טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹמֵל הַסְּדִים
טוֹבִים׃

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּעִילֵנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מֵעוֹן פְּנִים וּמַעֲזוֹת פְּנִים
מֵאֲדָם רַע מִיָּצֵר רַע מִחֶבֶר רַע מִשְׁכַּן רַע מִפְּנֵע רַע
מֵעֵין הָרַע וּמִלְשׁוֹן הָרַע מִדִּין קָשָׁה וּמִפְּעַל דִּין
קָשָׁה בֵּין שְׂדוּא בֵּין בְּרִית וּבֵין שְׂאֵינוּ בֵּין בְּרִית וּמִדִּינָה
שֶׁל

שחרית לעשרה בטבת

ג

שֶׁל נְהִינָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל דְּבַר תּוֹרָתוֹ:
 וְהָעֶרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבַר תּוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְכַפֵּיפוֹת
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה כָלֵנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
 צִאֲצֵאֵינוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תּוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים
 וְנִתַּן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יי גִּוְתַן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בְּנָיו
 לֵאמֹר כֹּה תִּקְרְבוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמַר לָהֶם יְבָרְכֶךָ
 יי וַיִּשְׁמְרֶךָ וַיֹּאמֶר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְדָּךָ: יִשְׂאֵי פָנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אֱלֹהֵינוּ וַיֵּלֶה אֲבוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב
 מִלְּפָנֶיךָ וּפְקִדְנוּ בְּפִקּוּדֵיךָ וְשִׁוְעָה וְרַחֲמִים
 מִשְׁמֵי שָׁמַיִם קְדָם יְחִזְכּוּר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבַּת הַקְּדוֹמוֹנִים
 אֲבָרְכֶם וַיִּצְחַק וַיִּשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ אֶת הַכְּרִית וְאֶת
 הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבָרְכֶם אֲבִינוּ
 בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֵקֶדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בָּנוּ עַל
 גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיְהִי אֱלֹהִים נֹסֵה אֶת
 אֲבָרְכֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ אֲבָרְכֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי:
 וַיֹּאמֶר

שחרית לעשרה בטבת

ויאמר קח גא את בנה את יהודה אשר אהבת את
 יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שכול עולה
 על אחד ההרים אשר אומר אליה וישכם אברהם
 בבוקר ויחבוש את חמורו ויקח את שני נעריו אתו
 ואת יצחק בנו ויבקע עצי עולה ויקסו לך אל המקום
 אשר אמר לו האלהים ביום השלישון וישגא
 אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק ויאמר
 אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני
 והנער נלכה עד כה תשתחוו ונשובה אליכם
 ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו
 ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם
 יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
 ויאמר הגני בני ויאמר הגר הגא שיהעצים ואור
 השה לעולה ויאמר אברהם אל הים וראה לו השה
 לעולה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום
 אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח
 ויערוך את העצים ויעקוד את יצחק בנו וישם אותו
 על המזבח סמל לעצים וישלח אברהם את ידו
 ויקח את המאכלת לשהוט את בנו ויקרא אליו
 מלאך מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר
 הגני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו
 מאמה כי עתה ידעתי כי יראת אלהים אתה ולא

חשבת את בנך את יחידך כמני וישא אברהם את
 עינו וירא ודגרה איל אחר נאהו בסבך בקרניו וילך
 אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו
 ויקרא אברהם שם המקום ההוא ויראה אשר
 יאמר היום בהר ויראה ויקרא מלאך י אל
 אברהם שנית מן השמים ויאמר כי נשבעתי נאם
 י כי יעז אשר עשית את הדבר הזה ולא חשבת את
 בנך את יחידך כי ברך אברהם והרבה ארפה את
 זרעה כבוכבי השמים וכהול אשר על שפת ים
 וירש זרעה את שער אויביו והתברכו בזרעה
 כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי וישב
 אברהם אל נערו ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע
 וישב אברהם בבאר שבע

רבנו של עולם כמו שיכבש רחמי לעשות רצונך
 בלבב שלם כן יכבש רחמך את כעסך
 ויגול רחמך על מדור ריך והתנהג עמנו י אל הינו
 במדת התסוד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב
 חרון אפך מעמד ומעריך ומאמרך ומנחלתך
 וקיים לנו י אל הינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך
 על ידי משה עבדך באמור וזכרתי את בריתי יעקב
 ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור
 ודאריך אזכור ונאמר ואף נס זאת בהיותם בארץ
 א ד י י אויביהם

שחרית לעשרה בטבת

אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסֹתִים וְלֹא גַעְלָתִים לְבִלּוֹתָם לְהַפִּיץ
בְּרִיתִי אִתְּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם
בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי: וְנֹאמַר
וְשָׁב יי אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶדוּשְׁבִי וְקִבְּצֶה מִכָּל
הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיעֶךָ יי אֱלֹהֵיךָ שְׁמָה: אִם יִהְיֶה
נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יי אֱלֹהֵיךָ וּמִשָּׁם
יִקְחֶךָ: וְהִבִּיאֶךָ יי אֱלֹהֵיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ
אֲבוֹתֶיךָ וְיִרְשֶׁהָ וְהִטִּיבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבוֹתֶיךָ: וְנֹאמַר
יי חֲנֻנּוֹ לֶךָ קוֹיְנוּ הָיָה זְרוּעַם לְבָקָרִים אִף יִשׁוּעַתְנוּ
בַּעַת צָרָה: וְנֹאמַר בְּכָל צָרָתְךָ לֹו צֵר וּמִלֵּאךָ פָּנֵינוּ
דְּחִישֵׁי עַם בְּאֵהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלֵם וּיְנַטְלֵם
וְיִנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: וְנֹאמַר וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַיָּר
קֶדְשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וּבְחִיָּהֶם
לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי כִּי בֵּירְתִי בֵּית תְּפִלָּתִי יִקְרָא לְכָל
הָעַמִּים: אֱלוֹד בְּרִים שְׂאֲדָם עוֹשֵׂה אוֹתָם אוֹכֵל
פִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיָּר: וְהִקְרַן קוֹיְמַת לֹו לְעוֹלָם
הַבָּאוֹ וְאֵלֹו הֵן כְּבוֹד אֲבוֹאִם: וְנִמְלִוֹת חֲסֵדִים
וּבִיקוֹר חוֹלִים: וְהִכְנִסְתָּ אוֹרְחִים: וְהִשְׁכַּמְתָּ
בֵּית הַכְּנִסְתָּ: וְהִבִּיאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם
לְחֵבְרוֹ: וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה בְּנִגְד
כָּלֵם:

לעולם

שחרית לעשרה בטבת

ה

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה
 על האמת ודובר אמרת בלבבו וישביו
 ויאמר רבון העולמים ואדוני האדונים לא על
 צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמך
 דרבים יי שמעה יי סלחת יי הקשיבה ועשה ואל
 תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל
 עמך מה אנו מה היינו מה חסדנו מה צדקותינו מה
 כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו הלא הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא
 היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל כי רוב
 מעשינו תודה וימי חיינו הכל לפניך ומותר האדם
 מן הבהמה אין כי הכל הכל לבד הנשמה שהיא
 עתידה ליתן דין וחשבון לפני כסא כבודך וכל הגוים
 כאין נגדך שנאמר הן גוים כמר מדלי וכשחק מאזנים
 נחשבו הן איים כדק יסול אבל אנחנו עמך בני
 בריהבני אברהם אברהם שנסבעתלו בהר המורה
 זרע יצחק עקיבך שנעקד על גבי המזבח עדרת
 יעקב בנך בכרך שמתהבתך שאתה בתאית ומשמחתך
 ששמחת בו קראת אותו ישראל וישורון לפיכך אנחנו
 חייבין להודות לך ולשבחך ולפארך ולרוממך וליתן
 שבת והידארו לשמך הגדול וחייבין אנחנו לומר
 לפניך שירה בכל יום תמיד אשרינו מרה טוב חלקנו

מה

עֲהָרִית לַעֲשֶׂרָה בַטַּבַּת

צִדָּה נְעִים גִּזְרָנוּ מֵהַ יָפָה כִּי אֵד יִדְוֶשׁנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֵנוּ
מִשְׁכִּימִין וּמַעֲדִיבִין בְּבֵתֵי כִנְסִיּוֹרֵת וּבְבֵתֵי כְּדָרְשִׁיּוֹת
וּמִיַּחְדָּן שְׁמַךְ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אֲמָרִים פְּעֻמִּים בְּאַרְכָּה
שְׁכַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד : אַתָּה הוּא אֶחָד קוֹדֵם שִׁבְרָאתָ הָעוֹלָם
וְאַתָּה הוּא אֶחָד לְאַחַר שִׁבְרָאתָ הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא וְאַתָּה הוּא
וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִתְּמוּ קִדְשֵׁךְ שְׁמֶךְ בְּעוֹלָמְךָ עַל מַקְדְּשֵׁי
צִיּוֹן וּבִישׁוּעָתְךָ תִּרְוֹךְ וְתִנְבִּיָּה קִרְנֵנוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמַּקְדֵּשׁ שְׁמֶךְ בְּרַבִּים : אַתָּה הוּא אֱדֹנָי הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּתּוֹנִים : אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדִיךָ אֵין אֱלֹהִים קִבֵּץ נְפוּצוֹת קוֹדֶךָ
מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת כָּל הָאָרֶץ וּבִירוּיָדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם
בִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהִים לְבָדָּךְ עֲלִיּוֹן לְכָל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָדָם אֶת הַיָּם
וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ יִדְוֶה בְּעֲלִיּוֹנִים
וּבַתַּתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ מֵהַתַּעֲשֶׂה וּמֵהַתַּפְעַל :

אָבִינוּ שִׁבְשָׁמַיִם עֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךְ הַגִּזְרָה
הַגְּבוּרָה וְהַגִּזְרָה שִׁנְגִּירָא עֲלֵינוּ וְקִיִּים לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
דְּדַבֵּר שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה הַזֶּה כְּאֲמֹר בְּעַת
הַהוּא אָבִיא אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֵתְנוּ אֶתְכֶם
לְשֵׁם

לשם ולתהלה בכל עמי הארץ שובי את שבותיכם
לעניכם אמר יי:

יהי רצון מלפני יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול
לנו את כל חטאתינו ותכפר לנו את כל עונותינו
ותמחול ותסלח לכל פשענו ושיכנה בית המקדש
במרה ביימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד שיכפר
בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי כהן
עבדך כאמור: וידבר יי אל משה לאמר: צו את
בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשיריח
ניחוחי תשמרו להקריב לי כמו עדו: ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עולה תמיד: את הכבש אחד תעשה

בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים:

ועשירית האיפה סלת למנחה כלולה בשמן בתות
דביטית ההין: עלת תמיד העשויה בהר סיני לרוח
ניחח אשה ליי: ונסכו רביעית ההין לכבש

האחד בקדש הסד נסד שכר ליי: ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים במנחת הבקר ונסכו תעשה

אשה ריח ניחח ליי:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את
קטורת הסמים בזמן שבית המקדש קיים

באשר צוית אתה על יד משה נביאך בכתוב בתורתך:

ויאמר

שחרית לעשרה בטב

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושלח ויהל בנה
סמים ויל בנה זקה בד בבד יהיה ועשית אתה קטרת
רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש ושהקנת
ממנה הדק ונתת ממנה לפני העדר באהל מועד
אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם
ונאמר ויהקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהטיבו את הנרות יקטירנה ובהעלות אהרן
את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני
יי לדרתיכם

תנו רבנן פטום הקטורת ביצר שלש מאות
וששים ושמן מנים היו בה שלש מאות
וששים וחמשה כמנין ימות ההמה מנה בכל יום
מחציתו בבקר ומחציתו בערב ושלשה מנים
היתרים בהן גדול בערב יום הצפורים
מחזירין למכת שרת ונוטל ממנה מלא הפניו כדי
לקיים מצות דקה מן הדקה ואחד עשר סמנים
היו בה ואלו הן הצרי והצפורין והחלבנה
והל בנה משקל שבעים שבעים מנה צור וקציעה
ושבולת נרד וברכום משקל ששה עשר ששה
עשר מנה קשט שנים עשר קליפה שלשה
קנמון תשעה בורית ברשינא תשעה קבין יין
קגריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם לא מצא יין
קפריסין

שחרית לעשרה בטבת

ז

קפריסין מביא המר חזק עתיק; מלח סדומית רובע
חקב מעלה עשין כל שהוא רבינתן הבבלי אומר
אף מכיפת הירדן כל שהוא אסנתן בהדבש פסלה
ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר היצרי אינו אלא שרף
הנוטף מעצי הקטף: בודית כרשינא

למה היא באה: כדי ליפות בה את הצפורן כדי
שתהא נאה: יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות
בו את הצפורן מפני שהיא עזה: והלא מירגלים
יפין לה: אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש
מפני הכבוד:

אבני הוה מסדר סדר המערכה משמא דנמרא
ואלבא דאבא שאול: מערכה גדולה:

קודמת למערכה שנייה של קטורת: ומערכה שנייה
של קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים: וסדור
שני גזירי עצים קודם לדישן מזבח הפנימי:

ודישן מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות:
והטבת חמש גרות קודמת לדס התמיד ודס התמיד:

קודם להטבת שתי גרות: והטבת שתי גרות קודמת
לקטרת: וקטרת קודמת לאברים: ואברים קודמין
למנחה: ומנחה קודמת לתביתין: ותביתין קודמין
לגסבין: וגסבין קודמין למוספין: ומוספין קודמין
לבוזבין:

שהחרו לעשרה בטבת

לכויכין: וכו' קודמין לתמיד של בין הערבים!
שנאמר ועוד עליה העולה הורקטיר עליה חלפי
השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם:

אנא בבחנדי לתיטינג תתיר צדורה:

קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נוראו
נא גבור דור שייחודך כבבת שופרם:
ברבם טהרם רחמי צדקה תמיד נומלם:
הסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:
יחיד נאה לעמך פנה וזכרי קדושתך:
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע
תעלומות:

רבך העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד
במועדו ולהיות פהנים בעבודתם ולוים
בדוכנם וישראל במעמדם ועתה בעונתינו הרב
בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לאכה
בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו
ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהוה רצון
מלפניך ייאהינו ואהי אבותינו שיהא שיה שפתינו
חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן
התמיד במועדו ועפרנו על מעמדו ונאמר ושהט
אתו על ירך המזבח עפנרה לפנינו וירקן פני אהרן
ובתנים את דמו על המזבח סביב ונאמר ואת

התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלאים
ולזבח השלמים:

אזרחו מקומן של זבחים קדש יקדש שיש שחייטתן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחייטתן

בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הזאת
על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
אחת מהן מעבבת: שני דם הים היה שפך על יסוד
מערבי של מזבח החצון ואם לא נתן לא עבב:

פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין שחייטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון

ודמן טעון הזאה על הפרכת ועל מזבח הזהב
מתנה אחת מהן מעבבת: שני דם הים היה שופך

על יסוד מערבית של מזבח החצון ואם לא נתן
לא עבב: אלו ואלו נשרפין בבית הדשן:

חטאות הצבור והיחיד אלו הן חטאות הצבור:
שעיר וזאשי חדשים ושל מועדות

שחייטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד עלה

לכבש ופנה לסובב ובאלו לקדן דרומית
מרחית מרחית צפנית צפנית מערבית מערבית

דרומית שני דם הים היה שופך על יסוד הדרומית
וזאכל יול פנים מזהקל עים לזכרי בהמה בכל מאכל

שחרית לעשרה בטבת

ליום ולילה עד חצות: העלה קדש קדשים שחיטתה
 בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
 מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל
 לאישים זבחי שלמי צבור ואשמות אלוהן אשמת
 אשם גולות אשם מעילות אשם שפחה הרופה
 אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתו בצפון
 וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי
 בהנדה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות:
 התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתו בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
 בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד
 חצות: המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס
 נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
 שלמים קדשים קלים שחיטתו בכל מקום בעזרה
 ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
 אחד: המורס מהם ביוצא בהם אלא שהמורס
 נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
 הבכור והמעשר והתפסח קדשים קלים שחיטתו
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אהת ובלבד
 שיתן כנגד היסוד: שינה באכילתו הבכור נאכל
 לכהנים

לכהנים והמעשר לכל אדם ונאכלק בכל העיר
 בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד הפסח אינו
 נאכל אלא בלילה אינו נאכל אלא עד חצות
 אינו נאכל אלא למנחתו אינו נאכל אלא עליו
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת מקל וחומר מנזרה שוה מבנין
 אב ובתוב אחד מבנין אב ושני כתובים מכלל
 ופרט מפרט וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן
 אלא כעין הפרט מפרט שהוא צריך לכלל ומכלל
 שהוא צריך לפרט וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 מן הכלל לפרט לא ללמד על עצמו ויצא אלא
 ללמד על הכלל כלו יצא וכל דבר שהיה בכלל
 ויצא לטעון טעון אחד שהוא בענינו יצא להקל
 ולא להחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון
 טעון אחר שלא בענינו יצא להקל ולהחמיר וכל
 דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש אי אתה
 יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו
 בפרוש ודבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו
 ושני כתובים המכחישים זה את זה עד שיבא
 הכתוב השלישי ויקריע ביניהם יהירצון מלפניו יי
 אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך

יתגדל

ויתקדש שמייה רבא בעלמא די ברא
 כרעותיה וימליך מלכותיה ויצמח
 פורקניה ויקרב משיחיה בחייכון וביומיכון ובחיי
 דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
 יהא שמייה רבא מברך לעלם לעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרוכס ויתגשא ויתגדר ויתעלה
 ויתהלל שמייה דקודשא בריך הוא לעילא מכל
 ברכתא ישירתא תושבחתא ונתחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל
 תלמידי תלמידיהון דעסקין באורייתא
 קדישתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא
 לנא ולהון ולכון הנא וחסדא ורחמי מן קדם
 מאריה שמיא וארעא ואמרו אמן יהא שלמא
 רבא מן שמיא חיים ושבע וישועה ונתחמיה ושיזבא
 ודפואה וגאולה וסליחה וכפרה ורייח ונהצלה לנו
 ולכל ישראל ואמרו אמן עושה שלום בפרומיו
 הוא כרחמי עושה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו
 שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו
 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשיו יי דרשו יי
 ועו

ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפל אותיו אשר עשה
 מפתיו ומשפטיו פיהו: זרע ישראל עבדו בני יעקב
 בחיריו: הוא יי אל הינו בכל הארץ משפטיו: זכרו
 לעולם בריתו דבר ציה לאלף דור: אשר פרט את
 אברהם ושביעתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק
 לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען
 חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים
 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר:
 לא הניח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: אל
 חגעו במשיחיו ובנביאי אל תרעו: שירו ליי כל הארץ
 בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים ארת כבודו
 בכל העמים נפל אתיו: כי גדול יי ומהלל מאד
 ונודא הוא על כל אלהים: כי כל אלה העמים
 אלילים יי שמים עשה: הוד והדר לפניו עיו וחדוה
 במקומו: הכול ליי משפחות עמים הכול ליי כבוד וטוה:
 הכול ליי כבוד שמו שאי מנחה ובואו לפניו השתחוו
 ליי בהדרת קדש: חילו מלפניו כל הארץ אף
 תבן תכל כל תמוט: ישמחו השמים ותנל הארץ
 ויאכרו בגוים יי מלך ידעם הים ומלואו יעלץ השרה
 וכל אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפניו יי כי בא
 לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב לעולם
 חסדו: ואמרו הושיענו אל חי ישענו וקבצנו ורצילנו

שחרית

מן הגוים להודות לַשֵּׁם קְדוֹשׁ הַשֵּׁה לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלַתְךָ׃
 בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
 כָּל הָעַם אֲמֵן וְהִלֵּל לַיי׃ רִמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ
 לַיהוָה בְּגִלּוֹי קְדוֹשׁ הוּא׃ רִמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ
 לַיהוָה קְדוֹשׁ בְּיַדְשֵׁי אֱלֹהֵינוּ׃ וְהוּא רַחוּם יַכְפֵּר
 עוֹן וְלֹא יִשְׁחִירַת וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב כָּל
 חַמְתּוֹ וְאַתָּה יי לֹא תִבְלֵא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי הַסֹּדֵק וְאַמְתָּךְ
 חֲמִיד וְצַרוּנֵי׃ זְכַר רַחֲמֶיךָ יי וְתִסְדִּיק כִּי מַעֲלָם הַמָּה׃
 תִּנְנֵנוּ לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעִזּוֹ בַּשְּׁחָקִים׃
 נִזְרַא אֱלֹהִים בְּמִקְרָשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל רַחוּם נוֹתֵן עֹז
 וְתַעֲצוּמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים׃

אֵל גְּקָמוֹת יי אֵל גְּקָמוֹת הַזּוֹכִיעַ׃ הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט
 הָאָרֶץ הַשֶּׁב גְּמוּל עַל גְּאוֹים׃ לֵיי הַיְשִׁיעָה עַל
 עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה׃ יי צַבָּאוֹת עֲמֵנוּ מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה׃ יי צַבָּאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ׃ יי
 הַיְשִׁיעָה רַמְלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ׃ הַיְשִׁיעָה אֶת
 עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת גְּחַלְתְּךָ וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד הָעוֹלָם׃
 נַפְשֵׁנוּ חִכְתָּה לֵיי עֲזָרְנוּ וּמְנִיעֵנוּ הוּא׃ כִּי בּוֹ יִשְׁמַת
 לְבָנוּ כִּי בַשֵּׁם קְדוֹשׁ בְּמַחְנוּ וַיְהִי חֲסֹדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
 יִחַלְנוּ לָךְ׃ הִרְאָנוּ יי חֲסֹדְךָ וַיִּשְׁעָה תִתֵּן לָנוּ׃ קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חֲסֹדְךָ׃ אֲנִכֵּי יי אֱלֹהֵיךָ
 בַּמַּעֲלָה מֵאֵדָרְצִים צְרִימֵי הַרְחֹק פִּיד וְאַמְלֵאָהוּ׃

אשרי

אשרי העם שככה לו אשרי העם ש"י אלהיו:
 נאני בחסדך בטחתי וגל לבי בישועתך **אשריה**
 ל"י כי גמל עלי:

*Exultabote
 Dne, quia
 miam sura-
 pithi me.
 Psal. 29.*

אדוממך י"י כי דליתני ולא שמחת איבילי י:
 אלהי שועתי אליה ותרפאני: י העלית
 מן שאול נפשי חיתני מירדי בור: זמרו ל"י חסדיו
 והודו לזכר קדשו: כי רגע כאפו חיים ברצונו
 בערב יליו בכיול כקר רגה: ואני אמרת כי שלוי
 כל אמוט לעולם: י ברצונך העמדתה להררי עוז
 הסדרת פניך היותי נכהל: אליה י אקרא ואל
 י אתחנן: מה בצע פדמי ברדתי אל שחת היודך
 עפר היגיד אמתך: שמע י וחנני יהיה עוזר לי:
 רחמתי מספרי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: למען ימרה כבוד ולא ידום י יאלהי
 לעולם אודה:

*Benedic anima
 mea Dno.
 et omnia in-
 teriora mea
 Ut Psal. 102.*

לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו:
 ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל גמוליו:
 הסולח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיבי: הנואל
 משחת חייכי המעטר בי חסד ורחמים: רמשיבוע
 בטוב עריך תתחדש בגשר נעורכי: עשה צדקות
 יי ומשפטיו לכל עשוקים: יודש דרכיו למשה לבני
 ישראל עלילותיו: רחוב והנח יי ארך אפיו ורב
 חסד

שחרית

חסד: לא לנצח יריב ולא לעולם ישור: לא בהטאנו
 עשה לנו ולא בעונותינו נמל עלינו: כי כנבה שמים
 על הארץ גבר חסדו על יראו: ברחק מזרח ממערב
 הרחיק ממנו ארת פשעינו: ברחם אב על
 בנים רחם יי על יראו: כי הוא דעי צרנו זכור
 כי עפר אנחנו: אגוש כחציר ימיו כציץ השדה
 בן יציץ: כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכידנו
 עוד מקומנו: וחסד יי מעולם ועד עולם על יראו
 וצדקתו לבני בנים: לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו
 לעשותם: יי בשמים הבין כסאו ומלכותו בכל
 משלה: ברכו יי מלאכיו נברי כח עשי דברו
 לשמע בקול דברו: ברכו יי כל צבאו משרתיו
 עשר רצונו: ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות
 ממשלתו ברכי נפשי את יי:

יי הוא האלהים: יי הוא האלהים:

יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: יהוה

יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהוה יי

אחד ושמו אחד: הושיענו יי אל הינו וקבצנו מן

הגוים להודות לשים קדשך להשתבח בתהלתך:

ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר

כל העם אמן הללוהו: כל הנשמה תהלל יה

הללויה:

למנוצח

למנוח מזכור לדוד: השמים מספרים כבוד
 אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יוס ליום
 יביע אמר ולילה ללילה יחיה דעת: אין אמר ואין
 דברים בלי נשמע קולם: ככל הארץ יצאקום
 ובקצה תכל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא
 כחתן יצא מחפתו ישיש כנכור לרוץ ארח: מקצה
 השמים מוצא אותה קופתו על קצותם ואין נסתת
 מחמתו: תורתו המיטה משיבת נפש עדותו
 נאמנה מחכימת פתי: פקודי ישרים משמחיל לב
 מצות יברה מאירת עינים: יראתו טהורה
 עומדת לעד משפטי אמת צדקו יחדו: הנחמדים
 מזהב ומפזר ומתוקים כדבש ונופת צופים: גם
 עבדך נזרר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מייבין
 מנסתרות נקני: גם מזדים חטוד עבדך אל ימשלו
 בי או איתם ונקתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך יצורי וגואלי:

ברוך שאמר והיה העולם ברוך אומר ועושה
 ברוך נזר ומקיים ברוך עושה בראשית
 ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות
 ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך מעביר
 אפילה ומביא אורה ברוך אל חיל לעד וקיים לנצח
 ברוך שאין לפניו עולה ולא שבתה ולא משוא

שחרית

בָּנִים וְלֹא מִקַּח שׁוּחַד צְדִיקָה הוּא כְּכֹל דְרָבִיו
וְחֶסֶד כְּכֹל כְּעֲשׂוֹי בְרוּךְ שׁוּדָה וּמְצִיל בְרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ וּבְרוּךְ זְכוֹרוֹ לְעוֹלָמֵי עַד בְרוּךְ אַתָּה יי
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ אֵב
הַרְחֵם מְהֵרָה בְּפִי עַמּוֹ מְשׁוּבָח וּמְפֹאָר בְּלִשׁוֹן
כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו ע"כ מו מינות:

וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדְךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
וְהַיְדוּךְ נְגִלְדֶךָ נְשַׁבְּחֶךָ נִפְאָרְךָ נְרוֹמְמֶךָ
וְנִמְלִיכֶךָ וְנִקְדִישֶׁךָ וְנַעֲרִיצֶךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מִלְּבָבוֹ
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מְשׁוּבָח וּמְפֹאָר שְׁמוֹ
עַדִּי עַד בְרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֵלֵל בְּתוֹשֵׁבֹת
מְזִמֹר לְחֹדֶה חֲרִישׁוֹ ליי כָּל הָאָרֶץ: עַבְדּוֹ אֵת
יי בְּשִׁמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרַנְנָה: דְּעוּ בִּי יי

*subilate Deo omni
terra - P. 99.*

הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מְרֻעֹתוֹ:
בְּאוֹ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרְתּוֹ בְּרֵהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרַפְּ
שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דוֹר וָדוֹר אֲמִנְהוּ:
יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם וְשִׁמְחָה יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַר
מִבְּאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יי: רַם עַל כָּל בָּנִים יי עַל הַשָּׁמַיִם
בְּבוֹדוֹ: יי שְׂמֵךְ לְעוֹלָם יי זְכוֹר לְדוֹר וָדוֹר: יי
בְּשָׁמַיִם הַכִּיז בְּסֵאוֹ וּמַלְכָתּוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה: יִשְׁמַח
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּנֵי יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ יי

מלך

מֶלֶךְ יִימְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יִמְלֹךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבוֹת
 גֵּוִים מֵאַרְצוֹ׃ יִהְיֶה עֵצַת גֵּוִים הִנֵּיא כְּהַשְׁבוֹת
 עַמִּים׃ רַבּוֹת מִחַשְׁבוֹת כָּל־בַּיִשׁוּעַת יִי הִיא
 תְּקוּם׃ עֵצַת יִי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מִחַשְׁבוֹת לְבוֹלְדוֹר
 נְרוֹד׃ כִּי הוּא אֱמַר וַיְהִי הוּא אֲצִוֶה וַיַּעֲמֵד׃ כִּי
 בָחַר יִי בְצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֶׁב לּוֹ׃ כִּי יַעֲקֹב בָּהָר לְוִיָּה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ׃ כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יִי עַמּוֹ וְנִחַל תּוֹלֵא
 יַעֲזוֹב׃ וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֲוֹן לֹא־יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה
 לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַטָּאת׃ יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ׃

אֲשֶׁר־יִי וּשְׁבִי בֵיתְךָ עוֹד יְהִלְלוּךָ סֵלָה׃ אֲשֶׁר־יִי
 הָעַם שָׁכְבָה לֹא־אֲשֶׁר־יִי הָעַם שָׁמַיִם אֱלֹהֵי׃

תְּהַלְלֶנּוּ לְדוֹר אֲרוֹמָסָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֲבִרְכָה שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד׃ בְּכָל יוֹם אֲבִרְכֶךָ וְאֶהְלֵלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
 גַּעֲד׃ גְּדוֹל יְיָ וְסוֹדוֹ לֵל מֵאֹד וְלִגְדוּלָתוֹ אֵין חֶקְרוֹ׃ דוֹר
 לְדוֹר יִשְׂבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ גִּידוֹ׃ הַדָּר כְּבוֹד
 הַיְדוּד וְדַבְרֵי גִפְלֵי אֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה׃ נְעוּז נִוְרָאוֹתֶיךָ
 יֵאמְרוּ גְדוּלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ זְכַר רַב טוֹבְךָ יִבְיַעוּ
 וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ׃ חַנּוּן וְרַחוּם יִי אֲרַח אֲפִים וְגִדְל
 חֶסֶד׃ טוֹב יִי לְכָל יְרַחֲמֵיוֹ עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ
 יִי כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְיֶכָה׃ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 יֵאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ׃ לְחַדְרֵי עַלְבָּנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
 וְכַבֹּד

Exaltabak
 Dear meus
 Rex. P. 144.

שחרית

וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממלתך בכל דור ודור: סומך " לכל הנפלים
 וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה
 נוהג להם את אכלם בעתו: פותח את ידיה ומשביע
 לכל חירצון צדיק " בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
 קרוב " לכל קוראיו לכל אשר יקר אורו באמת רצון
 יראו ויעשה ואת שועתם ישמע ויושעם: שומר "
 את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת "
 ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הללויה הללו נפשי את " אהללה " בחיי אומרה
 לאלהי בעודי אל תבטחו בנדיבים בבן
 אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ושוב לאדמתו ביום
 זהוא אבדו עשתו גותיו: אשרי שאל יעקב בעורו
 שברו על " אלהיו: עשה שמים וארץ את היס ואת
 כל אשר בס השומר אמת לעולם: עושה משפט
 לעשוקים נהן לחם לרעבים " מתיר אסורים:
 " נפקח עינים " זקף כפופים " אהב צדיקים " שומר
 את גרים יהוס ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות:
 ומלוד " לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
 הללויה ביטוב זמרה אלהינו בני נעים נאור
 תהלה: בונה ירושלים " נדתי ישראל

*Lauda anima mea
 Dominum - Ps. 145.*

יבנם: הרופא ל שבירי לב ומחפש לעצבותם:
 מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול
 אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד
 ענוים יי משפיל רשעים עדי ארץ: ענו לעבתודה
 זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים בעבים
 המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נתן
 לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא
 בנבורת רהום יחפץ לא בשוקי האישי נדעה:
 רוצה יי את יראיו את המיחלים להסדו: שבחי
 ירושלם את יי הלל אל היק ציון: כי חזק בריחי
 שעריך ברך בנגד בקרבך: השם נבלך שלום חלב
 חטים ישביעד: השולח אמרתו ארץ עד מהרה
 ירוץ דברו: הנותן שלג בעמר כפור באפר יפור:
 משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי עמד: ישלח
 דברו ומסס ישב רוחו יזלו מים: מניד דבריו ליעקב
 וחקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל נוי
 ומשפטיו כל ידעום הללויה:

Laudate Dominum
 de caelis,
 Laudate eum
 in excelsis.
 Ps. 148.

הללויה הללו ארת יי מן השמים הללויה
 במרומים: הללויה כל מלאכיו והללויה
 כל צבאו: הללויה שמש וירח הללויה כל כוכבי
 אור: הללויה שמי השמים והמים אשר מעל
 השמים: יהללו את שם יי כיהוא צדה ונבראו:
 ויעמידם

שחדיית

ויעמידם לעד לעולם הקנתו ולא יעבור: הללו
 את יימן הארץ הננייכים וכל תהומות: אש ובדר
 של גוקיטור רוח סערה עשה דברו: ההרים
 וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה
 דמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאמים שרים
 וכל שפטי ארץ: בחורים וננס בתולות זקנים עם
 גזערים: יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו
 על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל
 חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

הללויה שירו ליי שיר חדש תהלהו בקהל
 חסידים: ישמח ישראל בעשיו בני
 ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף ובנור
 ויזמרו לו: כי רוצה יי בעמו יפאר עמים בישועה:
 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: רוממות
 אל בגרוגס וחרב פיפיות בידם: לעשות נקמה
 בנזים תוכחות כל אמים: לאסור מלכיהם כחוקים
 ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם משפט
 כחוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:

*Cantate Domino cantium
 novum, Lau. ciii - 14. 149.*

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
 הללוהו בגבורותיו הללוהו ברוב גדלו
 הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל ובנור: הללוהו
 בתף ומחול הללוהו במינים ועונב הללוהו בצלצלי
 שמע

*Laudate
 Dny in san
 ctis eius.
 B. 150.*

שמע הללוה: בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
 יה הללויה: ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי
 מציון שכן ירושלם הללויה: ברוך יי אלהים אלהי
 ישראל עשה נפל אות לברו: וברוך שם כבוד
 לעולם ועל לא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

בברך דוד ארת יי לעיני כל היקהל ויאמר דוד
 ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם
 ועד עולם: לך יי הודיה ונהנברה והתפארת
 ונהנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה
 והמתנשא לכל לראש: והעשיר והכבוד מלפניך
 ואתרו מושל בכל: ובידך כח ונכונה ובידך לנהל
 ולחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים
 לשם תפארתך: ויברכו שם כבודך ומרומם על כל
 ברכה ותהלה: אתה הוא יי לברך אתה עשית
 את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר
 עליה הימים וכל אשר בהם ואתה פתיה את כלם
 וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יי האלהים
 אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור בשדים ושמת
 שמו אברהם: ומצאת את לבו נאמן לפניך וברוח
 עטו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי האמרי
 והפריז והיבוס והנרזשיל לתת לזרעו ותקם את
 דברך כי צדיק אתה: והרא את עיני אבותינו במצרים

שחרית

וְאֵת זַעֲקַתְּם שִׁמְעַת עַל יַם סוּף׃ וַתֵּן אֶתוֹת וּמוֹפְתִים
בַּפָּרֶעָה וּבִכְבֹּל עַבְדֵיךָ וּבְכָל עַם מִצְרָיִם׃ כִּי יָדַעְתָּ כִּי
הַיִּידוֹן עָלֶיךָ וְתַעֲשֶׂה לָּךְ שֵׁם כְּבוֹדִים הַזֶּה׃ וְהִים
בִּקְעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּרוּד הַיָּם בִּיבַעֲרָה וְאֵת
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֲבָן בַּמַּיִם עֲזוּיִם׃
וַיֹּשַׁע בְּיוֹם הַרְדּוֹ וְאֵת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שַׁפַּת הַיָּם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה׃ בַּמִּצְרַיִם וַיֵּרָא הָעַם
אֶת ׀ וַיֹּאמְרוּ בְּיָד מֹשֶׁה עֲבָדוּ׃

אֲזַיִר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אֲשִׁירָה לַיְיָ כִּי נָאָה נָאָה סוֹס וְרִכְבוֹ רָמָה
בְּיָם׃ עֲזוּ וּזְמַדְתָּ יְהוָה
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֹנִי וְהוֹדוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֵל מִמְּנֵהוּ׃ יְיָ אִישׁ
מִלְחָמָה׃ יְיָ שָׂמוּ׃ מְרַכְּבוֹת פָּרֶעָה וַחֲלוֹי יָרָה
בְּיָם וּמִבְּחַר שְׁלִישֵׁי טָבְעוּ
בְּיָם סוּף׃ תְּהוֹמוֹת יְבִסְמוּ יָרְדוּ
בַּמַּצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֲבָן׃
יְמִינֶהּ׃ יְיָ אֲדָרֵי בִכְחַ יְמִינֶהּ׃ יְיָ תִרְעַץ אֹיִב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנֶה תִהְרֹס קִמְיָהּ
וְשִׁלַּח חֲרֹב וְאִכְלְמוּ בְקִשׁ׃ וּבְרוּחַ אַפְּךָ
נִעְרַמוּ

*Cantico Moyse
Cantemus
Dno.*

גַּעְרָמוּ מִיּוֹם נִצְּבוּ בְּמוֹנֵי
 גִּזְלִים קָפְאוּ תְּרוּמוֹת כָּל בַּיִם : אָמַר אֲוִיב
 אֲרָדָה אֲשִׁינָה אֲחַלֵּק שֶׁלֶל
 תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבֵי תוֹרֵי שְׁמוֹ יְדִי :
 נִשְׁפָּת בְּרוּחָהּ בְּסָמוֹיִם
 צִלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים : מִי כְּמִכָּח
 בְּאֵלִים יְיָ מִי כְּמוֹכָהּ
 גִּאֲדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פִלְא :
 נְטִירַת יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ
 אֲרִץ : נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עַם זֹנֵה אֱלֹתֵי נִהְלֵת בְּעוֹד
 אֵל נוֹה קֶדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ
 עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵל אֲחוֹ יֹשְׁבֵי פִלְשֵׁת : אֲזַנְבָּהֶלּוּ
 אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מִואָב
 יֵאֲחֹזְרוּ רַעַד נְמוֹנֵי כָל יֹשְׁבֵי בְּנֵעַן : תִּפּוּל
 עֲלֵי־הָאֵימָתָה וּפְחָד
 בְּגִדוֹל זְרוּעֶה יִדְמוּ בְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּהּ יְיָ
 עַד יַעֲבֹר עִם זֹנֵה קְנִיּוֹת :
 תִּבְנֵאמוּ וְרַחֲמֵעִמוּ בְּהִרְנַחֲלָתְךָ מִכּוֹן
 לְשִׁבְתֶּךָ פַּעֲלָתִי יְיָ
 מִקֶּדֶשׁ יְיָ כֹּונֵנֵי יְדִידִי : יְיָ מִלּוֹךְ לְעוֹלָם וָעַד : כִּי לֵי
 דִּמְלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּנוֹיִם : וְעָלוּ מוֹשֵׁעִים בְּהִרְצִיּוֹן
 לְשִׁפּוֹט אֶת הָרַע עֲשׂוֹ וְהִיָּתָה לֵי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְיָ
 לְמֶלֶךְ

שחרית

למלך על כל הארץ ביום זה הוא יהיה יי אחד ושמו

אחד:

ישתבח שמה לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמיסובארץ כי להנאה יי אלהינו
ואהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבתה הלל ומרה
עוז ומשלה נצח וגבורה גדולה תהלה ותפארת
קדושה ומלכות ברכות והודאות לשם הגדול
והקדוש ומעולס ועד עולם אתה אל ברך אתה יי
מלך גדול ומהלל בתשכחות אל ההודאות אדון
הנפלאות כורא כל הנשמות רבון כל המעשים
הבוחר בשירי ומרה מלך הי העולמים אמן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די בר
ברעותיה ומליך מלכותיה ויצמח
פירקניה ויקרב משיתיה כחייכון וביומיכון ובחיו
דכל בית ישראל בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלסולעלמי עלמא ויתברך
ושתבח ותפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדר ויהעלה
ויתהלל שמה דקדשא ברך הוא לעילא מכל
ברכתא שירתא תושבחתא ונחמתא דאמית
בעלמא ואמרו אמן:

ברכו אתי המבורך: ואנשים מקטל בלמ ושתבח
ותפאר שמו של מלך מלכי המלכים
דקדוש

הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומכל עדו
 אין אלהים יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ומרום
 על כל ברכה ותהלה: ויזכין נקול רס ברוך יי המבורך
 לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור
 ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל:
 המאיר לארץ ולדרים עליה ברהמים וטובו מתדוש
 בכל יום תמיד מעשה בראשית מה רבו מעשיך יי
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניגה: המלך
 זמרום לבדו מאז המשובה והמפואר והמתנשא
 מימות עולם אלהי עולם כרחמיק הרבים רחם עלינו
 אדון עוננו יצור משגיבנו מגן ישענו משגב בעדנו:
 אל ברוך גדול דעה הבין ופעל זהיר חמה
 טוב יצר כבוד לשמו מאורורת נרתן

סביבות עוזו פנות צבאות קדושים רוכמי שדי
 תמיד מספרים כבוד אל וקדושתו: תתברך יי
 אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת על
 כל שבת מעשה ידך ועל מאורי אור שצרת
 יפארוך סלה: תתברך לנצח יצורנו מלבנו
 וגואלנו בורא קדושים ישחבח שמך לעד מלבנו
 יוצר משרתים: ואשר משרתיו כלם עומדים ברום
 עולם ופשמעים ביראה יחד קול בדברי אלהים

היים ומלך עולם : כלם אהובים כלם ברורים כלם
 גבורים כלם קדושים כלם עושים באימה וביראה
 רצון קוניהם וכלם פותחים את פיהם בקדושה
 ובטרה בשירה ובזמרה וברכים משבחים
 כפארים ומקדישים ומערוצים וממליכים את שם
 האל המלך הגדול הנכבד והנורא קדוש הוא
 וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה
 ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנהת
 רוח בשפה ברורה ובנעימה קדושה כלם
 כאחד עונים באימה ואומרים ביראה קדוש
 קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו
 והאופנים ותיות הקדש ברעש גדול מהנשאים
 לעומתם משבחים ואומרים ברוד כבוד יי ממקומו
 לאל ברוד נעימות יתנו למלך אל היוקנים
 זמירות יאמרו ותושבחות ישמיעו כי
 הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עושה
 חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות
 בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפל אות
 המחדש טובו בכל יום המיד מעשה בראשית
 כאמור לעושה אורים גדולים פי לעולם חסדו
 והתקן מאורות משמח עולמו אשר ברא ברוד
 אתה יי יוצר המאורות :

שחרית לעשרה בטבת יח

אֱהָבֵת עוֹלָם אֶהְיֶה לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוֹלָה
 וַיִּתְּרָה חֲמֵלֶת עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּעִבּוֹר
 שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל וּבְעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בְּךָ
 וַתִּלְמְדוּם חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שְׁלָם
 כִּן תִּחַנְנוּ אָבִינוּ אֲבֵי הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ
 וְחַן בְּלִבְנוּ בִּינְה לְהַבִּין וְלֵה שְׂכִיל לְשִׁמוֹעַ לְלַמּוֹד
 וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַלְּמוֹד תִּזְכְּרֵךְ בְּאַהֲבָה וְדַאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּתוֹרָתְךָ וַיִּחַד לְבָבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
 אֶת שְׁמֵךְ לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם וְלֹא נִכְשַׁל לְעוֹלָם
 וְעַד כִּי כִשֵּׁם קִדְשֵׁךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּטָחוּנוּ
 נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ וְנִחְמִידָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְנִסְדִּיק הַרְבִּים אֵל יַעֲבֹדְנוּ נִצְחָה סֵלְהַ נְעֻד וְהָבֵא
 עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם מְהֵרָה מְאֹרְבֵט בְּנִפּוֹת
 הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עוֹל מֵעַל צְוָאֲרֵינוּ וְהוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמוֹת
 לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵר פּוֹעַל יִשְׁמְעוֹת אֶתְּךָ וּבְנוּ
 בְּחֵרֶת מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ מִלְּבָנוּ לְשִׁמְךָ
 הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִתְדֶךָ וּלְאַהֲבָה
 אֶת שְׁמֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה

Audi Israel:
 Dns Deus
 unus Deus
 unus est.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מְלִכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וְאַהֲבַת אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל 2 3 ב 1

עֲזָרוֹת לַעֲשֶׂרָה בַטֶּבֶת

בְּכָל לַבִּקְהָ וּבְכָל נַפְשָׁהּ וּבְכָל מֵאָדָה׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לַבִּקְהָ׃ וְשָׁנַנְתֶּם
לְבַנְיָהּ וּדְבַרְתֶּם בָּס בְּשַׁבְּתָהּ בְּבִירְתָהּ וּבְלִכְתָּהּ בְּדַרְדָּרָהּ
וּבְשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ׃ וְקִשְׁרַתֶּם לְאוֹת עַל יַדְּהָ וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיהָ וּבְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמַעְתֶּם שְׁמִעוּ אֶל מְצוֹרָתִי אֲשֶׁר אֲנִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעַבְדוֹ בְּכָל לַבִּבְכֶם וּבְכָל נַפְשֵׁיכֶם׃ וְנָתַתִּי מִטָּר
אֶרְצְכֶם כַּעֲתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דָּגָה וְרֵגוֹ וְרוֹשֶׁה
וַיִּצְרָהּ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶה לְכֹהֲמֶיךָ וְגֹאֲלֵת
וְשִׁבְעֵת׃ הַשְׁמְרוּ לָכֶם נְיָן יַפְתָּה לְבִבְכֶם וְסִרְתֶּם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֵף יְיָ בְּכֶם וְעָזַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת יְכוּלָּהּ וְאֶבְדַתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם׃ וְשָׁמַתֶּם אֶת דְּבָרֵי
אֱלֹהֵי עַל לְבִבְכֶם וְעַל נַפְשֵׁיכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֶתֶם לְאוֹת
עַל יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וּלְמַדְתֶּם אֶתֶם
אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּס בְּשַׁבְּתָהּ בְּבִיתָהּ וּבְלִכְתָּהּ
בְּדַרְדָּרָהּ וּבְשִׁכְבָּהּ וּבְקוֹמָהּ׃ וּבְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ
וּבְשַׁעְרֶיהָ׃ לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשַׁבְעִי לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

שחרית לעשרה בטבת

יש

Louisy
4-27
ad Mwy
sen Dr
cen 1 =

וַיֹּאמֶר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לַהִם צִיצִית עַל

כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַתֶּם עַל צִיצִית הַכַּנּוֹף פֶּתִיל

תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וְיָרְאֶתֶם אֹתָם אַתֶּם וּבְכֹרֹתֵיכֶם אֶת

כָּל מִצְוֹת יי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם

וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן

תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים

לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יי אֵל הַיִּבְסָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ

מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לְאֵלֶּהָם אֲנִי יי אֵלֶּהָם כִּס אֲמַת:

אֲמַת וַיְצִיב וַנְּכֹון וַקָּיִים וַיִּשֶׁר וַנְּאָמֵן וְאֵהוּב

וְחָבִיב וְנַחֲמָר וְנָעִים וְנֹרָא וְאֹדִיר וּמְתוֹקֵן

וּמְקוּבָל וְשׁוֹב וְנִפְחָה הַדְּבָרָה הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלִּפְנֵי צוּר יַעֲקֹב מִנְיַשְׁעֵנוּ לְדוֹר

וְדוֹר הוּא קָיִים וְשִׁמוֹ קָיִים וּבְקָאוֹ נְכוּן וּמְלִכוּתוֹ

וְאֲסִינְתוֹ לְעַד קָיִימַת: וְדַבְּרֵנוּ הַיּוֹם וְקָיִימִים

וְנֶאֱמְנִים וְנַחֲמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל

אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל

דוֹרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ: עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל

הָאֲחֵרוֹנִים דְּבַר טוֹב וְקָיִים בְּאֲמַת וּבְאֲסִינְתוֹ הַזֶּה

וְלֹא יַעֲבוֹר: אֲמַת שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ מִלִּכְנֵי מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ וְנִגְלָנוּ וְנִגְלָנוּ אֲבוֹתֵינוּ

צוּרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פוֹדֵנוּ וּכְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֵךְ

שחרית לעשרה בטבת

ואין לנו עוד אלהים וזהו סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ

לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל יוֹר וְדוֹר:

בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְיִדְקָהֶךָ עַד גַּאֲפִסִי

אֶרֶץ: אִמַּת אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁיִשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְחֹרֶתְךָ

וְדַבְרֶךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ: אִמַּת שְׂאֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּיךָ

וְגִלְךָ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבֶם לְאִבּוֹת וּבָנִים: אִמַּת אֵתָהּ

הוּא אֲרֵאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן וּפְכַל עֵדֶיךָ גֵּאֵזִין לִנְגִי

מִלֶּךְ נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אִמַּת מִמְצָרִים גֵּאֲלֹתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מִבֵּית עַבְדִּים פְּרִיתֵנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם רִדְגַת וּבְכוֹרֶךָ

יִשְׂרָאֵל גֵּאֲלֹת: וַיִּם סוּף לָהֶם בְּקַעַת וְזָדִים טַבַּעַת

וְיָדָיִם עֲבָרוּ יָם: וַיִּכְסּוּ מִיִּם צַרִּיהֶם אֶחָד מֵהֶם

לֹא נֹתַר: עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל

וְנִתְּנוּ יָדָיִם וּמִדּוֹת שִׁירוֹת וְתִישְׁבְּחוּת בְּרִכּוֹת

וְהוֹדֵאוּת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רֵם וְנִשְׂא גְדוֹל

וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל גֵּאֵס עֲדֵי אֶרֶץ מִנְבִּיָה שְׁפִלִים עַד

מָרוֹם מִצִּיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנוּיִם עוֹזֵר דָּלִים

הַעֲנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעַרְתְּ שׁוֹעֵס אֲלֵיו תְּהַלֵּה לְאֵל

עֲלִיּוֹן נוֹאֵלִם בְּרוּךְ הוּא וּמְכוֹרֶךָ מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

לֶךְ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלִם: מִי

בְּמוֹכָה בְּאִים יְיָ מִי בְּמוֹכָה גֵּאֲדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תְּהַלּוֹת

עוֹשֶׂה פְּלֵא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵּאֲוֹלִים לְשִׁמְךָ עַל

מנחה לעשרה בטבת

בב
אותה בנין עולם במהרה בנמינו כאן בונה ירושלים
את צמח דוד עבדך כהרה תצמיח וקרנו תרום
בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום
ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן חוסורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו:
כי אל שומע תפלות יתחננים אתה ומלפניך מלכנו
ריקס אל תשיבנו חננו ועננו ושמע תפלתנו כי
אתה שומע תפלת כל פה

סיסיד אומר כאן עכנו

ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה:
והשב העבודה לדביר ביתך ואשיישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך ואתה ברחמיה הרבים
תחפוץ בנו ותרצנו ותהינרה עינינו בשוכך לציון
ברחמים ברוך אתה יי במחזור שכינתו לציון:

מדים אנהנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד יצדנו צור הינו ומגן
ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות
לך ועל נסך שבכל יום עמנו ועל נפל אותך
וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים תשוב

מנחה לעשרה בטבת

כִּי לֹא מָלוּ דְחָמִיק רַמְרָהִים כִּי לֹא רָמְנוּ חֶסְדִּיק מִן
מַעֲלָם קִוְנוּ לָךְ

וְעַל כָּל־סֵם יִתְכַדֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד שְׁמֶךָ
מִלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל רַחֲמִים יִיְדוּךָ סְלִיחַ
וְיִהְיֶה לָנוּ וְיִבְרַכְנוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּמִתְחַלְחֵל
לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלִיחַתָנוּ
הַטוֹב בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָר
לְהוֹדוֹת:

בְּחֹרֵת חֲלִיט כְּבוֹד סְמִיכִים אֹמֵר בְּרַכַּת פְּרִיט :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱהוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשׁוֹלֶשֶׁת
בְּתוֹרַחַּי הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מַשְׁחֵה עֲבָדֶיךָ
הַאֲמִירָה מִפִּי אֱהָרָן וּבְנֵי כַּהֲנִים עִם קְדוּשֵׁיהָ כְּאִמּוֹר
בְּבִרְכָה יְיָ שְׁמֶךָ יֵאָדָר יְיָ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחַדֵּךְ יִשְׂרָאֵל יְיָ פָּנֵינוּ
אֵלֶיךָ וְיִשְׂעֵם לָךְ שְׁלוֹם וְשָׂמַיִךְ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

ואומר ט

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכְיָה הַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עַל־ינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלֵנוּ
אֶחָד בְּאֹד פְּנִיךָ כִּי בְּאֹד פְּנִיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְיָ אֱהִינוּ הוֹדָה
וְחַיִּים אַתְּ הוֹדָה וְחֶסֶד עֲדָךָ וְרַחֲמִים בְּרַכְיָה
וְשְׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה כְּעֵינֶיךָ לְבְּרַכְנוּ וְלְבְּרַךְ אֶת עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּרַב עוֹ שְׁלוֹם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אֲמֵנוּ :

יהו

שחרית לעשרה בטבת

כג

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונואלי:
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה:
 ולמקללי גפשי תדום וגפשי בעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרחוק
 גפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפך עצתם
 וקלקל מחשבותם: עשה למען שמך עשה למען
 ימינך עשה למען תורתך עשה למען קדושתך
 הושיעה ימינך וענני יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צורי ונואלי: עושה שלום במרומו הושיע
 ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן:

מודים דרכנו

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו ויוצר
 בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייתנו וקיימתנו: בין תהיינו ותחננו
 ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך
 ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו
 מודים לך ברוך אתה יי אל ההודאות:

סדוקה שלום וכפשו ענומה ושמר כעת בסיואם כמים:

דבנו של עולם אני שלך והלכותי שלך הלום
 הלכותי ואיני יודע מה הוא בין שחלמתי

שחרית לעשרה בטבת

אני לעצמי זבין שחלמו לי אחרים אס טובים הם
 הזקם ואמצים כהלכותיו של יוסף הצדיק ואם
 צריכים רפואה רפאם כמי מדה על די משה וכמי
 יהוה על ידו אל ישע ובנעמן מצרעתו וכחזקתו
 מחליו וכשם שהפכת קללת בלעם בן בעור מרעה
 לטובה בן תהפוך לי כל הלומתי לטובה ולברכה
 ותרצני ברחמיך הרבים יהוה לרצון אמרי פי ויהיין
 לבי לפניך יי צורי ונאלי

ואמר ספור ט"ז ספלים מתחיל מכאן :

וארץ שפל רומי ונגד שבדי משומס אשר יום
 סמך הארץ על צבי הר קדש ציון עירי
 לכן אקונן ואתאבל בחדש העשירי בחדש העשירי
 אריה עלה בהמה בעשור להדש בנה עלי חומה
 נש הוא ובל עכו לעשות כעמי נקמה ויערכו אתם
 מלחמה מלחמה שיה משגבי ומושיעי ובמכניעי
 כוס מלא סמך השקם ירועי מניעי וקרן ישעי
 בחדש העשירי דלקני בהרב בעשור להדש הכין
 עלי אורב ועל זאת אקונן וגילי ערב אז
 לנוכי פנה היום פנינו על לוי ערב ערב יהפך
 לבוקר ובוגדים אל יעלו על הון על עמך ולכאבם
 תעלה תעל זכור לי ברית אבות בפרשי לה בף ושעל
 פמית ומחיה מוריד שאול ויעל

בהדש

בחדש העשירי זאת ערבות על עמי נזדם בעשור
 לה' שטרופ טורף כל היוצא מחסו נמר
 שקד על עריהם: עריהם שרפו באש ברבור
 תלאות רומה"י בעמק זדים לה שאות בוש יבשה
 בעשותך עמנו לטובה אות קדוש ישראל יצבאות:
 בחדש העשירי החזיקי מנוצנה בעשור לחדש
 כאיש ערוך למלחמה על קריה נאמנה
 לזאת חגרי שק ערה עדינה נזוי נזוד וה שליכו ושאו
 על שפאים קינה: קינה דובר עמך בזם זה לעומתך
 ועפעפטו יזלו מיס על חרבן נותך: יום נקם תעיר
 לצרים הומים בביתך: דרכיך יי הודיעני למדני
 אורחותיך:

בחדש העשירי מוני שפכי על עירי סוללה בעשור
 לחדש נזרי הושלך דות פארתי נפלה סכבונני
 העושים מבתי נחלה מעי מעי אוחילה: אוחילה
 יום זה לנער קבסוד קדושי סרבה ואחלה פניו לעבור
 על פשע וחובה: אל תפן לרשעו ומחה חטאת
 בתובה השיבנו יי אליך וגשובה:

על ידי רחמיך ררבים סלח לנו נאבינו פי ברוב
 אולתנו שנינו: מחול לנו מלפניו: כירבו
 עוננו: אל ארך אפים אלה ודרך תשובה לנו
 הורית: גדולת רחמיך וחסדיך: תכבוד היום לזרע
 ידיך:

מנהגה לעשרה בטבת

יְדִידִי: הִפֵּן אֵלַי בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל
בְּרַחֲמִים בְּתַחֲנוּן וּבְתַפְלָה נִקְדַּם כְּמוֹ שְׂרָדָה עַתָּה
לְעֵינַי מִקְדָּם: וּמִתְרוֹן אֶפְדָּה תִּשׁוּב כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ
כְּתוּב: וּבִצֵּל כְּנֹפֶה נִהְסָה וּנְתַלְוֵן כִּיּוֹם וַיִּרְדּוּ
כְּעֵנָן: תִּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחֹל אֲשֶׁם כִּיּוֹם וַיִּתְיַעַב
עַמּוֹ שָׁם: תִּאֲזִין שׁוֹעַ וְתִקְשִׁיב כְּרִצּוֹן מֵאֵמֶר כִּיּוֹם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נְאֻמָּה:

וַיִּעֲבֹר יְיָ עַל פְּגָוֵי וַיִּקְרָא: יְיָ אֱלֹהֵי רַחוּם וְהַנּוֹן
אֲדָר אֲפִים וְרַב הַסֵּד וְאֵמֶת נוֹצֵר הַסֵּד
לְאֵלִים נוֹשְׂא עוֹן וְפֹשַׁע וְהַשָּׂאָה וְנִקְהָה:

בעוד סמליה כבוד אומר ויעבור כוהנים לומר אל רחום סמך
אל חבון סמך ל ארך אפים סמך מלא רחמים סמך בנו
נקרא סמך בעבור סמך בקראי ענני אלהי דקוי בכר הרחבת
לי חכני וסמע תפלוני ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב
לחסרך ענני באמת ימסך ענני בעת ובעונה הזאת:

פתיחה

אז בְּבוֹא יוֹם פְּקוּדֵי גֵיאַהֲמַחֲזָה בְּחִרּוֹת אֶף יְיָ
בְּרַשְׁפֵי אֵזָה נִלְהָ בְיַד בֶּן בִּיּוֹי הַחוּזָה: כְּתוּב
לְךָ אֵת שֵׁם הַיּוֹם אֶת עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: דְּבַרְתִּי בְּאֵשׁ
קִנְיַתִּי בֵּית מְרוֹי לְסַפּוֹת הַנְּנִי אֵיךְ בְּאֶף וְרוּחַ זֶלַעֲפוֹת
וְשִׁמְתִיָּה לְמַשָּׁל וְלִשְׁנִינָה וְלִחְרָפוֹת שְׁפוֹת הַסֵּד
שְׁפוֹת

שחרית לעשרה בטבת כה

עֲפֹתַי זָלַעְפָּה אַחֲזֶה צִיּוֹן וְיִכְלֶיהָ חָרְדָה רוֹחָהּ
 נְמוֹנוֹ חִיילֶיהָ טוֹרַף לְבָה עֵת קְרוֹא אֵלֶיהָ אֲסוּף
 זַחְחִיהָ אֵלֶיהָ יְרִיבֶיהָ אֶעֱנִיק שְׁבִי וּמִלְקוֹחַ כַּהֲנִיָּה
 זִמְרָקְחֶיהָ אֲשֶׁר רָקְחָה רַקוֹחַ שְׁבִי עוֹלָם מֵאִין פִּקְחַת
 קוֹחַ מִבְּחַר הַצֶּאֱזָן לְקוֹחַ מִשְׁלוֹ בְּךָ לַעֲנוּ מוֹשְׁלַת
 עַמִּים נִקְרָאתָ אֲזַנְדָּעַת מְאוֹסַת עוֹלָמִים שׁוֹמְנִים
 יַעֲנוּ בְּךָ וְעַלֶיךָ נוֹאֲמִים הוּי עִיר הַדְּמִים עֲבָרָה
 עֲבָרָה סֵרָה דַּחְפָּרָה בְּרִית יְהוָה פְּשָׁעָה רָשָׁעָה טְבַעַת
 בְּבוֹר תַּחְתִּיָּה צַעֲקָה וְלֹא שָׁמַע אֵל בְּכִית בִּידְמָה
 בְּתוֹכָהּ הִשָּׁה קוֹל עֲשׂוּקֶיהָ שָׁמַע מִיַּד עֲשָׂקִים
 רַגְשָׁתָם וְצוֹחָתָם לֹא תִשָּׁב רִוְקָם שְׁבַע יַפּוֹל צְדִיק
 וְקָם תַּעֲנִינוּ בְּרָשָׁעֵנוּ אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא וְאִם נִבְדְּרוּ
 פְּשָׁעֵינוּ חֲמַלְתָּהּ גְּבָרָה רַחֲמֶת וּכְמַעַט שְׁקָט כְּלִיָּתָם
 בְּעֲבָרָה צָרָה וְיִגּוֹן אֲמַצְאוּ בְּשֵׁם יְיָ אֲקִרָא יְהוָה
 רַחֲמֶיךָ עַל מַעוֹטֵי עַמִּים וְשִׁנְבָם בְּחֶסֶדְךָ לַעֲנֵנִי כֹל
 לְאֲמִים כֹּל אִיֶּךָ הִדְרִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב
 עַל כְּסֵא רַחֲמִים

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מִתְנַהֵן בְּחַסִּדוֹת
 מוֹהֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מְעַבִּיר רֵאשִׁיךָ רֵאשִׁיךָ
 מְרַבֶּה מַחִילָה לַחַטָּאִים וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשָׂר וְרוּחַ לֹא בִרְעַתָּם לְהַסְתַּמּוֹל
 אֵל הוֹדֵתָנוּ לְזִמְרַתְּךָ עֲשֶׂה זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ

שחרית לעשרה בטבת

שלש עשרה כמו שהודעת לענין מקדש וזכן כתוב
בתורתך וירד בענין ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יושם נאמר ויעבר על פניו ויקרא יי אל רחום
ותנון ארך אפים ורב חסד נאמת נצר חסד לאלפים

נשא עון ופשע וחטאה ונקה פזמן

שעה עליון לקול אביון ושועתו אל תבוה
לבבו מר ביום נאמר לבן בוזי החוהה

כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה יה
צבאות זכור תלאות אשר צר לי מאד עליהן

במול גדי הלא בעדי נאספו שלשתיהן ובו שיות
הדחויית חל הנגף בהן ובו סמך מנאץ שמך על

קרית משושיהן ובו נאסף ראש הסף הוא עזרא
הבהן כל אלה קראונו ורבות כזה וכוה כתוב

לך את שם היום את עצם היום הזה ארי עליו
ביום הלז וחץ קדקל למול עירי וקם עשירי

בעשירי לשהת כל שאר העשירי לאבד כל פרו
אשבל וללקוט ענבי נזירי ועוד קשור אני לאשור

אשר נצב על צירי אני נגדע ולא אדע למי
אבכה הנה אוזה כתוב לך את שם היום את עצם

היום הזה סמוך עמך ביום סמך ארי על עיר
קדש שעה עונם מחר פשעט בעשור להדש

והמלוכה הנסוכה בימי קדם חדש ולתהלה
בבתהלה

שחרות לעשרה בטבת כו

בביתחלה שמדיה בנו קדש : וכל מתאנה : בעוז
אפה הדש : וילכדו : ואבדו : ביום ברכ בעיר
קדם : ושוב עליון לעיר ציון : עין בעין נחזה :
ואז נאמר : בטוב מאמר : הגדה אלהינו וזה :

סומן לסן עד מתי יי

יושב בשמים שעה באי באש ובמים : וחזן
על עם אשר לקו בחטאתם בפלים :
ביום החל צר לצור מחולת מחנים : סמך מלך
בבל אל ירושלים : העונה במצר עונה עני אל
תבזה : וביום צום העשירי ענתנו תחזה : יום
הזררת במחזה לבן בויה החזה : כתוב לך ארת
עם היום את עצם היום הזה : יום בו שקר שחל
ונמר על דלתים : סמך מלך בבל אל ירושלים :
יום סומכו על ארמון נחלת צביון שפר : ובו הוחל
דגנף במבפישו באפר : וגם בו נאסף עזרא רכהן
הסופר : ולב מתי קרית ספר בו יהיה למים
סמך מלך בבל אל ירושלים : אל מלך
אנשי אמונה אבדו באים בכח מעש הם :
גבורים לעמוד כפרץ דוחים את הנורות :
היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם : זועבים
אף בלחשים דמה עצרונבשועם : טרם קראו
עניתם יודעים לעתור ולרצור : באברחמת
ד ב 4 למענם

למענם לא השיבות פניהם ריקים מרב עוננו אבדנום
 נאספנו כנו בהטאינו סעו המזה למנוחות עזבו אותנו
 לאנחות : פסו גודרי נדר צומתו כשיבי המה : קמים
 בפרץ אין ראויס לרצותה אפסו : שוטטנו בארבע
 פינות הרופה לא מצינו : שבנו אליה בבושת פנינו
 לשהרד אל בעת צרותינו : אל מלך

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות : שחנו
 עד למאד שפלנו עד עפר : רחום

כך היא מדתנו קשה עורף וממרים אנחנו :

צעקנו בפניו חטאנו פתלתול ועקש לפנינו : עליון
 החמיק מעולם סליחה עמך היא : נחם על
 הרעה מטה כלפי חסד : לא תתעלם בעתות
 כאל כי בצרה גדולה אנחנו : יודע לעיני הכר

טובך והסדך עמנו : חתום פי שטן ואל

ישטן עלינו זעום בו יודום : ויעמוד מליץ טוב

לצדקנו הוא יגיד יושרנו : דרביך רחום וחנון גלית

לנאמן בית בבקשו אז מלפניך : אכונתך הודעת לה :

אל מלך :

ובשחטאנו ישראל במדבר עמד משה בתפלר :

לפניך ובקשר המים על עמך ישראל

וכך אמר בתפלתו סלת נאלעון העם הזה בגדל

חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה :

אף אתה השיבות לו בדרכי טובה בשרתו וחנונתו
ואמרת לו סלחתי כדברך:

דניאל איש חמדות אמר לפניך הטרה אלהי
יזנך ושמע פקח עיניך וראה שממתינו

והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקו רנינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים:
י שמעו יי סלחה יי הקשיבה ועשרה אל תאחר
למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

נליו שלם עירך אמרת לה הנני נשפט אותך על
אמרך לא חטאתי: אנו בושנו במעשינו

ונבלמנו בעונותינו אין לנו פרה להשיב ולא מצח
להרים ראש:

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו בלה תאחו
ידך במשפט: בבואתו כחה נגדך שימנו

מספרך תמח: גשתך לחקור מוסר רחמיך יקדמו
רוגיך: דלות מעשים בשוריך קרב צדק מאלריך:

הורנו בועקנו לך ציו ושועתינו כמפניע: ותשיב שבות
אחליתם פתחיו ראה כי שממו: זכור נמת עדות

לא תשכח מפיו זרעו: חותם תעודה תתיר סידך
שים בלמדך: טבור אנו הסהר נא אלי חסר המזג:

יהדע את אשר ידעוך מנר את אשר לא ידעוך: כי
תשיב לב צרוך לכידיס אסירי התקנה:

שחרית לעשרה בטבת

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו
ואל התעלם מתחנונו שאין את עון
פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו

ואבותינו אשמונו בנרנו גולגנו דברנו דופי
העונו והרשענו ודנו חמסנו טפלט שקר
יעצנו עצות רעות כזבנו לצנו מרדנו נאצנו
סרדנו עוינו פשענו צרדנו קשינו עורף
רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו וסחנו
ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כפי אמרת עשית
ואנחנו הרשענו

אשמונו מכל עס בושנו מכל גוי בלחמנו משוש
דנה לבנו בחטאינו החבל אוינו ונפרעה
פארנו זבול מקדשנו חרב בעוננו שירתנו היתח
לשמה יופי אדמתנו לזרים כוחנו לגברים ועדן לא
שבעו מתעייטנו והיאך נעזו פנינו ונקשה ערפנו לומר
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא
חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו

אשמונו באומר ובפועל בינו חוק למעול מעל
נעלנו משפט וצדק דרכינו כמשובת
הדק! הפרנו ברית וחוק והרבינו פשע לבלי חוק
ונחנו

כה שהרית לעשרה בטבת

זנחנו טוב הזרית חרשנו רע שנארתנו טפלנו שקר
ומרמה יעצנו און ואשמה בלינו שנינו בהבל יהעולם
לא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל געלם מאסנו
מוסר הדעת נואלנו מהחכמה ומדעת סרנו כממשפטי
צדקה עזבנו אורחות חקיה פנינו אל כל המדותינו
צללנו במצולות תאותנו קפצנו פי חכמים מהובית
רחב פינו בניב עולה יצרות שובבנו משובה נצחת
תעבנו כל איש תוכחת ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אפרג עשיר ואנחנו דור שנינו

לעינינו עשקו עמלנו ממי שקד ומודט ממנו נרתנו
עולם עלינו סבלנו על שכמנו עבדים
משלו בנו פורק איזמידס צרות רבות סבבונו קראנו
אלהינו רחקת ממנו בעונינו שכנו מאחריה תעינו
כצאן ואברנו ועדין לא שכנו מתעיר לנו והיאך נעז
פנינו ונקשה ערפנו לומר לפניך אל הינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא הטאנו

ואומר וידוי כלמס ואמס כדוק ואומר

אבל הטאנו אנחנו ואבותינו אשמנו בגדנו
גזלנו דברנו דופי העינו והרשענו זדנו
חמסנו טפלנו שקר יעצנו עצות רעות כובנו לצנו
כרדנו נאצנו סרדנו עוינו פשענו צרדנו קשינו
עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו
ד ד 4 4 וסרנו

ישחרית לעשרה בטבת

וסרנו כמצותיך וכמשפטך הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הפא עלינו כפי אמת עשית ואנחנו
הרשענו:

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשהי ונכלמנו
להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבו
למעלה ראש ואשבתנו גדלה עד לשמים: ואתה
אלוה סליחות הנן ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם:

אל תעזבו אבינו אל תשנו מלבנו ואל
תשכחנו ויצרנו ואל תעש עמנו כלה
בגלותינו וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
על ידי ירמיה הנזיר כאמור בימים ההם ובעת ההוא
נאם יי יבקש את עון ישראל ויזיגנו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאנה כי אסלה לאשר אשאר: ואל
יעזב לפניך כל חטא ועון את תפלתנו ומחול וסלה
לכל עונותינו כי אל טוב וסלה אתה:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחורת והרבה
להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו אתה
יי לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם
קדשך להשתבח בתה לתד: אם עונותי שמר זה יי
מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: לא
כחטאינו

שחרות לעשרה בטבת

כט

כחטאינו עשה לנו ולא בעונותינו גמל עלינו ואם
 ענינו ענו פנו יי עשה למען שמך זכר רחמך יי
 וחסדיך כי מעולם המה יענה יי ביום צרה וישגבך
 שם אלהי יעקב יי הושיעה המלך יעננו ביום
 קראנו אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
 עשה עמנו צדקה כרוב רחמך והושיענו למען
 שמך ועתה יי אלהינו אשר הוצאת את עמך
 מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך שם ביום הזה
 חטאנו רשענו יי בכל צדקותיך ושבגא אפק וחסרתך
 מעירך ירושלים הור קדשך כי בחטאינו ובעונות
 אבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו
 ועתה שמע אלהינו יי אל תפלת עבדך ואל תחננו
 והאר פניך על מקדשך השמש למען יי הטה אלהי
 אוניך ושמע פקח עיניך וראיה שממתינו והעיר אזור
 נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנהנו מפילים
 תחננונו לפניך כי על רחמך הרבים יי שמעה יי
 סלחה יי רוק שיבת עשה אל תאחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך אבינו אב
 הרהטן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע
 כנפות הארץ יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי אבינו
 אתה אנהנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך בלנו
 אבינו מלכנו צורנו ונואלנו חוסה יי על עמך

ואל

שחרית לעשיה בטבת

ואל תתן נחלתך להרפה למשול בס נויסו למח
יאמרו בעמים איה נא אלהים ידענו כי חטאנו
ואין מי יעמוד בעדנו אלא שמה הגדול יעמוד לנו
בעת צרה ויכרחם אב על בנים רחם עלינו חמול
על עמך ורחם על נחלתך חוסה נא כרוב רחמיה
חננו מלכנו ועננו לך יי הצדקה עושה נפל אות
בכל עת ועת רבט נא והושיעה נא צאן מרעיתך
אל ימשול בנו קצף כילך יי הישועה בך
הוחלתנו אלוה סליחות אנא סלח נא כי אל טוב
וסלח אתה

אנא מלך רחום וחנון זכור ויהבט לבדית בין
הבתרים ותראה לפניך עקדת יחיד
ולמען ישראל אבינו אל תעזבנו אבינו ואל תשנו
מלכנו ואל תשכחנו ויצרנו ואל תעש עמנו כלה
בגלותנו כי אל מלך חנון ורחום אתה
אין כבוד חנון ורחום אל הינו אין כבוד אל ארך
אפים ורב חסד ואמת הושיענו ורחמנו
מרעש ומרונו הצילנו זכר לעבדיך לאברהם ליעקב
וליעקב אל תפן אל קשיר העם דוה ואל רשע ואל
חטאה שוב מחרן אפק ורחם על הרעה לעמך
והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה כי בן דרבה
לעשות חסד חנם בכל דור ודור אנא יי הישועה

נא אֲנִי הַצְּלִיחָה נָא אֲנִי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאֵנוּ
 לָךְ יְיָ קִיְנוּ לָךְ יְיָ חֲכִינוּ לָךְ יְיָ נִחַל אֶל תַּחֲשֶׁה
 וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָמוּ אֲבָדָה תִּקְנֹתֶם כֹּל כְּרָד לָךְ תִּכְרַע
 וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יַד בַּת שׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַיִּזְאִים
 נִבְחַלְהָ נַפְשֵׁנוּ מְרוּב עֲצוּבֵנוּ אֶל תִּשְׁבַּחֵנוּ
 נִצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֶל תִּשְׁפּוֹד חֲרוֹנֶךָ עֲלֵינוּ כִּי
 עֲפָךְ אֲנִיחֵנוּ בְּנֵי בְרִיתֶךָ אֶל הַפִּיטְרָה לְכַבֹּדֵנוּ
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטוֹמְאֵת הַנְּדָה עוֹרְרָה גְבוּרָתֶךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ אֶל יִמְעֹטוּ לִפְנֵיךָ תִּלְאוֹתֵנוּ מִדָּוָר
 וְקִדְמוֹנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת צְרוּתֵנוּ לֹא לְמַעַנֵּנוּ אֶל־אֶל־אֶל־אֶל
 לְמַעַנֶךָ פְּעוּל וְאֶל תִּשְׁחַח אֶת זְכוֹר שְׁאֲרֵיתֵנוּ בִּי לָךְ
 מִיַּחְלוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ הַחַיִּי וְרַחוּם אֲתָהּ דּוֹכֵר
 עוֹדוֹתֵנוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אֹמְרִים פְּעַמִּים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גֹּד עַד לִי מֵאֵד
 נִפְלָה נֶאֱבִיד יְיָ בִּירְבִּים רַחֲמוּ וּבִיד אָדָם אֶפְוֹלָה:

וכפלין על סניחס

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאוּ לִפְנֵיךָ רַחוּם עֲלֵינוּ לְדָוִד
 אֵלֶיךָ יְיָ נִפְשֵׁי אֲשָׁא אֱלֹהֵי בָּהּ בְּטַחְתִּי אֶל
 יִבּוֹשֶׂה אֶל יַעֲלֶצוּ אֵיבֵי לִי נִם כָּל קוֹיָה לֹא יִבְשׁוּ
 יִבְשׁוּ הַבּוֹנֵדִים רִיקִם דְּרַבִּיךָ יְיָ הוֹדַעְנִי אֲרַחֲוֶתֶיךָ
 לְמַדְנִי הֲדַרְיִבְנִי בְּאַמְתְּךָ וּלְמַדְנִי בְּיָדְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אֹתְךָ

שחרות לעשרה בטבת

אוחז קויתי כל היום: זכר רחמיך יי וחסדיך כי
פעולס המה: חטאת נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יי: טוב וישר ייעל בן יורה
חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: כל ארחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדתו
למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש
ירא יי וירגו בדרך ובחר: נפשו בטוב תלין וזרעו
יירש ארץ: סוד יי ליראיו ובדיתו להודיעם: עוני
תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אל
והנני כי יחיד ועני אני צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
דוציאני: דאה עני ועמלי ושאל לבל חטאתי:
דאה אויבי כי רבו ושגאת דבס שטאני: שמרה נפשי
והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי
קויתך: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו:
הוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

י' אלהי ישראל שוב מחרון אפך: והנחם על
הרעה לעמך:

י' יגוני קדאני אל אבל יוס סמך מלך בבל אל
ירושלם: העביר המונו וערה גאוונו ובימינו

היה הקקס בירושלם: ועושה מלאכת שמים שפכו
דמם כמים סביבות ירושלם: דיה נתננו וגל מודה:

בהגותי את גאון יהודה ואת גאון ירושלם והפיל
מגדל

מנדל והשפיל אפריון ויצת אש בציון ואכלרה
 ארמנות ירושלים העיר בני ככל על בני פיירד
 רעמאת יי לשערי ירושלים לקרו שלם נמול ואל
 תדום זכור יי לבני אדום את יום ירושלים וראה
 כי אפס עזוב ועצור ואויבי עלי עצור כי בשלרה
 ירושלים יחלנו תחבושת והנה מחתה וערמתי
 אתה לא תרחם את ירושלים שוב מתרון אפק
 והנחם על הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו מלכנו אין לנו
 אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה
 עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול יהושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכר
 רחמך וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי

עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכר לנו עונות ראשנים
 כהר יקדמונו רחמך כי דלנו מאד: עזרתנו בשים יי

עשה שמים וארץ: חננו יי חננו כי רב שבענו כח:
 ברונו רחם הזכר ברונו עקדה תזכר ברונו תמימות

תזכר: יהושיעה המלך יעננו ביום קראנו: כי
 דניא ידע יצדנו זכור כי עפר אנחנו: עזרתנו אלהי

ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו
 למען שמך:

ואתא קריש לעיל

שְׁתַּרְיִית לַעֲשֶׂרָה בַטְּבַת

אֵל אֲרֹךְ אַפִּיס וְרַב הַסֵּד וְאַמְתִּי אֵל בְּאַפֵּי
תּוֹכִיחֵנִי: הוֹסֵה יי על יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהוֹשִׁיעֵנִי
מִכָּל רָע: חֲטָאֵנוּ לְךָ אֲדוֹן סִלַּח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ
אֵל: אֵל אֲרֹךְ אַפִּיס וּמְלֵא רַחֲמִים אֵל תִּסְתַּח אֶת
פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ: חוֹסֵה יי על שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהַצִּילֵנוּ
מִכָּל רָע: חֲטָאֵנוּ לְךָ אֲדוֹן סִלַּח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

וּמוֹכֵל סַחֲזָן סֵפֶר תּוֹרָה וְלֹמַר •

גְּדֹלוֹ יי אֵתִי וְנִדְרֹמְמָה שְׁמוֹ יַהְדוּ

רוֹמְמוֹ יי אֵל הַיְנוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה רַגְלֵי קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוֹ יי אֵל הַיְנוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה

קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יי אֵל הַיְנוּ: אֵין קְדוֹשׁ בִּי כִּי אֵין
בְּלִתְּךָ וְאֵין צוֹר בְּאֵל הַיְנוּ: כִּי מִי אֱלוֹהֵי מִכָּל עַדִּי יי

וּמִי צוֹר וּזְלַתִּי אֵל הַיְנוּ: תוֹרָה צוּרָה לְנוּ מִשְׁהַ כוֹרֶשֶׁה
קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ

וְהוֹמְכִיָּה מְאוֹשֶׁר: דְּרָכֶיךָ דְרָכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ
שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ כְּבִשׁוּלֵה

יי עוֹז לְעַמּוֹ יַהּ יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עַל הַכֹּל יַהּ יִגְדֵּל וְיַתְקַדֵּשׁ יַתְפַּרֵּךְ וְיַתְרוֹמֵם וְיַתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁבַרְא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא
בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יְרֵאֵיו וּבְרִצּוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל:

תְּהִלָּה וְתִבְרָאָה מִלְכוּתוֹ עַל יְעוֹבְמֵהֶרָה וְיַחֲזֹק וְיַהּוֹם

שחרית לעשרה בטבת לב

וירחם על פליטתנו ופליטת עמו בירת ישראל בתוך
בחסד ברחמים ובכבוד ואמרו כל העם אמן הרחמן
הוא יחזיר שביתנו ושבית עמו בית ישראל במהרה
ויוציאנו מכל צרותינו לרוחה ומאפלה לאורה
בקרוב ואמרו כל העם אמן: כי שם יי אקרא
הבו גודל לאלהינו: הבל תנו עוז לאלהים
ותנו כבוד לתורה:

ומונכיס הספר תורס וארסס הכתב לעס ולומר :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל!
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
בהן קרב ובהן תורת יי תמימה משיבת נפש ערות יי
נאמנה מחכימת פתי: פקדתי יי ישראלים משמתי
לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עוז לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת יי
צדופה מנן הוא לכל החוס יי בו:

וקורין ג' כפרסס וימל

חל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למרה
יהוה נחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול ובגד חזקה: למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה הוציאם להרג אתם כהרים ולכלתם
מעל פני האדמה שוב מחרון אפך ותנחם על הרעה
לעמך וזכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר
נשבעת

שחרית לעשרה בטבת

נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם
 בכבדי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
 לזרעכם ונחלו לעולם: וינחם יהוה על הרעה אשר
 דבר לעשות לעמו: ^ל ויאמר יהוה אל משה פסל
 לך שני לחת אבנים כראשנים וככתבת על הלחת
 את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר
 שפרתי: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני
 ונצבת לישם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך
 וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל
 ידעו אל מגד ההר והואו ^{יט} ויפסל שני לחת
 אבנים כראשנים וישבם משנה בבקר ועל אל הר
 סיני באשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים
 ויחד יהוה בעצן חתים עמו שם ויקרא בשם יהוה:
 מעבר יהודה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום
 ורחמן ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקרה לא ינקרה פקד עון
 אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
 דבעים: וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר
 אם נא כצאתי חובעניך אדני ילך נא אדני בקרבני
 כי עס קשה ערף הוי' וסלחת לעוננו ולחטאתנו
 ויחללתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
 עמך את אשר נפלא את אשר לא נברא בכל הארץ

שחרית לעשרה בטבת

לג

ובכל הנוסחאות כל העם אשר אתה בקרבנו את
מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך:

וקדוש לעילא ונוכלין ספר תורה:

אשר יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי

העם שפכה לו אשרי העם שיי אל היו:

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם

ועד גדול ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר: דוד
לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד

הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: וטוהו נוראותיך
יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו

וצדקתך ירננו: חנוך ורחום יי ארך אפים וגדל
חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך

יי כל מעשיך וחסדיך יברוכה: כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו

וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
וממשתלתך בכל דור ודור: וסומך יי לכל הנפלים חזקתך

לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם
את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי

רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסד בכל מעשיו: קרוב
יי לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת: רצון יראיו

מעשה ואת שועתם ישמע וישועם: שומר יי את כל

שחריות לעשרה בטבת

אֲהַבְנוּ וְאֵת כָּל הַדְּשָׁיִם יִשְׁמִיר׃ תְּהִלַּת יי' יִדְבַר פִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד׃ וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ
יְהי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ׃

לְמַנְעַח מִזְמוֹר לְרֹדֵד׃ יַעֲנֶה יי' בְּיוֹם צָרָה וְשָׂבַב
שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יִשְׁלַח עֹזְרֵךְ מִקֹּדֶשׁ
וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ׃ יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשַׁנָּה
סִלְהוּ׃ יִתֵּן לֶךָ כֹּל כֶּבֶד וְכֹל עֲצָתְךָ יִמְלֵא׃ גִּרְנָנָה
בְּיִשׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱהִינּוּ נִדְגוּל יִמְלֵא יִבְלַח מִשְׁאוֹתֶיךָ
עֲתָדָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יי' מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קָדְשׁוֹ
בְּנִבְרוֹת יִשַׁע יִמִּינוּ׃ אֱלֹהֵי בְרֵכְבָּ וְאֱלֹהֵי בְכוּסִים
וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם יי' אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר׃ הִטָּה בְרַעְיוֹנֵינוּ
וְאַנְחֵנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד׃ יי' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ

ביום קראנו

וּבָא לְצִיּוֹן נוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאֵם יי' וְאָנֹכִי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יי' רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וְדִבַּרְתִּי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִכְזָבוּ מִפִּי וְזָרַעַתִּי
וּמִפִּי זָרַע זָרַעַתִּי אָמַר יי' מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם׃ וְאַתְרָם
קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל׃ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי' צְבָאוֹת מֶלֶךְ אֱבָל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ
וּמִקְבְּלֵי דִין מִדִּין וְאִמְרֵי קָדוֹשׁ בְּשִׁמְיָה מְרוֹמָא בֵּית
שְׁכֵנֵתֶיךָ׃ קָדוֹשׁ עַל אֲרַעָא עוֹבֵד נְבוֹרֵתֶיךָ קָדוֹשׁ
לְעֵלְמֵי וְלְעֵלְמֵי עֲלָמָא יי' צְבָאוֹת מֶלֶךְ אֱבָל אֲרַעָא זִיו
יְקָדִיחַ׃

יקרדי: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול העש גדול
 ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחי ושמעתי
 בתראי קל זיע שניא דמשבחין ואמרין ברוך יקרא
 די מאתר בית שכותיה: יי מלוך לעולם ועד: יי
 מלכותיה קאים לעלם ולעלמי עלפניא: יי אלהי
 אברהם יצחק וישדאל אבותינו שמרה זאת לעולם
 ליער מחשבות לבב עמך ורכן לבבם אליך: והוא
 רחום ויכפר עון ולא יזכרת חטאיהם להשיב אפן ולא
 יער כל חמתו: כי אתה יי טוב וטלח ורב חסד לכל
 קוראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: נתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו
 מימי קדם: ברוך יי יום יום יעמם לנו האל ישועתנו
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי צבאות אשרי אדם בוטה בד: יי הושיעה המלך
 יענו ביום קראנו: ברוך אלהינו שיכראנו לכבודנו
 והבדילנו מן החוטאים ונתן לנו תורת אמת והי
 עולם נשע בתוכנו: הוא יפתח לבנו בתורחו
 וישים כלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא נגע דריקו ולא נלד לפהלה:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנסמור
 חיקך ומצותך בעולם הזה: ונזכה ונחיה וניירש
 טובה וברכה לתמיד לעולם הבא: לכען יזמרך כבוד

שחרית לעשרה בטבת

ולא ידום יי אלהי לעולם אודך : יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדירו ויבטחו בקי יודעי שמך בני
לא עזבת דור שיק יי : קדיש מקטל

ואומר יסללו וסורוקי ס"ט למקומו ואומר

שיר מוזמר לאסף אלהים אל דמילך אל תחרש
ואל תשקוט אל : כי הנה אויביך יהמיון
ומענאיק נשאוראשי : על עמך יעריכו סוד ויתיעצו
על צפונך : אמרו לנו ונבהידם מגוי ולא יזכר שם
ישראל עוד : כי נועצו לב יחדו עליך ברית יכרותו :
אהלי אדום וישמעאלים מואב ויהגרים : גבל ועמון
ועמלק פלשת עכ ישבי צור : גם אשור נלוח עמם
היו זרוע לבני לוח סלה : עשה להם כמדון
כסיסרא כיבין בנחל קישון : נשמדו בעין דאר היו
דומן לאדמה : שיתמו נדיבמו כעורב וכזאב וכזבת
וכצלמנע כל נסיכמו : אשר אמרו נירשה לנו את
נאות אלהים : אלהי שיתמו כנלל בקש לפני רוח :
כאש תבער יער וכלהבה תלהט הרים : בין תרדפם
בסערה ובסופתה תבהלם : מלאפניהם קלון
ויבקשו שמך יי : יבשו ויבהלו עדי עד ויחפרו
ויאבדו : וידעו כי אתה שמך יי לבדה עליון על
כל הארץ :

ואמרוס קדיש יסא סלמא ואין קדוש וקדיש דרכן וכרכו ועליכו לזמתי

תפלת

תפלת מנחה לעשרה בטבת

למנצח על הנתיב לבי קורח מזמור : מרה
 וידות משכנותיך יי צבאות : נכספיה
 ונס פלטה נפשי לחצרות יי לבי ובשרי ידגנו אל אל
 חני : גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
 אפרוחה את מזבח חתיך יי צבאות מלכנו אלהי :
 אשרי וישבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי אדם
 עז לו בך מסלות בלבבם : עובדי בעמק הבקא
 מעין וסיתורו גם ברכות ועטה מורה : ולכו מחיל אל
 חיל יראה אל אלהים בציון : יי אלהים צבאות שמעה
 תפילתי האזינה אלהי יעקב סלה : מנגנו ראה
 אלהים ויה בטפני משיחך : כי טוב יום בחצרך מאלף
 בחרתי הסתופף בבית אלהי מדור באהלי רשע :
 כי שמש ומגן יי אלהים חזן וכבוד יתן יי לא ומנע טוב
 להולכים בתמים : יי צבאות אשרי אדם כוטח בך :
 ינדבר יי אל משה לאמר : צו את בני ישראל
 ואמרת אליהם את קרבני לחמיל אשרי דית
 נחוחי תשמרו להקריב לי במועדו : ואמרת להם זה
 האשה אשר תקריבו לי בבשים בני שנה תמימים
 שנים ליום עלה תמיד : את הפכש אחד תעשה
 בבוקר ואת הפכש השני תעשה בין הערבים :

מנהגה לעשרה בטבת

ועשירות ראיפה ס' לת' למנחה בלילה בשמן בתות
רביעית ההין: עולת תמיד העשויה בהר סיני לרית
ניחוח אישה לוי: ונספור רביעית ההין לכבש ראשון
בקר שהסד נסך שכר לוי: ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים סמנתת רבוקר ונסכו תעשרה אשרה
רית ניחוח לוי: וערכה לוי מנחת יהודה וירושלם
בזמי עולסוב שנים קדמוניות:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי
העם שככה לו אשרי העם שני אל הוה

ההללה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה ושמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם
ועד: גדל יי ומהגלל מאד וגדולתו אין חקר: דוד
לדוד ישבח מעשך וגבורותיך יגדור: תעד כבוד
הודך ודברי נפל אותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך
יאבדו תהללה אספרנה: זמר רב טובך יביעו
ועד קתך יענו: חנון ורחום יי ארך אפים ונדל חסד:
טוב יי לכל ורחמו על כל מעשיו: יודוך יי כל
מעשך יחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך יתפרו: להודיע לבני האדם גבורתך
זכבוד הדר מלכותך: מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל דוד ודור: סומך יי לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים: עיני כל ישרו ואתה

Exaltabo
te, Deus
meus, Rex

נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיו ומשביע
 לכל חירצון צדיק ייבכל דרכיו והסיד בכל מעשיו
 קרוב ייכלל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון
 יראו ויעשה ואת שועתם ישמע ויושעם: שומר יי
 את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלה יי
 ידבר פי ויברך כל בער שם קדשו לעולם ועד:

קדוש לעולם

אל ארך אפים ורחם הרבה ואמת אל בנפך
 תוכיחנו: חוסה יי על ישראל עמך ורושיענו
 מכל רעו: חטאנו לך אדון סלה נא כרוב רחמך
 אל: אל ארך אפים ומלא רחמים אל תסור את
 פניך מכנו: חוסה יי על שאר ית ישראל עמך והצילנו
 מכל רע חטאנו לך אדון סלה נא כרוב רחמך אל:

ומזכיל החון ספר חסד וסוד

גדלו לייאתי ונרומכה שמו יחדיו:

רוכמו יי אלהינו והשתחוה להרום דגליו קדוש
 הוא: רוכמו יי אלהינו והשתחוה להר
 קדשוכי קדוש יי אלהינו: אין קדוש כייבוא
 בדתך ואין צור כאלהינו: כימי אלוה בכל עדי יי
 ומי צור זולתי אלהינו: תורה צוה לנו משה מורשת
 קרלת יעקב: עץ חיים היא למחויקים פה
 ותוסבית מאושר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה
 שלום

שחרית לעשרה בטבת

שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכַשְׁוֹלוֹ
יְי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְי וְיִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: בְּעוֹלָמוֹת שְׁבַר אֱהוּיָהוּ הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא
בְּרִצּוֹנוֹ וּבְרִצּוֹן יְרֵאִיו וּבְרִצּוֹן כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
תְּגַלֶּה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּמַהֲרָה וְיִחוּץ וְיִחוּס
וְיִרְחַם עַל פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּחַן
בְּחֶסֶד בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן וְאָמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן הַרְחֵם
הוּא וְיִחְזֹר שְׁבִיתָנוּ וְשִׁבַּת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּמַהֲרָה
וְיִצְיָאֵנוּ מִכָּל צָרוֹתֵינוּ לְרוּחָהּ וּמֵאֲפֹלָה לְאוֹרָה
בְּקִרְוֹב וְאָמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן: כִּי שֵׁם יְי אֲקַרֵּא
הַבּוֹנוֹדֵל לְאֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תְּנוּ עִוֹל לְאֱלֹהִים
וְתִתְּנוּ כְבוֹד לַתּוֹרָה:

ומננים הספר תורה ומראה הכתב לעם ואמר :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל:
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:
כהן קרב וכהן תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי
גאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחו
לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עוז לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת יי
צדופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקורין

מנחה לעשרה בטבת

וקולו נ' כשרש ויחל ססוא כמזכה בשחרים • ואמר כך
אומר השלים כבוד :

Exaudiat
te Dñs.
Psal. 19.

זַעֲדֵךְ יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב וישלח
עזרה מקדש ומציון יסעךך : יזכור כל
מנחותיך ועולתך ידשנה סלה : יתן לה כל לבבך וכל
עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגול
ימלא יי כל משאלותיך : עתה ידעת כי הושיע יי
משיתו יענהו משמי קדשו בנבירות ישע ימינו : אלה
ברכב ואלה בסוסים ונאנחנו בשם יי אלהינו נזכיר :
המה פרעו ונפל ונאנחנו קמנו ונדעודר : יי הושיענו
המלך יעננו ביום קראנו :

והקלו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ
ושמים : ודרם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרובו הלויה : יי הוא האלהים יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד : אין כבוד באלהים יי ואין כמעשה :

שמונס כסובל אומץ שובה למעונך ושכון בבית מאמך כי
כל פה וכל לשון יתנו הוד ויהדר למלכותך : וקנחה
ואמר שובה יי דבבות אלפי ישראל : השיבנו יי
אלהינו ונשובה חדשימינו בקדם :

וחזור

שְׁחֵדוֹת לְעֶשְׂרֵה בְּמִצְוֹת

וּמִזְרִין סֵפֶר תּוֹרָה לְמִקְוֵמוֹ וְאוֹמֵר קְדוֹשׁ עַד לְעֵילָא וּמִתְפַּלְלִין כַּכּוֹ' בְּלִמְסָא:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַעֲדֶה תְהִלָּתְךָ וּבְרוּךְ

אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

אֲבָרְכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל

הַגְּבוּר וְהַנּוֹדָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים מְשׁוּבִים קְנִיעוּת

דְּכָל חֹזֵק חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נֶזֶל לְבָנָי בְּנֵיהֶם

לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִן בְּרוּךְ

אַתָּה יי מִגַּן אֲבָרְכֶם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם יי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה יי

לְהוֹשִׁיעַ בְּמִקְוֵמוֹ מְשׁוּבֵי דַרְתָּהּ וּמְדִיד הַנְּשָׁם

בְּכָל כָּל הַיּוֹם בְּתַדְרָא מְחַיֶּה מֵתִים

בְּרַחֲמֵי סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה

אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמֵרָתוֹ לְיֹשְׁבֵי עַפְרָיִם כְּמִיד בְּעַל

גְבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ מְמִיר וּמְחַיֶּה וּמְשַׁמֵּחַ

יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אֱתָה לְדַחֲיוֹת מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יי

מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

כְּמוֹת סֵפֶר טַל אֲמַר:

וְנַעֲרִיעַךְ בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוֹד שְׂרָפֵי קְדוּשָׁה:

הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה וְכֵן כְּתוּב עַל יַד

נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה קְדוּשָׁה יי

אֲבֵאוֹת מְלֵאכֵי הָאָרֶץ בְּכֹדוֹ: לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים

וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה

כְּהוֹב לְאִמְרָה: מֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֵל הַיּוֹד צִיּוֹן

לְדוֹר

למנחה עשרה בטבת

להודו ודור תלוייה

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום

יהללוך סלה ברוך אתה יישראל הקדוש

אתה הוינו לאדם דעת ומלמד לאנוש כינור והגנו

מאתך דעה ובינה והשכל באיחונך חשת

השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלבונו בעבודתך

וזה חורנו בפת שזכה שלמה לפניך ברוך

אתה יי הרוצה בתשובה

סלה לנו אבינו כי חטאנו טחול לנו מלבונו כי

פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה

יי חנון המרבה לסלוח

ראה נא בעינינו ורובה ריבנו וסחר לנו נאלה

שלימה למען עמך כי אל נאל הזק אתה

ברוך אתה יי נאל ישראל : כאן אומר סליח נסור סכנו

דפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתינו

אתה והעלה יארוכה ומרפאת לכל

תחלואנו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו כי אל

דופא דחסן נאמן אתה ברוך אתה יי רופאת חולי

עמו ישראל :

ברכנו אבינו בכל מעשי ידיו וברך שנתינו

בטללי רצון ברכה ונדרבה ויהי אחריהה

חיים ושובע ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל

טוב

מנחה לעשרה בטבת

טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך

וכסודף

השנים

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ורוה פני תבל ושבע את העולם כמין מטובך ומל אידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידך שברך והצילה שנה זו מכל דבר רע ומכל מן משחית ומכל מיני פורענות ועשה לה תקנה ואהרית שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה וברכה בגשמי רצון ברכה ונדבה ותן אחריתה חיים ושובע ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך השנים

תקע בשופר גדול לחירותינו ושאלנו לך גליונתנו וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפונ הארץ לארצנו ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל השיבה שופטינו ככראשונה ויועצינו כבבית חסד והסר ממנו יגון ואנחה ומלוד עליו מהרה אתה יי לברך ברחמים בעדק ובמשפט ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט

לכל שנים אל תהי תקנה וכל הדמים כרת ואבדו וכל אויבך וכל שונאיך מהרת וברת

יברחו וכל עושי רשעה תהררה תעקרו ותשבר
 ותכלם ותכניעם במהרה בימינו כבוד אתה יי שובר
 אויבים ומכניע עוֹדִים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
 בית ישראל ועל פליטה בית סופריהם ועל
 גידי העדק ועלינו יהמו נגד רחמיה יי אל חינו ותן
 שבר טוב לכל הבוֹטחים בשמך באמת ושים חלקנו
 זמרה ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו ועל הסדרה
 הגדול באמת נשעננו ברוך אתה יי משען ומכַּטת
 לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא
 דוד מהררה בתוכה תבין ובגרה
 אותה בנין עולם במהרה בימינו ברוך אתה יי בוגרה
 ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום
 בישועתך כי לישועתך קיינו כל היום
 ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יי אל הינאב הרחמן חוס ורחם
 עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתינו
 כי אל שומע תפלות וחתוננים אתה ומל פניך מלכנו
 ריקם אל תשיבנו חגנו ועננו ושמע תפלתינו כי
 אתה שומע תפלת כל פה:

מנחה לעשרה בטבת

עָנֵנו אֲבִינוּ עָנֵנוּ בְיוֹם צוֹכֵת הַתְּעִיָּה הַזֶּה כִּי בָצִוְנוּ
 גְּדוּלָה אֲנַחְנוּ אֶתְפֹּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל תַּחֲנֹן
 מִלִּבְנוּ מִבְּקִשְׁתֵּנוּ הִיָּה נֶאֱקָרֹב לְשׁוֹעֵנוּ טָרֵם נִקָּה
 אֵלֶיךָ אַתָּה הַעֲנֵה וְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבְרֵי שְׂנֵאִים
 וְיִהְיֶה טָרֵם יִקְרָאוּ אֵנִי יַעֲנֵה עוֹדֵם מִדְּבָרִים וְאֵל
 אֶקְרָא בִּי אֲתָה יְיָ פִּנְדָה וּמְצִיל וְעוֹדֵה וּמְרַחֵם
 בְּכָל עֲרֵת צָרָה וְצוֹקָה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹם
 תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִתְפִלַּתְּם שְׂעֵה
 וְהִשָּׁב הַעֲבוּדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
 וְתִפְלַתְּם מִתְּרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרַצוֹן וְהַיְלִרְעֵ
 תִמְיֵד עֲבוּדָה יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּוּ
 תִחַפֹּץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ וְתִחַנְיֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֵךְ לִצְוֹן
 בְּרַחֲמִים בְרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתוֹ לְצִוְיוֹן
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ צוּר הַיְנוּ וְכִי
 יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִוְדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נְשְׂבוֹתֵינוּ הַבְּקוּדוֹת
 לָךְ וְעַל נִסְךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב נִבְוָקָר וְיִצְהָרִים הַטּוֹב
 פִּירָא כְּלוֹ וְרַחֲמֶיךָ רַחֲמִים בְּיָלֵא רַחֲמֵנוּ הַסְדִּיק בְּ
 בִיעוּלֵם קִנְנוּ לָךְ:

ועל

ועל כלם יתברך ויתרום ויתנשא תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה
 ויחללו ויברכו את שמך הגדול **במסות**
 לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה **האל**
הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נא
לירדות:

פחות שלוח נכור העתידים אומר ברכת כסכים :

שים שלום טובה וברכה תיים חזקתך ורחמים
 עלינו ועל כל ישראל עמך וברכנו אבינו בלנו
 יחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אהנו תורה
 וסוים **אתה ברוך וחסד צדקה ורחמים ברכה**
ושלום וטוב ירה בעיניך לברכנו ולברך ארצ עמך
וישראל ברב עו ושלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן
 יהיו לרצון אמרי פי ודגיון לבי לפניך יי צורי ונוצלי
 אלהי נצור לשוני מדע ושפתותי מדבר מרמה
 ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר לכל
 תחיה פתח לבי בתוכך ואחרי מצותיך תרדוף
 נפשי וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם
 וקלגל מחשבותם יהיו לרצון אמרי פי ודגיון לבי
 לפניך יי צורי ונוצלי עשה שלום פמרומו הויה
 ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל אמן
 ברכת

ברכת כהנים

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת
 בתורה: הכתובה על ידי משה עבדך
 האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור
 יברכה יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך וישא יי פניו
 אליך וישם לך שלום וישמו את שמי על בני ישראל
 ואני אברכם:

(במקדש)

על ידי רחמיך הרבים סלח לנו אבותינו כי ברוב
 אולתינו שנינו מחול לנו מלכינו כירבו
 עונינו: אל ארך אפים אתה ודרך תשובה לנו
 הורית: גדולה רחמיך וחסדיך תזכור היום לזרע
 ידידיך: תפן אלינו ברחמים כי אתה הוא בעל
 הרחמים: בתחנון ובתפלה נקדם כמו שהודעת
 לעניו מקדם: ומחרון אפך תשוב כמו בתורתך
 כתוב: ובצל כנפך נחסה ונתלוצץ כיום ויירד יי
 בענן: תעבור על פשע ותמחול אשם כיום ויתיצב
 עמי שם: תאזין שוע ותקשיב ברצון מאמר: כיום
 ויקרא בשם יי וישם נאמר:

ועבור יי על פניו ויקרא: יי אל רחום וחנון
 ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד
 לאלפים נושא עון ופושע וחסאנה ונקמה:

מנחה לעשרה בטבת

כא

צַדִּיק מַסְלִיחַ כְּבוֹד אֹמֵר וַיַּעֲבֹר כּוֹהֲנִים לֹמֵר אֵל רַחוּם סֶמֶךְ
אֵל חַנוּן סֶמֶךְ אֵל אֶרֶץ אֲפִים סֶמֶךְ מֵלֵא רַחֲמִים סֶמֶךְ כֵּן
בְּקִרְאָתָם כְּעֹבֵר סֶמֶךְ בְּקִרְאֵי עֲכָבִי אֱלֹהֵי דַרְקֵי כְּבֹד הַרְחַבְתָּ
לִּי חֲנֻנִי וְשִׁמְעַתְּ פִּלְחֵי וְאֵכֵי תִפְלֵתִי לִךְ ה' עַת רַכּוּן אֱלֹהִים כְּרוֹב
חֶמְדְּךָ עֲנֵנִי בְחַמֵּת יִסְעֶךָ עֲנֵנִי בַעֲת וּבַעֲוֹהַ הַזֹּאת:

אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה אֲבָדוֹ בְּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:
גְּבוּרִים לַעֲמוּד בְּפֶרֶץ דּוֹחִים אֶת הַגּוֹזְרוֹת:
הָיוּ לְנוּ לְחֹמֶה וְלִמְחָסָה בְּיוֹם זַעַם: זֹעֵכִים
אֶף בְּלַחֲשֵׁם הִמָּה עֲצָרוּ בְּשִׁעֵם: טָרַם קְרֹאךָ
עֲנִיתָם יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וְלַרְצוֹת: כִּאֲבֵר חֲמַת
לְמַעַנְם לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקִים מֵרַב עֲוֹנֵנוּ אֲבָדְנוּם
נֶאֱסַפּוּ מֵנוּ בְּחֵטְאֵינוּ: סָעוּ הִמָּה לְמִנּוּחֹת עֲבוּ אֹתָנוּ
לְאַנְחוֹת: פָּסוּ גוֹדְרֵי נֶדֶר צוּמְתוּ מִשִּׁיבֵי הַמָּה: קָמִים
בְּפֶרֶץ אֵין רֵאִים לְרְצוֹתָךְ אֲפָסוּ שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע
פִּינּוֹת הַרֹפֵה לֹא מְצִינוּ: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פְּנֵינוּ
לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעַת צְרוּתֵנוּ אֵל מֶלֶךְ

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כְּסֵא רַחֲמִים מְתַנְהֵג בְּהַסְדּוֹת
מוֹחַל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן:
מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים: עוֹשֶׂה
אֲדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ לֹא בִרְעַתְסָה לְהַסְתַּגּוּל
אֵל הוֹרַתָּנוּ לֹמֵר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה זָכַר לְנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעֵנִי מִקֶּדֶם וְכֵן כְּתוּב

מנחה לעשרה בטבת

בתורתך: ויגד יי בעניו ויהי צב עמו שם ויקרא בשם
יי ושם נאמר: ויעבר יי על פניו ויקרא יי אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשת וחסא ונקה: פזמון

תמהנו מרעות תשש כחנו מצרות: שחנו
עד למאד שפלנו עד עפר: רחום

כך היא מדתנו קשה עורף ומטרים אנחנו:
צעקנו בפנינו חטאנו פתלתול ועקש לבנו: עליון
רחמיק מעולם סליחה עמך הוא: נחם על
הרעה מטה כלפי חסד: לא תתעלם בעתות
כאל כי בצרה גדולה אנחנו: יודע לעיני הכל
טובך וחסדך עמנו: חתום פי שטן ואל
ישטן עלינו זעום בו יהודים: ויעמוד מליץ טוב
לצדקנו הוא יגיד וישרנו דרכיך רחום וחנון גלית
לנאמן בית בבקשו או מלפניך: אמונתך הודעת לו:
אל מלך:

ובשחטאנו ישראל במדבר: עמד משה בתפלה
לפניך ובקש רחמים על עמך ישראל
וכך אמר בתפלתו סלח נא לעון העם הזה בגדל
חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה:
אף אתה השיבות לו כדרכי טובך בשרתו ותננתו:
ואמרת לו סלחתי כדברך:

מנחה לעשרה בטבת

מב

דניאל איש המדות אמר לפניך הטהרה אלהי
 זונג ושמע פקח עיניך וראו שממתינו
 והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקוהינו
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים
 יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשרה אל תאחר
 למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך
 ולירושלם עירך אמרת לה הנינו נשפט אותך על
 אמרך לא חטאתי אנו בושנו במעשינו
 ונבלמנו בעונותינו אין לנו פרה להשיב ולא מצח
 להרים ראש

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה תאחז
 ירך במשפט: בבוא תוכחה נגדך שמו
 מספרך א תמח: גשתך לחקור נוסר רחמיך יקדמו
 הוניך: דלות מעשים בשוריק קרב צדק מאליך:
 הורנו בזעקנו לך צו ישועתינו כמפניע: ותשיב שבות
 אהלי תם פתחיו ראה כי שממו זכור נמת ערות
 לא תשכח מפני זרעו: חותם תעודה תתיר סודך
 שים בלמודך: טבור אגן הסהר נא אל יחסר המוג:
 יהדע את אשר ידעך מנר את אשר לא ידעך: כי
 תשיב לב צרוץ לכודים אסירי התקנה:

אלהינו ואלהי אבותינו תנא לפניך תפלתנו
 ואל תתעלם מתחנונו שאין אנו עוי

מנחה לעשרה בטבת

פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אִנְחֵנו וְלֹא חָטְאנוּ: אֲבָל חָטְאנוּ אִנְחֵנו
 וְאֲבוֹתֵינוּ: אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִלְנוּ דְבַרְנוּ דוּפִי
 הָעֵינֵינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ זִדְנוּ חִמְסְנוּ טַפְלָנוּ שְׂקָר
 יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת כֹּזְבֵנוּ לִצְנוּ מִרְדְּנוּ נֹאצְנוּ
 סָרְדְנוּ עֵוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קִשְׁיֵנוּ עוֹרָף
 רִשְׁעֵנוּ שַׁחְתְנוּ תַעֲבֵנוּ תַעֲוֵנוּ וְתַעֲתֵנוּ וְסָרְנוּ
 מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמַּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַרְתָּ עֲשִׂיתָ
 וְאִנְחֵנו הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עִם בּוֹשְׁנוּ מִכָּל נֹי גָלָה מִמֶּנּוּ מְשׁוֹשׁ
 דָּוָה לִבְנוּ בַחֲטֵאֵינוּ הַחֶבֶל אוֹיֵינוּ וּנְפָרְעָה
 פְּאָרְנוּ זָבֹול מִקְדָּשְׁנוּ חָרַב בְּעֵוִנוּ טִירְתְנוּ הִיתָה
 לְשִׁמָּה יוֹפִי אֲדַמְתְנוּ לְזָרוֹם כּוֹחֵנוּ לְנִכְרִים וְעַדִּין לֹא
 שָׁבַנו מִתַּעֲוִיתְנוּ וְהִיאֵךְ נַעִיז פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ לֹא
 לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אִנְחֵנו וְלֹא
 חָטְאנוּ: אֲבָל חָטְאנוּ אִנְחֵנו וְאֲבוֹתֵינוּ:

אֲשַׁמְנוּ בְּאוֹמַר וּבַפּוֹעַל בְּזִינוּ חוֹק לְמַעוֹל מַעַל:
 נַעַלְנוּ מִשְׁפָּט וְצַדִּיק דַּרְכֵינוּ כַּמְשׁוֹכֵת
 חֶדְק: הַפְרָנוּ בְרִית וְחוֹק וְהִרְבִּינוּ פִּשְׁעַ לְבַלִּי חוֹק:
 וְנִחְנוּ טוֹב הוֹרִית חֲרָשְׁנוּ רַע שְׁנֵאֲרַת: טַפְלָנוּ שְׂקָר
 וּמְרָמָה יַעֲצֵנוּ אֵין וְאֲשַׁמָּה כְּלֵינוּ שְׁנֵינוּ בְּהַבְלִי הָעוֹלָם

מנחה לעשרה בטבת

מן

לא זכרנו כי תביאנו במשפט על כל געלים מאסנו
מוסר הדעת גואלנו מחכמה ומדעת סרנו ממשפטי
צדקה עזבנו אורחות חקיה פנינו אל כל חמדוטינו
צללנו במצולות תאותנו קפצנו פי חכמים מהוכיח
רחב פינו בניב עולה יצירות : שובבנו משובה נצחת
תעבנו כל איש תוכחת : ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו :

לעינינו עשקו עמלנו כמו שקד ומדט ממנו נרנו
עולם עלינו סבלנו על שכמנו עבדים
משלו בנו פורק איזמירס צרות רבות סבכנו קראנו
ע אלהינו רחקה ממנו בעינינו שבנו מצא חריה תעינו
כצאן ואבדנו ועדין לא שבנו מחעיירנו והואך נעיו
פנינו נקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו :

ואומר ודנו בלחם זאמס גדוק ואומר

אבל חטאנו אנחנו ואבותינו אשמונו בגדנו
גזלנו דברנו דופי העונו והרשענו ודנו
חמסנו טפלנו שקר ועצנו עצות רעות כזבנו לענו
מדדנו נאצנו סררנו עוינו פשענו צרנו קשינו
עורף רשענו שחתנו תעבנו תעינו ותשתענו
וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו

מנחה לעשרה בטבת

ה'שענו

עזרא הסופר אמר לפניך אלהי בשתי ונבלמותי
להרים אלהי פני אליך כי עונותינו רבו
למעלה ראש ואשבתנו גדלה עד לשמים : ואתה
אלוה סליחות הנזן ורחום ארך אפים ורב חסד ולא
עזבתם :

אל תעזבונו אבינו אל תששנו מלפניו ואל
תשכחנו ויצרנו ואל תעש עמנו כלה
בגלותינו וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
על ידי ירמיה חונן באמור בימים ההם ובעת ההיא
נאם יי יבקש את עון ישראל ויאנינו ואת חטאת
יהודה ולא תמצאנה כי אסלח לאשר אשאר : ואל
יעזב לפניך כל חטא ועון את תפלתנו ומחול וסלת
לכל עונותינו כי אל טוב וסלה אתה :

וכפלן על פניהם

רחום ורחון חטאנו לפניך רחם עלינו : לדוד
אליך יי נפשי אשא אלהי כבד בטחתי אל
אבושה אל יעלצו איבי לי : גם כל קויד לא יבשו
יבשו הבוגדים ריקם : דרכיך יי הודעני ארחותיך
למדני : יהדריבני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי
אותך קיויתי כל היום : זכר רחמיך יי וחסדיך כי
פעולם המה : חטאת געורי ופשעני אל הזכר כחסדך

זכר

מנחה לעשרה בטבת

מד

זכר לי אתה למען טובך יי טוב וישר יי על כן יורה
 חטאים בדרך ידרך עניים במשפט וילמד עניים
 דרכו כל ארחות יחסד ואמת לנוצרי בריתו ועדתיו
 למען שמך יוסלחת לעוני כירב הוא מיה האיש
 ירא יי וירנו בדרך ובחר נפשו בטוב תלין וירעו
 יירש ארץ סוד יילראו ובריתו להודיעם עיני
 תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת דגלי פנה אלי
 וחנני כי יחיד ועני אני צרות לבכי הרחיבו ממעוקותי
 הרציאני ראה עני ועמלי ושאל לכל חטאתי
 ראה אבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני שמרה נפשי
 והצילני אל אבוש כי חסיתי בקד תסושר יצרוני כי
 קניתיך פרה אלהים את ישראל מכל צרותיו
 והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
 הרעה לעמך

אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו מלכנו אין לנו
 אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו
 אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה
 עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו
 ונאנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכר
 רחמיה יי וחסדיך כי מעולם המה יהי חסדך יי
 עלינו כאשר יחלנו לך אל תזכר לנו עונות ראשנים

מנחה לעשרה בטבת

מהר יקדמונו דחמיה כידלוגנו מאד : עזרנו בשם
עשה שמים וארץ : חננו יי חננו כי רב שבענו בזה :
ברוננו רחם הזכר : ברוננו עקדה הזכר : ברוננו תמימות
הזכר : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי
הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו יי אלה
ישענו על דבר כבוד שמהוה צילנו ובפר על חטאתנו

ואומר קדיש לעילא

למען שמך :

תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי ישפוך שידו : יי שטעה
תפלתו ושועתי אליך תבא : אל תסתר פניך
ממני ביום צר לוי הטה אי אונד ביום אקרא מהר עננו
כי כלוב עשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו : הבה בעשב
ויבשל ביכי שבתתי מאכול לחמי ומקול אנהתי דבקה
עצמי לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי בכוס
חרבות שקדתי ואהיה בצפור בודד על גג : כל היום
חרפוני אויבי מהול ליבי נשבעו בי אפר כל חסאכלתי
ושקני בבכי מסכתתי : מפני זעמך וקצףך כי נשאתני
זת שליכני : ימי בצל נטוי ואני בעשב איבש : ואתה יי
לעולם תשב חכרה לדרודר : אתה תקום תרחם ציון
ביעת להננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה
ונאת עפרה יחננו : ויראו נזים את שם יי וכל מלכי
הארץ את כבודך : כי בנה יי ציון נראה בכבודו :
פנה אל תפלת הערער ולא בזה ארת תפלתם :

תכתב

תכתב זאת לדור אחרון ועם נבכרא יהלליה: כי
השקוף ממרום קדשו יימשמים אל ארץ הביט:
לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותהו: לספר
בציון שם יי ותהללתו בירושלם: בהקבץ עמים
יחדו וממלכות לעבוד את יי: ענה בדרך כחי קצר
ימי: אומר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים
שנותיך: לפנים הארץ יסרת ומעשה ידיה שמים:
המה יאבדו ואתה תעמוד וכלם כפנך יבלו בלבבוש
תחליפם ויחלופו: ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
בני עברך ישכונו וזרעם לפניך יכון: קדיש

תענית אסתר

מלפניו ב"ג בלדר ואם חל פורים כמוצאי שבת מקדומי להתענות ויום ח'
תמיד ככנסים לבית הכנסת ומסדרים כל התפלה כמו שכתוב בעשרה
בשבת ומיור שלום ככור התפלה ואחר התפלה ותחיל שלום ככור על ידי
דחמך ויעבור כמו שכתוב בעשרה בטבת ואומר:

אנני בהעמיקו מחשבת זממו בהוסדו על עם
קדוש לאבדו ולהחרמו: ימיני נעה בבבית
לצור שוכן מרומו כי לא יטוש יי את עמו: אנני
דמה לבלות שארית ישראל ולאבדנו הפיל פור הוא
הגורל ביום זה לגדענו: ימיני ולא קס ולא זע ממנו
הבוטח ביי הסד יסובבנו: אנני זדונו השיאו בעצה
נבערה הש לשקול עשרת אלפים לאבד שיה פוורה:
ימיני

ימיני טהר לבו בצום ועצרה טוב יי למעוז ביום צרה
 אני יצא שמח בבית מעדנות כונן עץ לתלורת עליו
 איש אמונות ימיני לבש חן ונסמך על עוטה גאונות
 אבי יתומים ודיין אלמנות : אני מדר קרוא חכמו
 ומדיני אשה נפול תפול לפניו ועצוהו לבושה ימיני
 סוד הודיע להדסה ומלכותו לבשה ואסרה אשו
 אסרה על נפשה : אני עת בואו למשתה כספה
 פיה פתחה בחכמה אהובה נדיבה ימיני צדהו
 בראותו מפלת דמן בחכה אל נערץ בסוד קדושים
 דבה קודש הנערץ בסוד שרפי מעוני רוממותך
 יפצחו ערת אכוני ישועתך קויתי כן יאבדו כל
 אויבי יי יהמו נא רחמיה על מטוטי עמים ושגבם
 בחסדך לעיני כל לאמים פלאיך הראם צור שוכן
 מדומים אל מלך יושב על כסא רחמים :

ואמר אל מלך ויעבור כמו סכמוכ בעטרה בטבת : סומון

וחלת עבדיך בחזוני כתביהם לתתם לרחמים
 לפני כל שוביהם ודברת על לפס לרפאת
 מכאביהם ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם
 צעתיני אז אריה מגפן פוריה הגלני והעלני אל
 ארץ מאפליה הקדמת ארבעה הוגידת תושירי
 דניאל חנניה מישאל ועזריה זה ניצל מאריות ואלה
 מלהביהם ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם :

חַשְׁדָּאִיל וְהַהוּזִיר בְּמַהוּמָהּ וּמְבוֹסָהּ בְּמַעַט אֹרֵי
 קָדָר וּמְאֹר שְׁמַשׁי כִּסֵּה תַמְכַּת יַד יְמִינִי בְיַמִּינִי
 וְהִדְסָה וְחָצִים אֲשֶׁר דָּרְכֹולִי שָׁבוּ בְּלִבְרוּבֵיהֶם
 וְאִף גַּם זֹאת בְּהוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם קָם עָלַי בְּפִשְׁעֵי
 הַנָּבֶל הַבָּעַר גְּרוּנוֹ עָלַי פֶּעַר כַּחֲזוֹר בַּחֲזוֹךְ
 הַיֶּעַר הַקְּדַמְתָּ לִי מְשִׁיבֵי מַלְחַמְתֵּךְ שֶׁעַר וְהִנְנִי
 מִשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּשִׁכְלִם וּבְנִיבֵיהֶם וְאִף גַּם זֹאת בְּהוֹתֶם
 בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם: פְּסוּקִים

וְאִף גַּם זֹאת בְּהוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים
 וְלֹא נִעְלָתִים לְכַדּוֹתֶם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אִתְּם כִּי
 אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִף אֶת
 בְּרִיתִי יִצְחָק וְאִף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֵר וְהִיא אֶרֶץ
 אֲזָכֵר: מִן הַמִּצְרַיִם קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִדְבַר חֲבִיָּה: יי לִי
 לֹא אִירָא מֵהַיַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בַעֲזוּרִי וְאֲנִי
 אֲרָאָה בְּשֵׁנָאִי: טוֹב לְחַסּוֹת בְּיַם מִבְּטוּחַ בְּאָדָם:
 טוֹב לְחַסּוֹת בְּיַם מִבְּטוּחַ בְּגֵדֵי בָיִם: כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי
 בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֶם דַּחַדְרָחֻתִנִּי לְגַפְלִי וְיִי עֲזָרְנִי:

פזמון למן עד מחו"ס

יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי עַל
 אֲרִיֶּה תַחֲלָה בְּכָל פְּאוֹת זַרְעִי קָם
 אַחֲרָיו דּוֹב שְׂכוֹל וְלִמְצַנֵּב מְכַרְנִי דַחַדְרָחֻתִנִּי לְגַפְלִי
 וְיִי עֲזָרְנִי: אֲזָכֵר אֶתְּךָ בְּאֵנַחַשׁ עָלֶיךָ:

על

יום אפטר

על עיף וינע להביא בלב מורד : נדעת והפיו
 אמתו שוק על ירך : יום הרים יד עניו : עליהם
 דגבירני דחה דחיתני לנפול ווי עורני : בקום המן
 דאגני כחנין לבלעני : וכתב שטנה עלי ביום
 אחד לגרעניו שלח משמים אל ווי שיעניו למחיה
 דשאירני ועוז וישע אורני : דחה דחיתני לנפול ווי
 עורני : שמה מנדל מבטחי אל מבמן נוחי
 דחלצת את רוחי ממות ומשחי את עיני מדמעה
 דאת רגלי מדחי : ובארץ מדוחי אל אלהים הפרני :
 דחה דחיתני לנפול ווי עורני : פסוקים :

דחה דחיתני לנפול ווי עורני : עוי חמרת יהוה
 לילישועה : קול רנה וישועה באה לי צדיקים ימין
 ינעשה חיל : ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל : לא
 אטוח כי אחיה ואספר מעשה יהוה : יסוד יסרני יהוה
 ולמות לא נתנני : פתח לי שערי צדק אבא בס אודה
 יהו זה השער ליי צדיקים ובאו בו : אודה כי עניתני
 ונתהי לילישועה : לולי יי שהיה לנו יאמר נא
 ישראל :

פזמון

איד זרים אכזרים בדבורים סבבוננו : בקום
 המן בנה הזמן כשוד שלמן שרדוננו : ברוב
 מעל סופרעל בלי תעל השקוננו : לולי יי שהיה לנו
 איו חיים בלענו : איד דמו תמנו בלבם נינס יחד :
 במחשבת

במחשבת להחריב בת ישראל גוי אחר; בסוד
 סודם להשמידם להכחידים במופחד; ובק תנור
 וכירים המים שטפוננו; לולי יי שיהיה לנו אוי חיים
 בלעוננו; קס צורר ולי עורר איבתו ושנאתו; ודת
 העמיד; וקץ לשמיד; עדת שדי ונחלתו; ועוד חמל
 וטוב גמל; והראה את גבורתו; להאבדו; להבחית
 ובני אשר ענונו לולי יי שיהיה לנו; אוי חיים בלעוננו;
 חשב צר; בעת מצר; והפיל מור גורלו; וצור
 הקשיב; ואזה שייב; בראש את תנמולו; ואל נא דר
 בהדש אדר עוז הראה; לקהלו; במורצח עדי נצח
 הכה אשר הכוננו לולי יי שיהיה לנו; אוי חיים בלעוננו;

פסוקים

לולי יי שיהיה לנו יאמר נא ישראל; לולי יי שיהיה
 לנו בקום עלינו אדם; אוי חיים בלעוננו
 בחרות אבס בנו; אוי המים שטפוננו נחלה עבר על
 גפשונו; אוי עבר על גפשו המים הודונים; ברוך
 יי שלא נתנו טרף לשניהם; גפשונו בצפור נמלטת
 מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו; עורנו
 בשם יי עושה שמים וארץ;

יי שמעה יי סלחה יי הקשיבה ועשה אל תאחר
 למענה אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך;
 השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם;

ואומר

צוים אחרים

דאומר שאלך ויעבור אכשי אמונה ויעבור תמהכו ויעבור וכשחטאו
יסראל דכאל איש חמודות אל מעש עמכו כלה חכא לפניך
מפלגתכו אכל חטאכו אשחכו מכל עס לעיכוכו ונאמר כל הסליחות
וקוידוין כסליחות כמו שכתוב לעיל כתיקון עשרה בעבת וכופלין על
פניסם :

מחוכה לתעניות אחר :

י אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך :

י אויב גבר על עם קדוש וגבר בימי אחשודוש
נועדו יהדיו להקן נער חקן ומשנאיך נשא

ראש : יום צורר הנגעל והרוני סף רעל נושקנו
מי רוש : העונה בצר השיב ידו על צר וילך אבל

וחפוי ראש : דרוש דרש לעמו ברחמים לנאמו
קורא הדורות מראש : הקים דברו להם ובהיותם

בארץ אויביהם האל המתנשא לכל לראש :
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך :

אבינו מלכנו אבינו אתה אבינו מלכנו אין לנו
אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו :

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים : עשה
עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :

ואנחנו לא נדע מה נעשה בו עליך עיננו : זכר
רחמך יי וחסדיך כי מעולם היתה יהי חסדך יי
עלינו באשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות ראשנים

מהר יקדמונו רחמיה בידלוננו מאד : עזרנו בשמיני
 עשה שמים וארץ : חנני חננו כירב שבגענו בזה :
 ברונו רחם תזכר ברונו עקרה תזכר ברונו תמימות
 תזכור : יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו : כי
 הוא יצדע יצדנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו אלהי
 ישענו על דבר כבוד שמך ורחמינו וזכור על
 חטאתינו למען שמך :

וקדיש לעילא ומזיא סליח כבוד ספר מור וקירין נגברי כפרת וחס
 כמחנה בעשרה כעבת וקדיש לעילא ואשרי יסכך וכא לכיון
 וקדיש ממקבל ויסללו ומורין ספר תורה למקומו ואומד תזמור זה :

*Dei mei
 Dei meus
 quare me
 levastiquit.
 Psal. 21.*

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד : אלהי
 אלי למה עזבתני רחוק מישינעתי דברי
 שאנתי : אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא
 דומיה לי : ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : בקר
 בטחו אבותנו בטחו ותפלטמו : אליה זעקו ונגמלמו
 בקר בטחו ולא בושו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת
 אדם וכזו עס : כל ראי ולענו לי נפטר ובשפה
 יגיע ראש : גול אל יי ופלטתו יצילנו כי חפץ בו :
 כי אתה גהי מבטן מבטיחי על שדי אמו : עליה
 השלכת מרחם מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק
 ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר : סבבוני פרים
 רבים אפירי בשן בתרוני : פצו עלי פיהם אריה

מִזֶּרֶחַ וְשֶׁאֵגוּ: בְּמִים נִשְׁפָּכְתִּי וְהִתְפָּרְדוּ כָּל עֲצֻמוֹתַי
 הִיָּה לִבִּי כְּלֶגֶם בְּחוּךְ מַעַי: יָבֵשׁ כִּהְרַשְׁתִּי פְתִי
 וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מֶלֶךְ חַי וְלִעֲפַר מֹת תִּשְׁפָּתֵנִי: כִּי
 סָבְבוּנִי כְּלָבִים עֵדֶת מִרְעִים הַקְּפוּנִי בְּאֵרֵי יְדֵי וְרָגְלֵי:
 אֲסַפֵּר כָּל עֲצֻמוֹתֵי הַמֶּלֶךְ יִבְטְוּ וִירָאוּ בִּי: וְחֶלְקִי
 בְּגִדֵי לְהַסְוֵל לְבוּשֵׁי יִפְלוּ גֹדְרֵל: וְאַתָּה יְיָ אֵל
 תִּרְחַק אֵילוֹתַי לְעִזְרָתִי חוֹשֶׁה: הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי
 מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה וּמִקֶּרְנֵי רְמִים
 עֲנִיתָנִי: אֲסַפְּרָה שִׂמְךָ לְאָחִי בְּחוּךְ קֹהֵל אֱהִלְלֶךָ:
 יִרְאִי יְיָ הִלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב בְּכֹדֵהוּ וּגְדוּלוֹ מִמֶּנּוּ כָּל
 זֶרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא בִזְהוּלָא שְׂקִץ עֲנוֹת עֵנִי וְלֹא
 הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׂוֵעוֹ אֱלֹהֵי שִׁמְעוּ: מֵאַתָּה תִּהְיֶה לִּי
 בְּקֹהֵל רֵב נְדָרֵי אֱשֶׁלֶם נֶגֶד יִרְיָאוֹ: יֵאָכְלוּ עֲנוּיִם
 וַיִּשְׁבְּעוּ יִהְיֶה לִּי דִרְשׁוֹ יַחֲוֶה לְבָבְכֶם לְעַד: וַיִּזְכְּרוּ וַיִּשְׁבְּוּ
 אֵל יְיָ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל מִשְׁפָּחוֹת
 גּוֹיִם: כִּי לִי יִהְיֶה מְלוּכָה וּמוֹשֶׁל בְּגוֹיִם אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ
 כָּל יוֹדְשֵׁי אֶרֶץ לְפָנָיו וַיִּכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֵפֶר וַנִּפְשׁוּ לֹא
 הָיָה זֶרַע יַעֲבֹדֵנוּ וְיִסְפָּר לִי לְדוֹר: יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צַדִּיקְתּוֹ
 לְעַם נֹלַד כִּי עָשָׂה:

ואומר קדיש יסא שלמא אין קדוש וכו' :

מנחה לתענית אסתר

למנחת על הביתית וידבר ה' אל משה כו וקדים לעיל ואל ארך
 אפים ומוכיאים ספר תורה וקורין ג' גברי בפרשת
 ויחל ואין אומרו קדים ובוללן ספר תורה וכל הכתוב לעיל
 תמצא אותו בעשרה בטבת ובמקום יפסך אומרים לולי ה'

לולי יי שיהיה לנו יאמר גאי ישראל : לולי יי שיהיה
 לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעוננו
 בחרות אפס בננו : אזי רמים שטפוננו נחלה עבר על
 גפישנו : אזי עבר על גפישנו רמים הודונים : ברוך
 יי שלא נתננו טרף לשניהם : גפישנו בצפור נמלטה
 מפח יוקשים רפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עורנו
 בשם יי עושה שמים וארץ :

ואומר יהללו כמו סכתוב בעשרה בטבת וחזור ספר תורה
 למקומו וקדים לפילא ומתפללים תפלת מנחה כמו
 סכתוב במנחה עשרה בטבת ואין אומרים סליחות כסאר
 תעניות ואומרים ברכת כהנים ובומר ואן כופלים ואומר קדים
 תתקבל ומזמור למנחה על אילת כמו בסחר' וקדים יהא סלמ'
 ואם חל סורים באחר בסכת מקריתין להתענות יום ה' ואומרים
 סליחות וכופלים על פניהם גם במנחה כסאר תעניות כמו
 סכתוב במנח עשרה בטבת וסכת במנחה אין אומרו כדקתך :

תיקון שבעה עשר בתמוז

ליל סכעה עמר בתמוז מתפללין ערבית כסאר הימים אלא
סהיחיד כסמניע לכי אתה סומע תפלת כל פת אומ' עכנו
וכן בד' הכומות אומר עכנו בכל תפלותיו ערבית סחרי ומכחתי
מליח כבור כסמסריר תפלותיו כיחיד דמי ואומ' עכנו בסומע
תפלה בסחרית מתפללין כמו סכתוב כעסרה בטבת וחוזר
מליח כבור התפלה ואחר חזרת תפלה אומר :

וְאָרֶץ שְׁפֵל רוּמֵי יוֹם דְּמָה רִשְׁעֵי הַבְּנֵי עֵי

מְשׁוֹשׁ לְבֵי שְׁבַת וְרוּשׁ לְכַתִּי מִבֵּית מְרִגְזֵי
אָנוּ וְאָבְלוּ פִתְחֵי יוֹם נְאֻסָּף נְדִיבֵי וְשׁוּעֵי לְכֵן אֶקְוֶן
מִיָּמִים יְמִימָה בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעֵנוּ

בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעֵי אֶפְפוּ עָלַי רְעוּרָה וְאַנְחוּרָה
בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּאַנְהָרְתִי יִנְעַתִּי וְלֹא

מִצְאָתִי מְנוּהוּרָה גְּעָה גְּעִיתִי בְּכִי וְעַל כָּל רֹאשׁ
קְרָחוֹת כִּי בְיוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלוֹהוֹת : הַלוֹחֹת
יִצְאוּ וְסָבְבוּ עָלַי תְּלֹאוֹת וְנִבְרָה יַד צְרוּ וְדָנִי בְּכָל
פְּאוֹת סוּב נְאוּדֵהֶן מִיִּחְלֵי קֶץ פְּלֹאוֹת כִּי שְׁמֵשׁ
וּמִגֵּן יִצְבְּאוֹת :

בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעֵי דְמִיתִי עֲלוּרָה מְטִיט הַיּוֹם וְאִין
מְעַמִּיד בְּשִׁבְעַת עֶשְׂרֵי בּוֹ הֵייתִי לְבִנָּה
לְמֵאֲבָל וְלֹא הִשְׁמִיד וְלֹא מִצְאָתִי מְנוּחָה וּמְכַאֵבִי נִגְדִי
תְּמִיד כִּי בּוֹ בּוֹטֵל הַתְּמִיד : הַתְּמִיד יוֹם הַוֹסֵר נִבְרָה
לְלֹתִי

יִלְלֵתִי כִּי־לֹלֵת אֲנִי וּמִסְפְּרֵי גְדֹלַת כְּמִסְפַּר הַדָּר הַמּוֹן
 בַּפְּלִיִּם סוֹבֵב נְאוֹדֶה־חַיָּה רְדוּמֵינוּ אֶל שׂוֹכְנֵי שָׁמַיִם
 יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמַיִם:

בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי וְעַם צוֹר נִשְׂאֵתִי וְחָמְרוּ בִּי
 בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בּוֹ הִלְחַלְתִּי
 אַחֲזַתְנִי וְסַעַר מִסְעִיר טוֹבוֹת נִשְׂתִּיתִי וְתוֹנַח מִשְׁלוֹם
 נַפְשִׁי בַתְּנַרְת שְׁעִיר כִּי בּוֹ הִבְקַעְהָ הָעִיר הָעִיר
 יוֹם הִבְקַעְהָ בְּקוֹם תִּימֹן וּמַנְדִּיאַל וְאוֹלַרְתִּי יִדּוּלֵא
 מִצֵּאֵהָ אֶל סוֹבֵב נְאוֹדֶה קְדִישׁ פְּלִיטַת אֲרִיֵאל
 וְהַקְדִּישׁ אֶת קְדוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי יוֹם הוֹרוּ יוֹם תּוֹכַחַה וְעִבְרָה

בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בּוֹ כְּבוֹדִי גָלָה וְהַפְּאַרְתִּי
 הוֹסַרְהָ לְשִׁבְרֵי אֵין כְּהָה וּמִכְּתִי נַחֲלָה וְרוּחֵי נִשְׁפָּרַת
 כִּי בּוֹ שָׂרַף אֶפּוֹסְטָמוֹס אֶת הַתּוֹרָה הַתּוֹרָה יוֹם
 נִשְׁהַפְּתָה חוֹדְשֵׁי עֲלֵי יְגוֹנִי וְשִׁכְחוּ מִעִיר קְדִישׁ יִשְׁיֵשִׁי
 וְזִקְנֵי סוֹבֵב נְאוֹדֶה בְּעוֹדָה עֲדַת אֲמֹנֵי רֹחַ דְּעַרְת

וְדַאֲתִי

בַּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי מַעוֹתֵי מַדְדוֹר בְּסַאֲסָאָה וּבָה
 כָּל בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בּוֹ נְוִי הַשְּׁסוֹר וְאֶת
 יַעֲקֹב אֶכְלֵ סִפּוֹד שְׁנָה בְּשָׁנָה בְּיוֹם זֶה מִמְרוֹר אוֹכֵל
 בִּי בּוֹ הָעַמֵּד צֵלִם בְּהִיבֵל יוֹם הָעַמֵּד כְּסֵל קִנְאָה
 וְתוֹעֵבָה וְכוּ הוֹפְלָה הוֹחֵי וְתוֹחֵלֵתִי נִכְזְבָה סוֹבֵב נְאוֹ

שבעה עשר בתמוז

וּרְפָא מְשׁוּבַת עַמְּךָ וְתֹאדָר בְּסִדְרָה הַשְּׁיִבְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׁוֵבָה וְיִחְזַק אֱלֹהֵינוּ

עַל יְדִידְחֵמִיד הַרְבִּים סֵלַח לָנוּ אֲבוֹנוֹ כִּי כָרוֹב
אוֹלָתָנוּ שְׁגִינוּ מְהוּל לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי רַבּוּ
עֲוֹנוֹנוּ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה לָנוּ
הַיּוֹרֵית גְּדוּלַת רַחֲמֶיךָ וְהַסְדִּיק תִּזְכּוֹר הַיּוֹם לְזִרְע
יְדִידֶיךָ תִּפֶּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים כִּי אַתָּה הוּא כֹּעַל
הַרְחֵמִים בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלַּת הַנְּקִדִם כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעַת
לְעֵינֵינוּ מִקִּדְּם וּמִחֲרוֹן אַפֶּךָ תִּשׁוּב כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ
בְּתוֹב וּבִצֵּל כְּנֶפֶד נַחֲסָה וְנִתְלוֹן כִּיּוֹם וַיִּרְדּוּ
בְּעֵזָן תַּעֲבוֹר עַל־פְּשַׁעוֹת מַחֲלוֹ אֲשֶׁם כִּיּוֹם
וַיִּחְיֵצֵב עִמּוֹ שָׁם תִּאֲזִין שְׁנֵעַ וְתִקְשִׁיב בְּרִצּוֹן
מֵאֵמֶר כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נְאֻמָּה וַיַּעֲבוֹר
יְיָ עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא יְיָ אֵל רַחֲמִים וְתַחֲנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת נוֹצֵר חֶסֶד לְאֵלֵינוּ נוֹשָׂא עוֹן וּפְשַׁע
וְחַטָּאָה וְנִקְהָה

פתיחה

אֲזִי בְּבִגְדֵי אִמְרֵי דָר מְעוֹנֵי בְּהַשְׁתַּרְגֵּן עֲוֹנֵי הַבְּבִיד
עוֹלֵי מוֹנֵי נָבֵד עֲלֵי זֶר בְּמַהְלוֹס לְהַלְמֵנוּ אֲפֹ
טַרְף וַיִּשְׁטַמְנוּ דְרָבִיו וְנִחַתֵּי אֲשֶׁר לִי הוֹרַח הֵן
עַל בֶּן הָעִיר בִּי אֶף וְעַס וְעִבְרָה זַעֲמוּ בִי דְרִיק וְהִצִּיּוּ

בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּקְרָא לוֹ לְמַטְרָה׃ חֲלָפוּ עָלַי בְּיוֹם זֶה
 חֲמַשְׁתַּלְאֹת טָרְפוּ הֵיטִי וַיִּשְׁכַּחֵנִי לְמַשׂוֹאוֹת יָגַעַה
 נַפְשִׁי וַיִּצְעַק הַלְאֹת נַעֲשִׂיתִי מִשְׁבוּעַ נְבִיחַ לְתִי מִרְאוֹת׃
 כָּל אֱלֹהִים בּוֹכְרֵי יַעֲרֹרוּנִי אֲנָחוֹת לְהַבְרִיחַ הַשִּׁיקָתֵנִי
 מִלְּהִטָּת כִּסְלִי וְטוֹחוֹרֵי מִסְפָּד מִרְאֵי אֲדָרְחִיק
 שְׂמָחוֹת בַּיּוֹם זֶה נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְוָחוֹת׃ נוֹעַד עָלַי יוֹד
 וְהַמּוֹנֵי הַצְּמִיד׃ סְבוּנֵי כַּמִּים וְטַבְעֵתִי וְאֵין מַעֲמִיד׃
 עַל כֵּן אֵילִיל כְּכֹ כִּינֹהֵי אֲתַכִּיד׃ בַּיּוֹם זֶה בּוֹטֵל
 הַתְּמִיד׃ כּוֹשֵׁי הַטַּבְּחֹת זָרִים מִיכָל צִמְחוֹ
 כְּבוֹד הַיּוֹנוֹתֵנִי לְמֵאֲכֹל קָרָא עָלַי טוֹעַד וְהַמּוֹנֵי
 שְׂכוֹל שֶׁכֵּל בַּיּוֹם זֶה הוֹעֲמֵד צֶלֶם כְּהִיכָל׃ רַבְתִּי
 עִם זֶר הַצָּרוּפִתְהִיָּה פֶתַח הָעֵרָה׃ שֶׁתִּנְפְּנִי לְשִׁמְהָ
 בַּיּוֹם זֶעַם וְעֵבְרָה׃ תֵּאוֹתוֹ רֵאָה זֶר וַיְרוּ בְּעֵז נְבִירָה׃
 כִּי בְּיוֹם זֶה שָׂרָף אֶפֹסֶטְמוֹס אֶת הַתּוֹרָה׃ הִרְקוּ שֵׁן
 רִשְׁעִים בַּיּוֹם אֵף יִבִּי הָעִיר׃ לֹא חָמַל זֶר וְעַקֵּשׁ עַל
 יִשְׂרָאֵל וַיִּצְעִיר אֲפֹ בִי הִרְדּוּ וַיִּרְשְׁפוּ בִי הָעֵבִיר׃ כִּי
 בַּיּוֹם זֶה הִבְקַעַה הָעִיר׃ רַחֵם יְיָ וְדַבֵּר עַל לֵב עֲנוּמִים׃
 בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ שִׁוּשִׁבִים מִשְׁתּוֹמְמִים יֵה גִלְגָּל
 עַל יְהִסְהִמֵּן רַחֲמֵיךָ מִמְרוֹמִים׃ אֵל מֶלֶךְ וַיִּשְׁבַּע עַל
 כִּסֵּא רַחֲמִים׃

אל מלך ויעבור • כמו שכתוב בקשרים נעקם׃

שבעה עשר בתמוז

סומון

צעה נאסר אשר נמסר פיר בבל ושר העיר :

לך יהמה זה במה ויתחנן כבן צעיר :

טולך צור בלב צור המית מעיו יסעיר : יום גבר

האויב ותבקע העיר : לזאת אכף ואספוק כף :

ביום חמש קראוני ועל רגל העגל הלווחות יצאוני

ולכד זר המבצר ובמסגר הביאני : וגם השמיד

התמיד ומעשותו כל אני : והשם אליל בהיכל

כליל ודתך זר באש הבעיר : ^{סס נכ} מאד

אתחל ואתחלחל ביום שדי חשפני : והשפיון

מצפון בשבולת שטפתני : ונהג שבי ארץ צבי

וגם כדור צנפני יום חשך מאור ששך ליד פרס

דחפני : אכלני חממני וקנה עלי זאת אעיר :

הלעד בני משנבי הלעד אפך יעשן : ^{יום נכ}

גדור פרצי בכן פרצי ומחדק לקוט שושן : עין

פקח תפלתי קח כמו חלב המרושן : בנה בית

זבול והשב גבול הכרמל והבשן : שפוט אלם ואז

ישלם המבעה והמבעיר : ^{סס נכ סומון}

אלהי ושועתינו שעה שועתנו : ודאה

שוממותינו ואורך גלותנו : מדי שנה

בשנה בזכרנו ענותנו : ביום חמשה דברים ארעו

את אבותינו : ^{כיש} נא אלהי הרוחות ובוחן

סתרי

סתרי טווחות: שעה שיות נדחות: נפוצות בארבע
 דוחות: מדי שנה בשנה: בזמן זה נאנחות: ביום
 עקב מדוחות: נשתפרה לוחות: ובו כל ימי
 שנותינו נמרר על יוננו: ^{כיום} דלה מטמ
 היון טביעים בו ואין מעמיד עדר תתה לפאבל
 לבזה ולה שמיר: מדי שנה בשנה: ביום זה עזב
 מצמיד: יום בו ירד האמיד: ובו בוטל התמיד:
 על רוב עונותינו: ועזם חטאתינו: ^{כיום} יה
 אשר הכל יוכל פרה משכול שכל: מיד עקש וסבל
 ושאר יעקב אכל: מדי שנה בשנה ביום זה ממרור
 אוכל: בהעמיד זר למולי: בו עלם פה כל: על כל
 קורותינו: וזלד מעותינו: ^{כיום} שברנו מה
 נורא: כי סרנו ממורא: נאור עוטה אורה: נמולי
 לכל הורה: מדי שנה בשנה: נהי ביום זה אחקורה:
 יען פי בו שרף אפוסטמוס את התורה: לזאת
 נשכבה בבשתנו: לשוד בית תפארתנו: ^{כיום}
 רחום יכפר עון: וכל המתולא יעיר: פדה חיש
 מדי שער: פזורי הצאן וצעיר: מדי שנה בשנה
 המית מעיו יסעיר: יום נברו הזרים ותפקע העיר:
 כי היינו ללעג וקלס לסביבותינו: ^{כיום} רחמן
 ברחמים שובה: אל ציון העלובה: והיש נאלאשה
 עצובה: נחמה הכתובה: ואז שירה נעבה:

בְּנוֹתֶיהָ הַחֲרָבָה: בְּקִבוּץ גְּפוּצוֹתֵינוּ וּבְשׁוּבָה אֶת

שְׁבוּתֵינוּ: בְּקִבוּץ

ואומר • אל מלך ויעבור אנשי אמונה אל מלך ויעבור ממנו אל מלך
ויעבור • וכשחטאו ישראל דכאל איש • אל מעט עמנו כלה
מכא לפניך מפלמינו וכל הוירויי כמו שכחוב בעשרם בעבת ועור השופ
עד כו אל טוב וסלם אתה • ואומרים והוא רחום ונוכחין על פניהם ה
להי ישראל טוב מחרון אפך ואחר כך אומר •

יִי שְׁטוּפָה חֲטוּפָה וּמְמוֹת קִטּוּפָה מְבַלְל יוֹנוֹ

מְצִיּוֹן: לְמַאדָּזַר הָעַצִּים קִצְפוֹ וְשִׁלַּח אֵשׁ

בְּאִפּוֹ בְּשַׁעְרֵי בֵּית צִיּוֹן: מְקַדְּשֵׁי הַיְהוָה לְבֵינָה בְּיַד

שְׂמָה וּמִזָּה וַיִּצֵּת אֵשׁ בְּצִיּוֹן: הִנֵּה אֲבֵלָה וְאוֹמְלָלָה

בְּשִׁמְעָה קוֹל יְלֵלָה אִיכָה יַעִיב בְּאִפּוֹ יִי אֶת בֵּית צִיּוֹן

בְּכַה נְבֻכָדְנֶצַּר וְכַף אֶל כַּף נִכְּה בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

רַעֲצוֹנוּ מִחֲצוֹנוּ עוֹנְנוּ בִּישָׁם שְׂאֵלוֹנוּ שׁוּבְנוּ שִׁיר

לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: רַבּוֹ וְגִדְלוֹ וְגִנּוֹ אֵיךְ גִּשְׁרֵי אֶת שִׁיר

יִי וְתֹאמַר צִיּוֹן כָּרַב עוֹנְנוּ עוֹל גְּלוּת סְבִלְנוּ וּבְכַל

זֹאת יִחַלְנוּ בִּי אֱלֹהִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן: נַחֵם תְּנַחֵם יְהוּדָה

וְאֶפְרַיִם וְתִבְנֶה הַיְהוּדָה וְיִרְשָׁלַם הַטִּיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת

צִיּוֹן: קוֹל מִבְּשַׂר תִּשְׁמִיעַ מִהֲרָה לְאוֹס הַנֶּס מִבִּירָה

צְהַלֵּי יִרְדְּנֵי וְיִשְׁבֹּת צִיּוֹן: עֲלִיּוֹן מִהַר הַצִּיּוֹן נְהוּזִים

וְאִזְ הֵינּוּ בְּחֹלְמִים בְּשׁוּב יִי אֶת שִׁבֹּת צִיּוֹן:

טוב מחרון • ואומר אל מקנוף:

ואומר • אבינו מלכנו וקליש עד לעילא • ואומר אל ארץ אפים

ומובא

ומוזיא סליח כבוד ספר תורה וקריין נ נברו כפרשת ויחל הפסוק כטעם
בטבת • ואומר קדיש עד לעילא ואשרי יעקב ס כיום נרה ונא לבין מאל
וקדיש סמקכל וסוזר ספר תורה למקומו ואומר •

*Dei venerant
gentes.
Ps. 73.*

מזמור לְאֶסְף־אֱלֹהִים פְּאוּנוּיִם בְּנַחֲלָתָהּ טָמְאוּ
אֶת הַיִּבְל קְדֻשָּׁה שָׁמוּ אֶת יְרוּשָׁלַם לְעֵינֵיכֶם׃
נָתַנוּ אֶרֶץ נְבִלָת עֲבָדֶיךָ מֵאֲבָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּעִיר
חֲסִידֶיךָ לְחֵיתוֹ אֶרֶץ׃ שָׁפְכוּ דַמָּם כַּמַּיִם סְבִיבוֹרַת
יְרוּשָׁלַם וְאִין קוֹבֵר׃ הֵינּוּ הִרְפָּה לְשִׁבְנֵינוּ לְעֵנֹקְלָם
לְסִבִּיבוֹתֵינוּ עַד מָה יִי תֵאֲנֹף לְגִעַח תִּבְעַד כִּנּוֹ אֵשׁ
קִנְאֹתָהּ׃ שְׁפוּה תִמְתָּה אֶל הַנּוּיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּהוּ וְעַל
מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ׃ כִּי אֲבָל אֶת יַעֲקֹב
וְאֶת נְדָוֵהוּ הַשָּׁמוּ׃ אֵל תִּזְכֹּר לְנוּ עֲוֹנוֹת רַאשֵׁינוּ מִן הַר
יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מֵאֵד׃ עֲזֵרנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ׃ וְהִצַּלנוּ וּבִכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שִׁמְךָ׃ לְמָה וַאֲמָרוּ הַנּוּיִם אֵיךָ אֱלֹהֵי הַיָּהִם
עָדַע בְּנוּיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּד׃
תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי וְנִקְתָּ אִסִּיר בְּגִדֵי לְזֹרְעָה הוֹתֵר בְּנֵי
חַמּוֹתָהּ׃ וְהִשָּׁב לְשִׁבְנֵינוּ שְׁבַעֲתִים אֶל חֵיקֶם
חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חֲרַפּוּ יִי׃ וַאֲנַחְנוּ עִמָּךְ וְצִאֵן מִרְעִיתָהּ
נִזְדָּה לָהּ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָר תְּהִלָּתֶךָ׃

ואומר קדיש יסא שלמא ואומר אין קדוש וקדוש דרכנן וסלינו לטבת
ואומר

שבעה עשר בתמוז

למנחה מתפללין כמו שכתוב במנחת עשרה בטבת :

מזין בתמוז ואילך בסבתות מפטירין נ' דפורענותא דכרי ורמיסו שמעו •
מזין ישעיהו • ז' דמנחתא • כמזויתאמר כיון עכיה סוערס • אככי אככי •
פכי עקרה. קומי אורי • טו' אשיס • כ' דמיוכתא דרשו • וסוכה • וסבת טנין
דכ' ליה מפטירין לעולם סוכה • וכו' טרה ככנ' טיש סבת כין יס לסוכות
קורין כו פאזוכו ומפטיריס כו וידבר דוד :

היקון שבתות

רשות לשבת דכרי •

דבְּרֵי גְבִיּוֹם הַעֲתִידוֹת יִדְעוּ • מֵאֵז בְּכָל עַם
הָאֱלֹהִים נִשְׁמְעוּ • לֵאמֹר לְצֹדֵקְסָהּ הַלְבָבוֹת
קִרְעוּ • אֲדָם עָמְלוֹ לְרִיקוֹל שׁוֹא יִנְעוּ • לֹא הָאֲזִינוּ
הַטּוֹכְחוֹתֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ • מִסֵּר הָאֱלֹהִים פִּרְעוּ •
הַגְּלוּם הַטְּאִירָם עֲדֵי מִזְרַח וַיִּם וְלִבֵּית שְׂבִי מִנְחֵלֶתֶם
נִסְעוּ • הַיָּעַם כִּמְאֵד אֹרֶם וְגָלוּ • מִזְבוֹל קִדְשׁ וְעַד
תַּחֲתִית אֲדַמָּה נִשְׁקָעוּ • אֲבָכָה בְּכִי יַעֲזֹר לַהֲנוּתֶם
וְעַל זֶה צָלְלוּ • אֲזַנֵּי וְעֵינֵי דַמְעוּ • רַחֵם עֲלֵיהֶם צֹד
בְּאֲדָצוֹת זָרִים בִּי מִפְּנֵי יְדֵהּ וְזַעֲמָה יִכְרַעוּ • גִּוְאֵל שֶׁלַח
לָהֶם וְתִזְרִיחַ מְאֹד עֲזָד וְאֹרֶה • אֲזִי יִבְקָעוּ • מִיּוֹד

רשות אחר :

לוּ יִשְׁקָלוּ רַעֵי טְרוֹמָתִי • כְּבִדָּה כְּחֹלִים אֲנִי
בְּאִשְׁמָתִי • עַל בֶּן נְפוּגוֹתִי • וּמֵאֲמָרֵי לַעֲזֵי
וְאֲבָרָה בַל מְזַמְתִּי • עַל מִי אֶקְוֶנָה בְּתַחֲלָה • אִם הָרַג
עֲדָתִי

עדתי או חרוב ביתי על טוב ועל רע תיב להודות
 לך כל היוכן תודה יחידרתי ^{לשבת}

נשמת שרודים נרודים בארצות מונים תשבחך
 מדי שנה בשנה יהגו בקינים דברי

ימטהו בן חלקיהו מן הכהנים נשמת מורה פי

ענתות ומקשה רוחו תהללך מדי שנה בשנה בזכרו
 דבר טוביחוד בר יי אשר שלחו נשמת אמלים

עמלים לבס יפחד תאדרך אונס אטמול אשטנו

יחד דברי הנביאים פה אחד נשמת לכודים בפה

הטאס ובמכמור תלהנד להם תבשר דברי נחומים

החל ונמור דברי שלום לאמר נשמת שפלים

מרודים במרים תשוררך אוקרים לפגיד בעת נקים

ואלו פינו מלא שיררה בים ^{לקדים}

לפרות עם דל בגלות מוני עתה יגדלונא כח יי

יונה תמה בירור עד מה ועובד חמה ירו

דמה נפני לשמה שם בן אמה עורה למה תישן

יה שמי עובדי אלילי נרודים בביתך שתילים

ויאמרו תמיד יגדל יי ^{עתה}

שנה בשנה אהנה ביונה כי עיר עדינה ^{לכבו}

היתה לזונה ירו פלאים מלכה ועמה

נשא שגאים חליה ונזמה למעון פראים חרפה

מקומה

מקומה תניס ויענה במקום שכניה ונהו וקניה
 תחת הנהגה: ^{כס} במה ינוחם יודעה ודואה
 קדרוכן חס יושבים בכסאה איכה תנוחם ועודה
 בהטאה: ולכל מדינה היתה שנינה חרפה וכו' שנה
 לקחה למנה: ^{כס} פנה להניח נכזה וערעו
 עס דל ואביון שוכנים כצעד קבץ לציון נה
 בשנער בואו ברנה נבעת לבונה מראש אמנה א
 ברכונא:

1615 גמטא סלקית

יונה נבאבה נפשה דאבה היכל דר ערבור
 יום יום סובכה: הומיה בקולה תחת
 לדוד נודעט בכסלה הרבה הנודד לוה התעננה
 על דתרהבא פאישון ובנור צודה השברה
^{ינס} הכתה יקדה קומינא שבי יפעתל
 נהורא לד ברת העבי עברה העברה לאתיה
 שבי ביכל מי שבא גם מימי סבא לא יוכה
 לכבות את האהבה:

לשבת שבעה פסוק

שמעו והאמינו ואדברה אני אומרה לאל סל
 לכה שכחתני: מה זה איחל עוד אח
 אשר מוני נברו ונאכפו עלי והפניו וכני מוא
 וערב שוהה ללברני פרו וכאלה רבות מצאני
 אם בשמאל אתמול דההדחיתני אנא ימין עווד
 היום תקרבני: לדבר שפתי אל תקשיב ותאמ
 על

על בני ועל פועל ידי תצונוני: נפשם לעיר קדשי
אקריב להודות לי יום הגפשה ועמדו לשרתני:

לשבת

נשמת ילדים שוממים על הרבן אריאל בושנים
ונבלמים על לא מעו דבר האל

שמעו דבר ייב ת עקבוכל משפחות בית ישראל:
נשמת עניים משתוממים מיום אשר נסו יצלו

תענה דובר צדק נא להם שמעו בניס מלי מר
כנאד אבותיכם כי על פי רחוק מעלי נשמת

קדושים שוכבים בין הנור וכירם קדונית חלבים
על כי מאסו דת שוכן שמים ולא אמרו אירוי

המעלה אותנו מארץ מצרים נשמת חרדים בעניים
חשוכים במקום שבים תנדלך הרימו קול בתחנות

בקול ימים ודכים אומרים ואלו פינו מלא שירה בים
ואלו סיכו לקדש

את אויביך אל תשמיד ותחריב בעגל ובזמן
קרוב: לו לבדו בשיחי אקרא בערותי

נקרא לי עזרה ולכל שזטני חרון אף ועברה יבא
עליהם ושמשם יעריב: בעגל קדוש ונורא

עשה פלא הוצא ערה מפיית פלא אשר ברפשי
טיט מלא ולגולי עמי תשמיד ותחריב:

ותרחם עם עני ותגדל שמה אל עליון ואת
ואביין

וְאָבִיזוּ וְהָעֵלְהוּ אֶל הַר צִיּוֹן מֵעַם לוֹטוֹ וּפְנֵי הַדְּעָרִים

בענין לברכו

יוֹם כְּמוֹ נֶדַע מְדוּדֵי מַעֲיָ בְּפָנָי עַל קְדוּשֵׁים זֶדַע

בְּרוּכֵי יי: כֹּל כְּבוֹדֶם גְּלוּהָ וְשַׁח עוֹז פָּאָרֶם

כִּי בַחֲמָה נִצַּב לְרִיבֵם יי: הַנְּבוֹאִים עָטוּ כְּלִימוֹת

וְהַפּוֹרָאשׁ וְחֻזֵן לֹא מִצְאוּ מִיי: הֵם בְּשָׂבִים מִחַזְקִים

יְדִידֵם בְּאִמְתָּה רַחוּם וְחַנוּן יי: מִעֲרִיצִים נִסִּים קוֹרְאִים

אִישׁ לְאָחִיו הִלְלוּ אֵל וּבְרָכוּ אֶת יי: לאתה קדוּשֵׁית

עַד אֵן צְבִי מוֹדָח וְאֵין מְקַבֵּץ לוֹ נִשְׁוֹנִים נִאֲנָח

נְבִר מְאֹד חִילוֹ יַעֲקֹב וּמֵר יִצְרָח מְאֹד עַל

שׂוֹד חֶבְלוֹ וּמְחַרְפוֹ וּמְנַדְפוֹ וַיִּרְדְּפוּ עַל צוֹאָרוֹ שֵׁם

עוֹל יִשְׁמִיד וְלֹא יִחְמוֹל וְהוּא יִסְכּוֹל: וַיַּעֲקֹב חֲמָם

לְאֵל וְאֵין עוֹנָה וְהוּא עַל כֵּן מְאֹד נִמְסֵ לְבֵיתוֹם נִעְנָה

נְבִי אֲשׁוּ מֵרַמֵּס אֵל זֶר וְאֵל מוֹנֵה וְאֵדְאָנָה מְדְאָנָה

וְאֲשֵׁאָנָה מְבוֹר עֲמוֹק בְּשֵׁאוֹל: יִשְׁמִיר וְרִשׁוֹ

בְּנֵי זָרִים כֹּל מְחַמֵּד עֵינָי וּוְלָכוּ בְּגוֹלָה שְׁבַמֵּי וְנִסִּים

בְּנֵי וַיַּעֲשׂוּ בְלָהָה קֶדְשׁ וּמִשְׁפָּנֵי הִרְגוּ בְּאֵף נְשִׁים

וְשָׂף כִּרְתוּ עֲנַף צוֹרְרוֹ וְנִתְּנוּ קוֹל: יִשְׁמִיר

פּוֹעַל יִשׁוּעוֹת אֵל עוֹרָה וְהַנְּשֵׂא וּפְדָה בְּרַחֲמִים

אֵל עֲסָדֵל בְּךָ חוֹסֶה מְהֵרָה וְחִישׁ גּוֹאֵל לְנוּ יְהִי מְחַסֵּה

אֵל וְיִצְרֵנוּ שְׁלַח צִרִיכֵי אֵין צוֹרֵנוּ בְּלַעֲדִיקָה לְגֵאוֹל:

ספרות ראש קדש 36

כי אין

אֲשַׁחַד עֲדָתִי וְלִמְאֹד עֲנִיָּה וְאֶפְקֹד נְתִי יוֹדֶפֶת
שְׂאִיָּה נְדָרוֹת דְּחַיִּוֹת וְקִדְוֹת נְטוּיֹת
וְעִיפָה וְאוֹפֵל וְעוֹיֵף וְצִיָּה וְקִפּוֹד תְּקוּנָן וְעוֹרֵב
יְקוּנָן וְעֵנּוֹת וְתַנּוֹת מִתְנּוֹת אֲנִיָּה לְטָאָה וְחִיָּה
וְאִיָּה וְדִיָּה וּמִסְפָּר וְאֶבֶל וְקוֹל תְּאֲנִיָּה שְׂאֵלְתִים
וְאִיָּה עֲפָרִים וְצִבּוּי חֲמִדוֹת וְיוּבֵי אֲפִיקֵי עֲלִיָּה
וְאִיָּה עֲלִיָּה בְּאֶקְדַּח בְּנִיּוֹת וְנִבְהֵי אֲרִזִים וְאֶבֶן
שְׂתִיָּה וְאִיָּה דְבִירִים וְסוּדֵי יְקָרִים וְחֲצִרוֹת עֲפָרִים
וְהִיבְלֵי צִבּוּסִים וְאִיָּה עֲלֵמוֹת לְכּוֹשׁוֹת רְקוּמוֹת כְּבוֹדוֹת
פְּנִימוֹת בְּחֲדָרֵי שְׂבִיָּה וְאִיָּה עֲדָנִים וְאִיָּה שְׂמִיָּים
וְיוּבֵי רְנָנִים וְדַת הַתּוֹשִׁיָּה וְאִיָּה עֲבוּדָה וְאִיָּה
תְּעוּדָה וְאִיָּה כְּחֶנֶה וְאִיָּה לִוְיָה וְאִיָּה מְלוּכָה
כְּמִשְׁפַּט עֲרוּכָה בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה בְּאֶפְסֵי רְמִיָּה
וְאִיָּה אֲמוּנָה עֲלֵי חֵיק אֲמוּנָה יְחִידָה לְבָנָה וְהֵמָּה
שְׂנִיָּה וְעֵנּוֹ חוּזִיָּה שְׂאוֹל מִשְׁפְּנִיָּהם בְּחוּרֵי עֲפָרִים
וְעִמְקֵי נְשִׁיָּה וְעֵלּוֹ בְּנֶפֶס דְּשָׂאִים וְעֵשֶׁבֶם לְמִדְמָם
וְעֵלִים וּמְרַעָה גְרִיָּה וּבּוֹקֵר וְעֵרֵב לְקַדְחֵי חוּרֵב
לְמִפְנֵי זֶרְמִים וְדָרְמֵי רוּיָה וְהֵלְכוּ בְּמִוּסִים לְאִין
קֶץ בְּשִׁבְסִים לְעֵנּוֹת נֶפְשׁוֹת וְכִלּוֹת גְּוִיָּה וְיִסְהַלְכוּ
בּוֹ אֶבְדוּן נְתִיבוֹ וּמִית לְחֹבֵל וְקָבַר לְצִיָּה חֲנֻדָּה
וְשִׁמָּה וּפְחָד וְאִמְתָּה וְאִין קוֹל וְעֵנּוֹה בְּכָל הָאֲנִיָּה
וְעֵדָה הַדּוּרָה צְמִיתוֹת מְבוּדָה כְּתוֹשָׁה נְטוּשָׁה
לְחָרֵב

שבת שמע

לְחַדְבַּ נְטוּיָהּ: תַּדְעַם נְפוּצִים: לְחוּצִים וּרְמוּסִים:
 לְתוֹלְדוֹת נְנָעִים: וּמִבֵּה טְרִיה: וּבְחַל אֲבִיהֶם: בְּאֵמֶם
 זְבָהֶם: וּבְעֵלוֹ עֲלֵיהֶם: בְּנוֹת נְכָרִיה: אֲמוּרִית וְחַתִּית:
 וְהַגְרִית וּבְתִית: וְהַמְדִינִית: וְהַמּוֹאֲבִיָּה: אֲבִיהֶם:
 בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם יְתוּמָיו: וְיַקְבֹּץ זְרוֹנוֹ לְאֶרֶץ נְקִיָּה:
 אֲשֶׁר רַב וְנַעֲלָה: וְהוֹרִיד וְהַעֲלָה: וּמַחֲפֹץ וּרְפָא: וְהַמִּית
 וְהַחַיָּה: תִּשׁוּב לְעִירָךְ: וְתִבְנֶה דְבִירָךְ: וְתִשְׁכֵּן
 בְּבֵיתְךָ: וְתֵאסּוֹף הַדְּחִיָּה: מִהַרְשָׁתֵּי הַדְּשִׁים: יִקְבָּץ
 קְדוּשִׁים: אֲנָשִׁים וְנָשִׁים: לְעִיר הַבְּנוּיָה: וְזֶה הַחֹדֶשׁ:
 לְטוֹבָה יַחֲדָשׁ וְרִצּוֹן יִצּוֹ אֵל: רַב הַעֲלִילָה:

וְאָמַר מִי שֶׁעָפָה כְּסִים לֹא כוּמִיכוּ: מִשְׁכַּנְס אֵל מִמַּעֲטִין כְּסֵאֵם וְנָגַ
 יִסְדָּא דְאִיָּה לִיה דִּינָא כְּהַדִּי כִּימִי לִישְׁתַּמִּי מִכִּיה דְרִיע מוֹלִיָּה:
 וְמִלֵּך עַד ט' כֹּאב אִין לִו לְסִים בְּנָדִים מְדִסִים וְאִין מִתְקִין בְּנָדִי מְדִסִים:
 וְשִׁכְוֹהִים סָלָא לֹא כֹל כְּשֶׁר וְשִׁלָּא לְסַמּוֹת יִין: וְיֵשׁ מוֹסִיפִין מִיָּז כְּתַמּוֹ •
 וְנָרִיד לְיוֹהַר מִיָּז בְּחַפּוֹ עַד ט' כֹּאב סָלָא לִיבֵךְ יִחֻדִי מִד סַעוֹת עַד ט'
 סַעוֹת וְלֹא יִכּוּ הַתַּלְמֵי דִים כִּימִים הַהֶם: וְשִׁכְוֵע שְׁחַל כּוֹ ט' כֹּאב אֲסוּרִין
 לְסַפֵּר וְלִכְנֶס אֲפִילוֹ אִיכּוּ רֹנָה לְלוֹנְסוֹ עַמָּה סָלָא לְהַנְיָסִי לְאַסֵּר ט' כֹּאב
 אֲכִילוֹ אִין לִו אֲלֵא מְלוֹקֵא" וְיֵשׁ כּוֹהֲנִים לְכַעַל הַשְּׁסִיטָה מְדִסִים עַד יוֹם
 הַסַּעוֹת •

לשבת אינה

לכבוד סאמר •

אֲפַתַּח פִּי לְהוֹדוֹת: וְגַם אֲצַרְחָ בְּקוֹל מִרְ אֲבָרָךְ:
 לְאֱלֹהִים בְּבִרוּךְ שְׁאֲמַר: עַל חֶרְבֵּן בֵּית
 אֵל

אֵל עֵינַי מִקּוֹר דַּמְעָה מִיַּם הַזֵּרוּד׃ בִּנְחַל עַד בִּקְעָה׃
 עַל בָּנִים שׁוֹמְמִים׃ בְּשִׁמְמוֹת קִיר גִּבְעָה׃ עַת גִּזְרֵי דִין
 נִחַתְתָּ וְגַם נִגְמַר׃ ^{כ"ד} יוֹם הָרַב הַיּוֹכֵל׃ נִבְרוּ
 צְרוּתַי׃ בּוֹשִׁתַי וְנִבְלַמְתִּי׃ עַל רֹב מְצוּקוֹתַי׃ כָּלוּ
 אָזְרַי עֵינַי לְאוֹתוֹתַי׃ חַיֹּת וְאוֹפְנִים עֹנִים מִמְּשֹׁמֵר׃
 חַיִּב כָּל אָדָם לְבָרֶךְ עַל הַטּוֹבָה׃ וְאִם רָעָה ^{כ"ה}
 בָּא לוֹ׃ לְהַדוֹת בְּתִשׁוּבָה׃ הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ שׁוּבָה׃
 לְעֹזְרֵנוּ וְלִהְיִיב עַל כָּל מִזְמֵר׃ ^{כ"ו}
 אֲרִיהַ שְׂאֵג וְעָלָה בְּאֶפְסוֹ׃ וַעֲשֵׂה רְצוֹנֵנוּ בְּאֶף הַעִיר
 קִצְפוֹ׃ וְרַמְסֵנוּ וְטַרְפוֹ בְּרַגְלֵנוּ וּבְכַפּוֹ׃ זְקִנִים
 וְנַעֲרִים בְּתוֹךְ הַיֵּכָל וְאוֹלָם׃ בְּרוּךְ שֵׁאֲמַר וְהָיָה
 הָעוֹלָם׃ רֵאשִׁי יֹשֵׁב בֵּין תַּנּוּר וּכְרִים׃ וְעֵינַי הִנְתָּהּ
 דַּמְעָתָה בְּמֵים׃ עַל הַרוּגִים וְשִׁבּוּיִם וְיוֹנְקֵי שָׂדִים׃
 מֵאֵד אֲשֶׁתּוֹכֶם מֵאֵד אֲנִי נֶאֱלָם׃ ^{כ"ז} הַצֹּאֵן
 גְּפוּצִים וְרוּעָה אִין לָהֶם׃ וְהִלְכוּ בְּכָל פְּנֵה וְנוֹתְצֵנוּ
 מִדְּבַצִּיתָן׃ וּפְנֵעוּ בְּסֵ אֲרִיּוֹת וְטַרְפוּ עוֹלְלֵי הָאֵית
 אִיפֵה הוֹעִי מִמֵּנִי גַעֲלָם׃ ^{כ"ח} בְּתוֹלוֹת עֲגֻנוֹת
 אֶלְמָנוֹת וְתַנּוֹת׃ וְאִמּוֹת שְׁכוֹלוֹת מִבָּנִים וּבְנוֹת׃ וְעֵשֶׂה
 אֲבָל וְקִינִים וְקִינּוֹת׃ וְנִשְׁאֵל בָּסֵ וְעֵנֵם לֵאלֹהֵי עוֹלָם׃
 אֲעִמּוֹד עַל מִשְׁמַר׃ כִּי נִלְכְּדָה רַגְלִי וְשָׂדֵי לִיהוֹמֵר׃
 וְעֹבְבֵי כַחַי׃ וְלִבִּי חֲמַדְמֵר וְאֶפְסוֹ וְיִמִּי חֲלָדִי׃ בְּעֵנִין רַע
 וְמֵר אֲמַרְהָ לְאוֹמֵי׃ בִּי צוּר שִׁבְחֵנוּ אֱלֹהֵי עוֹלָם׃ ^{כ"ט}

אֵיךְ מִשְׁכַּנִּי עָלוּךְ לְשִׁמָּה נָתַנּוּ בָנִים בְּנִלּוֹחַ

כְּנָבֹלִם דַּחְקוּ נִצְוֹנָעוּ בֵּין כְּפִירִים שְׂאֲנִי

אֲכַן צִעֲרָהֶם עֲלֵיהֶם שִׁחְקוּ לֹא עִכְדוּ יוֹם סַפְּגִי זֶר

נִהְדָּפוּ בְּכַבִּי יִגְוִנֹתֶם אֲבָנִים שִׁחְקוּ נָשׂוּ פְּלִימְתֶם

וְהִרְפִּיתֶם כְּכֹי שִׁפְתֵי כְּשׁוֹבְתֶם בְּלִטְנֵי פִשְׁקוּ וַיִּסְפָּק

כַּף אַחֲרֵי הַיּוֹדֵעַ לֹא שִׁקְעוּ דִשְׁפִי לְהַבִּים נִשְׁקוּ

יוֹם יוֹם יִהְיוּ אֶת פְּנֵי צוֹר נִבְרוּ הָרִי חֲסִדוֹ גַם שִׁפְטוֹ

צַדִּיק הוֹבֵשׁ לְשִׁבְרֵי נִשְׁבְּרֵי לֵב נִכְסֵי אֵל נִעֲמָדוּ יוֹם

עַל דִּלְתוֹ דַּחְקוּ זָמַר לְהַדְבִּק פֶּאֶל יִשְׂאֹו וְכֵן נִפְשׁוּ

חֲסִידִים בְּאֵלֵהֶם כִּדְבָרוֹ: ^{כס}

הַלְנוּפִלִים תְּקוּמָה מְבוֹר עֲוִי הַטְּבָעוּ בּוֹ

וְאִם יִשְׁתַּדְּוֶמָה לְיִוְרֵי בּוֹר וְדוּמָה:

וְחֵס הַרְבֵּי דְבִירֵי אֵל תִּבְאָ בּוֹ עוֹד דְּנָנָה כִּי נִהְפָּק

הַדְּרִי קִלְחֵן וְשִׁירֵי לְקִינָה וַיַּחֲשֵׁד מְאוּרֵי וְתִשְׁפֹּ

עַל יוֹעֲנָנָה גַם סָהַר וְהִמָּה בְּקִצָּה זְבוּל נִשְׁקָעוּ

וְכֹכְבֵי עֶשְׂוִכִּיָּה יִרְדּוּ לְתַחַת אֲדָמָה:

הַיִּשְׁאֲחָרִית וְתַכְלָה לְשׁוֹב שְׁבוּרָה ^{שלוש}

נִלּוֹתֵי אִו תְּהִיָּה תְּעֵלָה לִי מִכָּאֵב מַחֲלֵתִי בְּנִי סָבָא

וְחַמְלָה יִרְשׁוּ זְבוּל נַחֲלֵתִי וּמְנַהֲתֵי וְחִימָא חֵן

אֶהְיֶי יִדְגָעוּ נֶאֱהִי לְשִׁמָּה בִּירוֹנִבִּיּוֹת וְשִׁמָּה:

וְעַד אֲנִי אֱלֹהִים לִי תַחֲשֶׁה ^{במסלום}

וְתַחֲשֶׁה

ותחשה ויבנה תמדיהם נפלו בעפור במוקשה
 זה תועים ודוחים בידי אדונים קשה תן להם נחמה
 והם יכנעו ולטנדל וחומה תהיה ללא רוחמה
 סלנופלים דלה מבור יגנים עם קצפה גשאו
 ונס לבס ועינם כול כסאך גשאו והוציא את
 רמונם מבית כל אהבאוי כמאז ובד רמה אל
 ביתך יסעו מהימן וקדמה מבין חדרותי מאו
 סלנופלים הוסף יד ידועה לקנות שארית
 ווסף וצולעה ותועה לצבי ארצות תאסף וכל
 נפש בדעה לעבדה תבסף וכפחד ואימה יוסיום
 דך יכרעו וכל ברה וקומה תהלל כל גשמה

וכמסד ואימה

לנשמת

נשמת אכונים רנו וחלו ביום זעם במר
 ובכיון מדי שנה בשנה הוגים ברעם
 אוכה ישבה בדר העיר רבתי עם נעמת בנים
 זעקו מכבוד מעמם במר ובכיון בוכים יום ננלה
 עונם הנמאס ערתי במדינות היתה למס נשמת
 דוויס לעז ומכרור באפסי נשיתי במר ובכיון
 סודה וגולה והומיה בכה תבכה כלילה ודמעתה
 על לחיה נשמת הלומים מחרון אל עליון במר
 ח ב 8 יכביון

יבכיון נהיה והי הגיון איכה יעיב באפו יי את בת
 ציון נשמת נתוקים בהוצות בכל עבר ופנהו כמר
 יבכיון יוס דפתי עם היתה כאלמנה איכה היתה
 לזונה קרנה נאמנה נשמת הרדים עצמים בארץ
 שבים מתחננים לאל הם ובניהם גועס ופרים
 אומרים ואלו פינו מלא שירה בים ואומרים

למאן קמה ימרים ואלו פינו :

גלאה להריל על שברנו ואלו יללה מלא פינו
 אלו לדיו יהוימים ונמתחו גוילים בשמי
 מרומים וקני סופר כל עצירתמים אין די
 לכתוב קצת צרותינו וכל נחרב דבורי וסף
 מקדשיו ואברו חכמי ובית מדרשו ואנה רכבני
 ועוז פרשו על אלה חשכו עינינו וכל יללה
 יוקד לבבי על יקוד בית אל ואין מנחה ואין קדו
 אל ואין כהן גדול בעבודת אל לכפר על כל
 חטאתינו וכל יללה מנורה ושולחן ולחם
 הפנים כרובים וארון לויס וכרנים ושירה אזלה
 ובאויגונים ונהפך לאבל שיר מחולנו וכל יללה
 שבת קטרת וקול כנרפה ופרה אדומה וענלה
 ערופה ונסכי מנחות לוגהין ואיפה ושעיה
 מלבן אשמותינו וכל יללה השב עבודת
 מקדשנו וקביץ נפוצות גליותינו והקס נפילת
 הרבותינו

חַרְבוֹתֵינוּ: וְהַשִּׁיבֵנוּ לְקַדְמוֹתֵינוּ: יְהוָה וְאֵל יִמְלֵא
שְׁחוֹק פִּינוּ: יְהוָה וְאֵל פִּינוּ

לקדוש

הַיֵּכָל יי הַיֵּכָל יי הָעֵל שְׁאוֹנוּ רַבּוֹדוֹנוּ
יוֹם מִדְּבִירֵי עֲלֵה כְרוֹבוֹ: אֲזַעֲקָ אֶת־ה'
עַל זְמַן מִדְּאִיבוֹ: יַמַּס לִבִּי מֵעוֹז כְּאִבוֹ: יַעֲנֶה
בְּפָנָי עַל רֹב עוֹנֵי: כַּחֲשׂוֹב אֶקוֹל פְּחָדִים בְּאֹזְנֵי:
הַיֵּכָל צוּרֵי בַחֲמָאֵי הַשְּׁחִית הַדְרֵי: מְרוֹם
לְאֶרֶץ הַשְּׁלֹיף פֶּאֲרֵי: מַחִיל תִּסְמַר שְׁעַרְת בְּשֵׁרֵי
מִירוֹשׁ וְלַעֲנִי נַחַל עֲדֵנֵי: נִהַפֵּךְ לַחֲשֵׁךְ שֶׁמֶשׁ
לְעֵינַי: הַיֵּכָל חָשַׁב בְּגוֹדֵל צַר מַחֲשָׁבוֹת:
עָלֵי וְהַפִּיל כְּמַהֲרָבָבוֹת: מִתִּי בַפֶּחַד אֶפְחַד חֲרָבוֹת
הַכִּין לַטֶּבַח כְּהֵנִי וְלֹנֵי: עַם אֵל הוֹרֵם מֵאֵן בְּסִינֵי:
הַיֵּכָל מִתִּי תִנְחַם בְּנִים אֲבָלִים: תִּשׁוּב
לְצִוּוֹן שְׂאֵרוֹת אֲצִילִים: מִשֶּׁם תִּבְעַר אֶת הַפְּסִילִים:
אוֹמֵר בְּהַקְרִית אוֹיְבֵיךָ יי מַה נִּדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יי:

לברכו

יוֹם נִלְחַמוּ בִּי יַחַד שְׁכֵנֵי: חֲסִדֵי יי הֵיוּ אֹנֵי:
אֶעְרוֹג בְּאֵילִים עָלַי אֶפִּיקִים עַל רוֹם מִשְׁנָאִים
בְּבִנֵי עֲנָקִים קָדְרוּ מְאוּרֵי: אוֹר בְּשִׁתְּקִים שְׁחַח
אֶלֹמֶת בְּנֵי וּפְנֵי גַפְלוּ וְאִין לִיחַפֵּץ בְּשֵׁנֵי: יוֹם
בְּנִים יְחוּמִים בְּחַי אֲבִיהֶם: וּמִכַּחֲשֵׁי אֵל קָמוּ עֲלֵיהֶם:

שבת איכה

יִשְׁכְּבוּ בַמַּיִם דָּם עוֹלָלֵיהֶם עַל עֵץ הַמּוֹנֵי תַלְדֵי
 לְעֵינַי וַיִּדְרֹשׁ שׂוֹאֵם עַל בֶּן לְעֵינַי יוֹם רַבּוֹת
 קָרָא וַיִּנֵּי עַד אֵין סְפִירוֹת מִתּוֹרַעְכוֹת נְשִׁים יְקָרוֹת
 הָיוּ בְנֵיהֶם לֶחֶם לְבָרוֹת סָפוּ בָאֹת לֶחֶם קָמְנֵי
 הָעַל זֹאת תִּתְאַפְקֵי יוֹם דְּהִהְרַגְנִים בְּרַגְלָם
 סָחָבוֹס וְעַל עֵץ תְּלוּיִם שְׁמָה עֲזוּבוֹם וּבְעַת עֲדִינוֹת
 שׁוֹבִים שְׁכָבוֹם הִתְאָבְרוּ עַל אֱלֹהֵי זִקְנֵי מוֹעֵד וְשֶׁפֶת
 שָׁכַח יְיָ יוֹם כְּתִי לְאַבְלִים תִּשְׁמִיעַ נַחֲמוֹת
 וּבְנִים תִּקְבֹּץ מִקְצֵה אֲדָמוֹת תִּשְׁיֵב וְתוֹשִׁיב עָרִים
 נַעֲמוֹת וְשִׁירוֹן בְּבֵיתְךָ שְׁרִי וְנוֹגְגֵי וַיְבָרְכוּ אֶת
 שְׁמֶךָ יְיָ יִשְׁרׁוֹן

לאתם סראית :

קוֹל אֱלֹהֵי תְּתִיפַח קוֹל מְשָׁבִי מִרְצוֹנֶיךָ קוֹל
 אֱהִלִּיבָה מְשָׁבִיָּה קָרַע לִבִּי קוֹל בְּכִיָּה
 חֲלַקְתָּ יְקָר אֵין לְרֹאבֵן שְׁמַעוֹן בְּמִרְגַּמַת אֶבֶן אֲמַרוּ
 לִישְׁשֶׁבֶר הַבֶּן אֵין פֶּה זְבוּלוֹן פּוֹתַח מַהֲרָ לַגְּבַעַה
 בּוֹרַח קוֹל בְּטִיט יְהוּדָה אֵיד נִטְמָן לוֹ וּבְנֵימָן
 אֶלְמָן וּבְבֵית דְּבִיר הוֹשֵׁם חֲמָן חֲטָאֲרַת נְעוּרֵי זֶה
 פְּרִיָּה עַד שְׁלִמָה נִפְשֵׁי נְשִׂיָּה קוֹל יוֹסֵף וְגַד
 אֵיד גּוֹרֶשׁוֹ אֲשֶׁר וְנִפְתְּלֵי נוֹרֶשׁוֹ אֵיד מַחְנוֹתֶיךָ
 גּוֹקְשׁוֹ אֵין אֱהִלִּיָּהֶם מוֹתַח וְזִמְן לְאִידֶם שְׁמַח קוֹל
 בֵּת נַעֲמָה מְכַל בְּנוֹת יַאֲסוּף וְשִׁלַּח לָהּ מְנוֹת אֲמַרוּ
 נְכוֹאוֹת

נבואות נאמנות. הראה לכל עמים יופיה. בייעקב
 בחר לו יהו:

אמר

מלאך

בורא עד אנה יונתך במצודה. תוך פה המוקש
 עניה ומרודה. ובלי בניה יושבת גלמורה.

צועקת אביו. נעה גם נדה. מקנה היונה ולקנה
 וחורב. יום ולילה חונה. היא מתחררת מהרב
 הונה משיני לבוא. יחעת עזבת אותה ביד מרף
 אכל הצואר. ומלק העורף עברו השנים. גם קיץ גם
 חורף אשא עול כאביו. מיהן אליה אבר בנישרים
 לעוף בגבעות ולדלת בהרים לבא עם דורה אל תוך
 החדרים. או אשכח עצביו יועצום עליה. עצות היא
 אנושה. זרים העוברים אלילים כי אין להם בושה.
 גדול מכאוביו. נחם על לכה אל שוכן במרומים
 דבר נחמה. על לב הענומים קבץ נדחים פזורים
 בעמים. ונאל תביאו:

וגו

ערב תשעה באב

במנחה מקדימין לכה לכה ומתפללין מפלת מנחה כשאר פומים אלא
 שאין כופלין ע"פ והולכין לנמיהם ואוכלים מנעוד כיום גדול
 פעודה התפסקת ונכעודה זו לא יאכל כשר ולא יסמך ויין ולא יאכל כל
 מנשלים מו סאסר לו לא יאכל אלא פת חרבה כמלת וקיתון של מים
 ויושבים ע"ב קרקע ואין מוחזקין בה. ואם היוג' כל א' ישב לכדו ויכרך
 לעצמו: ונהגין לאכיל פדשים או כבים מבישלים שהם מאכל אכלים:

תשעה באב

ואם תל ע' באב בא' בשבת או שחל בשבת ונדחה אחר השבת אובל ג' נג' וזאת יין בסעודת המפסקת ומעלה על שולחנו אפי' בסעודת שלמה נעט' מלכותו • ואין אומרים נדקקך כמנחה:

ליל תשעה באב

חולצים מנעלים והולכים לבית הכנסת ויושבים על גבי קרקע וכן יומו עד תפלת המנחה ואין מרליקין נרות כו' אם נר א' לומר לאורו קינות ואיכה • ואסור באכילה ופסטיה וברחיכה אלא הידים בסחרית עד קסרי ידיו וסוסו דרך תענוב ונעילת הסמל רוקח מל עור • וחמשים המטה אם ליטן עם אפתו במטה • ולילו כיומו • ובין השמשות פלו אסור כעס הכפורים ומבטלים תלמוד תורה ואסור לקרות כו' א' באיוב וירמיה ומדלגין פסוקי דנחמה • ומתחיל ס' :

*Super flumi-
na babilo-
nis. Ps. 136.*

נְהַרֹת בְּבַל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶרֶץ
צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ!
כִּי שָׁם שְׂאֵלוּנוּ שׁוֹבְנֵי דְבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה
שִׁירֵנוּ לְנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן: אִיךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדָמַי
גְּבָר: אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַּר
לְשׁוֹנִי לְחִבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת
יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמִיחָתִי: זְכַרְיָ לְבִנֵי אָדָם אֲנִי
יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
בְּבַל הַשְׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁי שְׁלָם לְךָ אֶת גְּמולֶךָ שֶׁגִּמְלוֹ
לָנוּ: אֲשֶׁרֵי שִׁי אַחַז וְנִפֵץ אֶת עוֹלָלֶיךָ אֵל הַסַּלַע

ותתפללין קרית שמע עם כרכומים :

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ : בְּרוּךְ
 אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַגּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים קִוְיָה
 הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּיָהֳרָם
 לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִנְּן אַבְרָהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם יי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה
 רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל מְסַלֵּף חַיִּים
 בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
 וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לְיֹשְׁבֵי
 עָפָר : מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמֶה לְךָ מֶלֶךְ
 מִמּוֹת וּמִחַיָּה וּמִצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְגַאֲמַן אַתָּה לְהַחְיֹת
 מֵתִים בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

וכסודת סתפלה שלים כבוד סודת :

נְקַדֵּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ בְּשֵׁם שְׁמִקְדֵּי שִׁינ
 אֲזַרְתָּ בְּשֵׁמִי מְרוֹם וּבִזְכָּרְתָּנוּ בְּעַל יָד
 נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי
 יִצְבְּאוֹת מְלֵא בְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ וּבְדַבְּרֵי קֶדְשְׁךָ בְּתוֹב
 לְאָמַר : יְמַלּוּךְ יי לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵיךְ

ג
כ
נ
ק
ל
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
טז

אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקרואים בכל יום
יהללוך סלה ברוך אתה יי האל
הקדוש אתה הונג לאדם דעת ומלכד לאנוש
בינה וחסנו טאהך דעה ובינה והשכל ברוך אתה
יי הונג הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבינו מלכנו לעבודתך
והרזירנו בתשובה שלמה לפיך ברוך
אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחול לנו מלכנו כי
פשענו כי אל טוב וסלח אתה ברוך אתה יי
חנן ומרבה לסלות:

דאח נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לנאלנו גאלה
שלימה למען שמך כי אל גאל חזק אתה
ברוך אתה יי גאל ישראל:

כאן קומר הסל ס כבור כחזרת החפלה עכנו

דפאנו יי וגרפא הושיענו ונגשעה ביה להחנו
אתה והעלה ארוכה ומרפא לכל
תהלואינו ולכל מכאובינו ולכל מצותינו כי אל
דופאר חמן נאמן אתה ברוך אתה יי דופא חולי
עמו ישראל:

ברכנו

ברכנו יי אלהינו בכל מעשי ידינו וברך שנתנו
 בטללי רצון ברכה ונרבה וותהי אחריתה
 חיים ושובע ושלום בשנים הטובות לברכה כי אל
 טוב ומטיב אתה ומברך השנים ברוך אתה יי מברך
 השנים:

תקע בשופר גדול להירותנו ושמא גם לקבץ
 גליותינו וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות
 הארץ לארצנו ברוך אתה יי מקבץ גרחי עמו ישראל
 השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה
 והסר ממני גיז ואנחה ומלוד עלינו

מהרה אתה יי לבדה ברחמים בעדק וככשפט
 ברוך אתה יי מלך אירב צדקה ומשפט:

למל שנים גאלותי תקנה וכל הודים ברנע
 ואברו וכל אויבי כל שונאיך מהרה
 יכרתו וכל עושי רשעה מהרה תעקר ותשיבר
 ותבלם ותכניעם במהרה בימינו ברוך אתה יי
 שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך
 בית ישראל ועל פליטת בית סופרים ועל
 גירי בעדק ועלנו יהמו נגד המידה יי אלהינו ותן
 שכר טוב לכל הפיטחים בשמה באמת ושים חלקנו
 עמם ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו ועל הסדה
 הגדול

השעה באב

דגדול באמת נשעננו ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים

אין לאומרו כי אם בתפלת מנחה

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת ונבא דוד עבדך מהרה בתוכה תבין

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים ואת העיר ההרבה והבוירה והשוממרה

מבלי בניה היא ושבת וראשה חפוי כאשר עקרה שלא ילדה ויבל ענה לגאונים וירשעה ויטילו

את עמך ישראל להרבו ויהרגו בדרך חסידי עליון על כן ציון במדר תבכה וירושלים תתן קולה לבי למו

על חלליהם מעי מעי על הרונגיהם כי אתה יי באש הצתה ובאש אתה עתיד לבנותה בכתוב ואני אהיה

להנאם יי הוכרת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קיינו כל היום

ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה

שמע קולנו יי אלהינו אב הרחמן חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו

ביאל שומע הפלות ותחנונים אתה ומל פניך מלפני דיקס אל תשיבינו חנונו ועננו ושמע תפלתנו

אתה

אתה שומע תפלת כל פהו

עננו אבינו עננו ביום צום התעניות הזה כי בצר
 גדולה אנחנו אל תפן לרשענו ואל תתעלם
 מלכנו מבקשתנו היה נא קרוב לשוענו טרם נקרא
 אליך אתה תענה נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר
 והיה טרם יקרא ואני אענה עוד הם מדברים ואני
 אשמע: כי אתה יי פודה ומציל וסונה ומרחם בכל
 עת צרה וצוקה ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולהפלתם שעה
 והשב העבודה לדבור ביהוה ואשי ישראל
 ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
 תמיד עבודת ישראל עמך: ואתה ברחמיך הרבים
 תהפוך בנו ותרצנו ותחזינה עינינו בשובך לציון
 ברחמים ברוך אתה יי רמחמיו שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהינו
 אבותינו לעולם ועד צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך
 על היינוד מסודים בידך ועל נשמותינו הפקודות
 לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר ועדריים: הטוב
 בלא כלורחמיק המרחם כיל אתמו חסדיך: כי
 מעולם קיינו לך: ועל כלם יתפרך ויתרומם

תשעה באב

ויהינשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד וכל
הימים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך
הגדול באמת לעולם כפי טוב האל ישועתנו
ועזרתנו סלה האל הטוב ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות:

עושה השלום ברכנו ברוב עוז ושלום בי אתה
אדון השלום: ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלום אמן:

ולא יאמר כחם כליה כי אס כמחם ומומר קדים מתקבל ויס כוכני שלם
לו מתקבל דכתיב גם כי אועק ואזיפ סתם מפלתי ויוטבין לארץ ואומר:

למי אכבה ובה אבה ובבכי אכרר והמון מעו
אשנן הלכךדש אוברובים אשר עורבים
וקיפוד שם יקנו: ועל דוכן אשר הוכן ללו
לנצח בשיר לאל ורנן: אהי משמים עלי אורים
וחומים אשר בהני משמר יכונו: ועל הדג חכמים
בית אלהים ובאקיסם קסמים גם מעונן: ואיכה
חשבה אור החלכה והלמוד ככונגלמוד מי יבונן
וכוד תורה הישמוציאל אורה ומי הוא זה עלי
הדור ינונן: חללים נפלו עוללים ויונקים ואין
מקים ואין חומל והונן: לזאת כל יום וכד ליל
אילול ברוב חבל כמו אכל ואונן: ומר אספור
ואח אראל קיפור ומדטעי עפר ציון אהונן:
ואהרל

ואחדל משמוע קול מרגז ואיכה ישבה בדר אקונן:

קורין סיכה

Quomodo sedet
sola -
Thren. 1.

איכה ישבה בדר העיר רבתי עכ היתה כאלמנה
רבתי בנוים שלי במדנות היתה לכם
בכה תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם
מכל אהביה כל דעה פגדו בה היללה לאיכים:
גלתה יהודה מעני ומרכ עבודה היא ישבה בגוים לא
מצאה מנוח כל דדפיה השיגה בין המצרים:
דרכי ציון אכלות מבליבאי מיער כל שעריה שוממין
בהניה גאנחים בהולתיה נגורת והיא מרלה:
היו צריה לראש איביה שלו ביה חונה על רב
פשעה עול ליה הלכו שבי לפני צר: ויצא מז
בת ציון כל הדרה היו שריה כאולם לא מצאו
מדעה וילכו בלא פני רודף: זכרה ירושלם
ימי עניה וזמרה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם
בגפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראיה צריכס שהקו
על משבתה: חטא חטאה ירושלם על כן לניגרה
היתה כל מכבדיה הוילוה כי ראו ערותה נסדה
נאנחה ותשב אחור: טמאה בשוליה לא זכרה
אחריחה ותרד כל אים אין מנחם לה ראיה יהיה את
עניו בני הנדיל אויב: ירו פרש צר על כל מחמדיה
כי ראתה גוים פאו מקדשה אשר צויתה לא יבאו
בקול

בקהל לך! כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו
 מחמדיהם באכל להשיב נפש ראה יהודה ויהיטה
 כי הייתי זוללה! לוא אליכם כל עברי דרך הפשוט
 וראו איש כמכאוב כמכאבו אשר עזר לי אשר
 הונה יהודה ביום חרון אפו: ממרום שלח אש
 בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי יהושיבני אהוח
 נתנני שוממה כל היום דוה: נשקד על פשעי
 בידו ושתדגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני אדני
 בידי לא אוכל קום: סלה כל אבירי אדני בקרבי
 קרא עלי מועד לשבר בחורי נתדרכ אדני לבתולת
 בת יהודה: על ארצי אני בכיה עיני עיני ירדה
 מיספי רחק ממני מנהם שוב נפשי הווי בני שוממים
 כי גבר אויב: פרשה ציון בילדיה אין מנחם לה
 צוה יהודה ליעקב סביביו צריו היתה ירושלים לנדה
 ביניהם: צדיק הוא יהודה כי פיהו מריתי שמעו
 נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי והלכו
 בשבי: קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני
 בעיר נעו כי בקשו אכל למו ושיבו את נפשם:
 ראה יהודה כי צר לי מעי חמר מרו נהפך לבי בקרבי
 כי מדו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית כמורת:
 שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל אויבי שמעו
 רצתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראתי יהוה
 כמני:

בַּמִּגְדָּל: תִּבְאֵר רַעְתָּם לְפָנַי וְעוֹלָל לְמוֹ בְּאֵשׁ
 עוֹלָלָת לִי עַל כָּל פְּשָׁעֵי בְּיָרְבוֹת אֲנַחְתִּי וּלְבִידִי:
 יָעִיב בְּאִפּוֹ אֲדָנִי אֶת־בְּרַת צִיּוֹן הַשְּׁלִיךְ
 מִשָּׁמַיִם נֶחֱרַץ תַּפְאֵרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר
 הַדּוֹם רָגְלוֹ בְּיוֹם אִפּוֹ: בָּלַע אֲדָנִי לֹא חָמַל אֶת־
 כָּל־נְאוֹת יַעֲקֹב הָרַס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצַר־יְרֵמְיָהוּ יְהוּדָה
 הִנִּיעַ לָאָרֶץ חִלַּל מַמְלָכָה וְשָׁרִיָּה: נָדַע בְּחָרֵי אֶפְ
 רַי קָרָן יִשְׂרָאֵל הַשִּׁיב אַחֲזֹר וּמִיָּנֹו מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר
 בְּיַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר לֹהֲבָה אֲכָלָה סָבִיב: דָּרַךְ קִשְׁתּוֹ
 כְּאוֹיֵב נֹצֵב וּמִיָּנֹו כִּצֹּר וַיִּהְרַג כָּל־מַחְמַדֵּי עֵין בְּאֶרֶץ
 בֵּת צִיּוֹן שִׁפְךָ כַּאֲשֶׁר חֲמָתוֹ: הִלַּךְ אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בָּלַע
 יִשְׂרָאֵל בָּלַע כָּל־אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֶיהָ וַיִּרַב בְּבֵית
 יְהוּדָה תְּאֵנִיָּה וְאַנְיָה: וַיַּחַסּ כִּנּוֹן שָׁבוֹ שַׁחַת מַעְדוֹ
 שִׁבְחָה יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וְשַׁבָּת וַיִּנְאֹץ בְּזַעַם אִפּוֹ
 מִלֵּד וּכְהֵן: זָנַח אֲדָנִי מִזִּבְחֹו נֶאֱרַר מִקִּדְשׁוֹ הַסֵּנוֹר
 בְּיַד אוֹיֵב חוֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ קוֹל נָתַנּוּ בְּבֵית יְהוָה
 בְּיוֹם מוֹעֵד: חָשַׁב יְהוָה לְהַשְׁחִית חוֹמַת בֵּת צִיּוֹן
 גָּמָה קוֹל לֹא הָשִׁיב יָדוֹ מִבָּלַע וַיִּאֲבֵל חַל וַחֲוִמָה וַיַּחֲדוּ
 אֲמַלְלוּ: טָבַעַת בְּאֶרֶץ שְׁעָרֶיהָ אֲבָד וְשִׁבְרָה בְּרוּחֶיהָ
 מַלְכָּה וְשָׁרִיָּה בְּנֹוֹס אֵין תּוֹרָה נִסְ נְבִיאֶיהָ לֹא מִצְאוּ
 חֲזוֹן מִיְהוָה: יִשְׁבוּ לָאָרֶץ יָדְמוּ זָקְנֵי בְרַת צִיּוֹן
 הָעָלוּ עֵפֶר עַל־רֹאשָׁם חָנְדוּ שִׁקִּים הוֹרִידוּ לָאָרֶץ

חטעה באב

ראשן בחולת ירושלים: כלו בדמעות עיני חמרמו
 מעינשפך לארץ כבדי על עבר ברת עמי בעטף
 עולל ויונק ברחכות קריה: לאמתם יאמרו איה
 דני ויין בהתעטפם בחלל ברחכות עיר בהשתפך
 נפשם אל חיק אמתם: מה אעווד מה אדמור
 לך רבת ירושלים מה אשנה לך וגאנחמוך בתולת
 בת ציון כי גדול בום שברך מי ירפא לך: נביאך
 חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שבותך
 ויחזו לך משאות שוא וכדוחים: ספקו עליך כפים
 כל עברי דרך שרקו ויניעו ראשם על בנת ירושלים
 כיאה העיר שיואמרו כלילת ופוי משוש לכל הארץ:
 פצו עליך פירש כל איביך שרקו ויחרקו שון אמרו
 בלענו אך זה היום שקוינהו כיצאנו ראינו: עשה
 ירויה אשר זמם בצע אמרתו אשר ציה כימי קדם
 הרס ולא חמל משמח עליך אייב הרים קרו צדיק:
 צעק לבס אל אדני חומרת בת ציון דורדי כנחל
 דמעה יומט ויליה אל התני פונת לך אל הדם בת
 עיניך: קומי רני בליל לראש השמרות שפכו
 כמים לכך נבח פני אדני שאי אליו כפיך על נפש
 עולליך העטובים פרעב בראשכל חוצות: ראה
 יהוה והביטה לפי עללת כהאם תאכלנה נעים
 פרים עוללי טפתים אם יהרג במקדש אדני כח

וּנְבִיאֵי: שִׁכְבוּ לָאָרֶץ חֲצוֹת נְעוּר חֶלְקוֹן פְּתוּלְתִי
 וּבְחֹרֵי נִפְלוּ בְחָרֵב הִרְגַת בְּיוֹם אַפְדֵּי טַבַּחַת לֵא
 חֲמַלְתִּי: תִּקְרָא כְיוֹם מוֹעֵד מְגוּרֵי מִסְכִּיב וְלֹא
 הָיָה כְיוֹם אִף יְהוָה פְּלִיט וְשֵׁרִיד אֲשֶׁר טַפַּחְתִּי
 וּרְבִיתִי אִיבֵי כֹלִם:

אֲנִי הַגָּבֹר רֵאָה עֵנִי בְשֶׁבֶט עֲבַרְתוּ: אוֹתִי גֵרָד
 וְיֹלֵד הַשָּׂדֶה וְלֹא אוֹר: אֵד בִּי יֵשֶׁב יִהְפֵּךְ
 יוֹדֵכֵל הַיּוֹם: בְּלֵה בְּשָׂרֵי וְעוֹרֵי שִׁפְר עֲצֻמוֹתִי:
 בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֵאָשׁוֹת לֵאָה: בְּמַחֲשָׁבִים הַדּוֹשִׁיבֵי
 כַּמְתִּי עוֹלָם: גֵּרָד בְּעָדֵי זֵלֵא אֲצֵא אֶרְכִּיד נַחֲשֵׁתִי:
 גַּם בִּי אֲזַעֲקוּ אֲשׁוּעַ שְׁתֵּם תִּפְלְתִי: גֵּרָד דְּרָכֵי בְּגוֹיֹת
 נִתְיַבְתִּי עֵנָה: דַּבְּאֶרֶב הוּא לִי אֶרֶץ בְּמִסְתָּרִים:
 דְּרָכֵי סוּרְרוּ וַיִּפְשַׁחְנִי שְׁמֵנִי שׁוֹכֵם: דְּרָד קִשְׁתּוֹ
 חֲצִיבֵנִי כַּמְטָרֵא לַחֵץ: הִבִּיא בְּכֹלֵי תִי בְּנֵי אֲשַׁפְתּוּ:
 הִיִּיתִי שְׁחָק לְכָל עַמֵּי נְגִינְתֵם כָּל הַיּוֹם: הַשְּׂבִיעֵנִי
 בְּמַדּוּרִים הַרְוֵנִי לַעֲנָה: וַיִּגַּם כְּרָעֵץ שְׁנֵי הַכְּפִישֵׁנִי
 בְּאֶפְרָי: וַהֲזַנַּח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי נִשְׁתִּיתִי טוֹבָה:
 וְאִמְרָ אֲבָר נִצְחִי וְתוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: זָכַר עֵנִי וּמְרוֹדֵי
 לַעֲנָה וְרֵאָשׁ: זָכוֹר תִּזְכּוֹר וְתִשָּׁחַע עָלַי נַפְשִׁי:
 וְאַתָּה אֲשִׁיב אֵל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל: חֲסֵדֵי יְהוָה כִּי
 לֹא תִמְנוּ כִּי לֹא כְלוּ רַחֲמֵי: חֲדָשִׁים לִבְקָרִים נִבְרָה
 אֲמַתְהָד: חֶלְקֵי יְהוָה אֲמַרְהֵם נַפְשֵׁי עַל כֵּן אוֹחִיל

תשעה באב

לו: טוב יהיה לקוֹלֵנוּ לַנֶּפֶשׁ תִּדְרֹשׁנוּ: טוב ויחיל
 ודומם לתְּשׁוּעַת יְהוָה: טוב לַזָּכֹר בִּישׁוּעָה עַל
 בְּנֵעוּרָיו: יֵשֶׁב בְּדַר וַיֵּדַע בִּישׁוּעָה עָלָיו: יתן
 בַּעֲפָר פִּיחוֹ אֹלֵי יִשְׁתַּקְּוּ: יתן לַמִּכְהֵלֶּה לְחַיֵּי שִׁבְעָה
 בְּחַרְפָּה: כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנָי: כִּי אִם הוֹנָה
 וְרַחֵם כְּרַב חֲסָדָיו: כִּי לֹא עָנָה מַלְכוּתָהּ בְּנֵי אִישׁוֹ
 לְדַבְּאֵת חַת רַגְלָיו כֹּל אֲסִירֵי אֶרֶץ: לְהַטּוֹת
 מִשֶּׁפֶט זָכָר נֶגֶד פְּנֵי עֲלִיּוֹן: לְעוֹת אֲדָם בְּרִיבּוֹ
 אֲדָנָי לֹא רָאָה: מִיִּזָּה אָמַר וְתַחֵי אֲדָנָי לֹא צִוָּה:
 מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב: מִהַיִּתְאֲוֹן
 אֲדָם חַי נֶגֶד עַל חַטָּאוֹ: נַחֲפָשׁוּ דְרִכֵּינוּ וְנַחֲקֵרָה
 וְנִשְׁוֹבָה עַד יְהוָה: נִשְׂא לְבַבְנוּ אֶל כַּפָּיִם אֶל אֵל
 בְּשָׁמַיִם: נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמַלִּינוּ אֶתְּהָ לֹא סִלַּחְתָּ:
 סִכַּתָּה בְּאֵף וְתִרְדַּבְּנוּ הַרְגַת לֹא חִמַּלְתָּ: סִכַּתָּה בְּעֵינָי
 לְךָ מִעֲבוֹר הַפֶּלֶה: סָחִי וּמֵאֹסֶת שִׁימְנֵי בְּקֶרֶב
 הָעַמִּים: פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כֹּל אוֹיְבֵינוּ: פָּחַד וּפְחַת
 הָיָה לָנוּ הַשָּׂאֵרֶת וְהַשֶּׁבֶר: פִּלְגֵי מִיִּסְתַּרְךָ
 עֵינָי עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי: עֵינָי נִגְרָה וְלֹא תִדְמָה
 בְּאֵיזֵן הַפְּנוּת: עַד יִשְׁקֹף וְיִרְאֶה יְהוָה מִשְׁמַיִם:
 עֵינָי עוֹלָלָה לַנֶּפֶשׁ כֹּכָב בְּנוֹרַת עִירָיו: צוּד צִדְדֵי
 בַּצְּפוֹר אוֹיְבֵי חַנָּם: צִטַּתוֹ בְּבוֹר חַי וְיִדּוּ אֲבָן בִּי:
 צַפּוּ מַיִם עַל דַּאֲשִׁי אָמַרְתִּי וְנִגְרַתִּי: קָרָאתִי שִׁמְךָ
 יְהוָה

יהוה מכור תחתיות: קולי שמעת אל תעלם אזנך
 לרוחתי לשועתי: קרבת ביום אקראך אמרת אל-
 תירא: רבת אלני ריבי נפשי גאלת חיי: ראיתה
 יהוה עותתי שפטה משפטיו: ראיתה כל נקמתם
 כל מחשבתם לוי: שמעת חרפתם יהוה כל-
 מחשבתם עלי: שפתי קמי ודהיונם עלי כל היום:
 שבתם וקומתם הביטה אני מננינתם: תשיב להם
 נמול יהוה במעשה ידיהם: תתן להם מנגת לב
 תאלתך להם: תרדף באף ותשמידם מתחת
 שמי יהוה:

Quomodo
 obscuratum
 est aurum.
 T. Sen. 4.

איבה יועם זורב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה
 אבני קדש בראש כל חוצות: בני ציון
 היקרים המסלאים בפני איבה נחשבו לנבלי חרש
 מעשה ידי יוצר: גם תנין חלצו שר הניקו גוריהן
 בת עמי לאכזר ביענים במדבר: דבק לשון יונק
 אל חבר בצמא עוללים שאלו לחם פרש אין להם:
 האכלים למערנים גשמו בחוצות האמנים עליתולע
 חבקו אשפתות: ויגדל עין בת עמי מחטאת
 סדם הרפוכה כמו רגע ולא חלו בה ידים: זכו
 גזיריה משלג צחו מחלב ארמו עצם מפנינים ספור
 גזרתם: חשך משחרת האדם לא נכדו בחוצות
 צפר עורם על עצמם יבש היה בעץ: טובים היו

תשעה באב

חללי חרב מתללי רעב שהם יזכו מדרקריס מתנוכות
שדי: ידינשים רחמניות בשלוי ילדיהו היו לברות
למו בשבר בת עמו: כלה יהיה את חמתו שפך
חרו אפו ויצר אש בציון ותאכל יסדתייה:
לא האמינו מלכי ארץ וכל יושבי תבל כי
יבא צר ונאויב בשערי ירושלים: מחטאת
גביאיה עונת כהגיה השפכים בקרבם
צדיקים: געו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו
יגעו בלבי שיהם: סורו טמא קראו למו סורו סורו
אל תגעו בני נצו גם נעו אמרו בניו לא יוסיפו לגור:
פני יהודה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא
נשארו זקנים לא חננו: עודינה תכלינה עינינו אל
עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע: צרו
צעדנו מלכת ברחבתנו קרב קצנו מל אמינו כי
בא קצנו: קלים היו רדיפנו מנשרי שמים על
הדרים דלקנו במדבר ארכו לנו: רוח אפנו משית
יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה
בנוים: שישו שמחי בת אדום ושבתו בארץ
עוץ גם עליך תעבר כוסת שפרי ותתערו: תם
עונך ברת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת
אדום ללה על חטאתיך וזכר יהוה מה היה לנו הביטה
וראה את הרפתנו: נחלתנו נהפכה לגרים בתנו
לנכרים

Rionare
Dne. 1571
c. 5.

לנכרים: ותומים היונו. אין אב אמתנו באלמות:
 מימינו בבספ שתנו עצינו במחיר ובאז: על צוארנו
 נרדפנו ונגענו לא הונח לנו: מצרים נתנו יד אשור
 לשבע לחם: אלתנו חטאו אינם אנחנו עניתהם
 סבלנו: עבדים משלו בנו פרק אין מידם: בנפשנו
 נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו כרתנו
 נכסרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלות
 בערי יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו:
 בחורים טחון נשאו ונערים כעץ בשלו: זקנים
 משער שבתו בחורים מנגינתם: שבת משושל בנו
 נהפך לאבל מחולנו: נפלה עטרת ראשנו אויב
 לנו כפי חטאנו: על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו
 עינינו: על הר ציון ששמים שועלים הלכרבו:
 אתה יהוה לעולם תשב בסאף לדור ודור: למת
 לנצח תשכחנו תעזבנו לארד ימים: השיבנו יהוה
 אליך ונשובה חדשימינו בקדם: כי אם מאס
 מאסתנו קצפת עלינו עד מאד:

השיבנו יהוה אליך ונשובה חדשימינו בקדם

זכור יימה היה לנו אויב הביטה וראה את

חרפתנו אוימה היה לנו: אקונן בכל

שנה ודמעת איתמיד אויב באתי במעמקימים

ומכאובי נגדי תמיד אוימה גלה כבודי ומאורי

Recordare
 Inc.
 Hanc.

תשעה באב

הועם אוי אף דוחפתו מזבוליו והנני חרפת אתם
 ובזוי עם: אוי מה הלמוני כותיים וחרפו ושאונו
 למולי אוי וכל רואי לעיני לוי: אוי מה זרע
 מרעים הקיפוני בזאבים אוי חרבו מקדשיו וסבבוני
 פרים רבים: אוי מה טאטו המקדש המעוז
 וגורשתי ממנוחי: אוי יבש בחרש כתי: אוי מה
 כלוני זרים ונגעה ישי עדימות אוי פי דכיתנו
 במקום תנים ותבס עלינו בצלמות: אוי מה לנבלה
 שמוני ודרכו בנתות בתולותי: אוי לארץ נשפך
 כבידיו והתפרדו כל עצמותי: אוי מה מהר אל נבעה
 התעללו בשוטי אוי נאקו וצעקו איה חסדיך
 הראשונים יי: אוי מה היה לנו

קונס למן סומרון

בליל זה יבביון ויל לובני ליל חרב ביתי ונגשרפו
 ארמוני וכל בית ישראל יהגו פיגוני יבכרו
 השורפה אשר שרפני: וכל בית בליל זה ארעו
 לי חמשה דברים קשים נגזר על אבות והיו
 גענשים לבלתי יבנסו לתוך ארץ קדושים ונגחרב
 הבית ונבחר שוחרשים ראשון גם שני ישנים עם
 חדשים וגם נלכדה ביתר והיתה לפח מוקשים
 בליל זה כי חיתה סבה מאת יי יבכו בליל זה תליל
 מר עניה נבדלת ומבית אביה כהיום נחדרת
 ועורבת

תזרכת כבות וקנים מילת כי נשרף ביתה בלכה
אוכלת ויצאה נהלת ואש מאתני יכניו בליל זה
הגלני ואת ביתי החריב בתשעה לחודש בשעת
המעריב אני על משמרתיו משמרת יהויריב ונכנס
האויב ואת זבחיו הקריב ובאל מקדשיו ולא

צוה יי: יכניו קינס

מידו שנה קינה בליל זה מזומנה כי קריה
נאמנה ביהיתה פאלמנה: מ"ו בו אבכה
ואהימה ובו פני ארעימה נהינהיה ארימה מימים
ימימה: מ"י בליל זה מבל לילות קינה בכל
מקהלות ובו שתוכוס תרעלות דרבי ציון אכילות:
מ"י ליל צור פקד קצפו ושלח בי אשר שפן:

והישת שברי לספוא יהשכו כוכבי גשפו: מ"י

אני הגבר אומל לראות יגון ועמל בליל זה רשעני
גמל ברעני ולא חמל: מ"י ליל בו אירע נופל
למגדל בוחן ועופל ושועי ישבו בשפל יקחרו

אופל: מ"י קינס

על זה היתה דוה לבנו ועל אלה חשכו עינינו:

ועל על שממות עיר קדשנו בלילה זה יגונינו
גהפכו נהי רגנינו ועל על קריה נפל אתה אשר
הישתה בתה לתורה ומצותה האטמנו אזנינו:

ועל נפרע היכלינו נשא במר קולנו: יוס הרבו
הלילינו

תשעה באב

חללינו אוימה בא עלינו: ועל וסף מזבח וארון
כי נבר התרון וקול הרים זר בגרון בבית אדוננו:
ועל וסף כחנו וכשל בלחץ מונה כשל פיהינו
למשל ולעני לשכנינו: ועל נשכחנו כמת מלב
מונה גוזו והולב ונצרה בתנרת אויב לאל ואין
עוננו: ועל פתאום בא איבנו נירפו ירינו ונבכה
מונע פחר אר קוננו: ועל

קיסלמן גרוסיס:

על יום חרבן היכל מקודש מדי ליל זה ספור
יחודש על עיר קדש ועל המקדש: מדי
אלי בספר מר נולת ספרד לבנו למאד יתר ויחרד
כי נוח קדש פלאים ירד ולזר בהדוש מתכן הודש
על זאת כל לב לב מניו נשלף ומקום עפעף נורם
ונדרף בליל כל ששון לקינים נחלף לשור בשד
תזו ילדך ופלדש: מני בשאט כנפשו וביר רמה
בבני אל חיעשו נקמה ושלחו באש ושמו שממה
מקדש קדש בעדק נקדש: קיסס מקדש
אוי בינרד אש מן השמים לירושלם עיני
עיני יורדה מים: ליכוסלס מירת קדש
איד נשימה יושב בשמים עד מה בת סלד אמה
דקדש: היא בעינים: ליכוסלס ירה אב בו
שי קדר אהרן דכהן בו נעדר ונס עיר ההדר
עיי

תשעה באב

ע

בו חרבה פעם ושתיים: ^{לינוסלם} מרה הלילה
הזה ארום ויהי לבכי ליל שמורים ואתי החרים
אל מוציאם ממצרים: ^{לינוסלם} יבקע אורי
יהכשחר על רשעים צור אפויחר ובעמו יבחר
הבוחר בירושלם: ^{וכעמו} ^{קינס}

זכור יי ליהודה ואפרים אשר שפד דמם במים
סביבות ירושלם: ^{סביבות} זכור יי

למשיח הנקרא אשר עשו את נפיו בכבדתו ולא
נותר חץ אשר בו לאירה לכן עליו אבכה בנפש

מרה לשבר זה רפוי כל ידים: ^{סביבות} זכור יי
לשמונים אלה אצילים אשר ברחו והלכו

לישמעאים ועת ראים תקעו שם אהלים עם מאכל
ונפוחים הנבלים ובעמא השקום מבלי מים: ^{סביבות}

זכור יי לאבות ופרחים אשר הרג רשע שר טבחים
בדם כהן המקריב הזבחי וגם צדס בצפדיים אל

פחים לשבר זה הצלנה אונים: ^{סביבות} זכור יי
לא למנה היצוטה אייר הרנו את בנות שבעה בני

עולה מלכות יון הרשעה והיא עצמה נפלה ונכם
שקעה ועל אלה יהמו כל מעים: ^{סביבות} זכור יי

לעשרה הישישים אשר נפלו בידי אדונים קשים
להרב וללהבת אישים והפשיטים באלים ונתושים

על קדושת שם שובן שמים: ^{קינס}
אליכם

תשעה באב

אַלִּיכֶם עֲרֵה קְדוּשָׁה אֲשֶׁל מִכֶּם שְׂאֵלוֹת מִן
 נִשְׁתַּנֵּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלַּיְלוֹת
 מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח אוֹכְלִים מִצּוֹת וּמִרֹרִים עֲתָה
 הַלַּיְלָה הַזֶּה שִׁבְעֵנוּ בּוֹ וּמִרֹרִים עַל הַרְגַּת הַכֹּהֲנִים
 וְעַל זְרַע יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן בִּבְכֵי תַמְרוּרִים אֲשֶׁל קוֹל
 בְּחֹלוֹת מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח שׁוֹלַחַן עֲרוּךְ בְּשִׂמְחָה
 עֲתָה בְּעוֹנֵי תֵינוּ בְּלִיל זֶה קוֹל אֲנַחְהוּ אָהָה כִּי לֹא
 מְצִינוּ לְכַף רִגְלֵנוּ מְנוּחָה אוֹי כִּי בָאָה צָרָה עַל כֵּן
 אֲשַׁכַּח מַחֲלוֹת מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח שׁוֹתִים
 בּוֹסוֹת בְּבִרְכָה עֲתָה אֲנַחְנוּ בְּלִיל זֶה נִקְרָא מְגִילַת
 אֵיכָה אֵיכָה בְּגִלוֹת יִשְׁבַּתֵנוּ בְּאֶתִי אֶרֶץ מְבוּכָה לִכְן
 אֲנִי עַל כֵּכָה אֲעוֹרֵר קוֹל יְלָלוֹת מִדוּעַ בְּלִיל
 פֶּסַח קוֹרִין תְּמִיד הַגְּדָה עֲתָה נֹאמֵר בְּלִיל זֶה בְּכֵן
 תַמְרוּר וּקְפָדָה אוֹיָה כִּי גִרְתִּי מִשְׁדּוּבָא עֲתָה פְקוּדָה
 אוֹי עַל קְרִיַה תַמְרוּדָה וְעַל בִּתֵי תַפְלוֹת מִדוּעַ
 בְּלִיל פֶּסַח נִגְמֹר תְּמִיד הַהֲלֵל עֲתָה אֲנַחְנוּ בְּלִיל
 זֶה נְהִי מִסְפָּד וְיֵלֵל כִּי בְּעוֹנֵי תֵינוּ עֲתָה לֹא נוּכַל
 לְהַתְפַּלֵּל כִּי בִירַת מִקְדָּשׁ מִתְחַלֵּל וְנִכְסֵי הָרַגוּ
 בְּחֹלוֹת מִדוּעַ בְּלִיל פֶּסַח אוֹמְרִים שְׁפוּךְ
 בְּזִמְרָה עֲתָה בְּלִיל זֶה שְׁתֵינוּ לְעַן רוּשׁ וּמְכָרָה אוֹי
 כִּי שִׂמְחָה נִעְרְדָה דְרָכֵי צִיּוֹן אֲבָלוֹת מִדוּעַ
 בְּגִלוֹת בְּנֵי יוֹשְׁבֵי מִצְרָיִם אֶרֶם מְכָרָם מִשְׁפָּלוֹת
 אֲבִין

אֲכִין עֲבֹדַת צִיּוֹן אֲבֵנָה נֹדֶה אֲפֻרְיוֹן אִז תִּשְׁמַח
בְּגִילוֹת! אבנה

כִּשְׁחַל לֵיל תִּשְׁעָה בְּאֵב בַּמּוֹנָאֵי סַבַּת אִין אִוּמְרִים וַיְהִי כּוּפֵס וְאוּמְרִים: קִיכֵס
אוֹי כִּי קִינָה רַבַּת מִפִּי בֶן וּמִפִּי בֵּת וַיְהִי נּוֹעַם
נִשְׁבַּת בְּמוֹצֵאֵי הַשַּׁבָּת וּבִשְׁעַת הַחֲבֻדָּה:
הִרְעֵשָׂה וְקוֹל יִלְלָה אִיד חֲתָה וְאוּמְלִלָּה צִיּוֹן
הַהוֹלָלָה אִיד בְּפֶתַח עִנְבֵי הַלָּה וְשׁוֹלַח בְּמִקְדָּשׁ לִבְתָּ:
אִיד נְהַפְדָּ לְאוֹי כָּל שׁוֹר וְלֵאבֵל כָּל מַחֹל וּמִסְפָּד
מִר חוֹל תְּחוֹל וְאִין מִבְּדִיל בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל בְּיוֹם
זֶה לְתִיזְחוֹל זָרִים נִחְלוּ גְחוֹל מִקְדָּשׁ נִחְלַת חֲבַת:
וְחִלְיָלָה לְעַנּוּפִים אֲבָלִים הַשּׁוֹמְמִים בְּלֵיל
זֶה פְּקוּדַת אֲשָׁמִים לְהַרְיֹחַ עֲצֵי בְּשָׁמִים עַת קְטוּרַת
הַשָּׁמִים בּוֹסְסוּ וְהִירִי לְאוּמִים וּבִזְמַן זֶה מִיָּמִים לִבְנֵי
עַד יַעַד סַבַּת! חֲלָף וַיְהִי נּוֹעַם כָּל פֶּתַח
לֵיל בְּרַעַם אִיכָה יִשְׁבֶּה בְּזַעַם הַעִיר רַבַּת יַעַם
זֶם סָרוּ מִמְרַעַם יְרִידִים נִצְוִים כְּכַבַּת:

וַיְהִי כּוּפֵס בְּסַבַּת!

קִינָה לְמוֹצֵאֵי שַׁבַּת

הַגִּבּוֹר אֲקוּנָן הַלֵּיל זֶה בְּמִר וְאַתָּה אוֹנָן
וְתַחַת וַיְהִי נּוֹעַם אִיכָה זֶה בְּיוֹעַם: שַׁבַּת
זֶה

תשעה באב

זה ליל תשעה באב כיצאתו איי ליל ואדאב ואמעה
כוכ תרעלה תחת כוס ההכדלה לדורת קבעתי
נהי כליל זה וקוננתי ואבכה ואשב משמים ולא
ארוח עצי בשמים: מר לי מר בעוני ונברו עלי מעוני
בשרוף עיר הקדש בורא מאורי האש: רה בסוצאי
שבת אף גיל לבכי שבת והרפה יעוני פחול
המכדיל בין קדש לחול: דאה פי אין מנחם ואבור
שב מרחם וטעת תשעה באב יתומים היינו ואין אב
מיום נתנו קולם אבות כליל זה חטאו במעלם
קבעתי לי בבית תאניה ואניה: אבות חטאו ואינם
ואיד אסבול אני עונם האם שוכן ערבות יומתו בנים
על אבות: קים כרחמיק אלהינו ורחם עלינו
והפך אכלנו לששון בכל לב ישעה אדון: נחם
אכילי ציון מיחלים ישע ופדיון בשוב שבורת בני
ישראל ובא לציון גואל: בטוב

ומכרך כרכת טאורי האש ואיכו מכרך על סכסמים ופמונאי חספס 36
ינרך בעלה וכרכת המכדיל בין קדש לחול לכד:

קינה

אז בחטאינו חרב מקדש: ובעונותינו נשרף
היכל בעיר שחופרה להקשרו מספר
ועבא השמים גשאו קינה: גם כבו במרום עיבת
יעקב

עקב ואף מזלות יזלו דמעה דגליי שורח חפז
 ואשם בימה וקסול קדרו פניהם: העתירו אבות
 ואל בלא שומע צעקו בנים ולא ענס אב וקול
 התורה צועק פמרה ורועה נאמן לא הטה אוון:
 ורע קדש חגרו שקים וצבא השמים שק הושת
 בסותם חשך השמש וירח קדר וכוכבים אספו
 נהם: טלה ראשון צועק במר נפש על פי כבשיו
 לטבח הובלו וילה השמיע שור פמרומים עד כי
 בכור שור שחו קרניו: כוכב תאומים חלה מבצם
 כי דם אחים נשפך במים לארץ בקש לנפול סרטין
 כי התעלפנו צחה צמה: מרום נרעש מקול אריה
 כי שאנחנו עלתה למרום נחרנו בתילות גם בחורים
 על כן בתולה קדרו פניה: סבב מאוניס ובקש
 תחנה כי נכרעלנו בפה מות מחיים עקרב לבש
 פחד ורעה כי בעקרבים יסרונו צרינו פני הקשת
 נהפכו לאחור כי צור דרד קשתו כאויב צרה דלי
 כי צפו מים על ראשנו ומדלי מלא חכנו יבש:
 קול גדינשטע בילה כי אפס קרבן בי גדינדרע
 ושעיר חטאת רנו ופחד מזל דגיס כי כדנים נאחזנו
 במצודה רעה: טדי שור על כוננו תשוב תרחמנו
 תכבדש עונותינו תבנה בית מקדשנו יראו עינינו
 ישמח לבנו עד אנה בביה בציון טספד בירושלם
 תשוב

תשוב תרחם ציון תבנה חומות ירושלים: נחמה
 ערה נא ימינה רמה: ולזעמיה קרא נוחמה
 ויאמר לדלה ענומה: עניה סוערה
 נחמה: ערה נא חשוף זרועה: ונלה נא אקן
 ישעך: ויאמר לשה נאלמה: עניה ערה נא
 ימינה עליון: ובנה ברחמים עיה ציון: ויאמר לעם
 דל ואביון: כי נחם יי ציון: ערה נא ימינה האל
 ופדה ברחמים ישראל: ויאמר לדל השואל: ובא
 לציון נוואל: ואומר ואתה קדוש וגומר ואומר:
 יתגדל ויתקדש שמי הרבא: דהוא ערה נא
 לחדתא עלמא: ולא חתאה מיתא:
 ולשכללא היכלא: ולמפרק חווא: ולמבנא קרתא
 דירושלים: ולמעקר פולה נא: דאליילא מארעא
 ולא תבנא פולה נא: וקרא דשמינא לה דריה וזויה
 ויקריה: בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל
 בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמי הרבא
 מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך: וישתבח
 ויתפאר ויתרוכס ויתנשא ויתהדר: ויתעלה
 ויתהלל שמי הרבא דקודשא בריך הוא: לעילא מפל
 ברכתא שירתא: תושבחתא: ונתמתא דאמין
 בעלמא ואמרו אמן: התכלי חרבא: וכפנא
 וכותנא: ומרעין בישין: ועדי מנא ומנכון ומעל
 עמיה

עמיה ישראל ואמרו אמן: יהא שלמא דבגאמן
שמיא חיים ושובע וישועה ונחמה ושיזבה
ורפואה ונאולה וסליחה ובפרה וריות והצלה
לנו ולכל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום

אין שלם שלום למחרי ולהדיוטו מסיבין להם בשפה רפה ובכבוד ראש

תיקון לשחרית

בשחרית בוסנים שלא להכניס מפילין ולא טלית אלא טלית קטן כלא ברכס
ואומרים קומרוס ובחקים הסירה אומרים שירת סאויכו:

Cantium

Moyit.

Deuter. 32

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פיו
יערף כמטר לקחיתול כטל אמרתי

בשעירים עליך שא	וכרבוים עלי עשב:
בישם יי אקרא	הבינדל לא להינו:
הצור תמים פעלו	כיבל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול	צדיק נישר הוא:
שחת לו לא בניו מומם	דור עקש ופתלתל:
הלוי תגמלו זאת	עס נבל ולא חכם
הלוא הוא אביה קנה	הוא עשה ויכנה:
זכר יכת עולם	בינו שנות דור ודור
שאל אביה ויגדה	זקניה ויאמרו לה:
בתחל עליון גוים	בהפרידו בני אדם

למספר בני ישראל:	יצב גבלות עמים
ועקב חבל נחלתו:	כי חלק יי עמו
ובתהו ילל ישימן:	ימצארו בארץ מדבר
יצרנהו באישון עינו:	יסובנהו ובונהו
על נווליו ירחף	בנשר ועור קנו
ישארו על אברתו:	יפרש בנפיו יקחהו
ואין עמו אל נכר:	יי בדר ינהנו
ויאכל תנובות שדי	ירכבהו על כמותי ארץ
ושמן כהל מיש צור:	וינקרו רבש מסלע
עם חלב כרים	חמאת בקרו וחלב צאן
עם חלב כליות חטה	ואילים בני כשן ועתודים
וישמן ישרון ויבעט	ודם ענב תשתה חמר:
ויטש אלוה עשרהו	שמנת עבית בשית
יקניארו בזרים	וינבל צור ישעתו:
יקבהו לשדים לא אלות	בתועבות יבעיסרו:
חדשים מקרב באו	אלהים לא ידעום
צור ילדה תשי	לא שערום אבותיכם:
וירא יי וינואץ	נתשכת אל מהוללה:
ויאמר אסתירה פני מה	מבעם בניו ובנותיו:
כי דור תהפכת המה	אראת מה אחרי יתם
הם קנאוני בלא אל	בנים לא אמן כם:
ואני אקניאם בלא עם	בעסוני בהבליהם

בְּנוֹי נָבֵל אֲכֵיסִים:	כִּי אֵשׁ קָדְחָהּ בְּאִפִּי
וְתִיקַד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית	וְתֵאבֵל אֶרֶץ וַיְבַלְהָ
וְתִלְהֵט מוֹסְדֵי הַרְדִּים:	אֶסְפָּה עַל יְמוֹרְעוֹת
חֲצִי אֲכַלְהָ בָם:	מִזִּיר עֵב וְלַחֲמִיר רֶשֶׁף
וְקָטַב מְרִירִי	וְשָׁן בְּהִמּוֹת אֲשֶׁלַח בָּם
עִם חֲמַת זַחְלֵי עֶפְרַי:	מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב
וּמְחַדְרִים אֵימָה	נֶס בְּחֹר נֶס בְּתוֹלָהּ
יִזְנַק עִם אִישׁ שִׁיבָה:	אֲמַרְתִּי אֶפְאִיֵהֶם
אֲשֶׁבִיתָהּ מֵאֲנוֹשׁ זִכְרָם:	לֹלִי כִעֵס אוֹיֵב אֲנֹד
כִּן יִנְכְּרוּ צָרִימוּ	כִּן יֵאמְרוּ יִדְנוּ רָמָה
וְלֹא יִפְעַל כֹּל זֹאת:	כִּי נוֹי אֲבָד עֲצוֹת הִמָּה
וְאִין בְּהֵם תְּבוֹנָה:	לֹו חֲכָמוֹשׁ כִּילֹו זֹאת
יְבִינוּ לְאַחֲרֵיתָם:	אֵיכָה יִרְדּוּף אַחַד אֶלֶף
וְשָׁנִים יִנְיִסוּ רַבָּבָה	אִם לֹא פִי צוֹרֵם מְכָרֵם
וַיִּדְכְּנוּ רַסִּים:	כִּי לֹא כִצְדָנוּ צוֹרֵם
וְאֵיבֵינוּ פְּלִילִים:	כִּי מִנְּפִן סִדָּם נִפְנָם
וּמִשְׁדַּמַּת עֲמֵרָה	עֲנִבְמוּ עֲנִבֵי רוֹשׁ
אֲשֶׁכְּלוֹת מְרֹרֶת לְמוֹ:	חֲמַת הַנִּינָם וַיִּנָּם
וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר:	הֲלוֹא הוּא בְּמַס עֲמֹדֵי
הַחֹס בְּאַצְרֹתָיו:	לִינְקָס וְשֶׁלֶם
לַעֲת תִּמְוֵט רִגְלָם	כִּי קָרֹב יוֹם אֲיָדָם
וְחַשׁ עֲתָדוֹת לְמוֹ:	כִּי יִדְוִן יִי עֲמוֹ

תשעה באב

ועל עבדיו ותנחם

ואפס עצור ועזוב

צור הסיו בו

ישתווין נסיכם

יהי עליכם סתרה

ואין אלהים עמדי

מחצתי ואני ארפא

כי אשא אל שמים ידי

אם שנותי ברכ הרבי

אשיב נקם לצרי

אשכיר חצי מדם

מדם חלל ושביה

הרנינו גוים עמו

ונקם ישיב לצרי

כי יראה בני אולתיו

ואמר אי אלהימו

אשר חלב זבתיומו יאכלו

יקומו ויעורכם

ראו עתה כי אני הוא

אני אצית ואחיה

ואין מידי מציל

ואמרתו חי אנכי לעולם

ותאחו במשפט ידי

ולמשנאי אשלם

וחרביתאכל בשד

מראש פרעות אויב

כי דם עבדיו יקום

ובכפר אדמתו עמו

ומתפללים וקורין קריאת שמע עם נרכומיה כמו שכמוכ בערכיה
ואומרים עכנו בשומע תפלה ושלום נכור אומר קודם ברכת רפאנו
ואחר חורת התפלה אומרים וארץ ואינו אומר שלום נכור ברכת
פסכים

נארץ שפל רומי ונקלה כבודי לעפר שחה

נפשי ונקצרה די מדי זכרי יגוני הזמים נלוי

נפשי וקודחים שביבי וקודי הלעד יחשף צילוי ויצר

צעדי ואתה יימנ בעדי בעדי רבה שד צבא

ומלחמה

ומלחמה קדש יפעת הודי חלל כחת והודש הלא
 ביום זה אקרא צום ועצרה אקדש בחדש החמישי
 בתשעה לחדש: בחדש החמישי אנו ואלו פתחי
 מעוני בתשעה לחדש אפלו וכהו עיני במזל ארית
 ארי נוהם וצללו אזני יום ויקרא ארית על מצפה
 יי אל תקצוף עד מאד להבניעי ואל לעד תזכור
 עז להרשיעי אזן נא מובילה לקול שועי מניני
 וקרני שועי

צדתי לתחתיות ואבד נצתי סרה צפירת
 תפארת וציצת מצחי פקו מורי פליליה
 ועכשו ארחי בחלתי נא סלע ונאסף פחטאי
 רחי חקי ומירות קנייות הסירותי כנכתי ולכל
 בהן חיי רוחי רחי חובלי מי גזעכו ברוב כחשי
 ולעפה אחזתני ונלכדתי במוקשי נהי ומספה
 אעורר וקניני תהגה נפשי מדי שנה בשנה
 בחדש החמישי:

בחדש החמישי נותק אזור כחי להמאיכו
 בתשעה לחדש נורתתי כנורן ערת
 הדריכו במזל ארית נור עמי סחוב והשליכו יום
 עלה ארית מסבבו מסבכו עלה והשקני בוסר על:
 אבלני הכמני ואותי במסגר נעל נא החיה רדומנו
 בכוס חלל ממות ומחיה מוריד שאול ועל קינה

דוֹק וְחֹנֵן רָעֵשׁוּ וְתִשְׁכַּח עַל יַעֲנֶנָּה וְכֹל מְאֹרֵי
 אֹר קָדְרוּ וְחִמָּה וּלְבָנָה יוֹם רַבְתִּי בְנוֹים
 הִיְתָה כְּאַלְמָנָה וְדוֹכָאוּ לְאַרְץ וְאוּמְלָלוּ אֲנִישׁ
 הָאָמוּנָה לִכְן אֶקוּנָן בְּמִרְהָ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 מִלְּאֲתִי מִשְׁפָּט אֵיכָה הִיְתָה לְזוּגָה יִפְהֵנוּף מִשׁוּשׁ
 בַּל הָאָרֶץ עִם קְרִית חָנָה הִיְתָה לְשִׁמְהָ וּלְשִׁמְהָ
 וּלְמִשְׁלָה וּלְשִׁנְיָה כָּל עַמֵּה נְאֻחִים לֹא מִצָּא
 חֲגִינָה דְהִמּוּ גְבוּרָה מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה יִכּוּן
 וְבוֹעֵז נֶעְקְרוּ מְנוּרָן אַרְוֹנָה רְמִסוּ זְרוּם וְשִׁאֲנֵי
 בְּמַקְוֵם הַשְּׂכִינָה קִינָה

שְׂכִינָה צוּעֶקֶת בְּהִרְעֵ שׁוּבוּ בְּנִים חֲדָלוּ הִרְעֵ
 בִּי קִצֵּר הַמַּצַּע מִהַשְׁתַּרְעֵ יְהִירִים
 בְּהַכְּנִיסוּ צַלִּים בְּמַעוֹנֵי יֵצֵאָה שְׂכִינָה מִהֵיכַל לִפְנֵי
 וְנִאֲמָה אֵלֶיךָ וְנִאֲשׁוּבָה לְמִכּוֹנֵי עַד אֲשֶׁר יֵאָשְׁמוּ
 וּבִקְשׁוּ פָּנַי וּמִהֵיכַל עֲלֵתָה וְעַל הַכְּרוֹב שְׂבֵרָה
 וְרֵאתָה מִשְׁתַּחֲוִים לְכָל מֹל וְעַבְדֵי וְנִאֲמָה אֵלֶיךָ אֵל
 מִקְוֵמֵי וְנִאֲשׁוּבָה עַד אֲשֶׁר יֵאָמְרוּ לְכוּ וְנִשׁוּבָה
 עַד סָרָה מִן הַכְּרוֹב אֵל הַכְּרוֹב הַשְּׁנִי וְרֵאתָה
 פְּנֵיהֶם לְשַׁעַר הַקְּדָמוֹנִי וְנִאֲמָה בְּמִדְבַר מִיִּתְנַנְּנִי
 עַד בְּעַר לְהַסֵּי שְׁחֻרוֹנֵנִי עַד פְּנֵתָה מִן הַכְּרוֹב
 אֵל מַפְתָּן דּוֹכְנִי וְרֵאתָה אַחֲרֵיהֶם אֵל הֵיכַל יְיָ
 וְנִאֲמָה אֵלֶיךָ וְנִאֲשׁוּבָה לְהַמּוֹנֵי עַד אֲשֶׁר יִשׁוּטְטוּ
 לְבַקֵּשׁ

לִבְקֶשׁ אֶת דְּבַר יְיָ עַד הֲלִכָה מִמִּפְתָּח לַחַיִּצַּר
הַעֲזָרָה וּרְאִתָּה שׁוֹלְחוֹם אֶל אִפְסֵי הַזְּמוּרָה וּנְאֻמָּה
אֶת פְּנֵי מַרְסָם אֶסְתִּירָה עַד אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לִמְרִיתִישׁן
עֹרָה עַד עֲלִתָה מִתְּעֹרָה אֶל הַגֶּגֶז בְּהַרְוֵגִים
וּרְאִתָּה אוֹתָם עוֹשִׂים פְּנֵים עֹבְרִים מְקוֹם קֹדֶשׁ
וּנְאֻמָּה בְּשׁוֹנֵגִים טוֹב שֶׁבֵת עַל פֶּתַח נַגַּף מֵאֲשֶׁר־
מְדַנִּים: טוֹב

קִינָה

בַּת צִיּוֹן שָׁמַעְתִּי מִמְּרַחֲת אִמְרֵיהָ אֵיךְ כִּי כּוֹס
שִׁתוּתִי וּמִצוּתִי שָׁמְרֵיהָ אֵלַי עֲדִינָה לְשִׁבְעֵינָה
אֲשֶׁר הִשְׁכּוּ מֵאִדְרֵיהָ כִּבְתוּלַת חַנוּכָּה שֶׁקַּע בְּעַל
נְעוּרֵיהָ וַיְלִיל יַעַר לְבָנוֹן אַרְזֵי אֲשׁוּרָה וְשַׁעַר
צִיּוֹן יִסְפָּד בִּי אֵל עֲשֵׂה כְּלָה וְתִתְפַּלֵּשׁ הָעֲזָרָה בִּי
שֶׁבֵתָה הָעוֹלָה וְהַל שֶׁבֵת תִּקְוֶנָה כִּי אִפְסוּ סִגְוֵי דְרֵיהָ
אֵלַי לְשִׁבְת בִּירָה תִּכְבֶּה אוֹיֵעַל זֶרַע אֲהָרֶן
זִבִּית קֹדֶשׁ הִקְדַּשְׁתִּים אוֹיֵעַל נְגִיעַת אַרְזֵן וְהַפְּרוֹכֶת
תוֹעַק אֵיזֵן לְמִקְוֵי יְתָרוֹן כִּי רְאִתָּה אֲכֹרִים גְּלוּ אֶת
סִתְרֵיהֶן אֵלַי וְהִמְחַתָּה מְקוֹנֶנֶת אִירָה קְטוּרַת
סָמִים וְלֵב אֲהָרֶן יִקְרַע עַל אֹרִים וְתוֹמִים וּמִזְבֵּחַ
יִחַרְצוּ עַל עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים מִדוּעַל אֲבֵעֲתָה יִכְיֶנּוּ
סוּדְרֵיהָ אֵלַי וַיְלִיל כְּנֹר לְיָוִם מִיַּעַר נְגִינּוֹתִי
וְתִעַנְרָה מְנֹרָה טְהוֹרָה מִיַּעֲלֵה נְרוֹתִי וְהֵאחֵל
י ד 10 4 מתאונן

תשעה באב

מתאוונן אין מקים יריעותי ורתורה תחרעם כיו
 חדרו שוחריה: אלי חול וחול השולחן אי
 עורכי מערכה וכהנה כן תהנה איכה שבתח
 מלאכה ובת עמי על כל זאת דמעתה נתכרה כיו
 לפני צריה הלכו שבי שריה: אלי זה כמרה
 מיהלת יום רצון ממך צור קעירה בצפור ביד ור
 ואפס עזוב ועצור קום בטרם יתמו עוללות ברם
 בצור ופקוד בנה נששתה ופרצת גדריה: ופקוד
 אופן:

דממו ערפים מזמר והיות ואופנים ממשימר
 יום בו גזר דין נחתם ונגמר מלאכי שלום
 יכביו מר: מלאכי והמאורות השכיביעאתם
 וצבא השמים שק הושעת כסותם והתיות נוהים
 גבביתם והאופנים לעומתם: יום יד זר במקדש
 הגביר והצית אש בהיכל ובדביר שתי כנפים
 מתיות העביר ובמסתרים קינות אחביר: דודי מתו
 תשוב לבית מעונים ותשוב לב אבות על פנים ירגנו
 ויעריצו נזע אמונים ויקדשוך היות ואופנים:
 ושרפים במאמר ואופנים בקול מזמר מלאכי
 שלום יכביו מר ועעקים בלב חמרמר וקרא זה
 אל זה ואמר:

בחדש החמישי יעצו תרים להוציא רבות בתשעה
 לחדש

לחדש יללה השמיעו וקול במריבות
 אריה ידים רפולא מצאות שובות אמר עצל שחל
 בדרך ארי בין הרחובות: הרחובות מלאו הוהו
 ומספר ויליל ונפצול סלע וינקועולל למה תהיה
 באיש נדהם לעדת אריאל ואתה קרוש יושב
 תהלות ישראל:

בחדש החמשי ירו סכליותינו חץ בגחל בתשעה
 לחדש ירעה נפשותינו בבחל במול אריה
 ארי נודה סכנה מת יס ונהל שאגת אריה וקול שחל:
 שחל ערה ושם קומתי מנודעת אבלני הממנו וכרסו
 מעדני שובעת זה הודע ורועך בנאווה מודעת האל
 המלמד לאדם דעת:

בחדש החמשי הוהו בכל הוצות הוקרא בתשעה
 לחדש הלא שבר על שבר נקרא במול
 אריה הגנה וקנייכו והיו ומורא אריה שאגמו לא ייראו
 מי לא יירא המון עיבט אף נציבים הם הבפירים
 ההומים כדובים המון רחמיה יתאפקו לגבאים
 רפא משובותינו בנאמת לשבים שובו בניס שובבים

פתיחה

אך זה היום יום פקודת חובי הלולו ליום נשמע
 בכל סביבי כי בו נבר העקש ויטרוף כלביא:
 זמתי נתקומתי לביני בא שורד ביום שואה
 ושרשיו

תשעה באב

וְשָׂרְשׁוּ שׁוֹבְלוֹ וְשַׁעֲרֵי בֵּית הַמִּפְאָרְתִּי בִלְהֵב אֵשׁ
 אוֹבְלוֹ מַלְכֵה וְשָׂרְיָה בְּגוּיִם בְּחֶרֶב זָר חוֹלְלוּ וַיֵּאבֵל
 הַיּוֹל וְחוֹמָה יַחְדָּיו אוֹמְלָלוּ : גְּאוּנֵי עַל יוֹזֵים דְּבִיר
 קִדְשֵׁי חֶרֶמוֹ אַבְלֹגְנֵי הַמַּמּוֹנִי וְכָל טוֹבֵי הַתָּמוּ
 רֵאִיתִּי נִקְבְּתָם עַתָּה קָרְעוּ וְלֹא אֲדַמּוּ כִּי אֶכַל אֶת יַעֲקֹב
 וְאֶת נִוְהוֹ הַשָּׁמַיִם : דוֹבִים בּוֹסְסוּ שַׁעַר וַיִּפְרְצוּ הַחֹמָה
 וְשָׂרְתִי בַמַּדְרֵינֹת שְׂמֹה שׁוֹמְמָה כַּחֲנִיָּה נִדְרָגָה
 בְּזַעַם אֶפְרוֹחֵהָ מַחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמַחֲדָרִים אִימָה :
 הַשִּׁכַּח חַנּוּת אֵל וְאִם יִדּוּ תִקְצֹר אֶכְרוּ בְּנֵי צִיּוֹן עַתָּה
 עַמְדָם בַּמַּצָּר דַּלְתֵי רַחֲמִידָה סָגַרְתָּ בַּמַּעֲצָר עוֹלָלִיָּה
 הִלְכּוּ שְׁבִי לִבְנֵי צָר : הַמּוֹנֵי יוֹנִים כִּי אִם מִקְדָּשׁ זְבוּלָה
 חִלְלוּ רַמְקָדָשׁ מֵעוֹז דְּבִיר הַיִּכְלָד בְּאֵהוּ הַנְּבִלִים
 וְטַמְּאוּ בֵּית הַלּוֹלָד : אֲשֶׁר צוֹתֵל אֵיבּוּאוּ בְּקֶהֱל לָד :
 וְתֹאמַר צִיּוֹן אֵלֵי לִי אֵלֵי לִי כִּי שָׂדֵי זָנַחְתִּי וַיִּשְׁגַּב
 מִהַבְּלִי בְּחֹלוֹתַי הִלְכּוּ שְׁבִי וְרוּטְשׁוּ עוֹלָלִי : מִי יִתֵּן
 אוֹפֵה וַיִּפְתַּח מַלְי : זֶה כִּמָּה אֲנִי סְגוּרָה בַּמַּגְרֵי
 בְּדוּחֵי כִּקְדָשֵׁי שָׁמַיִם וְנִשְׁבְּרוּ בְּרִיחֵי הַיֵּשׁ כִּכְאוֹב
 בְּמִכְאוֹבֵי רַעוּתִי וְאֲחֵי אֲנִי יְהוֹמָה וְאֲבִי חַיִּי חַנוּעַד
 אֲנִי אֲתֵּי וְנִחַלְתָּ חֶרֶב נְטוּשָׁה בִּיד זָרִים וְעֹזוּבָה
 שְׂדֵי שׁוֹר תִּמְרוֹתֶיהָ וְנִאֲקַתָּה הַקְּשִׁיבָה הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ וְנִשׁוּבָה :

קומוץ מומוץ ללסוף אלפים כאלו נויס ופוס כשקטס עשר כממוז

עד מתי יום זה לעומתך במר תייל ל עדתך
 בית תפלתך אצד שרפו צריך ודרגו
 בני בריתך אלהים באו נזים בנחלתך עד מתי יי
 תשכח שאון קמיה ושממות רחמיה ותפצות
 לאומיה הלחוצים עליה ההרונים על שמך עד מתי
 עשנת בתפלת עמך אשר יהנו לפניה על הרבן
 ביתך מלסיס עד מתי יי עריצים יעוזו גאשר
 אבל את יעקב ובכל עת יכוזו אני אדרוש את שלומם
 והם ימרטו ויגזו בהרפה הכו לחיי בשפתי שוא
 גלחו עד מתי יי רשעים יעלוזו עד אן יצעק
 בשביה עבדך בן אמתך מלסיס עד מתי יי אשכבה
 בין שפתים ובין תגור וכירים יכרו לי עינים
 לזהמים לוי שאפו ערב ובוקר וצהרים עד מתי
 אשתומם על הרבן פעמים עד מתי לא תרחם
 את ירושלם עד מתי יהנה בצר שאר צאן מד ציתך
 אלהים קינה

אוכה צאן ההרינה מרבציהו גפוצות פנירם
 קבצו פארוד והתנוללו כבצות
 ולעין כל רואיהם מתנכרות בחוצות חשך משחור
 תארם לא נכרו בחוצות חשך יאות ליעשות
 מספר ולהיות אחל ליענים והנות רגה וקינים
 במקום עוגב ומינים על יונות מנוד שות ועל
 אפרוחי

תשעה באב

אפרו חזי קנים! אמונים עליו ששׁ והיום ברעב
 בתענים! האוכלים למעדרים נשמו בחוצות
 חשך החרב יום ננעה עד פתני המשנה
 ואש אכלה ובוערה ויצעקו ואין עונה מהם נפלו
 לתוך אש ומתם לחרב שונא ידעו כי בן נגור
 מרפוי שוכן סנה תשתפכנה אבני קדש בראש
 כל חוצות חשך וילדים מוצאים ערומים
 דעבים יהפיו שואלים לתסואה ובצמא
 מתעלפים מתחננים לשוביהם מול אכזרים חנפים
 ועודם פת אין להם ורחמי יוצרם שואפים
 עוללים העטופים ברעב בראש כל חוצות
 חשך בדרך אלוה קשתי ויבצע בל אלה ואין
 געתר לקול מעתור יום החל ויכלה ובגוס נמו
 ערפס ביד עורפס פמו טלה ורחובות עיר קדש
 בדמי תסידיו מלא ופגרי נער וקן ושבו לארץ
 חוצות האל שוב עד מתי חמתך בסת שלח
 עד מתי לא תהיה להטאתם סולח ותשיבם
 למפגע לך וכבדם תפלתם שלח טוהר אל טומאת
 נזיר מתגלח האל השולח מיס על פני חוצות
 שלח טוהר

שוא קינה במנינה בתציון נגדיו שבי דומם
 וכן נשמת בת מקדשיו והודיו ובינפלל
 וגם

וְגַם צִלְלֵי הָאֵיחָז וּמְדֵי בְרַח דְּרֵי וּבֵא שׁוּדְרֵי
 וְגַם נִלְהַבְּבוּדֵי מִסְפַּר מַר בְּיוֹם הַמָּוֶה שְׁדוּלֵי
 אֲנִדְוִלָּה וְאֶחָז שֶׁקֶן בְּיוֹם נִשְׁקֵן שְׁבִיב אֲשֶׁר בְּבֵית
 הַתְּפִלָּה וְכִי חוֹלֵל שֶׁסְּחִיל לְוָנִס לְשֶׁבֶת הַגּוֹלָה וְ
 וְחָרַכְ מַחֲזוֹ הַמְּעוֹז וְנִנְלָה בֵּית יִסְרָאֵל בְּרַח
 וְאֲשֶׁר מִטָּה לִיל הַטָּה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר אֹכְלָת וְיִזְקֵר
 בֵּית הַמּוֹקֵד וְגַם אֲבָן סוּחַלֵת וְשֶׁלַח אֶל לְגַבְרִיָּאל
 וְזָרַק אֲשֶׁר נִחַלֵת אֲשֶׁר עָמִים הַזֹּרִים קוֹל נִתְנוּ בְּבֵית
 מוֹעֲדֵי בְרַח אֶל קִרְא בְּיוֹם עֲבָרָה לְמִסְפַּד
 בְּשָׁמַיִם וּמַלְאָכִים בְּמַר בּוֹכִים מְחוּפָּפִים בְּכַנְפֵימָם
 וּבֵא אֲבִי הַמּוֹן לְבֵית אֲרַמּוֹן וְיָדִיו עַל חֲלָצִים וְאָמַר
 אֲהֵה וְעֵנָה יְהִי בְּמַרְדָּ מַה לִּי דִידֵי בְרַח לְמַרְהִקִים
 וְעַד שְׁחִקִים גִּרְאָתָהּ שֶׁלָּהֶבֶת וּבֵא מִשְׁמַר מוֹל
 מִשְׁמַר וְעַל רוּס מְעוֹבֵת וְלֹא נִסֵּי לֹא שֶׁקֶפְעוֹ
 וְנִצְרְבוּ בְּהַצְרָבֵת מִתִּיכָהּ נִסוּהֵם שְׁמוֹנִים אֶלֶף
 מִתֵּי סוּרֵי בְרַח וְכִי הָעִיר יָד שְׁעָרָה בְּיוֹם זֶה
 עָלִי חֲרָבוֹ וּבֵא בֵּיתָר וְשֶׁם בֵּיתָר אַרְבַּע מֵאוֹת
 רְבוּא וְקוֹל אִישׁ תֵּם בְּעַכְנִסָתָם מִלְּפָנֵי אֵל לְבוֹא וְ
 הִבְתִּי פִּצְעוֹנִי וְגַם נִשְׂאוּ אֶת דְּרֵי בְרַח וּבְיוֹם
 קָרַב נִסוּ לְעַרְבֵי שְׁמוֹנִים אֶלֶף פְּרָחִים שׁוֹקֵקִים
 לְמִי מִשְׁקִים וְהָאֲבִילוֹס מְלוֹחִים תְּלוּעִין אֲלֵי יָיִן
 וְהִמָּה נֶאֱדוֹת נְפוּחִים וְאֵין מְנַחֵם וְאֵין מְרַחֵם

תשעה באב

ואין מקבץ לגדודיו: ^{כ"ט} וזכור יי לכל מעני
והשב להם גמולם: וחישישע לעם נושע
ושבד מוטות עולם: והמקונן יתרונו השיר
בימי עולם: ואז נשיר בבית השיר: זה הדודי וזה רעי:

קינ"ט

ל"ו

גרושים מבית הענוגיהם: עיפה נפשי מול
הרוגיהם לבולביעל חלליהם מעי מעו
על הרוגיהם: יום צאת בתולות מהבל יתן ואמוח
שבולות מעול ליהן ערומות שלולות ביד שול ליהן
יום הצנחה רבה עליהן: יום עול נשאו במקום
הליהן שביוות חרב ביד נוהגיהן ^{ל"ז} אוזן תצל
לנאקת הלל וצעקת יונק ובבית עולל: יום אשר
שופך דמם כגלל ובית התפלה לארץ חולל וספור
תורה בדם התגלל: והיו לשמה פני לוהגיהן:

^{ל"ח} יום עול לילסלע נופצו ונפזרו שרידיו ולא
נתקצצו ועם אשר שם אהו נאצו הדרי חללו וקדשו
שקצו יום אשר כפירים אחרי רוצצו ונכס לבולקול
שואגיהם: ^{ל"ט} ילדים אשר על תולע אמגנים
לבושי שנים עם כל ערנים: איך נדחפו בין מוכרים
וקונים בירי אדונים לארחמנים: יום בא עליהם
המונים המונים וקלו פנשר משיניהם: ^{ל"י} קהל
הגבר כבוכבו שמימה איכה נפזר בחרשי אדמה:

יצאו

יצאו בגולה קדמה ויטה איכה עבר בסחר בנקמה
 איך הושמה גפנס לשמה והלבינו שריגייהם:

קניס

איך נוי שודד ודודי עף ונרד העיר רבתי עם
 איכה ישבה בדר בדר כאלמנה היתה
 נאמנה לכן אשא קנה ביום זה בכל שנה אעשה
 מספר בתנים ואכל כבנות יענה: נורא בעברתי
 בצע אמרתו באהל בת ציון שפך באש חמתו
 חמתו מוכנה לעדת מימנה: לכן יונקים אל
 עדיהם פערו את פיהם עוללים שאלו לחם
 פורש אין להם להם דר מעונה לאנתן חניניה:
 לכן נשרף ההר אל ומקדש ואריאל היה
 ייכאויב בלע ישראל ישראל שנא עמו אשר
 קנה: לכן דמעי אורימה וקול מר ארימה
 מימים ימימה ארוד בשיחיו וארימה אתימרה
 בזונה על פרחי כהננה: לכן שם לי להרדה
 אכן מוסדה הדס בעברתי מבצרי בת יהודה
 יהודה בכל מדינה למשל ול שנינה: לכן
 דוחי כחלה ברתתן חל חלה ובכל יום ובכל
 לילה מעי מעי אחילה אחילה באנינה בעון
 ומנינה: לכן העיקוני זרים ילדי אכזרים
 אחלי ושמעאלים מואב והגרים הגרים ליענה
 והרוגי

תשעה באב

ודרונו לענה: לכן נפש אשר שחה ביום
 ואנחה המציא לה הנחה קול ששון וקול שמחה
 שמחה לאניה ובכיה לעדינה ולא אשא קינה
 ביום זה בכל שנה ופרוויי וישובי ובא ציון כרנה
 כפתוב ופרוויי וישובי ובא ציון כרנה ושמחת עולם
 על ראש ששון ושמחה ושיגור ונסוגין ואנחה:
 ובתיב פומים הרם ובעת ההיא נאם ייבקש ארת ען
 ישראל ואיננו ואת השאת יהודה ולא תמצאנה מי
 אסלה לאשר אשאר: ואל יעבב לפניה כל הטא
 ועון את הפלחני:

פתיחה

אש תוקד בקרבי בהעלותי על לבבי
 בצאתי ממצרים וקינות אעירה

ישן כי אזכרה	בצאתי מירושלם
או ישיר משה שיר לא ינשה	בצא ממצ
ויקונן ירמיה ונרה נהי נהיה	בצא מירז
ביתי התבונן ושכן הענן	בצא ממצ
וחמת אל שכנה עלי בעננה	בצא מירז
גלויים הטו ובהזמה קמו	בצא ממצ
מיכאל טפו עלו ראשי צפו	בצא מירז
דן ומשמים וצור יזוב מים	בצא ממצ

לעז

לענה ותמרורים ומים המרים
 השכם והערב סביבות הר חורב
 קרא אל אֵל על נהרות כּבֵל
 ומראה כבוד יי כאש אוכלת לפני
 וחרב לטושה לשבח נטושה
 זבח ומנחה וישמן במשחה
 סגולה לקוחה פצאן לטבחה
 חנים ושבתות ומזפתים ואותות
 תענית ואֵל ודרוף חֵבֵל
 טובו אזהלים לארבע הדגלים
 אלה יי שמעאלים ומחנות הזרים
 יובל ושטמה וארץ שוקטה
 מכור לעמיותות וכרות לכריתות
 כפורת וארון ואבני זכרון
 ואבני הקלע וכלי הבלע
 ליום ואהרונים בשבעים זקנים
 עוֹשִׂים ומוֹנִים ושבעים זקנים
 משה ירעני אֶהְרֹן־נַחֲנִי
 ונבוך נער ואדריאנוס קיסר
 נערוד מלחמה ויי שמה
 נחק ממנו והנה איננו
 סתרי פרוכת וסדרי מערכת

וְהִמָּה נִתְכַתְּ עָלַי סוּכַּת
 עוֹלוֹת וּזְבָחִים וְאֲשֵׁי גִחוֹתִים
 בַּחֶרֶב מְדוּקָרִים בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים
 בְּאֵרֵי מִנְבְּעוֹת לְכַבוֹד נִקְבְּעוֹת
 שְׂרִיקוֹת וְתַרְוַעוֹת לְקִלּוֹן וְזַעֲמוֹת
 וְצִיצֵת הַזֶּהָב וְהַמֶּשֶׁל יִרְדֵּב
 אֶפְסֵי הָעוֹד וְהַדֶּשֶׁל הַגָּזֵר
 קְדוּשָׁה וְנִבְרָאָה וְשָׂכִינָה נִוְרָאָה
 מִנְּאֻלָּה וּמִרְאָה וְרוּחַ הַטּוֹמָאָה
 רָנָה וַיִּשְׁוָעָה וַחֲצוּצְרוֹת תְּרוּעָה
 וְזַעֲקַת עוֹלָל עַם נֶאֱקַת חֲלָל
 שׁוֹלֶחַן וּמְנוֹרָה וְכִלְיֵי וּקְטוֹרֵה
 וְאֵלִיל וְתוֹעֵבָה וּפְסֻלֵי מִצְבֵּה
 תוֹדָה וְתַעֲוָה וְסִדְרֵי הָעִבּוֹדָה
 וְחֶסְרוֹן הַתְּלִמִּיד וּבִטּוֹל הַתְּמִיד
 אֵל אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת יִרְאֵנוּ גְּפֻלָּאוֹת
 וַיֵּשִׁיב שְׂכִינָתוֹ אֶל צִיּוֹן וְעִבְדוֹתָיו אֵל תוֹךְ יְרוּשָׁלַם

קִינָה

אֵלַי עֲדַתִּי וְהַלִּילִי יוֹם בּוֹ גִּפְּל כְּלִילִי וַיְהִי לְאֵבֶר
 בְּנוֹרָי וּלְקוֹל בּוֹכִים חֲלִילִי וְתַרְדֵּנָה
 דְּמַעוֹתַי כִּי רַבּוֹת אֲנַחֲוֹתַי בְּיוֹם אֵל שִׁפְחַת גִּילִי
 צִדְרֵי אֲרַחּוֹת שְׂבִילִי וְנִלְתָה עֲדַת חֲבִלִילִי בְּנִפְקַדְעוֹ
 פְּלִילִי

פלילי יום ענו בו עונותי ובושתי מכל עלילותי
 ותרדנה בכי נפשי בתמרודך בשבייך בארצות
 מגורך ביום הסגור צורך ביד זרים דבירך ויהי
 קדשך ועירך ביד זרד וערך יום נתקו מזמותי
 ובושתי מכל מועצותי ותרדנה יוסר הויכל
 הכל וסוד משרתי אבל וכל מחמדיו הויכל לבני
 עמו ונבל כלי מקדשי ומזכחותי להיכלי צרי
 ושנאותי ותרדנה עיני ממקור נובעה הורדי
 בנהל דמעה על שממות הר ונבעה הדרת קדש
 ורבעה יום תביקת ארמנותי ושואת רדת חומותי
 ותרדנה בכונא נפשות עצובות יוספקודת החובות
 ועינים זובות כאזבות זרמומים עבות על עיר קברי
 אבות וחורפן נוה עם נדבות ואדדה כל שנותי על
 מצוקי וצרותי ותרדנה ותתאפקוהגרע חמלת
 אסיר נפרע טהור עינים מראות ברע עה אן
 בהובי אשתרע ותמשוך אפק לדורותי ולא אראה
 אותותי ותרדנה תעה לבבי בשפור וכל מנחמי
 זעבור ובכל עת זכור אזכור יום אב מכר בן בכור
 ומצות שמור זכור לאשת נעודים תזכור הלעד
 תזכור עונותי ותשכח ארבת כלולותי ותרדנה
 בלו עיני מיחל כל יום ישוערה ויחל קצתי בתי
 בוחל לשממות חומות וחיל ארוחותי מרורותי

תשעה באב

ומשקה מי דוש ול ענותי

תתקנע

קיס

איך ידירוח נפשי מקנה גדדה: ומהדרת קדש
 ביום זעם נטרדה: תייליל שכול ואלמון
 ביום שבו שודדה: אין מנהל לה ואין מחזיק בידה
 מכל בנים ילדה: ^{ט"ו מנכס} במרד תבכה בכל
 אפסי אנפיה בתמהון לבב ובהות רוח אפיה לחורבן
 מקדשה ושמות ספיה תתיפח תפרש כפיה פאשה
 עובה מדודה ונפרדה ^{ט"ו מנכס} אוי בני נשואת
 ראש ברנלים נרמסה ואשת געורים אוי כי היש
 נמאסר וממחמד עין הופשטה הושסה וממעון
 מקדשה ומיפה נוף נטרדה: ^{ט"ו מנכס} אוי בני
 אל חי בגלותם תכל עינם אל מכלל יופי ואל
 מיפעת עינם ובארצות מונם נמקו בעונם ואמם
 בעד שאונם תייליל ביגונם אויה כי בני יצאונו
 ואינם כי אזלת ידה ויד אויב בהרדה: ^{ט"ו מנכס}
 איך טדהו אל דחיו מפרד אל פרד נדרתי עד אשו
 בשל ביכל ברד בשובי מאחרי צוד אשר אין לו
 ערד בי אחרי שובי ספקתי על ירך מפרץ ויוצאת
 ומשואת קול חרדה: ^{ט"ו מנכס} איך גולת ספרד בין
 זאבי יער לאהפנו אבות אל בנים מצער מתגרת
 גוגש ומיוקר השער יחדו אכלו טף ונקו ונער ועדה
 אל

אל חרדה כמבכירה בעת לידה: ולא מיין השליכי תופיד: קרחינא
 ונחיי והשהיתי אפיך: שאי על שפאים קינה וסובי בכל אנפך: הלילי כיבאה פקודת
 וס מצפיד: צעקי לפניי על חורב ספיד: שאי אליו כפיך:
 איכה באזר ואויב בציון עור ממלכת: ואיכה רגל זרים
 אדמת קדש דורכת: ובאו עקשים מבית לפרוכת:
 מקום אשר כהן גדול ירא שם ללכת:
 בבואם מצאו כהנים שומרי המערכת ועל משמרתם עמדו:
 ולא עזבי המלאכת: עד אשר שופך דמם
 במימי המהפכת: והחרו בו שחיפך: וחלוניו שקופיד:
 קול יללת בת ציון מרחוק גשמעת:
 תועק צעקת השבון ותכבה בכי מיפעת: ארה כי בוס
 שתיתי ומציתי קובעת: ותפארתי מושלכת:
 וגם קרני נגדעת: אכלוני שני אריות חרודי
 מלתעת: בת בכל השדודה ובת פרס המרשעת:
 מה התאונני ציון ותמאתך נודעת: על רוב עונך
 נלה עמד מבלי דעת: על עונך צופיד: ושומעד
 קול תרפיד: ^{עיי} אל תשמתי על שבר קראני
 כינפלותי קסתי וי עורני: אלופי עזבתי
 על כן הסגירני: עתה יאספני האל אשר פורני:
 ויגאלני ממד הצור אשר מברני: גם יא ג ג ג עליך

עליך תעבור כוס אשר עבדני ואז בסלעו סעפוד
אנפץ את טפידו ואז קינה
יום אבפיה הכבדתי ויכפלו עוני בשלח יד בדם
גביא בחצר מקדשיו דמו בים נגרש עד
בוא חרב מוני ולא כסתהו אדמה עד בוא חרב
לתמוני ולא שקט עדי הוקם ועד הפליא פליליהו
וירב בבתי הודה תאניה ואניה אניה לי אנית
יהיה הולך וסוער עד בוא רב מבחים ובא אל
מקדש יוראת דמים רותחים וישאל בעבור זאת
לכהנים הזובחים ויענהו אין זה כי אם דם
הזובחים גם הוא זבח לחקור מה יהי ועל מה יהיה
ואומר לנפשי זאת חטאתך וזה פריה וירב ובכל
זאת לא שקט ועדו בים נגרש וביקש הדבר
וימצא מפורש כי דם איש האלהים על לא חמס
שורש ויאמר גבור אדון וגם דמו הנה נדרש
אלהים לא יתאפק על כזאת לא יחרש אבסולו
הכרעים והוציאום מבית יהוה ולא אשקוט עדי
ישקוט דם הנביא זכריהו וירב דקר ושישים
למאות ובחורים לרבותות ויורד לטבח סהניו
צבאות ותינוקות של בית רב ועיני אבות רואות
ואין שקט לדם נקוי והי למופת ולאות ותרכיז
בזקמת והקריה הומיה ונשמע קול נהירה וכמוהו

לא היתה: וירב הוסיף להרוג נשים: עם יונקי
 שדים: ושפך על דם נקי: את דמם כמים: ודם
 עולה בין המימם: כים ויאור מצרים: עדי נשמת
 גבור אדון: עניו לשמים: ויאמר הלא יד לדם:
 בבנות יהושלם: הכלה אתה עושה: לשארית
 השיבתי: ואו שקט דם נקי: וחרב נקס רננה: וירב
 לה חטאנו אלהים: הטינו והרשענו: והרגנו גבי איד:
 ורשענו ידענו: יהי חסדך לנחמנו: כי משאול
 שוענו: ומפרי מעללינו: זהבמה שבענו: רחם לא
 רוחמה: הסוערה עניה: עיניה לקתשא: ואת
 עזרתה צופיה: עיניה קינה
 פת עמית לילול בינוניה: על חנה ועל שבעה
 בניה: כי נשחטו שבעתם אל עיניה: והיא
 נפלה ומתה על בניה: והיא נמשכו עזובה אל
 ולעבוד בל: והעידו יחוד למכין תכל: אך עזוב
 לאבזר נחלת חבל: ורמעות אם יורדות על פניה:
 והיא לצעיר פתח זה האבזר: אסתאבה
 והשתחווית לאדור: אכבדה ובמלוכה תהינעור
 איד אעזוב אל פנכורה נאור: בסוף הותוראש
 ונזר נשקתהי אמו ב: איניה: והיא ולשני
 פיס ברוח אנו: סגיד לפסלי פי עצמה יד ימינו: לא
 אעבוד כי אם ליחיד השוכן במעונו: אשר פדה
 סגולה 4 יא ד

תשעה באב

סגולה ממוניה: והיא: ול שלישי גם קח ארת
טבעתי: ואל תבוז ותקן את תקנותי: ואל יאמרו
סגני כו הפרעתי: ול שקר שבועתי נשבועתי השיבו
לא בל שוני אעניה: והיא: קול נשמע צווח
במעונה אשריכם שבועתכם נוני חנה: נהל תכם
בגן עדן מוכנה ביעדתם אל ריבם באמונה: ואם
שמחה בערן עם ניניה: ואם שמחה

קיכס לכן וכת רכי ישמעאל כסן גדול:

איך נוי חטאתי השמימה: ודמעתיו על לחיי
אזרימה: וביום זה נהי נהיה ארימה:
ואהימה טימים ימימה: אבל לבוניהום חדל חדול
ומכל כאב צירי נבדל בדול על כן ובת רבי ישמעאל
כהן גדול: לזכרו זאת יקוד בלבי אשימה:

עת נשבו ונפלול שני אדונים: והם
שבנים זה לעומת זה חונים: ויספרו זה לזה עננים
הר אמר משבית ציונים שביתי עיפחה לבושה שנים
בלבנה בזיו וקל סתר פנים ובתואר בקציעה וימימה
ורעהו בענין זה פי שנים: בעד עבדו
ספר לוכפלים: גם אני באתי משבי ירושלם שביתי
עבד עם יפה עינים בשמש בתקפו עת צהרים
באונזונם ונחלקם בנתים: הולדות ככבי שמים:
לשמע און תצלנה אונים: בזכרו זאת את מדי
אפרימה

אֶפְרַיִם: ^{ואסימס} כְּעֵדָה סְבִימוֹעַל זֹאת שְׁנֵיהֶם
 יחד וְלַעֲרֵב זִנְגוּם בְּחֶדֶר אֶחָד וְהָאֲדוֹנִים כְּחוּץ
 מְרַנְּנִים יחד וְהֵם בְּפָנִים מְקוֹנְנִים בְּפֶתַח וּפְתוּר
 וּבְתוֹנָה וְאֲנֹנָה וּבְרַעֲיִמָה: ^{ואסימס} זֶה
 יִסְפּוּד בּוֹקוֹד לִבְבִּי וְיִמְסָה: ^{ואסימס} נִין אֶהְרֹן אֵיךְ לְשִׁפְתָהּ
 וְגִשָּׂא וְהִיא אִנֶּס הִיא תִּילִיל בְּתַנְרַת שׁוֹסָה בַת
 וּבְכָד אֵיךְ לְעֶבֶד תִּנְשָׂא בְּיִשְׂרָאֵל כְּזֹאת לֹא תַעֲשֶׂה
 עַד בְּקָר בְּכִיתֶם לֹא אֶהְדַּמְיָמָה: ^{ואסימס} כְּהַעֲפִירוֹ
 זֶה אֶת זֶה הַבִּירוֹ אֹי אֶהֱי וְאֹי אֶתוֹת הַגְּבִירוֹ
 גַּתְחַבְּקוּ שְׁנֵיהֶם עַת הַזְכִּירוֹ עַד וְצָאָה גִשְׁמַתֶּם
 בְּאִימָה וּבְתוֹנָה וּבְנֵהִימָה: ^{ואסימס} עַל אֶקָה יִבְכּוּ עַשׂ כְּסוּל
 וּבִימָה

קִינָה

אֶבְכָה וְעַל שׁוֹד זְבוּלִי נִזְוָלִי עֵינֵי בְרַכּוֹת
 בְּאֹזְלֵי אֱלֹהֵי ^{אבכה} אֶבְכָה לְאֲדָן
 הַקְּדוֹשֶׁה בְּיַד מְשֻׁנְאִים רְטוּשָׁה לִישְׁמַעֲאֵל וְהַגְּרִים
 יְדוּשָׁה הַיּוֹצֵעִירִי נְקִילִי נִזְחִלִי יִרְשׁוּנָאוֹת כָּל
 גְּבוּלֵי אֱלֹהֵי: ^{אבכה} אֶבְכָה לְמִקְדָּשׁ וּלְבֵית אֱלֹהֵי
 אֹי אֲרִיאל אֲרִיאל אֶצַּעַק הַיֵּשׁ פּוֹדָה וְנוֹאֵל חֲתָמוּ
 קֶץ נְאוּלִי מוֹשְׁלִי אֵין עוֹד מְשַׁל מְשַׁלֵּי אֱלֹהֵי
 אֶבְכָה לְרוּחֹת ^{אבכה} וְלַצִּיץ נִזְר אֶהְרֹן
 אֶפּוֹד וְאֶבְנֵי זָבְרוֹן פְּעֻמוֹן בְּשׁוּלֵי מְעִילֵי לְבַלְמֵי
 שֶׁב

תשעה באב

שֶׁבִי קוֹל נְהַיֵּעַל גְּבִילִי אֶלְלִי אֲבָכָה אֲבָכָה לְחֶזֶק
 וְעֹזֶרָה שׁוֹלְחַן וּמְנוּחָה טְהוֹרָה חוֹשֵׁן וְאַבְן יִקְרָה
 אִיָּהּ כְּבִשֵׁי וְאִילֹוּ נוֹאִלֹוּ מְדֵי עֲוֹנוֹת פְּלִילִי אֶלְלִי
 אֲבָכָה אֲבָכָה לְפָרְחֵי כְרוּנָה אֲנוּד לְאֲנָשׁוּ
 אֲמוּנָה וְלִשְׁיֹר לְיוֹם וְרִנָּה מִלְּךָ וְנָכִיא פְּלִילִי
 מוֹשְׁלִי אִיִּם לְפָרֶס מְעַנְלִי אֶלְלִי אֲבָכָה אֲבָכָה
 וְאֶעֱתִיד לְצוּרִי יַחְבוֹשׁ לְרֵאשֵׁי פְּאֵרִי וְשׁוֹב לְבֵיתוֹ
 הִדְרִי אֲמִיר בְּכִי אֵלֵי מוֹחֲלִי אֲחֵלִי אֶעִיר זְמַר עַל
 גְּבִילִי אֶחְלִי אֶעִיר

קיסם לדון יסודם ומייל 21

יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל דַּעַמְר לִי מֵאֵד לִכֵּן כְּהַטְאֵתִי
 אֲנִי אֶרְעַד רַעוּד יִהְיֶה לְבַבִּי בִּי בַעַת
 אֲשַׁמַּע בְּכוֹת וְעַת שֶׁהוֹק אֶרְאֶה אֲזִי אֶסְלוּד סְלוּד
 בֶּן אַח וְאַהוֹת אִם וְאַף גַּם כָּל שָׂאֵר תְּבַכּוּ
 לְמִשְׁפָּחוֹת וְנִדְדוּ וְנִדְדוּ דוּד טוֹב וְכָל אִישִׁים וְגַם
 צַעֲרִים בְּכוֹ וְאֲנִי בְּבִיתִי אֲחֵרִיד כָּל הַרְוּד הַסְרָה
 גְּנִינְתִי וְשִׁמְחָתִי בַעוּד אֲזַכּוֹר לְכַקְדֵּשׁ בִּי אֲבַדְנוּהָ
 אֲבוּד הַסְרָה קְהֵלֶת אֵל וְלוֹמְרֵי דַת וְדִין עַל זֹאת
 יְהוּדָה קוּם וְיִשְׂרָאֵל סְפוּד הַסְרָה וְגַם קְצֵרָה
 יְחִידָתִי לְרוֹב אֲבָדָן קְהֵלוֹתִי וְנִשְׁמְדוּ שְׁמוּד הַסְרָה
 יִדְעָתִי בְּקוֹדוֹת הַזְּמַן אֲמַאֵס לְקוֹל שִׁירִים וּמְחוֹל
 גַּם רְקוּד הַסְרָה עֲצַת לּוֹמְדִים לְתוֹשֵׁה וְצַח הַרְנָה
 בַּחִירִים

בחיריהם כמו צאן וערוד חסרה חנינת אל ורחמי
 נשכחה הוא לי כמו אכזר וגם באויב עוד חסרה
 זכות ולא תליץ בעד זרע וסוף גזעם ונחרדו
 חרוד חסרה צניעות כל גשיהרות כיום נפל
 ביד זרים וקפרו גם קפוד חסרה נחמת כל
 יהודה כי יאוש צמח בלבוחם ונעקד בס עקוד
 חסרה מקודת אל עליו רורגים בני עמי וגם
 גוזלים וחושדים בס חשוד חסרה אמת תורה
 והמצוה אשר עם רוב נאון זרים שביתה מלמוד
 חסרה מתיקות מפני עמילא חסרה מרירותם
 ותשקוד בס שקוד חסרה ערבותם ושובתם וכל
 חכמת חכמיהם ונחלדה חלוד חסרה תשובת
 אל לצעקתם ואין עונה ואין חומל ונלאה
 מפקוד חסרה שכינה משכין מטה בתוד מקדש
 בישראל וחלדה מן רבוב חסרה ענות קדיש
 וענות ברכו בתי פנסות חרכים מוד
 חסרה זכות צור ייעבאות והוא להים אל
 ושין דלת תוד חסרה נבואה בני וגסס כל חזון
 אורים וגם תומים ועירוף שם בסוד חסרה הנות
 תורה גלדים עת נמוד עליו את אחגור שק
 ואפדנו אפוד חסרה כבוד שבת כבוד מועד
 בכין חושד נקרות קח יעועך בורפוד חסרה

תשעה באב

ערכור ^{תתמים} חזנים מזמור: מפטיר ומצניף: וגם
ביטן להודו: חסרה כבוד מלכות יהודה עד מלך
האיש בנודוד: יחיה עם בסוד:

יתומים ^{תתמים} היינו בארץ נכריה: על אלה תמיד עיני
בוכה: ^{תתמים} בכדינות שרתי עד

מנוחתי: בנזים רבתי בני רבתי: בגולה ירדתי
גדלה אנהותי: אל ירושלם עיני צופיה: ^{תתמים}

זמכל אחבי ^{תתמים} אין לי מרחם: חדלו קרובי אין מי
מנחם: עוללים שאלו להם: הן אני נשארתי עניה

סוערה: ^{תתמים} רבות מצאוני תלאותי הודפו
דלקוני וצדותי: אויבי השיגוני עונותי על אלה אנו

שערורדה: ^{תתמים} מדמעות חשכו עיני על חרבן
בית מעוני: מי ימלל גבורותי: גלו תהלה דומיה:

הגדל חסדך אם אין מעשה באויבי וצדיק ^{תתמים}
כלה עשה: אם אלי תשובו אני כן אעשה: הנו

שולח לכם את אליה: ^{תתמים}
עיני עיני ויודה מים: על חרבן ירושלם: עיני

אבכה ליליומי: על חללי פת עמי
ואשפוד גפשי ודמי: ליושב בשמים: ^{תתמים}

זהפך כל שיריל אבל: נשבר כל כנור ונבל: ניצוח
עלי כפבל: לבני יהודה ואפרים: ^{תתמים} עלי

צדים צחקו: ובארי שן חרקו: וגפ הם עלי שרקו:
וגם

וְגַם סִפְקוֹ בְּפִים: ^{ע"י} יִלְלֵה נְהוּ וְקִינִים: שְׂאֵן
 גַּא אִם עַל בְּנִים בַּחֲרוּסִים וְקִינִים: וְגַם יוֹגֵקֵי שָׂדִים:
^{ע"י} זַנְחֵי מִזְכָּחוֹ נֶאֱדָר מִקֹּדֶשׁ מְנוּחָו גַּם הַסְּגוּר
 בְּיַד זֹנְחָו: הַזְמוֹת יְרוּשָׁלַם: ^{ע"י} יוֹם הַחֲרוֹב
 יִצְרֵק דָשׁ: צִיּוֹן עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּתַשְׁעָה בְּאָב לַחֹדֶשׁ
 דָּפוּ בְּלַיְדִים: ^{ע"י} הַצִּוּר עֲזוּב אֶת יְחִימָה וְקוּם
 הִיָּה לָנוּ לַחֻמָּה וְהָאֵר אֹר הַחֻמָּה לְהִיּוֹת שְׂבָעֵתִים:

ע"י תס תס

הַרְגַתָּה בַּיּוֹם אֶפְדָּה טַבְחַת וְלֹא חִמַּלְתָּ: ^{סלג}
 מֵרֵאשִׁית גִּוִי קְרוֹשׁ הַיַּיִן לְמִלְאֲכֵי
 דוּמִינֹו וְעַתָּה כִּצְאוֹן תַּעֲיִנוּ: וְעַבְדְּנוּ עַל מִצְוֹתֶיךָ: ^{סלג}
 כָּאֵלֵינוּ שָׁבֵר עַל שָׁבֵר: כָּאִשָּׁה יוֹשֶׁבֶת עַל מִשְׁבֵּר:
 שָׂרְקוּ שֵׁן עַלֵי בַל עוֹבֵר: וּבְאוֹ בְּגַחְלַחְךָ: ^{סלג}
 מִצְאוּנוּ רֹב יַנְגִּים: הַיִּשָּׁה אִם עַל בְּנִים לְקַרְחַת
 בַּל לְהַחֲזוּנִים: שְׂאֵר עֲצָאן מֵרַעֲיַתְךָ: ^{סלג}
 הַרְגוּ בְּנוֹ בַל אוֹיְבֵנוּ: לְקַחוּ בַל מִחֲמַדֵי עֵינֵינוּ: וּבְרוּב
 בַּל תִּטְאֲתֵנוּ: הַחֲרוֹבוּ מִקֹּדֶשׁ: ^{סלג}
 קְדַמְנוּ יָמֵי עֵינֵי: וְעַרְבֵרְךָ בַל שִׁשׁוֹן וּבְלִיל גְּרוּחַ
 רַעֲיוֹנֵי חֲשֵׁקְתִי לְרֹאוֹת פְּנֵיךָ: ^{סלג} הַנִּקְרָאֵת
 כִּיעֲרָה עֵנָה: צוּעֲקַת מִכּוֹר תַּחֲתֶיהָ: שְׁלַח גַּא אֶת
 אֱלֹהֶיהָ: וְנִקְלַס לְמַחֲזוֹת הַפְּעָדָה: ^{סלג}
 קִינָה לְרַבֵי זְרַחִיָה הַלּוּנֵי

תשעה באב

זאבי ערב וכל דוב אורב שמו קרית משושלי
חרב וינהגוני שבית חרב ואין דין דיני
ורבי יריב ונהגני ונהגני שחודרה כעורב יען ביתי
אשר הוא חרב: ^{וסני} ראשי מים לבכורת
ולספוד למקדש מורש קאת וקיפוד ומילי לספוד
לבביו ולרפוד בר אורת תרפוס תחת אפוד ונגע
נראה כשתי וערב בבית הארן ולוחות חורב:

^{וסני} הטאי בקדש בבכי ודמעה לקול מוציא
דכה רעה מניה קדש אותי התעה ושם לי בכיה
לדורות קבנעה ובתי הודה אני ירב פי ונטו צללו
ערב: ^{וסני} ירדו פלאים בני עליון ויתמברו
כאזן פדיון בצאת הדרר מן בת ציון וכבוד גלה
מאפריון בהתעולל כל אספסוף וערב במשכון
וכל הקרב: ^{וסני} הלכו ימי בגון וכלו כי
לא אצא ואני כלוא ואובי שלוחה סתול לוי ובנים
גלו ויה צנלו עדים וחובל תשורה לקרב אשר
יכלך ירב: ^{וסני} ליול שונני וינה חבי פי עוד
בקדש צקים סופי ושם אפרוד נר לדוד מלכי את
הל בני ואו החבי ואנער חיר באה באורב ליפרת
מראה וקולה ערב:

ולגער

קינה

שומרון קול החז מצאונני עוני לארץ אחרת יצאונני

וצאוני בני ואהליבה תזעק נשרפו ארמוני
 ותאמר ציון עזבני ואהליבה לא לך
 אהליבה חשוב עניך בעניי התמשילי שברך
 לשבריו לחליי אני אהלה סודה בגדתי בקשיי וקם
 עלי בחשי וענה בי מדוי ולפקעת ימים שלמתי
 נשוי ותגלת פלאסר אבל את פריי חמודותי פשט
 וגם הציל עדיי ללחלת ולחבור נשא את שביי דומי
 אהליבה ואל תבכי בבכיי אני גדתי לרחוק ודילי
 דיי שנותיך ארכו ולא ארכו שני ותאמר משיבה
 אהליבה אני כן מרתתי וכאלוף נעודי באהלות
 בגדתי דומי אהלה בי וגוני פקדתי נדרת אחרת
 ורבות נדרתי הנה ביר בשדים פעמים נלכדתי
 ונשרף ההיכל אשר בו נכבדתי ושבוית עניה לבבל
 ירדתי ושבתתי לציון עוד והיכל יסדתי וגם זאת הפעם
 מעט לא עמדתי עד לקחני וכמעט אבדתי ועל
 כל הארצות נפוצו רמוני ותאמר החומל על כל
 חמול על שפלותם וראה שוממותם ואורך גלותם
 ואל תקצוף עד מאד להאריך דלותם ואל לעד
 תזכור עונם וסבלותם רפאנא את שברם ונחם
 אבלותם כי אתה שברם ואתה אילותם וימיהם
 חדש בימי קדמוני ולא תאמר ציון עזבני

קונה

קול

תשעה באב

קול יללה אשמיעה ומספר מר אביעה ובל
 עין אדמיעה: מי יתן ראשי מיס ועיני מקור
 דמעה: קול יללה איד צועקים ברחובות בשוקים
 ונצטקת הלל נוצטקים קול שועת בת עמי מארץ
 מרחקים על בן לא ארגיעה: ^{מיינו} קול יללה
 וקול שבר איד נשמע בכל עבר ונס על יד
 חלצים ראיתי כל גבר על כי נמלא את עיר חללים
 שוכני קבר לואת ראשי אניעה: ^{מיינו} קול יללה
 איד מקוננים יחד אבות ובנים איבה לירקון נהפכו
 כל פנים כי הרב השביעה עד צואר הגיעה: ^{מיינו}

קינח על טזרס סרוני מלכות:

אלה אזכרה ונפשי עלי אשפכה כי בלעוני
 ואבים בעונה בלי הפוכה כי בימי קיסר
 לא עלתה ארובה לעשרה הרתי מלובה: בלמדו
 ספר מפיו משולי ערמת והבין ודקדק ברת רשוכת
 ופתח באלה המשפטים וחשב מזמת ונוגב איש
 ומכרו ונמצא בידו מות יומת: נבה לב בלי על
 עובד אלילים וצוה למלא את פלאטרו מנעלים
 וקרא לעשרה חכמים גדלים מביני דת וטעמיה
 בפלפולים: דינו משפט זה לא שורו ואל תעו תורה
 דין קוב לאמרו כי אם הוציא אהו לאמתו ואורו וכי
 ימצא איש נוגב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר

תשעה באב

פנ

וזו ומכרו: הם השיבו והיו מת הננב הוא גב
 איה אבותיכם אשר אחיכם מחרוהו לארחת
 ישמעאלים סחרוהו ובעד נעלים נתנוהו:
 ואתם קבלו דין שמים עליכם כי מימותם לא
 נמצאו בכם ואם הם חיים הבאתי דינם לפניכם
 ואתם תשאו עון אבותיכם: זמן תנה לנו שלשה
 ימים עד שנדע אם הדבר נגזר ממרומים
 ואם אנהנו חייבים ואשמים נקבל גזרת מלא
 רחמים: הלו וזעו ונעו בכלמו על רבי ישמעאל בן
 אלישע כהן גדול נשאו עינינו להזכיר את השם
 לעלות לארזימו לדעת אם יצאה הנזרה מאת
 אלהימו: מהר רבי ישמעאל את עצמו והזכיר את
 השם בסלודים ושאל מאת המלאך לבוש הבדים
 וגם קבלו חכמים צדיקים וידידים כי שמעתי מאהרי
 הפרגוד כי בזאת אתם נלכדים: ירד רבי ישמעאל
 והניד לחביריו מאמר האל וצוה בליעד להרגם
 כבח ואל ושנים מהם הוציא תחלה שהם גדולי
 ישראל רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול ורבן
 שמעון בן נמליאל: ברות ראשו תחלה הרצוה
 ממנו לבעון מראות במיתת משרת לדר מעון להפיל
 גזירות צנה צפעון ונפל הגורל על רבן שמעון:
 לשפוך דמו מהר בשור פר וצרח עליו רבי ישמעאל

בקר

I 12

יב א

תענית

תשעה באב

בקול מר כשזפר הל שון המטהרת לדבר אמרי שפר
 איכה לוחכת את העפר : מה מאד בוכה עליו
 בחרדה בת בליעל לקול בכיתו עמדה תיאר יופיו
 בלבה חסדה ושאלה מאת אביה מיתתו לה עמידה
 נאיץ בליעל דבר זה לעשותו לה פשיט את עורו מעל
 פניו שאלה מאתו לא אחר שונא דבר זה לעשותו
 וצרח רבי ושמעאל בקול מר ליוצר נשמתו : שרם
 מעלה צעקו במרה זו תורה וזו שכרה עומה
 בשלמה אורה אויב מנאץ שמך אל גדול ונורא
 ומחרף ומנדרף על דברי תורה : ענתה בת קול
 משמים אם יהיה קול אחר אהפוך עולם למים
 לתורה ובואו אשית רדומים גזרה היא מלפני קבלת
 מקיימי דת יומים : פקידים נהרגי מאחרי שברה
 בנסיות מלאים מצות כרמון ודורשים בכל זיוות
 וצוה להוציא רבי עקיבא דורש פתרי אותיות וסרק
 את בשרו במסרקות של פיפיות : צנה להוציא רם
 חנניה בן חרדין מבית אולמו בחבילי זמורות ברם
 גולמו ספוגין של צמר שמו על לבו לעכב עצמו כוח
 גשרף וספר תורה עמו : קוננו עם לא אלמן
 עניים הורגו ושופך דמן : לשם שמים מסרו עצמן
 בדינת רבי חוצפית התורגמן : רעה תאחז בך
 שומעי שמוע ותזיל כל עין דמע דמוע ויהפך לאמ
 כל

כל שעשועי על הריגת רבי אלעזר בן שמעון שהתנוג
 בני עדינה שוממה והרעו לנו מכל מלכי האדמה
 והרגו ממנו כמה וכמה בהריגת רבי יהודה בן דמאי
 תקפו עלינו מצות להפר ומאנו לקחת הון וכופר
 כי אם נפשות הוגי אמרי שפר כמורכי וישבב
 הסופר יחיהוגי צורדיו ומעני ומלאו כריסם מעדני
 והשקוני רושומר ולעני בהריגת רבי חנינא בן
 הכינאי דברת בית יעקב אשובית יוסף להבה
 הן עתה אש אורס כבה כיהם הסבימו להרוג
 עשרה צדיקים באיבה עסרבי יהודה בן בבא
 נאקת חלל בכל דור ככליון נחרץ סורו טמא קראו
 לכו בטומאת השרץ מאן יבא עזרי מעם יי עושה
 שמים וארץ קינה

אמרה ציון מצאונני עוני לארץ אחרת יצאונני בני
 ואם נברו פשעיו והרבתי ודוני איה חסדיך
 הראשונים יי ויאמר יי ציון בית מנוחתו סגולת
 עמים אותך קראתי לא אבות להוכחתי לזאת חמתי
 שפכתו על עזבך את תורתו אמרה ציון תקותי
 אומללה חשכו מאוריו שמשו אפלה בשמעו קול
 ותומי צועקים בהלחלה השכה רגות אל אם קפץ
 באף רחמיו סלה ויאמר יי הרבית שקיצך נמאסת
 גרוב מעליך בועליך ששך ובגדו בך בונדיך יוצאי

תשעה באב

מעיד מחרו בניד מהר סיך ומחריביך : אמרה ציון
 למי אבכה תחלה : אם לשממת קדושי או לגלות
 הנפלא : אם לך צור קדושי אשר עשית כלה סבות
 בענן לך מעבור תפלה : ויאמר יי הו גלברת במקדשך
 ובעוצם בצעד חרב מקדשך : וחטאת נעורך פקד
 צור קדושך : יען שטית טומאה תחת אישך : אמרה
 ציון מה אענה ומה אומר : כי ברוב עוני גילי לאבל
 הומר : ועל שממות מכוני אצעק בלב חמרמר הנה
 לשלום מר לימר : ויאמר יי מבטחך נבחד : כי צורך
 וערך נוסדו יחד : גליתיו אונך במורא ופחד : דבר
 הנביאים פה אחד : אמרה ציון אויה לי על עוני פו
 באמת וצדק חרבו אדמוני אך אם פשעתי ורבו עוני
 הלעולמים יזנח יי : ויאמר יי התנחמי בגלותך : ואם
 בהטאתך ההרבתי נותך : לטיבה אונך כיו ושבתו
 את שבתך : וישתקנה לאחריהך :

קינה

לשכינה עלתה ויללה כירבתה : אללוי לו
 אויה לי : לשרפת תורה שאוקינה
 מרה : אללוי אויה לי : לבתי כנסיות : ובעל
 תושיות אללוי אויה לי : להרג בחורים ושהיטת
 הכשרים : אללוי אויה לי : לחרבן מקדשים : שא
 קינים קשים : אללוי אויה לי : להרות ומניקות
 נפשותם

גפשותם שוקקות אללי לוי אונה לוי לוי ונקי שדים
 כי צמא למים אללי לוי אונה לוי אוי לעוצם חרבן
 לחינוקות של בית רבן אללי לוי אונה לוי

קונה

אללי לוי אללי על רוע מעללי אללי לוי אללי
 על שבי עוללי איבה כלו בגונן חיי

ובל בלוי שסבידון הויתי בעבד ויהם מושלים
 ולא אדע מלי אדון זה רודה וזה מרדה וזה

עושה בעברת זדון אוי לוי אמי כי ילדתני איש ריב
 ואיש מדון אללי בבה אבכה לילה ויומם כי

ארכו קצי שברי למה לא מרחס מותתני ותהי לוי
 אמי קברי כי חרפת אדם לוקח כל הנקר

בשם עברי גדלה מכת אוי לוי על שברי
 אלרי גלה הגלני מדבאי ודרכי בגזית גדר

פתאום נרי כבה ושמשו בעור יום קדר גלה כבוד
 מישראל לא תואר לו ולא הדר עין שמשו חשך

ומאורי קדור קדר אונה לוי כי גרתי משך שכנתים עם
 אהלי קדר אלרי דמה בכודי לחציר גנות

שיבש לפני כל חציר בסודח השלבתני ואהי דומן
 לכל יציר קראו אחרי שלחו מגל כי בשל קציר

אללי לוי כי הויתי באספי קיץ עוללות בציר
 אללי הנותן בנסדרך ובמים עוים נתיבה

תשעה באב

יחיש ישועתנו ואת ירבנו ריבה: וגם את אחריתנו
מראשיתנו הטיבה: השיבנו יי אליך ונשובה בכתוב
חשיבנו יי אליך ונשובה חד שימינו כקדם:

עד אנה בכיה בציון מספר בירושלם תשוב
תרחם ציון תבנת חומות ירושלם בכתוב

אתה תקום תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד:
ונאמר ופדונו יי ישובו ובאו ציון ברנה ושכחת עולם
על ראשם ששון ושכחה ישיגו ונסו יגון ואנחה:

וקרים זהו עתיד לחדתא עלמא מהוא כליל תמעה באב
קיפה להוצאת ספר תורה:

על היכלי אבכה יומס ולילה: ולתפארת ציון עיר
הדגללה: ולתפארת בבי תמיד על חרבן פעמים

ארץ צבי צביון ירושלם: ועל עמה אשר הלכה
בגולה: ולתפארת בית תפארת שם אויב לשמה:

הושובנו ביד נביות ושמה: על זאת אבכה תמיד
בקול יללה: ולתפארת ספדי תורה כיהוללה

תפארתך: נפלה נורד מיום שחרב ביתך:
ושאי קינה על אהליבה ואהלה: ולתפארת חוקו

עמי מהר אבנה דבורכם: נקם אלבשו ואשיב את
שבותכם: תודה היכלי אשכון ככה חלה: כי מציון

תצא תורה ותהלה: כי מציון
כפרי והליל תורת יקותיאל ותגרו שק וחבל

על

על גולת אֲרִיאל הַשְּׂרֹוֹיִם בְּצַעַר בֵּין מוֹצֵאֵב
 וְשִׁמְעֵאל בְּכִי־עַל הַרְגַּעַם קְרוֹשׁ עַם־הָאֵל
 כִּי אָכְלָה הַחֶרֶב שְׂאִרֵי־יִשְׂרָאֵל׃ סִפְדֵי־וְהִלִּילִי תוֹרָה
 הַקְּרוֹשָׁה לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל לְאַרְצוֹת־רֵאשָׁה וְרוֹכְבֵי
 הָעֲנוֹת שְׂמֹנֶה־כְבוֹשָׁה בְּכִי־עַל־הַר־קֹדֶשׁ וְשִׁמְמוֹת
 הַהָרֵאֵל׃ כִּי סִפְדֵי־וְהִלִּילִי תוֹרָה־הַתְּמִימָה
 עַל־בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּאַזְוָרִים־שְׂמָה׃ שְׁלַח־וְהוּ בְּאֵשׁ
 בְּעִבְרָה־גַם־חֶמְדָּה׃ בְּכִי־עַל־זֹאת־בְּבִכְיָה־דְמַעַ
 בְּהוֹאֵל׃ כִּי אָכְלָה
 קִיטָה־עַל־חֶסֶף־לַחַן־שְׂכוּרָה׃

קוֹמֵי וּסְפְדֵי תוֹרָה וְעֲשִׂי קִינּוֹת זְכוּרָה בְּתַשְׁעָה
 בְּאַבְיּוֹם צָרָה וּמְהוּמָה וְיוֹם עֲבָרָה בְּיוֹם
 אַף־בִּי חָרָה וְנִחְרַב דְּבִיר וְעוֹרָה׃ צַעֲקָה גְדוֹלָה
 וּמְרָה זֹאת חֶקֶת הַתּוֹרָה׃ שְׁאֵלִי נָא בְרוּב מְגִינָה׃
 אִי־הַמַּהֲנֶה שְׂכִינָה׃ וּבֵית לַוִּיהַ וְדוֹכְנָה וְאִיפָה אֲנָשִׁי
 אֲמוֹנָה וְאִנָּה פְנֵה אָנָּה׃ הוֹד עִיר־הַנְּאֻמָּה אִיכָּה
 הִיחָה לְזוֹנָה׃ מְקוֹדֶשֶׁת־רֵאשׁוֹנָה׃ לְזֹאת לַבֶּךָ פֶּרֶךְ
 יִקְרָא כְּמוֹלֵב אֵשׁ מְצָרָה׃ צַעֲקָה אִי־הָרֵאשִׁי
 יְשִׁיבוֹת וְאִיפָה סְנֵה־דְרוֹךְ׃ וְאִנָּה הוֹלֵכִי נִתְיַבֵּוֹרֶת
 לְנוֹנָה זְיוֹזְהַרְרוּךְ וְאִיפָה עוֹרְכֵי תְשׁוּבוֹת לְשׁוֹאֵלִים
 עַל סְתְרֵיךְ וְלֹא־לְפִים וְרַבּוֹת דוֹרְשֵׁי סְדְרֵיךְ וְכֹלֵם
 בְּגִלוֹת עֲצוּרָה׃ הֲלֹכֵי בִיד־בְּנֵי צָרָה׃ צַעֲקָה אִי־הָ

יב ד 12 4 עושי

תשעה באב

עושי זבחים וְאִיפֹה עוֹשֵׂי שִׁמְנִים וְאִנֵּה עֹרְכֵי
נְתָחִים וְסוּד לְהַסֵּה פָּנִים בְּאֶרֶב הַטַּבָּחִים וְהָרַג
אֲבוֹת וּבָנִים וְאֲנָוֹא בְּלוֹ פִּתְחֵים אֲשֶׁר אֵז עֹרְכֵי
הַסִּנְגִּים כִּי אֵל חֲרָבוֹ קָרָא וְחֲצִי אֶפְרָיִם צִעֲקָה

וְלוֹמַר קָסֵן סֶפֶר תּוֹרָה כּוֹרֵסוֹ וְלוֹמַר :

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר הָעַם אָכַר זָהָב וַיַּעַם בְּמָקוֹם
גְּדֹלוֹ הַמִּינֵנוּ נִפְלָה עֲטָרַת רֵאשֵׁנוּ

בְּמָקוֹם הַעֲטָרָה רֵאשֵׁ פְתִינֵים וּמְרָה וּבְמָקוֹם מִפֶּה
יָפָה וְחֶסֶר צִעִיפָה בְּמָקוֹם יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם יִקְוֵנָה
מֵרַב כְּבָלִים וּבְמָקוֹם זֹהָר חֲזוֹתֵם שֶׁקְ הוֹשֵׁרַת
כְּסוֹתֵם :

בְּמָקוֹם יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם שׁוֹמְרֵי עַל זֹאת שָׁמַיִם
וּבְמָקוֹם וְתַגֵּל הָאָרֶץ לְכִי יִכָּאֵב וּבֹו יִכָּאֵב

קָרָץ בְּמָקוֹם יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן כְּרִי שִׁיחֵי יְיָ אֲחִיו
רַפְיוֹן וּבְמָקוֹם תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה הַיּוֹם אֲנֹד

וְאֲתַנּוּדָה וּבְמָקוֹם עַל הַבַּיִת תִּגְדַּר אֲנֹד רֵאשֵׁי
וּמִכְבִּילֵי אֲחַדֵּל וְנִהְיֵ אֲחַדֵּשׁ בְּמָקוֹם וַיִּתְקַדֵּשׁ עַל

שְׁמֹנֶת קִדְשׁ וּמִקִּדְשׁ בְּיוֹם זֶה מִן סְעָרָה אֲקָרָא
בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא וְלַחֲרָבֵן בֵּית אֵל נֹרָא תִשְׁתַּוָּפֵס

וְתַפִּיגַת תּוֹרָה וְלִמְפָקֵד כְּהֵנוּ וְנִבְיָאֵוֹ שְׁלֵא כְרָצוֹנוּ
וּכְרָצוֹן יִרְאֵוֹ בְּיוֹם תְּקוּנָה הוּא אֵרִיאֵל שְׁלֵא כְרָצוֹן

עֲמוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעַל אֲרוֹן דְּתַנּוּ גְלַתָּה שְׁכִינָה
לַחֲרַפְתָּנוּ

לחרפתנו לכן תעורר לונתה במקום גיל פאנתחה
 עד ושיבנו אל גבולנו תגלה ותראה מלכותו עלינו
 חגלה וגו' וקורין סלסה בכרי במרסת ואתחנן והפליטי מפטור
 פרסה לתשעה באב :

כי תוליד בנים ובני בנים וגו' שנתם בארץ והשחתם
 ועשיתם פסל חמינת כל ועשיתם הרע בעיני
 יהוה אלהיך לרוב עיסי והעידתי בכם היום את
 השמים ואת הארץ כי אבדו מהר מעלה ארץ
 אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא
 תאריכו ימים עליה כי השמד תשמדון והפיץ יהוה
 אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בנים אשר ינהג
 יהוה אתכם שמה ועבדתם עים אלהים מעשה ידי
 אדם עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו
 ולא יריחו ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת
 בית דרשנו בכל לבבך ובכל נפשך בצער לך ומצאוך
 כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
 אלהיך ושמעת בקלו כי אל רחום יהוה אלהיך לא
 ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר
 נשבע להם כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
 לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
 ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיך כדבר
 הגדול הזה או הנשמע במהו : השמע עם קול
 אלהים

תשעה באב

אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי
 צו הנסה אלהים לבוא לקחת לוגו מקרב גוי במסת
 באתו ובמופתים ובמלהכה וביד חזקה ובורזענטווח
 ובכוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי יהוה הוא
 האלהים אין עוד מלבדו: מן השמים השמיעך את
 קולו ליסוד ועל הארץ הראך את אשו הגדולה
 ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את
 אברהם ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו
 הגדל מצרים: להוריש גוים גדלים ועצמים ממך
 מפניך להביאך לתת לך את ארצם נהלה כיום הזה:
 וידעת היטובה שבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים
 בשמים כמעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמת
 את הקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר
 ייטב לך ולבניך אחריך ולכען תצדיק ימים על
 האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים:

ואומר קדיש הפטרה לתשעה באב:

אסף אסיפס נאם יהוה אין ענבים בגפן ואין
 תאנים בתאנה והעלה ונבל ואתן להם
 יעברום:

דיום ירמיה חיל פרו' סיטה אה יס' פור קוואטו פאסארון סוברי
 גזרה מבכתב חי תסכעם טאבוואר לום טאבווארו ריוו ה' כנ

קיוו

Parafraſis en Español

Escrita con letra Rabínica -

Y comienza = Dixo Jeremias el Profeta a Israel, por quanto este

קומו לאם אובם די לה ויד קי לאם קובין אפוקם אפוקם ני קומו
לום פיבירה דילה פיבירה קי סי קובין אלוכו אלוכו סיכו טודוס
זיכטיס פרומה אי פונה סירה אראשטרארה אי ריפולייארה
או פירדריה פורקי לה לוי שאנטה קי לים די אין מונטי די סיני
פאסארן פוברי אילויא :

על-מה אנחנו יושבים האספו ונקבא אל ערי המבצר
ונדמה שם כי יהיה אלהינו הרמנו וישקנו מיראש
כי חטאנו ליהוה :

*Abogado con Israel
de diez
ett.*

אפריגאדוס סון זשאל דו דיזיר קומו סיכטיירון ונכר אל איכומינו סוכר
קנכוס איסטאכטיס שיאלד אשאינדאדוס או איכטנאמוס און לס שיכדאדו
אזכאשטייליאדס או קאלוימוכס אזו פורקי ה' כואישו דייו טרושו סוכרי
פוש מוגו קיכראכטו או כוש פיוו קאליר או כוש אכברו אנוש דו פיול או
ואווש די מאלדיסיון כורקי פיקאמוס אה ה' :

בקה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה :

*Dira la
gente ett.*

דינה לה ג'וכטי די זשאל קאדה דיאה פיקאמוס די אכיר ריפוזו אי פש או בו וויני ביון
פאגונו איספיקאמוס אונס די שיין פירדוואדוס כואישוס פיקאדוס אי אין לונכדי מילויכס
כוש וויני קונה טוכבה :

מדן נשמע נהרת ססיו מקול מצהלות אפיריו רעשה
כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ ומלאה עיר ויושביו ביה :

*Dicen Israel
Senior et
del mundo
ett.*

דיזין זשאל סיכור דול מוכדי פורקי בו סון ריסיכדס כואוש אוראסייכס
דייו לה שכוכה פורקי סיכווירון זשאל איל כויוכו קי פונו ירכעס בן ככט
אין דן או דיסירון איסטע טו דוו זשאל קי טו אלשארון די עיירה די
אזיפטו פור טאכטו סירה אויידאזל ריו קרואיל אי טו רואל לה עיירס
שאכטה אי שוכירה סוכרי אילייוס אי קאטיואר'אה אילייוס אי די'ל ריסיכנ
די שוש קאנואליוס אי די כוש די שוס כראנאכטיס טיככלאראן טודוס
מוראדוריש די לס עיירה או וירכאן אי אשכאראן לה עיירה או לוש קו
מוראן אן אילויא :

תשעה באב

בִּיהַגְנוּ מִשְׁלַח בְּכֶם נְחָשִׁים צִפְעָנִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם
לֶחֶם וְגַשְׁמוֹ אֶתְכֶם נֶאֱמַר יְהוָה :

דיוו זה סוכה אבאריגאדווס די איכבאר סוכרי וואסערט פואיכלוס
מאטאדוריס קדואליש קומו לוס קוליכרוס איסקורפואכוס קי כו או
איליוס איכקאכטאמיכטו או מורדיר ווס אן או מאטארווס דינו די ה' :

*Dice la
ett*

מבליגתי עלי יגון עלי לבי דיו :

פור קואכטו איסקארכיסאן די לוס פרופטה קי לוס פרופישוואואן לאס
אכסיואש אי לוס דואילוס או קיכראכטוס קי לוס אכואן די ויכיר סור שוס
מאלוס פיקאדוס דיוו איל פרופטה סוכרי מי מי קוראסן דולוריווס :

*Por
quanto
ett*

הִנֵּה קוֹל שׁוֹעֵת בַּת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים הִרְוָה אֵין
בְּצִיּוֹן אִם מַלְכָּה אֵין בַּה מְדוּעַ הַכְּעִיסוֹנִי בְּפִסְלֵיהֶם
בַּהֲבִלֵי גִבּוֹר :

דיוו ורמיה איל פרופטה או אישעו אווינדו לה כוס די לה אוסקלאמסיון
דולה קוכפאכוא די מי פואיבלו ישראל די טיורה די ליטוס אין זו קאטו-
ציריוו די טאכטו קיכראכטואי אמארגורה קי אן די פאשאר סוכרי איליווס
אכטוס קי וואוס אין קאטיכיריו טורכה אין משוכס קי ה' אישטה אין כיון
אי שו ריי אישטה אין איליוא או דיוו כו קיירו מאש אישער אין איליוא פור
קי מי איכסאכיוארון קין שוס דולאדיווס קין כאלס די אישטראכיוולאד :

*Dice
Jeremias
ett*

עבר קציר בלה קיץ ואגהנו לוא נושענו !

דיוו לה קונפאכוא די ישראל פוכסאמוס די אליגראכוס קומו סי אליגרס
איל סוגאדור קון לא סיגאדה או קון לש פרוטה די איל ויראנו או פאש
טויכסו או וויכו טויכסו או כוס כו שמוס טאלווס :

*Dice la
compañia
de Israel
ett*

על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החזיקתני

די וירושלים סוברי איל קיבראנטו קי אים אפארניג ארו די ויניר
אלה קונפאנייא די מי פואיבלו קיבראכטארה אי וישטומי טודה
די כיברורה דיטולאדורה מי טראוו :

די צרי יאין בגלעד אה דפא אין עים פי מדוע לא
עלתה ארוכת בת עמי :

די וירמיה איל פרופיטה מי פור מיכנאה די כו אביר קיין לום
קאשטיגאסי אה ישראל לים וירכאז טאכטום מאלים אי פורטו-
כאס קי איל פרופיטה אים אטריחקה קומו אליהו קי אירה מו-
דארור די גלעד מי טאביו אי מדיקו כו איי קי לום אביוארה
אפאזיד תסובה פואים ויאוקו אפרוביבו מיליזיכה די קונפא-
כייא די מי פואיבלו :

מרינתן ראעי מים ועיני מקור דמעה ואבכרה יומם
ולילה את חללי בת עמי :

די ויכרו איל פרופיטה לה קרואילדאר די לאס פורטונס קי אביאז
די ויניר סוברי ישראל דיטו קיין דייטי פואים מי קאכיסה
ארנווי די אבואס אי מי אובו מאכארירו די לאברומה קון קי
לייקראסי איל דיאה אי לה כובי טנסה מאטאכסה קי אים אפא-
ריבארה די ויניר אה קונפאנייא די מי פואיבלו :

מי יתנני במדבר מלוק ארמים ואשיבה את עמי ואכה
מאתם כי כלם מנאפים יצאת בגדים :

דיטו איל פרופיטה קיין מי דייטי מוראזי אין איל די ויירטו אוכדי פואז
לה כו צו לום סאמיכאכטיס אי דוסאריאה אמי פואיבלו אי אורמיאיה ליטופ
די איליוט אוכדי כו וויי כי אנויטו לה מאטאכסה קי אים אכריגאדס
די ויניר פוכרי איליוט פורקי טודס שון פורקי אדוריש קונפאנייא די
פאלסאדוריש :

תשעה באב

וידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאמונה נברו
בארץ כי מרעה אל רעה יצאו וזאתי לא ידעו
נאם ירהו :

אי טייבין אינזאלאש שזש לינגואש אבו פאכלאר וורדאדיש סיכו מיכטיק
אי פאלסיאס אי לש איסטו דייאן אי לש ארמאן קומו ארמה לה כאלויסט
איל באיין ארקירו קי סיימפרו אסירטא אי קון איסטו אן מאי וורגארן אין
לה טיירה אי סאלין די אוכה עכירה אי לואינו אינטראן אין אטרס פיאר
קי אילייא אכסי פאלטראן די און מאל אי אינטראן אין אטרס פיאר
פורקי אמי כו קיכוסירון דינו דיו :

איש מרעהו השכרו ועל כל אח אל תבטחו כי בר
את עקוב יעקב וכל רע רכיל יהלך :

אי אסיקומו סי גוארדה איל אונכרו דינו קאיר אין מאכו דיל מאטאדור
אפי סיאה ריגוארדאדו די כו קאיר אין נוקה די סו קונפאכירו אי אפילו
אין איל אירמאכו כו אש איכסיווידיש פור קי טודו אירמאכו כו מירה
מס קי סו פרוויגיו איכנאכניאר איכנאכניא אי טודו קונפאכירו איל דיאה
אי לה כו גי מיסטורירו אכדה :

ואיש ברעהו יתלו ואפח לא ידברו למרו לשונם
דבר שקר העיר גלאו :

אי קאדה אוכו אין סו אמינו או אין סו קונפאכירו מייכטין אי טייבין פור
פיקארן די פאכלר וורדאל פורקי טייבין אינזאלאש אשזש לינגואש אפאכלאר
פאלסיאש אי מיכטיק אפאכטו קי די אטורסיר סי קנסארין :

שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת זותי
נאם ירהו :

אי קואכדו וואן אלזש כו ככסות אי כמי מדרשו אש דיוגר סו מפלס סי
אשכטאן אשליטיקארן אין קיין אהפיו מיינר ארעו מאניור פאלסיאש

אוי תשובה די שום פיקאדוש כו פאזין פורקי כו קי' ניוורון קונסיר אגוי דינט
17 יי'

לכן פה אמר יהוה צבאות הנני צורפס ובחנתים פה
איד אעשה מפני פת עמי:

פור טאכטו אכטו דיטו יי נכאות סיקיין טראין סוכי איליוש? אאיי
איכמינו אי לוש קאטיוארס אי לוש ליווארס אטיוורס די ליטשס אי אאי לוש
אישמאריו אי ליש פירבראיו קו קומו פאריו פין און איליוש אכקי ליי
מירושקאן פואיש קי גון קופטיא די מי פואיכלו:

חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעה
ידבר ובקרבן ישים ארבו:

קומו לם סאיטס מונו אנודס זון שום מאלס ליכניאש אטאכטו קו קון לוש
ארטיוס די שום בוקס אי די סיס ליכניאש אשי דינאלייאן אשוסקופטאכיורש
אי סי לודס שלום אי דווי בואיכוס דיאש ייו קי קוכיסקו לם איכוכיירטאש
ניאו אי קוכישו קי און שו איכטראכייא סוכי שו אשילאדס:

העל אלה לא אפקד בם נאם יהוה אם כנוי גאשר
בזה לא התקם נפשי:

סי סוכי טאליש אוכרס קומו אישטש כון סיקוטארי איליוש אייווארלו' און
קאטיכירו אי פאמכרי אי איספארס אומדוטאכאר דינו די יי סי און נוכטג
טאל קומו אישטש קי פור איכסאכייארמי כומס פאזין שום עבירוס כו שו
ויכנארס די איליוש מי אלטס:

על החרים אשא בכי ונהי ועל נאות מדבר קינה פו
נצתו מבלי גאש עובר ולא שמעו קול מקנה המעור
השמים ועד בהמה נדרו הלכו:

תשעה באב

דיווי לה שכינה טובה לזו מוכנים די לה טיירה שאכטה אלסארי לייורו אף
אללגוויא קי אלוכדי אוראן פאלסיואוס די סיניירוס אי גינעיליט מוראל
אש איסטא קומו איל דיוזירטו יירמאר די כון זארון פאשאן אי פורקי אין
לונאר קי סי אביאה די אלויר כוש די סילו דילוש מוס כו פי אוליאה סינו
בוש די סילו די שוש אידולוש פור טאכטו אוש די גאכאלו כי די אכינין די
קואטרופיאה כו סי אוליריה מאש אין אילויא קי טודוס סי איסמוכיוון
אכדוכיוון :

ונתתי את ירושלם לגלים מעון תנים ואת ערי יהודה
אתן שממה מבלי יושב :

דיווי לה שכינה אפארי גיאהרה איש לה טיירה שאכטה די ירוסלם
פור סיר טודה דירטרוזאר אי פינה מוכטוכים אי מוראה די
קוליברוס אי לאש סיבראדים אינפאפטייליירדס די לוס ריוס די
יהודה אי שוס קאזאס אי פאלאסייונס אדוכדי פוכיאן שוס עכורו
זרות טודו גונטו דארי ריכולאדורה די כון מוראדור :

מי האיש החכם ויבן את זאר ואשר דבר פי יהודה
אליו ויגדה על כרה אבדה הארץ נצתרה במדבר
מבלי עבר :

פון אפארי גיאהרוס יסר די דיוזיר אינריסי פאליויאה שאכטיו קי
אינטיינדה איסטא או לגוהן פרו פיטה קי אקאכסי פור כבואה
אשאכיר טוברי קי פיקארו סי דיפירדיוו די טאל מודו לה טיירה
שאכטה אכיוינרו מוגוס מאוס אכיווס קי סירוואן עז פורקי מאש
פואימוס מיקוטארוס אגורה מס קי פאשטה אגורה קי וימוס
לה טיירה יירמאה קומא איל דיוזירטו די כון פאשאן :

ויאמר יהודה על עונבם אה תורתו אשר נתת ל פניהם
ולא שמעו בקולי ולא הלכו בך :

אז די' ה' פוירן זיך ארום אגורה פור טו דיטאר אמי ליי טאכט קי
דו די' אכטו די אילויס קי קואכדו טראכאנאכאן אין אילויס סוכראס
טודוס קואכט מאלס עכידות פוירן אי אגורס קילה דיטארן די מילדאר
לזס מאכדי אקאטיגאר פור מאכו די מיס פרוטיטה אי כון קיגורן אויב
אין מי בוס אי אכדוס פוירן מי ליי איכו אכדו פוירן פור אילויס :

**וילכו אחר שררות לבס אחרו הבעלים אשר
למדים אבותם :**

אין לזאג קו אכדן די אכדן אין מיס דיריגוס קאמיכוס אכדו פוירן
אטראס די טוס מאלס פוכסאמיכטוס אי דיטאוס אי אפיטוטוס די טו
קוראסון אי טאוןן טודו לוקי כייך לזס ויכיא אי פורקוראכאן די מי
איכס אכדו אי אדוראר אטודוס לזס אידלוס קיליס אכדו אדקן טוס מלוס
פאלרים :

**לכן בה אפר יהוה עבאות אהי ישראל הנני מאבילם
את דעת הזה לענה והשקותם מיראשי :**

פור טאכטו אכטו דיטו וי' נכאוס דמו די ישראל צורו פור מי כומכרי
איל גראכדי די פאזרליס קומו אה איל פוילכלו איטטי טופאן מיס
אמרנו קי לזס אדופלה די מוגוס אפרייטיס אי מאלה פורטוכס אי איכונס
קי אין די פאטד פור אילויס אי אכדוראר לזסאי אגואס טאן אמארנש
קומו לזס פויל :

**והפצותים בנוים אשר לא ידעו והמה ואבותם
ושלוחתי אחריהם את ההרב עד בלותי אותם :**

אז טוכקי כו טוכאן כוכאן קוכסאילזו כיריפוזו כו לזס דיטארי אין טוס
טיורס מיס לזס אופארדווי פור לזס קואטרו פאלרטס די איל מוכדו טוקוס
אקי אי פוקוס אקי לזגאריס קי כון קוכסו פוירן כו אילויס כו טוס פאלריס
אי אילויס אדוכדי פוירן אכטע קי ב ין דיפוזן איכיארי אפואיס
אי לזיגוס מאלס סיכטיכטייס די גורות אי מאטאכט פאטעה מי אטימר
לזס טע די אילויס :

כֹּה אָמַר יְהוָה יִצְבְּאוֹת הַתְּבוּנָנוּ וְקָרָאנוּ לְמִקְוֵנוֹת
וְתִבְוֵאֵנָה וְאֵלֵי הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ וְתִבְוֵאֵנָה:

קואכדו שי סיכנו לא מידודה די לוש עוכוס אי פואיכן טאכנין אין קאטי-
ביריוו קול טריכו די יסודה אי כנוזין אכטי דוש וי ככאוו פארטר מייכט-
יש אין טאכטה דיסדינה אי מאל קי ויכו אה ישראל פור טאכטו לייחמאר
אלס איכדיגארירש אי ויכנאן אי אלס קי סון טאכניש אה ליאכטאר אי
אורדיכאר אואיכט אי איכדיגט כואינה איכניאד אי ויכנאן :

וְרַמְיָהוּ וְרַתְּשֵׁנָה עָלֵינוּ גְּדֵי וְתַרְדֵּנָה עֵינֵינוּ דְּמַעַה
וְעַפְעֵפֵינוּ יִזְלֹד־מַיִם:

אי אכני יא כו טופימוט פארוסט פארט לייוראר שי דארין פרושט אה אל-
ובטאר אואיכה אי איכדיגט שוכרי מי אי שוכרי מי פואיכלו ישראל קוכני
קוריראן כואישט אונטשפואיכטי די לאגרימט אי טכנין כואישט פארפא-
דוש אישטייליארין אגואש :

כִּי קוֹל גְּרָחֵי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי
עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הַשְּׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ:

קי כוס די אלגואישטפואו אויידע דילה שכיכה קי מוראכה אין ביון קי
דיוו קומו פואי טאכטו מאל קי פאימוט פריאדוט ארינישטאמוכוס מונג
קי קון כואישט מאלס אכוראשדי שאמוט לס טיירה טאכטה אי דירוקארון
אי אישטרוויידון לוש אוכומיגוט עודוט לוש כמי ככסיות אי כמי מדרסות
פאשטה איל סומייכטו אי איגארון לוש איכומיגוט אין טיירה אה עודט
כואישט מוראכט :

כִּי שָׁמְעָה נְשִׁים דְּבַר יְהוָה וְתַקַּח אֶזְנָהּ דְּבַר פִּו
וְלִמְדָנָה בְּנִתְיָכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רְעוּתָה קִינָה:

דאזו ורמיה איל פרופיטט אוידי מוגיריש פאלאכרה די וי איטומין וואישט
אוריגאש איל דינו די שוט פרופיטט קי פאללאן פורטו כוקה אי קואל
קירט מוגיר קי טויכין פיגט לו פרומירו קי ליש אה די אכומיגוט
אליגואיש

אלב וואיא אי אואיכה אי קואכדו שי אנוכטארטן לש אירמנש או לש אמינש
אין לונאר די ריוו אי די קאכטו רוספוכדירה קי דירס קאלדס אוכה קין טו
קינפאכיירה איכדינה :

**בְּיַעֲלֵה מִנֹּת בְּהַלְוֵינוּ בְּאֶרְמְנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית
שָׁלַל מְחוּץ בְּחָרִים מְרַחֲבוֹת :**

קי פור מובו קי לופרופיט פרופיטווא כאן אי דיוואן איל קאטיבוריוו אי
לה מורטאכדד אי לה פאזנרו קי אירס סיכטיסייודה או אפאריג'אד
די ויכיר פור לוס פיקאדוס קרימוס קי פזאן ישראל פוכק פוכסמוס קי
אשי אכוסא די סיר אי אברס וימוס מינו מאל אין קאכטידאד אי אין
קאלידאד אטאכטו קי ים פוריוו לה מואירטו פור כואישש ויכטאכש ויכו
טאכניין פור לוס סיכורט די ישראל קי מוראכץ אין כואישש פאלטייוס
פארה קורטאר או טאגאר או מלונאר לוס פיגוס קורידוס ארוגאלדוס
אי פריסייידוס אי אלונגי קוס קי ליוואגאן סום מיסקלאכוס פאשיאכדו די
קאיי אין קאלוי אי לוס מאכטינש קי שוליאן פאזימר פור לש פלאסה :

**דִּבֶּר בַּה נְאֻם יְהוָה וּנְפֹלָה נְבִלַת הָאָדָם בְּרָמֵן עַל-
בְּנֵי הַשָּׂדֶה וּבְעַמִּיר מְאַחְרֵי הַקּוֹצֵר וְאִין מֵאֶסֶף :**

דיסו איל דיוו כה אה ירמיה איל פרופיטה וס אי פאכלה אה ישראל אי
דילט אשו דיסויי פור קנאכטו אכיס אולודאדו אי אבוריסודו לה לוי
טאכטה קי אוש ד אין מוכטי די סיכו אי מיש מכות אי אכוריסויס אול
קאטיגיריוו די מיש טאכיווש אי די מוש פרופיטש איכו אבייש קיסטו
פאזיר כיכנוכה תסוכה אשי מיטמו סירדייוס דיסאינאדוס אי אכורידוס די
מיס אונגס איכו אקונידוס כו אין וידה כו אין מואירטיי מש סיראן לש
קאלייש דירוחליס לייכט די לוס קואירפוס אי קאלאכריכט די לוס
מאטאדוס אללאכטיאדוס מושט דיאוכראדט כינאדוס אי מואירטיש די
פאכברי אי דישיד קאכיש קואירפוס אי מייככרוס די לוס סיכוריש אי די
לוש דוקיש אי קוכדיש די ישראל אטאכטו קי כוש פואידה פאשר פור לש
קאלייש ננשי פאליימרה קין לוס אפיאדו אי לוס איכטיידי סינו קומו איל
איטטיירקל קי איטעה סוכרו פאשיט די איל קאכטו קי כו איי קיין לנ

מירי'אי לו אקוזה אי' לנס סיכווריש סיראן קומו לס כואוכה נאווי'ווא קי'
לה אולוידו איל' סינאדור איכו וייכו כוכוכו אטראש די איל' קי' לס
אפאכו :

בְּהִי אָמַר יי' אֶל יִתְהַלֵּל חֲכַם בְּחַכְמָהוּ וְאֶל יִתְהַלֵּל
הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל יִתְהַלֵּל עֹשֵׂי עֲשָׂוִי :

דוסי רמזיה איל' פרופיטס אה ישראל אנשי דוסי יי' נו סי לאכו איל' שאכו
קון סו סיכסיי'א אנקי שיאה עאן שאכיוו קומו 'איל' ריי' שלמה קי' סו
סיכסיי'א כו לי אה די אפרוב גאר כאלה אאיסקפאר די מאכו דואיל'
איכמי'נו כי סד אלכוי איל' כראג'אן קון סו באראג'אני'א אכקי' שיאה עאן
באראג'אן קומו שמסון פוקו לי אפרוכי'גארה סו באראג'אנה' כו סי לאכוי
איל' ריקו קון סו ריקוזה אנקי שיאה עאן ריקו קומו אסאכפי'נו די עמרי
פורקי'מי סיכסיי'א ו'א א'א' דארה כו לי אפרוכי'גארה כאל' סו ריקוזה :

כִּי אִם בָּזְאֵת יִתְהַלֵּל הַמַּחְלֵל לֵל הַשָּׁבִיל וַיִּדַע גְּאוּתִי
כִּי אֲנִי יי' עֹשֵׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וַיִּצְדַּק בְּאָרֶץ בִּי בְּאֵלֶּה
חֲפִצְתִּי נָא יי'

אש אכרי ביין ויא'א'א' אונג' אי איכטיכדיד אי עומה ווא'ז'סו' מאל' קון
מוג'ס פאסיכסיי'א אי אל'וא' אוכדי קיירה קו פואירוס קאטיכוסו סי
קי גירדי'ש סיר ביין אכטיכטוראלדוס אי מיראלדוס אי לואדוס אפרוכי'
אפאזיר אוכוס קון אונטרוש די מייט כואיכט קוכדיסיוויכט קי' יו' פאזיין
מורסיד גושיטסיי'א אי כדקס אין לס עיירה טאכניין אוואז'א'א' אונג'
אסי פרופיין פאז' קאל'אוכו די וונטרוש קי' איל' שאכיוו דוטריכו אי אכיוו
לס סיכסיי' אקיין כו לה שאכוי אי איל' באראג'אן פאנה מאכטיכור לה ליי'
אי לה גוסטיי'א אל'וש קי' פוקו פואירין קומו גואורפכוס אי כ'י כאל'ס :
אי איל' רוקו פאנה כדק' אקיין לה אה מיכיסטיר' אסיגין סו פוסיכלידאד
קומו יו' פאנו קון איל' אי קון אישט' עירארי או וידארי לס מאל'ס
סיכטיכסיי'א אי פורטוכט אי פינאש די וונטרוש קי' אין אישטוס אין
(נ'לונטוי דינו דיו' :

וּמְכַרְךָ הַמַּפְטוּר עַד מִנֵּן דוֹר וְאוֹמֵר אֲשֶׁרִי וּבֹא לִכְזִין וְלֹא וְאוֹמֵר
 שָׂאת בְּרִיטִי וְקָרִים תִּתְקַבֵּל וְחוֹזֵר סֵפֶר תּוֹרָה לְמִקּוּמוֹ וּבִמְקוֹם
 יִהְיֶה לָּנוּ חוֹמַת עַל כְּהָרוֹת בְּכָל וְקוֹרִיז חֹכֶה וּסְפֵר חֵיב וְקָרִים יֵהֵא
 מְלֵאמַי כֹּל הַעוֹסֶה מִלְּאֲכָה בְּטוֹ בְּאֵב חֵיבֵי הַחַיִּים כִּימֵץ בְּרַכָּה
 מִזֹּחֶתָה מִלְּאֲכָה לְעוֹלָם : וְכוּהֵבִין מֵלֵא לְסוֹחוֹט וּמֵלֵא לְהַכִּין כְּרַכִּי
 סְעוּדָה עַד אַחַר חֲכוֹת :

Liber Job.
c. 1.

אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עֻזַּי אִיּוֹב שְׁמוֹ וַיְהִי הָאִישׁ
 הַזֶּה וְהוּא תָם וְיָשָׁר וְיִרְאֵה אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע :
 וַיִּוְלְדוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשִׁלֵּשׁ בָּנוֹת : וַיְהִי מִקְנֵהוּ
 שִׁבְעַת אֲלָפֵי צֹאן וְשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי גְמָלוֹם וְחֲמֵשׁ
 מֵאוֹת צֶמֶד בְּקָר וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֲתוֹנוֹת וְעַבְדָּה
 רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַזֶּה גָּדוֹל מִכָּל בְּנֵי
 קָדָם : וְהָלְכוּ בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתֵּה בֵּית אִישׁ
 יוֹמוֹ וְשִׁלְחוּ וְקָרְאוּ לְשִׁלְשַׁת אַחֵיהֶם לֵאמֹר
 וְלִשְׁהוֹת עִמָּהֶם : וַיְהִי כִּי דִקְיָפוּ יָמֵי הַמִּשְׁתֵּה
 וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיִּקְרָא שֵׁם וְהַשְׂכִּים בְּבִקְרֹ וְהָעֵלָה עֲלוֹת
 מִסְפָּר כָּל־סִי כִּי אָמַר אִיּוֹב אֲזַלִּי חֲטָאָה בְּנֵי וּבְרַכּוּ
 אֱלֹהִים כָּל־בָּבֶם כִּכְהָ יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל־הַיָּמִים : וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בָנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל־יְהוָה וַיָּבֹא
 גַם־הַשָּׁטָן בְּחֹכֶם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־הַשָּׁטָן מֵאֵין
 תָּבֹא וַעֲשֵׂה־הַשָּׁטָן אֶת־יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשׁוֹט בְּאֶרֶץ
 וּמִחַתְהַלֵּךְ בָּהּ : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל־הַשָּׁטָן הַשְׁמַת
 לְבָבְךָ עַל־עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי־אֵין כָּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם

וישיר ירא אלהים וסר מדעי: ויען השטן את יהוה
 ויאמר החנם ירא איוב אלהים: הלא את שכת
 בערו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו מסביב מעשה
 ידיו בברכת ומקנהו פרוץ בארץ: ואולם שלח נא
 ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכה:
 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בידך רק
 אליו אל תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה:
 ויהי היום ובניו ובנותיו אכלים ושתיים יין בבית אחיהם
 הבכור: ומלאך בא אל איוב ויאמר הבקר רחוק
 חרשות ורחאות ורעות על ידיהם: ותפל שבא
 ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב ואמלטה רק אני
 לבדי להגיד לך: עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש
 אלהים נפלרה מן השמים ותבער בצאן ובנערים
 נתאכלם ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך: עוד
 זה מדבר וזה בא ויאמר בשדים שמו של שד
 ראשים ויפשטו על הגמלים ויקחום ואת הנערים
 הכו לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
 עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניה ובנותיך אכלים
 ושתיים יין בבית אחיהם הבכור: והנה רוח גדולה
 באה מעבר המדבר ויגע בארבע פנות הכיה ויפול
 על הנערים וימותו ואמלטה רק אני לבדי להגיד לך:
 ויקם איוב ויקרע את מעלו ויגז את ראשו ויפל

ארצה

ארצה וישתחווי ויאמר ערם יצאתי מבטן אמי וערם
 אשוב שמה יהיה גרתי ויהיה לקח יהי שכם יהיה
 מברך: בכל זאת לא חטא איוב ולא נתן תפלה
 לאלהים: ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
 על יהוה ויבא גם השטן בתכם להתיצב על יהוה:
 ויאמר יהוה אל השטן אי מזה תבא ויען השטן
 את יהוה ויאמר משוט בארץ ומרהלה ביה:
 ויאמר יהוה אל השטן השמעת לבך אל עבדי איוב
 כי אין כמרו בארץ איש תם וישר ירא אלהים וסר
 מרע ועדנו מחזיק בתמתי ותסיתני בו לבלעו חנם:
 ויען השטן את יהוה ויאמר עוד בעד עור וכל אשר
 לאיש יהן בעד נפשו: אולם שלח נא ידך וגע
 אל עצמו ואל בשרו אם לאאל פניך יכרע:
 ויאמר יהוה אל השטן הניו בידך אך את נפשו שמר:
 ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את איוב בשחין
 ועמק רגלו עד קדקדו: ויך לו חרש להתנוד
 בו והוא ישב בתוך האפר: ותאמר לו אשתו ערה
 מחזיק בתמתך בך אלהים ומת: ויאמר אליה
 כדבר אחת הנבלות תדברי גם את הטוב נקבל
 מאת האלהים ואח חרע לא נקבל בכל זאת לא חטא
 איוב בשפתיו: וישמעו שלשת רעי איוב את
 כל הרעה הזאת הפאה אליו ויבאו איש ממקומו

חשעה באב

אל יפנה התיכני וב לדר השוהו וצופר הנעמתי וועדו
 יהו לכו לנוד לו ולנחמו : וישאו את עיניהם
 מרהוק ולא הבידו וישאו קולם ויבכו ויקרעו איש
 מעלו ויזרקו עפר על ראשיהם השמימה : וישבו
 אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות ואין דבר אליו
 דבר כי ראו כי גדל הכאב מאד : אחרי כן
 פתח איוב את פיהו ויקלל את יומו : ויען איוב
 ויאמר : יאבד יום הגלד בזה הלילה אמר הרה
 גבר : היום הרוא יהי חשך אל ידרשו
 אלוה ממעל ואל תופע עליו גהרה : וגאלהו
 חשך וצלמות תשכון עליו ענדה יבעתהו כמרירו
 יום : הלילה הרוא יקתהו אפל אל יחד בימי שנה
 במספר ירחים אל יבא : הנה הלילה ההוא יהי
 גלמוד אל תבארנה בו : יקבהו אררי יום
 העתידים עדר לויתן : יחשכו פוכבי נשפו יקר
 לאור ואין ואל יראה בעפעפי שחר : כי לא סגר
 דלתי בטני ויסתר עמל מעיני : למה לא מרחם
 אמות מבטן יצאתי ואנת : מדוע קדמוני ברכים
 ומה שדים כפי אינק : ברעתה שבבתי ואשקוט
 ישנתי או ינוח לי : עם מלכים ויעצי ארץ הבנים
 חרבות למו : או עם שרים ותיב להם חמל אים
 בתיהם בסת : או כנפל טמון לא אהיר כעל לים
 לא

לא ראי אור : עֵסֶר שָׁעִים חִדְלוּ לָגוֹשֵׁם וְנָחַו
 יָנִיעוּ בַח : יַחַד אֲסִירִים שָׁאֲנֵנוּ לֹא שָׁמְעוּ קוֹל נִגְשׁ :
 קָטַן וְגָדוֹל שֵׁם הוּא וְעָבַד חֲפָשִׁי מֵאֲדָנָיו : לְמָה
 יִתֵּן לַעֲמֵל אֹר וְחַיִּים לְמֵרִי נַפְשׁוֹ : הַמַּחְבִּים לַמּוֹת
 וְאֵינְנוּ נִיחָפְרָהוּ מִמַּטְמוֹנִים : הַשְּׂמָחִים אֱלֹהֵי גֵיל
 יֵשִׁי שׁוֹ כִּי יִמְצְאוּ קִבְרוֹ : לְגִבּוֹר אֲשֶׁר דָּרְכוֹ
 נִסְתָּרָה וַיִּסָּד אֱלֹהֵי בַעֲדוֹ : כִּי לִפְנֵי לַחֲמֵי אֲנָחְתִּי
 תָּבֹאוּ תִכּוּ כַמִּים שְׁאֲנִתִּי : כִּי פָחַד פָּחַדְתִּי
 וַיֵּאֲתֵינוּ וַאֲשֶׁר יִגְרָתִי וַיָּבֹא לִי : לֹא שְׁלוֹתִי וְלֹא

שְׁקֻטִי וְלֹא נַחְתִּי וַיָּבֹא רִגְוִי :

נִעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר : לוֹ שֶׁקוֹל יִשְׁקַל בְּעֵשִׂי וְהוֹתִי
 בְּמֵאוֹנֶיךָ וּשְׂאוֹ יַחַד : כִּי עָתָה מִחֹל יָמִים
 יִכְבֵּד עַל כֵּן דְּבַרִּי לַעֲוִי : כִּי חֲצִי שְׂדֵי עַמִּי אֶעֱרָ
 חֲמַתִּי שֶׁתָּה רוּחִי בְּעוֹתֵי אֱלֹהֵי יַעֲרִכֵנִי : הַיִּנְבֵּק
 פָּרָא עָלַי דְּשֵׂא אִם יִגְעָה שׁוֹר עַל בְּלִילוֹ : הַיֹּאכֵל
 תִּפֵּל מִכְּלֵי מֶלֶח אִם יֵשׁ טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת : מֵאֲנָה
 לִנְנוֹעַ נַפְשִׁי הִמָּה כִּדְרֵי לַחֲמֵי מִי יִתֵּן וַיָּבֹא שְׁאֵלְתִּי
 וְתַקּוֹתִי יִתֵּן אֱלֹהֵי : וַיֵּאֵל אֱלֹהֵי וַיִּדְכָּאֵנִי יִתֵּר יָדוֹ
 וַיִּבְצַעֵנִי : וְתָהֵי עוֹד נַחֲמַתִּי וַאֲסַלְדָּה בַחֲלִילָה לֹא
 יִחַמֵּל כִּי לֹא בַחֲדָתִי אָמְרִי קָדוֹשׁ מֵהַ כַּחֲוִי כִּי אֵיחָל
 וּמָה קָצִי כִּי אֲאָרִיךְ נַפְשִׁי : אִם כָּח אֲבָנִים כַּחֲוִי אִם
 כִּשְׂרֵי נִחְוֵשׁוּ : הֲאִם אֵין עֲוֹרָתִי כִּי וְתוֹשִׁיָה נִדְתִּי

כמנין לרסמך והוה הסדר ויראה עדי ועוזב אחי
 בגדו כמו נחל באפיק נחלים יעברו הקדרים מני
 קרח עליסו ותעלם שלגו בעת יורבו נצמתו בהמו
 נדעכו במקומם ולפתו אריות דרכם יעלו ברהו
 ויאבדו הביטו אריות תמא הליכת שבא קוד למה
 בשו כי בטח פאו מדי הויחפרו כי עתה הייתה
 לאהראו הרת ותיראו הכי אמרתו דבו לוי וכפהם
 שחדו בעדי ומלטוני מיד צר ומיד ער יצים הפדוני
 דודוני ואני אהריש ומה שגיתו הבינו לוי מה נמדעו
 אמרי ישר ומה יוכיח הוכח מכם הלהוכה מלים
 תח שבול דוח אמרי נואש אף עליהם תפילו
 ותכרו על דיעכם ועתה הואילו פנו ביועל פניכם
 אם אכזב שבו נא אל תתי עולה ושבי עוד צדקי
 בה היש גל שוני עולה אם הכיל איבין הוות
 הלא צבא לאוש עלי ארץ ובימי שכיר ימיו בעבד
 ישאף צלוב שכיר יקנה פעלו כן הנתלת ליירח
 שוא ולילות עמל מנו לוי אם שכבתו אמרתו מתי
 אקום ומדד ערב ושבעתי נדדים עדי נשף לבש
 בשרי רמה ויש עפר עור ורגע ומאם ומי קלו
 מני ארגו וכלו באפס תקוה ובר כי רוח חייל לא
 תשוב עיני לראות טוב לא תשורנו עין ראי עניד
 בי ואניו בלה ענו וילך כן יורד שאל לא יעלה

לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו: גם
 אני לא אחשו: פי אדברה בצר רוחי לא שויה במר
 גפשו: הים אני אסתנן כיתשים עלי משמר: כי
 אמרת יתנחמני ערשי ושא בשוהי משכבי: וחתתני
 בחלמות ומחזינות תבעתני: ותבחר מחנק נפשי
 מות מעצמותי: מאסתו לא לעולם אחיה הדל ממני
 כיהבל ימי: מה אנושכי תגדלנו וכי תשיב אלי
 לבד: ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: כמה
 לא תשעה ממני לא תרפני עד בלעירקו: חטאתי
 טה אפעל לך נצר והאדם למרה שמתני למפנע לך
 ואחיה ערבי למשא ומה לא תשא פשעי ותעביר
 את עוני כי עתה לעפר אשכב ושחרתני ואיני:

ויעז אויב ויאמר: אמנס ידעתי כי כן ומה
 יצדק אנוש עם אל: אם יחפץ לריב עמו
 לא יעננו אחת מני אלה: חכם לבב ואמין כחמי
 הקשה אליו וישלם: המעתיק הרים ולא ידעו אשר
 הפכם באפו: המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה
 יתפלצו: האמר להרס ולא יורח ובעד כוכבים
 יחתום: גטה שמים לבדו והורד על במתוים:

עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: עשה נדלות
 עד אין חקר ונפל אות עד אין מספר: הן עבר עלי
 ולא אראה ויחלף ולא אבין לו: הן יחתף נמי ושיבנו

תשעה באב

כִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵי מַה תַּעֲשֶׂהוּ אֱלֹהֵי לֹא יֵשׁוּב אִפְּי
 תְּהִי תוֹשָׁחַי עֲזוּרֵי רַחֲבֵי אִף כִּי אֲנִי אֶעֱנֶנּוּ אֲבַחֲרָה
 דְּבַרֵי עַמּוֹ: אֲשֶׁר אִם צִדְקָתִי לֹא אֶעֱטֶה לְמִשְׁפָּטִי
 אֲתַחֲנֶנּוּ: אִם קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי לֹא אֲאִמִּין בִּי יִאֲזִין קוֹלִי:
 אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵה יִשׁוּפְנִי וְהִדְבַּה פִּצְעֵי חֲנָם: לֹא יִתְּנֵנִי
 דֹּשֵׁב רוּחַי בִּישְׁבִיעֵנִי מִמְּרוֹדִים: אִם לֵכָח אֲמִיץ
 הִנֵּה וְאִם לְמִשְׁפָּט מִי וַיַּעֲדֵנִי: אִם אֶצְדַּק פִּי יִרְשִׁיעֵנִי
 תָּם אֲנִי מִעַקְשָׁנִי: תָּם אֲנִי לֹא אֲדַע נֶפְשִׁי אִמָּאס
 חַיִּי: אַחַפּ הִיא עַל כֵּן אֲמַרְתִּי תָּם וְרָשָׁע הוּא
 כִּבְלָה: אִם שׁוֹט יִמִּית פֶּתְאוֹס לְמִסַּת נְקִים יִלְעֵנּוּ:
 אֲרִץ נִתְּנָה בְּיַד רָשָׁע פְּנֵי שִׁפְטִיָּה יִכְסֶה אִם לֹא אִפּוֹ
 מִי הוּא: וַיִּמֵּי קָלוּ מִנִּי רַץ בְּרַחֲוֹלֵי דָאוּ טוֹבָה:
 הֲלֹפוּ עִם אֲנִיּוֹת אֲבָה בְּנֶשֶׁר יִטּוּשׁ עָלָיו אֲכַל: אִם
 אֲמַרְי אֲשַׁבְּרָה שִׁחִי אֶעֱזֹבָה פְּנֵי וְאֲבַלְגָּה: יִגְרָתִי
 כָּל עֲצַבְתִּי יִדְעֵתִי כִּי לֹא תִּנְקֵנִי: אֲנִי אֲרָשָׁע לְמַה
 זֶה הִבֵּל אִיגַע: אִם הִתְרַחֲצֵתִי בְּמִי שֶׁלֹּג וְהוֹכֹתִי
 בְּבַר כְּפִי: אִזּוּ בְּשַׁחַת תִּטְכַּלְנִי וְתַעֲבֹבֵנִי שֶׁלֹּמוֹתִי:
 כִּי לֹא אִישׁ כְּמוֹנִי אֶעֱנֶנּוּ נִבּוֹא יַחְדּוֹ בְּמִשְׁפָּט: לֹא
 יֵשׁ בִּינֵינוּ מוֹכֵיחַ יִשִּׁית יָדוֹ עַל שְׁנֵינוּ: יִסֵּר מֵעָלַי
 עֲשָׂמוֹ וְאִמָּתוֹ אֶל תִּבְעַתְּנִי: אֲדַבְּרָה וְלֹא אֲזִירָאֵנּוּ
 כִּי לֹא כֵּן אֲנִי עֲמַדִּי: נִקְטָה נֶפְשִׁי בְּחַיִּי אֶעֱזֹבָה
 עָלַי שִׁחִי אֲדַבְּרָה בְּכַר נֶפְשִׁי: אֲמַר אֶל אֱלֹהֵי אֵל

תְּרִשִׁיעֵנִי

תרשיעני הודיעני על מה תרבינו : הטוב לך כי
 תעשק כי תמאס יגיע כפקד ועל עצרת רשעים
 הופעת : העני בשר לך אם כראות אנוש תראה :
 הכימי אנוש ימיה אם שנותיה כימי גבר : כרחבקש
 לעוני ולחטאתיו ודרושו : על דעתך כול לא ארשע
 ואין מידך מציל : ידך עצבני וישוני יחד סביב
 ותבלעני : זכר נא כי כחמר עשיתני וגאל עפר
 תשיבני : הלא כהלב תתיכני וכנכנה תקפואני :
 עור ובשר תלבישני ובצעמור ונדים תשכבני :
 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי :
 ואלה צפנת כל בבה ידעתי כי זאת עמך : אם
 חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני : אם דשעתי
 אל לי לוי צדקתי לא אשא ראשי שבע קלון ורמה
 עניי : ויגאה כשחל תצודני ותשב תחפלא בני :
 תחדש עדיך נגדו ותרכבעשך עמדי הליפות ועבא
 עמי : ולמה מרחם הויצאתני אגוע ועין לא תראני :
 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לקבר אוכל : הלא
 מעט ימי וחדל וישית ממנו ואבליגה מעמי : במרס
 אלק ולא אשוב אל ארץ חשד וצלמות : ארץ עפתה
 כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו אפל :
 זועזוע אוב ויאמר : אמנס כי אתם עסו עמכם
 תמות חכמה : גם לילכבי כמוכם לא נפל
 אנכי

תשעה באב

אנכי מבכם ואת מי אין כמו אלה: שחוק לרעהו
 גהיה קרא לאלוהי יענהו שחוק צדיק תמים:
 לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדיו רגל: ישליו
 אהלים לשדרים ובטחות למרגזיו אל לאשר הביא
 אלוה בידו: ואולם שאל נא בהמות ותרד ועוף
 השמים ויגד לך: או שיח לארץ ותרד ויספרו לך
 דגיהם: מילא ידע ככל אלה פייד יהיה עשתה
 זאת אשר בידו נפש כל חיוורוח כל בשר איש הלא
 און כלין תבחו וחד אבל יטעם לו בישושים חכמה
 וארד ימים תבונה: עמו חכמה וגבורה לו עצה
 ותבונה: הן יהרום ולא יבנה יסגר על גאיש ולא
 יפתח: הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ:
 עמו עז ותושירה לו שגג ומשנה: מוליד יועצים
 שולל ושכטים יהולל: מוסר מלכים פתח ויאסר
 אזור במתניהם: מוליד כהנים שולל ואיתנים יסלה:
 בסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח: שופד בוז
 על נדיבים ומזיח אפיקים רפה: מגלה עמקות מנד
 השד ויצא לאור צלמות: משניא לגוים ויאבדם
 שטח לגוים וינחם: מסיר לבראשי עם הארץ
 ויתעם בתהו לא דרך: ומששו השד ולא איר ויתעם
 בשכור: הן כל ראתה עיני שמעה אזני תבן לה:
 בדעתכם ידעתי גם אני לא נפל אנכי מבכם: אולם

אָנִי אֶל־שְׂדֵי אֲדָבָר וְהוֹנֵחַ אֶל־אֵל אֲחַפֵּץ׃ וְאֵלִים
 אַתֶּם טָפְלוֹ שֶׁקָּרָפְאוֹ גֵּלִיל כְּלָבָם׃ מִי יִתֵּן
 הַחַרֵּשׁ תַּחֲרוּשׁוֹ וְתִהְיֶינָה לְכֶם לְחֻכְמָה׃ שְׁמְעוּ נָא
 תוֹכַחְתִּי וְרִבּוֹת שְׁפָתַי הִקְשִׁיבוּ׃ הֲלֵאֵל תִּדְבְּרוּ
 עוֹלָה לֹא תִדְבְּרוּ רַמְיָהוּ׃ הַפְּנִי תִשְׁאוּן אִם
 לֵאלֹהֵי תִרְיָבוֹן׃ הַטּוֹב כִּי יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם כִּי־תֵלַע
 בְּאֲנָשׁוֹשׁ תִּהְיֶה לְבוֹן׃ הוֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם בְּסִתְרֵי
 פְּנֵי־תִשְׁאוּן׃ הֲלֵא שְׂאֵתוֹ תִּבְעֵת אֶתְכֶם וּפְחָדוֹ
 יַפֵּל עֲלֵיכֶם׃ זְכַרְנֵיכֶם מִשְׁלִי גִּפְרֵי לִגְבוֹי הַמֶּר
 גְּבוּיֵכֶם׃ הַחֲרוּשׁוֹ כַּמְנִי וְאֲדַבְּרָה אֲנִי וְיַעֲבֹר עָלַי
 מָה׃ עַל־מָה אֲשַׁאֲבֶשְׁרִי בְּשֵׁנֵי וּנְפֹשֵׁי אֲשִׁים
 בְּבִפְי׃ הֲזֵן יִקְטֹלֵנִי לֹא אֵיחָל גֵּד דְּרַכִּי אֶל־פְּנֵי
 אוֹכִיחַ׃ גַּם הוּא לִילִי שׁוֹעָה כִּי־לֹא לְפְנֵי חֲנוּף
 יָבוֹא׃ שְׁמְעוּ שְׁמוֹעַ מַלְחֵי וְאַחֲוֹתַי בְּאוֹנֵיכֶם׃
 הִנֵּה־נָא עֲרַבְתִּי מִשְׁפַּט יְדַעְתִּי כִּי־אֲנִי אֶצְדֵּק׃ מִי
 הוּא יִרְיָב עַמְדֵי כִּי־עָתָה אֲתַרְיֵשׁ וְאַנּוּע׃ אֲדָ שְׁתִּים
 אֶל־תַּעַשׂ עַמְדֵי אוֹ מַפְיָד לֹא אֶסְתֵּר׃ כִּפְךָ מֵעָלַי
 הִרְחַק וְאִי־מַחֵךְ אֶל־תִּבְעֵתְנִי׃ וְקָרְאוּ אֲנִי אֶעֱנֶה
 אוֹ־אֲדַבְּרוּ וְהִשְׁבִּנֵנִי׃ כַּמֶּה לִי עֲוֹנוֹת וְחַטָּאוֹת פְּלִיעֵי
 וְחַטָּאוֹתַי הוֹדִיעֵנִי׃ לְמַד פְּנִיךָ תִּסְתִּיר וְתַחֲשִׁבֵנִי
 לְאוֹיֵב לְךָ׃ הָעֲלֵה נִדְף תַּעֲרוֹץ וְאַתָּה קִשְׁיָבִישׁ
 תִּדְדֵף׃ כִּי־חֻכְתְּכָּב עָלַי מְרוֹרוֹת וְתוֹדִי שְׁגִי עֵינֹת
 נִשְׂרִי׃

תשעה באב

נעוריו ותשם בסדר רגלי ותשמור כל ארחתי על
 שרשי רגלי התהקרה והוא פרקב יבלה בבגד
 אבלועש אדם ילוד אשר קצר ימים ושבע
 רגזו כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד
 אף על זה פקחת עינה ואתי חביא במשפט עמך
 מי יתן טהור כטמא לא אחד אם חרוצים ימיו
 מספר חדש שני אתך וחקועשיתי ולא יעברו שעה
 מעליו ויהדל עה ירצה כשכיר וזמו כיוש לעץ
 תקנה אם יפרת ועוד יחליף וינקתו לא תהדל אם
 יקנו פארץ שר שוב בעפר ימות גזעו מריח מים
 יפנה ועשה קציר כמו נטע ונבר ימות ויחלש
 וינע אדם ואיו אור מים מני ים ונהר יחרב
 ויבש ואיש שכב ולא יקום עד בלתי שמים לא
 יקיצו ולא יערו משנתם מיתן בשאול תצפנו
 תסתירני עד שוב אפק תשית לי חק ותזכרני אם
 ימות נבר היתה כל ימי עבאי איחל עד בוא חל יפתי
 חקר אואנכי אענד למעשה ידיך תבספי כיעתה
 יעתי הספור לא תשמור על חטאתי חתם בצרור
 פשעי ותטפל על עוני ואולס הר נופל יכול
 וצור יעתק ממקומו אבנים שחקו מים תשטף
 כפתייה עפר ארץ ותקות אנוש האבדת
 תתקפרו לגיח ויהלך משנה פניו ופני של חרו ויכרת

בְּנֵי זָלָא יִדְעוּ וַיִּצְעְרוּ וְלֹא יִבְקִי לְמוֹ: אֵךְ בְּשׂוֹד עָלָיו
 יִכָּאֵב וְנִפְשׁוּ עָלָיו הָאֵבֶל:

וַיַּעַן אוֹיֵב וַיֹּאמֶר: שִׁמְעֵתִי כֹּאֲלֵה רַבּוֹת מִנְחֵמִי
 עֲמַל כְּלֵכֶם: הִקְצָה לְדַבְרֵי רוּחַ אֱוִי כַדָּה
 לְמַדְרִיגָה כִּי תַעֲנֶה: נִסְּאֹנְכֵי כִכְסֵי אֲדָרְהֵי לֹוִישׁ
 נִפְשְׁכֶם תַּחַת נִפְשֵׁי אַחֲבִירָה עֲלֵיכֶם בְּמַלְיִם וְאֲנִיעָה
 עֲלֵיכֶם בְּמוֹדֵאֵשִׁי: אֲאֻמְצַכֶּם בְּמוֹ פִּי וְנִיד שְׁפָתַי
 יִחַשְׁדָּ: אִם אֲדָרְהֵי לֹא יִחַשְׁדָּ כֹּאֲבִי וְאֲחַדְלֵהּ מֵהַ
 מִנֵּי יִהְיֶה: אֵךְ עֲתָה הֲלֹאֲנִי הַשְׁמֹת כָּל עֲדָתִי
 וְתִקְמַטְנִי לְעַד הַיָּהוּ וַיִּקַּס בִּי כַחֲשֵׁי בְּפָנַי וַעֲנֶה:

אֲפֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְנֵי חֶרֶק עָלַי בְּשִׁנְיֵי צִרִי וְלִטּוֹשׁ
 עֲנִי לִי: בְּעָרֹד עָלַי בְּפִיָּהֶם בְּחֶרְפָּה רַבָּה לְחַיִּי הָדָר
 עָלַי יִתְמַל אֵין: וַיִּסְגְּרֵנִי אֶל אֵל עֵוִיל וְעַל יְהוֹרְשָׁעִים
 יִדְטְנֵי: שְׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרַפְרְנֵי וְאֲחֹז בְּעַרְפִי וַיִּפְצַצְנֵי
 וַיִּקְמַנֵי לֹו לְמַטְרָה: וַיִּסְבּוּ עָלַי רַבּוֹ וַיִּפְלַח בְּלוֹתֵי וְלֹא
 יִחַמַּל יִשְׁפֹךְ לְאָרֶץ מִרְדֵּתִי: וַיִּפְרְצֵנִי פֶרֶץ עַל פְּנֵי
 פֶרֶץ יִרָץ עָלַי כְּנַבּוֹד: שֶׁקֶתְפָרְתִי עָלַי גִּלְדִי וְעַל לַתִּי
 בְּעַפְרֵי קִרְנֵי: פָּנַי חִמְרְטָה מִנֵּי בְּכִי וְעַל עַפְסָי
 צִלְמוֹת: עַל לֹא חִמַּס כְּבִפְיָהּ פְּלִתִיזְכָּה: אֵרֶץ
 אֶל תִּבְסֵי דְמִי וְאֶל יְהִי מְקוֹם לְזַעֲקָתִי: נִסְּ עֲתָה דְנִיָּה
 בְּשִׁמְיֵם עֲדֵי וְשִׁדְדֵי בְּמִרוֹמִים: מְלִיץ רֵעִי אֶל
 אֶל וְהַדְּלִפָּה עֵינַי: וַיִּזְכַּח לְנַבְרָעִים אֱלֹהֵי וּבִן אֱדֹם

תשעה באב

לרעיו: כי שנות בספר ואתי וארח לא אשוב
 אהלך: רוח חבלה ימינו עכו קברים לוי: אם לא
 בתלים עמדו ובה מדותם תלן עיני: שומרה ג
 ערבני עמד מרה ג לידו ותקע: כי לבס צפנת
 משבל על כן לא תרומם: לחלק יגיד רעים ועיני
 בניו תבליטה: והציוני למשל עמים ותפת לפנים
 אהיה: ותכה מבכעש עיני ויצרי בצל כלם: ושמו
 ישרים על זאת נקי על חנה יהעדר: ואתו צדיק
 נרכו וטהר ידים וסיף אטף: ואל כלם תשובו באו
 נא ולא אמצא בככם חכם: ימי עברו וזמתי נתקו
 מורשי לבבו: לילה ליום ישמו אור קרוב מפני
 חשך: אם אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי וצועי:
 לשהת קראתי אבי אתה אמי ואהתי לרפה: ואיה
 אפו תקותי ותקותי מי שורגה: בדי שאול הרדגה
 אם יחד על עפר נחת:

ואען איוב ויאמר: עד אנה תניזן נפשי ותדכאוני
 במלים: זה עשר פעמים תכלימוני לא
 תכשו תחברו לוי: ואף אמנם שנית יאתי תלן
 מטונתי: אם אמנם על הנדיל ותוכיחו עלי הרפתי:
 דע אבו כי אלוה עפני ומצודו עלי הקוף: הן
 אצעק חמס לא אענה אשוע ואין משפט: אדתי
 נדר ולא אעבוד ועל נתיבתי חשך ישום: כבודי
 מעלי

תשעה באב

קו

מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי
 ואלך ויסע כעץ תקנותי ויחר עלי אפו ויחשבני לו
 בצריו ויהי יבאו גדוליו ויסלדו עלי דרכם ויחנו
 סביב לאהלי אחי מעלי הרתיקו דעי אד זרו
 מבני חרלו קרובי ומדעי שכחוני נרי ביתי
 נאמרתיו לזר חחשבני נכרי היתי בעיניהם לעבדי
 קראתיו לא יענה במרפי אתהנן לו רחמי נורה
 לאשתי וחנותי לבני בטני גם עוילם סביב
 אקוטה וידברו בי תעבוני כל כתי סודי וזה אהבתי
 נהפכר בו בעוריו ובבשרי דבקה עצמי ואחמלטה
 בעור שני וגני חנני אתם רעי כי ד אלוה נגעה
 בי למה תרדפני כמו אל ומכשור לא תשבעו
 מי יתן אפו ויכר כוז מלי מי יתן בספר ויחקו בעט
 ברזל ועפררת לעד בעור יחצבת ואני ידעתי נאלי
 חי ואחרון על עפר יקום ואבר עורי נקפו זאת
 ומכשור אחזה אלוה אשר אני אחזה ליועני ראוי
 ולא זר כלו כל יותי בחקני כי תאמרו מה גודף
 לזש שרשדבר נמצא בי נורו לכם מפני חרב כי
 חמה עונות חרב למען תדעון עדין
 צען גאיוב ויאמר שמעו שמועסלתי ויתחי
 זאת תנחום תיכם שאוני ואנכי אדבר
 זאתך דברי תלעני האני לאדם שיתיו אס מדוע

חשעה באב

לא תקצר רוחי : פנו אלי ויה שמעו ושימו יד על פה :
 ואם זכרתיו ונבהלתיו ואחז בשרי פלצות : מדוע
 רשעים יחיו עתקו נס נברו חיל : זרעם נכון
 לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם : בתיהם שלום
 מפחד ולא שבט אלוה עליהם : שורו עפר ולא
 יגעל תפלט פרתו ולא תשבל : ישלחו בצאן
 עייליהם וילדיהם ירקדו : ישאו ברתף וכנור
 וישמחו לקול עוגבו : יכלו בטוב ימיהם וברגע
 שגול יחתו : ויאמרו לאל סור ממנו ודעת
 דרכיה לא חפצנו : מה שדיכי נעבדנו ומה נועיל
 כי נפגע בו : הן לא בידם טובם עצת רשעים
 דהקה מני : במה נר רשעים ידעו ויבא עלימו
 אידם חבלים יחלק באפו : יהיו בתבן לפני רוח
 וכמץ נגבתו סופה : אלוה יצפן לבניו אונו ושלם
 אליו וידעו : יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתהו :
 כי מה חפצו בביתו אחריו ומספר חד שיו חפצו :
 הלא ילמד דעה והוא רמים ישפוט : זה ימורת
 בעצם המו כלו של אנו ושלינו : עטינו מלאו חלב
 ומה עצמותיו ישקה : וזה ימות בנפש מרה ולא
 אכל בטובה : יחד על עפר ישכבו ורמה תבסה
 עליהם : הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי
 תחמסו : כי תאמרו איה בירת גדיב ואיה אהל
 משכנות

משכנות רשעים הלא שאלתם עובדי דרך ואהתם
 לא תנכרו: כי ליום איד יחשך רע ליום עברות
 יוכלו: מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי שלם
 לו: והוא לקברות יבל ועל גדיש ישקוד: מתקין
 לו רגבי נחל ואחריו כל אדם ימשיך ולפניו אין מספרו
 ואיד הנחמני הבל ותשובתכם נשאר מעל:
 ויען אוב ואמר: גם היום מרי שחי ידי בכרה
 על אנתתי: מי יתן ידעתי ואמצאנה
 אבוא עד תכונתו: אערכה לפניו משפט ופי אמלא
 תוכחותו: אדעה מלים יענני ואבינה מה יאמר
 לי: הרב כחיריב עמדי לא אך הוא ישם בי:
 עם ישד נוכח עמו ואפלטת לנצח משפטי: הן
 קדם אהלד ואיננו ואחור ולא אכין לו: שמאול
 בעשתי ולא אחו יעטף ומין ולא אראה: כי ידע
 דרך טמרי בחוני כזהב אצא: באשרו אחזה הנלי
 דרכו שפרתי ולא אט: מצות שפתיו ולא אמיש
 מחקי צפנתי אמרו פיו: והוא באחד ומי ישובנו
 ונפשו אותה ויעשו: כי שלים חקי וכהנה רבות
 עמו: על כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו:
 ואל הרך לביו שדי הבהילני: כי לא נצמתי מפני
 חשד ומפני כסה אפל: מדוע משדי לא נצפנו
 עתים וידעו לא חזו ימיו: נבולתי ישינו עדר גולד

השעה באב

וירעו: חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה:
 יטו אבינים סדרך יחד הבאו ענוי ארץ: רון
 פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה
 לו לחם לנערים: בשדה בלילו יקצירו וכרם דשע
 ילקשו: ערום לינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה:
 מורס הרים ידשבו ומבלי מחסה חבקו צור: יגולו
 משר יתום ועל עני יחבלו: ערום הלכו בלג
 לבוש ורעבים נשאו עמר: בק שודתם יצהירו
 יקבים דרכו ויצמאו: מעור סתים ינאקו
 ונפש הללם תשועו ואלה לא ישיים תפלה: המה
 היו במררי אוד לא רחביו דרכיו ולא ישובו
 בנתיבותיו: לאוד יקם רוצח יקטל עני ואביו
 ובלילה יהי סגב: ועין נאף שמרה נשף לאמר
 לא תשורני עין וסתר פנים ישים: חתר בחדשך
 בתים יזמס חתמו למו לא ידעו אוד: כי יחדו
 בקר למו צלמות כי יכיר פלחות צלמות: קל הוא
 על פני מיס תקלל הלקתם במרץ לא יפנה דרך
 ברמים: ציה גם חס יגלו מימי שלג שאל חטאו:
 ישכחרו רחם סתקו רמה עוד לא יזכרו תשבר
 בעץ עולה: רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא
 ייטיב: ומשך אבירים ככחו יקום ולא יאמין
 בחייו: יתן לו לבטח וישען ועיניהו על דרביהם:

רזמו מעט וימינו ודמכו בכל יקפצון ובראש
 שבלת ימלו וואס לא אפומי יכו בני וישם ללא מלתי:
 ויעז איוב ויאמר: מה עזרת ללא כח
 הושעת זרוע לא עז: מה יעצת ללא
 חכמה ותושיה לרב הודעת: את מי הנדת מלין
 ונשכת מי יצאה ממך: הרפאים יחוללו מתחת
 מים ושביניהם: ערום שאול נגדו ואין כסות
 לאבדון: נטה צפון על תרו תלה ארץ על
 בלימה: צרר מים בעביו ולא נבקע עין תחתם:
 מאחו פני כסא פרשו עליו עננו: חקחני על פני
 מים עד תבלית אור עס חשך: עמודי שמים
 ירופפו ויתמהי מנערתו: בכהו רגע הים ובתוכנתו
 כחץ קרב: ברוחו שמים שפררה חללה ירו
 נתש ברח: הן אלה קצות דרכיו ומה שמך דבר
 נשמע כיוורעם גבורתו מי יתכונן: ויסף איוב
 שאת משלו ויאמר: הי אל הסיר משבטיו ושידי
 הכר נפשיו: כי כל עוד נשמתני בירוח אלוה
 באפי: אם תדברנה שפתי עולה ולשוני אם יהנה
 רמיה: חלילה לי אם אצדיק אתכם עד אגיע
 לא אסיר המתי ממני: בעדקתי החוקתי ולא ארפה
 לא ידרף לבבי מימי: ירי ברשעא ביו ומתקוממי
 בעול: כי מה תקות חנף כי יבצע כיושל אלוה

תשעה באב

גפשו: הוצעתו ישמע אל כחכא עליו צרה:
 אם על שדי יתענג וקרא אלוה בכל עת: אורה
 אחכס ביד אל אשר עם שדי לא אכחד: הן אחס
 כלכם חיותם ולמה זרה הכל תהכלו: זה חלק
 אדם רשע עם אל ונחלת ערועים משדי יקחו:
 אם ירבו בניו למו חרב וצאצאיו לא ישבעו לחם:
 שרדיו במות יקברו ואל מנותיו לא תבכנה: אם
 יצבר בעפר כסף וכחמר יכין מלבוש: יבין וצדיק
 ילבש וכסף נקי יחלק: בנה בעש בירתו וכספר
 עשה נצר: עשיר ישכב ולא יאסף עינו פקח
 ואיננו: תשיגהו במים בלרות לילה ננבתו סיפה:
 ישאגו קדים וילך וישערהו ממקומו: וישלך
 עליו ולא יחמוד מירו ברוח יברח: ישפק עלימו
 בפיו וישרק עליו ממקומו: ביוש לכסף מוצא
 ומקום לזחב יקו: ברזל מעפר יקח ואבן יצוק
 גחושה: קין שם לחשך ולכל תכלית רוא חקר
 אבן אפל וצלמית: פרץ נחל מעס נר הנשכחים
 מני רגל דלו מאוש נעו: ארץ כמנה יצא להם
 ותחתיה נהפך כמראש: מקום ספיר אבניה ועפרות
 זהב לו: נתיב לא דעו עשולא שנת עין איה:
 לא הדרו כהו בני שחץ לא עדה עליו שחל: בחל מיש
 שלח ידו הפך משרש הרים: בעורות יאזים בקע
 וכל

וְכָל יֶקֶר רֵאתָה עֵינָיו : מִבְּכֵי נִהְרֹת חֲבִישׁוֹתֶיךָ עַל מַתְּ
 יֵצֵא אֹרֶךְ : וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצֵא וְאֵיזָה מִקּוֹם בִּינְתָה :
 לֹא יֵדַע אָנוּשׁ עֲרֻכָּה וְלֹא תִמְצֵא בְּאֶרֶץ הַחַיִּים :
 תִּהְיוּס אִמֵּר לֹא בִי הָיָא וְיִס אִמֵּר אֵין עִמָּדִי : לֹא יִתֵּן
 סְנוּר תַּחְתֵּיהָ וְלֹא יִשְׁקַל בְּסָף מְחִירָהּ : לֹא תִסְלַח
 בְּכַתֶּם אֹפִיר בְּשֶׁהִם יִקָּר וְסָפִיר : לֹא יַעֲרֻכְנָה זֶהֱב
 וְזָכוּכִית וְתַמּוּרְתָהּ כְּלִי פִּזוּ : רֵאמוֹת וְנָקִישׁ לֹא יִזְכָּר
 וְמִשְׁךְ חֲכָמָה מִפְּנִינִים : לֹא יַעֲרֻכְנָה פְּטֻרַת כּוֹשׁ
 בְּכַתֶּם טְהוֹר לֹא תִסְלַח : וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּבּוּאוּאֵי
 זֶה מִקּוֹם בִּינָה : וְנִגְלַמָּה מֵעֵינֵי כָל חַי וּמְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 נִסְתָּרָה : אֲבָדוֹת וְמוֹת אִמְרוּ בְּאֻזְנֵינוּ שְׁמַעְנוּ שְׁמַעָה :
 אֱלֹהִים הַבֵּין דְּרָכָהּ וְהוּא יֵדַע אֶת מְקוֹמָהּ : כִּי הוּא
 לְקֻצּוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם וְרָאָה לְעֵשִׂוִּית
 לְרוּחַ מִשְׁקַל וּמִיִּם תִּכֵּן בְּמִדָּהּ : בַּעֲשֵׂיתוֹ לִמְטֵר חֶקַּק
 וְדָרַךְ לְחַיִּיזוֹ קוֹלוֹת : אִזְרָאָה וְיִסְפָּרָהּ הַכִּינָה וְנִסֵּ
 חֲקָרָהּ : וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יִרְאֵת אֲדֹנָי הֵיא חֲבַמְרַת
 וְסוּר מִרַע בִּינָה : וַיִּסַּף אֵיזֵב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר :
 מִי יִתְנֵנִי בִּירְחֵי קָדְס כִּימֵי אֱלֹהֵי וְשִׁמְרֵנִי : בְּהִלּוֹגְרוֹ
 עָלַי רֵאשִׁי לְאוּרוֹ אֵלֶךְ חֶשֶׁד : כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בְּיָמַי
 חֲרָפִי בְּסוּד אֱלֹהֵי עָלֵי אֱהִי : בַּעוֹד שֶׁד עִמָּדִי
 סְבִיבוֹתַי נִעְרִי : בְּרַחֵץ הַלֵּיכִי בְּחַמְרָה וְצוּר יִצְוֶק
 עִמָּדִי פְּלָגֵי שָׁמֶן : בְּצִאֲתִי שַׁעַר עָלַי קָרַת בְּרָחוֹב

חשעה באב

אבין מושבי : דאיני נערים ונחבאו וישושים קמו
עמדו : שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם : קול
זגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה : כי אזן שמעה
והאשרדני ועין ראתה ותעדני : כי אמלט עני משוע
ותוס ולא עור לו : ברכת אוכד עלי תבא ולב
אלמנה ארנן : צדק לב שתי וילבשני כמעיל וצנף
משכטיו : עונים היית לעור ורגלים לפסח אני : אב
אנכי לאביונים ורב לא יר עתי אחקרהו : ואשברה
מתלעות עול ומשגיו אשליך טרף : ואוכר עם קני
אנוע וכחול ארבה ימים : שרעני פרוח אלי מים
וטל ילון בקצירי : בבודי חדש עמדו וקשתי בידי
תחליף : לרשמעו ויחלו וידמו למו עצתי : אחרי
דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתיו : ויחלו כמטר לי
ופיהם פערו למלקוש : אשחק אלהם לא יאמינו
ואור פני לא פלוג : אבחר דרכם ואעיב ראש
ואשבון במלך בנדוד כאשר אבליים ינחם : ועתה
שיהקו עלי צעירים כמני ליניא אשר מאסתו אבותם
לשית עם בלבי צאני : גם כח יהיהם לפה די עלימו
אברבלחו : בהקר ובכפון נלמוד דמדקים ציה אמש
עזארה ומעאה : הקטפים מרוח עלי ושיח ושרש
דחמים לחמם : מן נו יגרשו ירעו עלימו בנגב :

בערוץ נחלים לשבן חרי עפר וכפיים : בין שיהים
ינהקו

ינהקו תחת חרוץ יספתו: בני נבל גם פני בלי שם
 נכאז מן הארץ: וערה נניעתם הייתי ואהי לכם
 למלה: תעבוני רחוקי ומפני לא תשכו רק
 כי יתרו פתחו עיני ודסן מפני שלחו: על ימין
 פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו על יארחות אידם:
 נתסו נתיבתי להותי ועלול אעזר למו: כפרץ רחב
 יאתי תחת שאה רחגלגלו: הדפד על בלהורת
 תרדף ברוח נדבתי וכעב עברה ישעתי: וערה
 עלי תשתפד נפשי יאחזוני מי עני: לילה עצמי
 נקר מעלי וערקי לאי שכבין: כרב כח יתחפש
 לבושי כפוי כתנתי יאדני: הרני להמר ואתמ של
 בעפר ואפר: אשוע אליה ולא תענני עמדתי
 ותחבנן בני: תרדף לאכזר לי בעצם ידה תשטמני
 תשאני אל רוח תרכיבני וחמגני תשוה: כי ידעתי
 מות תשיבני ובית כועד לכרתי: אך לא בעי שלח
 יך אם כפידו להן שוע אם לא בביתי לקשה יום
 ענמה נפשי לאביו: כי מיזב קויתי ויבא רעוא חלה
 לאור ויבא אפל: בעי דרחוולא דמו קדמני מי
 עני: קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע:
 אח הייתי לתגיס ורע לבנות יענה: עורי שחר מעלי
 ועצמי חרה מני תרב: ויהי לאבל פגרי וענפי לקול
 בכים: ברית ברתי לעיני ומה אתבונן על בתולה:

תשעה באב

ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרומים הלא
 איד לעול ויכר לפעלי און : הלא הוא ירא דרכי
 וכל יצעי יספור : אם הלכתי עם שוא ותחש על
 מרמה רגליו : ישקרני במאזני צדק וידע גלות
 המתי : אם תטח אשרי מני הדרך ואתה
 עיני הלבד לפי ובכפי דבק מאוס : אורעה ואחר
 יאכל וצאצאי ישרשו : אם נפתה לבי על אשה
 ועל פתח רעי ארבתיו : תטחן לאחר אשתי ועליו
 יכרעון אחריו : כי היא זמה והוא עון פלילים :
 כי אשה היא עד אבדון האכל ובכל תבואתית שרשו
 אם אמאם משפט עבדי ואמתי ברבם עמדי :
 ומה אעשה כירקום אל וכי יפקד מה אשיבנו :
 הלא בכטון עשני עשהו ויכוננו ברחם אחד : אם
 אמנע מהפץ דלים ועיני אלמנה אכלה : ואכל
 פתילי בדי ולא אכל יתום ממנה : כי מעורני גדלנו
 באב ומכטן אמי אנהנה : אם אראה אוכד מבלי
 לבוש ואין כפות לאביון : אם לא ברכוני חלציו
 וכגו כבשי יתחמם : אם הניקותי על ידיו ידיו כי
 אראה בשער עזרתי : בחפי משכני הרחול
 ואזרעי מקנה תשבר : כי פחד אלי איד אל וגם שאחו
 לא אוכל : אם שמת יזהב בסלי ורכתם אמרתו
 מבטחו : אם אשמה בידב חילי וכי כביר מצאת

ידי! אם אראה אור כי יהל וירח יקר הלך:

ותפת בפתר לביות שק די לפי: גם הוא עין

פלילי כי כחשתי לאל ממעל: אם אשמה בפיר

משנאי ורתעוררתי כי מצאורעו ולא נתתי לחטא

חכי לשאול באלה נפשו: אם לא אמרו מתי אהלי

מיתן מבשרו לאנשבע: בחוץ לא ילך גר דלתי

לארח אפתח: אם פסיתי באדם פשעי לטמון

בחבי עוני: כי אערוץ הטון רבה ובוז משפתורי

יחתי נאדם לא אצא פתח: מיתן לוי שמעלי

תן תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי: אם לא

על שכמי אשאנו אענדנו עטרות לוי: מספר צעדי

אנידנו במו נגיד אקרבנו: אם עלי אדמתי תועק

ויחד תלמיה יבקיון: אם כחה אכלתי כלי כסף

ונפש בעליה הפחתי: תחת חטה יצא חום ותחת

שערה באשה המודברי איוב:

ביען יהוה את איוב מן הסערה ואמר: מי את

מחשיד עצה במלין בלי דעת: אור נא

בנבר חל ציד ואשאלך והודיעני: איפה היית ביפוד

ארץ רחור אם ידעת בינה: מי שם מטדיה כי חדע

או מי נטה עליה קו: על מה אדניה הטבעו או

מי ירה אבן פנתה: ברן יחד בוכבי בקר וירוע

כל בני אלהים: וסך בדלתים יס בני חו ברחם

תשעה באב

יצאת: בשומי ענן לבשו וערפל חרתלתו:
 ואמר עליו חקיו ואשיכ בריה ודלתים: ואמר
 עד פה תבוא ולא תסיף ושא ישית בגאון גליה:
 והימיה צנת בקר ידעתה שחר מקופו:
 לאחח בכנפורה הארץ וינערור שעים ממפה:
 תהפך כהמר חותם ויתיצבו כמו לבוש: וימנע
 מר שעים אורס וזרוע רמה תשבר: הבאת עד
 נבכיים ובהקר תהום התהלכת: הנלו לה שערי
 מות ושערי צלמות תראה: רחכנת עד רהרי
 ארץ הנד אם ידעת כלה: אינה דרך ישכן אור
 וחשך איזה מקומו: כי תקחנו אל גבול וכי
 תבין נתיבות ביהו: ידעת כי איתלד ומספר ימיה
 רבים: הבאת אל אצרות שלג ואצרות ברד
 תראה: אשר השבתו לעת צד ליוס קרב ומלחמה:
 איזה דרך יתלק אור וכף קדים עלי ארץ: מו
 פלג לשטף תעלה ודרך לחיו קלות: להמטיר על
 ארץ לא איש מדבר לא אדם בו: להשביע שאר
 ומשואה ול הצמיח מצא דשא: היש למטר אב או
 מיד חלוד אלו טל: מבטן מי יצא הקרה ובקר
 שמים מי ילדו: באבן מים יתהבאו ופוי תרום
 שתלכדו: ההקשר מעדנות פיתה או מושכות כסיל
 תפתה: דמתיא מצרות בעת ועיש על בניה תנהם:

הירעת

בידעת חקת שמים אם תשים משטרו בארץ:
 דתרים לעב קולך ושפעת מיס תכספו: התשלה
 בדיקים וילכו ויאמרו לך הננו: מי שת בטחות חכמה
 אוסי נתן לשכוי בינה: מי יספר שחקים בחכמה
 תבלי שמים מי ישכיב: בצקת עפר למוצק ודגים
 ידבקו: המצוד לל בא טרף וחית בפירים תמלא:
 כיו ישחו במעונות ישבו בספה למו ארב: מי יכין
 לערב צידו כיו ילכו אל אל ישועי ותעול בלי אכל:
 בידעת עת לדת עלי כל עה לל אילות תשמרו:
 תסבור ירחום תמלאנה וידעת עת לדתנח:
 תכרענה ולידין תפלחנה חבלהם תשלקנה יחלמו
 כניהם ירכו בכר יצאו ולא שכו למו: מי שלח פרא
 חפשי ומסרות עוד מי פתח: אשר שמתו ערברה
 ביתו ומשכנותו מלחה: ישחק להמון קריה תשאות
 נוגש לא ישמע: יתור הרים מרעיו ואחד כל ירוק
 ידרוש: והיא אבה רים עבדה אם ילון על אבי סד:
 התקשר דים בתלם עפתו אם ישוד עסקים אהרין
 התכטח בו כי רבכתו ותעוב אליו יניסד: התאמק
 בו כי ישוב זרעה ונרנה יאסף: כגף רננים געלסה
 אם אברה חסידה תוצה: פי תעוב לארץ כיצית
 ועל עפר תחמם: ותשכח כי רגל חוורה יחירת
 צשדה תדושה: הקשיח כניה ללא לה לריק יגיעה
 לכי

תשעה באב

בלי פחד: כיהי אלוהי חכמה ולא חלק לת
בבינה: בעת בפרוס תמריא תשחק לסוס ולרכבו:
התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה:

התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה: והפרו בעמק
וישיש בכח יצא לקראת נשק: ישחק לפחד ולא
יחת ולא ישוב מפני חרב: עליו תרנה אשפה להב
חנית וכידון: ברעש ורנו ימא ארץ ולא יאמין כי
קול שופר: בדי שפר יאמר הלאח ומרחוק ירית
מלחמה רעם שדים ותרועה: המבינתך יאזכר נץ
יפרש כנפיו לתימן: אם על פיך יגביה נשר וכי
ירים קנו: סלע ישכו ויתלגן על שן סלע ומצודה:

משם חפר אכל למרחוק עיניו יביטו: ואפרחו
יעלעו דם ובאשד חללים שם הוא:

ויען יהוה את איוב ויאמר: הרב

עם שדי יסוד מוכיח אלוה יעננה: ויען איוב

את יהוה ויאמר: הן קלתימה אשיבך ידי שמתו

למו פי: אתה דברתי ולא אענה ושתים ולא

אוסף: ויען יהוה את איוב מן סערה ויאמר:

אזר נא כנבר חלציה אשאלה יהודיעני: האף תפר

משפטי תרשיעני למען תצדק: ואם זרוע כאל

לדוב קול במהו תרעם: ערה נא נאון וגבה יהודה

והדר תלבש: הפך עבן וזאפה וראיה כל גאה

והשפילה

וְהַשְׁפִּילָהּ: ראה כל נאה הבני עהו ויהיך רשעים
 אַתְּחַתָּם: טמנים בעפר יחד פניהם חבש בטמון:
 וְגַם אֲנִי אֹדֵךְ כִּי תוֹשִׁיעַ לְךָ יְמִינִי: הנה נניא
 בְּהַמּוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ חֲצִיר כַּבָּקָר יֹאכְלוּ
 הַנְּהַל נִמְאָפוּהוּ בַכַּתְנִיּוֹת אֲזוּנוֹ בְּעַדְיָתִי בְטָנוֹ: יחפץ
 זָנְבוֹ כְּבוֹ אַחַז נִדְי פַחַדוֹ יִטְרֶנוּ: עַצְמוֹ אֶפְיָקוּ
 נֹהֵשׁה גְרָמִיו כַּמְטִיל בְּדוּל: הוא ראשית דרכי
 אֶל הָעֵשׂוֹ יִנְשׁ הַרְבּוּ: כי בול הנים ישאלו
 וְכֹל הַיֵּת הַשְּׂדֵה יִשְׁתַּקּוּ שָׁם: תחת צאלים ישכב
 בַּסַּחַר קָנָה וּבְצֵרָה: יספרו אנלים על לוֹ יִסְכְּרוּ
 עַרְבֵי גַחַל: הן יעשק נהד לא הפוח יבטח כי
 יֵיחַ יִרְדֵּן אֶל פִּיהוּ: בעיני יקחני במקשים ינקב
 אֶף: תמטוד לזרן כחכה זוכה בל תשקוע לשנו
 הַחַשְׁמִים אֲנִי כְּאֶפּוֹ וּבַהוֹחַ תִּקַּב לַחַיּוֹ: הודברה
 אֶלֶּיךָ תַחֲנוּנִים אִם יִדְבַר אֵלֶיךָ רַבּוֹתִי: הוכרת
 בְּרִית עִמָּךְ תִּקְהַנוּ לְעַבְדְּ עוֹלָם: בתשחקו
 בַּצַּפּוֹר וְתִקְשְׁרוּנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ: יברו עליו הברים
 לְהַגִּירָהּ בֵּין כְּנַעֲנִים: דתמלא בשכבות עורו ובצלצל
 דְּנִים רֵאשׁוֹ: שים עליו כפק זכר מלחמה אל
 הַיַּמִּי: הן תחלתו נכזבה הנם אל מדאיויטל:
 לֹא יִזְכָּר כִּי יַעֲרֶנּוּ וּמִי דְהוּא לְפָנֶיךָ יִצֵּב: מי
 הַקְדִּימִי וְאַשְׁלֵם תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם לִי הוּא: לא

אחריש בדיו ודבר גבורות והין ערכו : מילה
פני לבוש בכפל רסנו מי יבוא : דלת פניו מי
פתח סביבות שניו אימה : גאון אפיקי מנגים
סגור חותם צד : אחד באחד יגשו ורוח לא יבא
ביניהם : איש באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו :
עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי שחר : מפיו
לפיריכם יהלכו כידודי אש יתמלטו : מנחוריו יצא
עשן כדוד נפוח ואנמו : גפשו נחלים תלהט ולהב
מפיו יצא : בצוארו ילין עזול פניו תרוץ דאבה :
מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל ימוט : לבו יצוק
כמו אבן ויצוק כפל החתית : משהו יערו אילים
משברים יתחטאו : משיגהו חרב בלי תקום חנית
מסעו שרדה : יחשב לתבו ברזל לעץ רקבון
נחושה : לא יבריתנו בן קשת לקש נהפכר לו
אבני קלעו : בקש נחשבוותמה וישתק לרעש
בידון : תחתיו תדודי חרש ירפך תרוץ עלי
מיט : ירהיח פסיר מצולה ים ישים כמרקחה :
אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה : אין על
עפר משלו העשו ל בלי חת : את כל גבה יראה
הוא מלך על כל בני שחץ : ויען אויב את יהונה
ויאמר : ידעת כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה :
מי זה מעלים עצמה בלי דעת לכו הנהרתי ולא אבין
נפלאות

גַּפְלֵךְ אֶת־מִמְנֵי וְלֹא־אָדָע׃ שָׁמַעְנָא וְאַנְכֵי אַדְבָר
 אֲשֶׁר־אָלֶךְ וְהוֹדִיעֵנִי׃ לְשִׁמְעֵי אִזּוֹן שִׁמְעֵתִיךְ וְעֵתֵךְ
 עֵינֵי דְאַתְדָּ׃ עַל־בֶּן־אִמָּאִס וְנַחֲמֵתִי עַל־עַפְרָא וְאַפְרָ׃
 וַיְהִי אַחֲרֵי דְבַר יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־אֲיוֹב
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גַּלְפּוֹ הַתִּימָנִי חָרָה אַפִּי בְךָ וּבִשְׁנֵי
 רַעֲיֶיךָ כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אֲיוֹב׃
 וְעַתָּה קְחוּ־לְכֶם שִׁבְעָה פְרִיסִים וְשִׁבְעָה אֵלִים וּלְכוּ
 אֶל־עַבְדֵי אֲיוֹב וְהַעֲלִיתֶם עוֹלָה בְּעַדְכֶם וְאֲיוֹב עַבְדִּי
 יִהְיֶה לְעֹלֹתְכֶם כִּי אִם פָּנָיו אֲשַׁנֵּא לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת
 עִמָּכֶם נְבִלָה כִּי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אֲיוֹב׃
 וּלְכוּ אֵלַיפוֹ הַתִּימָנִי וּבְלִדְדֵי הַשּׁוּחִי צַפֵּר הַנְּעֻמָּתִי
 וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים יְהוָה וַיֵּשֶׂא יְהוָה אֶת־פָּנָיו
 אֲיוֹב׃ וַיְהִי שֶׁבַע אֶת־שִׁבְרֵי אֲיוֹב בְּהַר־פְּלִלּוֹ
 בְּעַד רַעֲיוֹתָיִם וְהוּא אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאֲיוֹב לְמִשְׁנָה׃
 וַיָּבֵא אֵלָיו כָּל־אֲחָיו וְכָל־אֲחֵיתָיו וְכָל־יֹדְעָיו לְפָנָיו
 וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּנְדְּדוּ לוֹ וַיִּנְחֲמוּ אֹתוֹ עַל־כָּל־
 הַרָעָה אֲשֶׁר הֵבִיא יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קְשִׁיטָה
 אַחַת וְאִישׁ שֵׁנִים זָהָב אֶחָד׃ וַיְהִי כִּבְרָךְ אֶת־אַחֲרֵית
 אֲיוֹב מִרֵּאשִׁיתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבַּע־עֶשְׂרֵת אֲלָף צֹאן
 וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמָלִים וְאֲלָף צֶמֶד בָּקָר וְאֲלָף אֲתוֹנוֹת׃
 וַיְהִי לוֹ שִׁבְעֵנָה בָּנִים וְשִׁדּוֹשׁ בָּנוֹת׃ וַיִּקְרָא שֵׁם־
 הָאֶחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית קִזְעִיָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית

תענה באב

קרן הפוד: ולא נמצא נשים יפות כבנות אוב
בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך
אחיהם: ויהי איוב אחרי זאת מאה וארבעים
שנה וירא ארת בניו ואת בני בנות ארבעה דרות:
ומת איוב זקן ושבע ימים: חוק

תפלת מנחה בשאר תעניות

מניסים זכות ומטלין ומברכין עליכם וקורין פרשת ויסל והוא כמובן
בפרשם כמנה ואין אחרים קדוש אסר קריאת סמורה וסלישי סעטרו

ספרת למנחה תסעה כאב:

שובה ישד אל עד יהיה אליה כי בשלת בעונה:
קחי עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב וגשלמה פרים שבתנו:
אשר לא יושיענו על כנס לא נרצב ולא נאמר עוד
אדהינו למעשה ידנו אשר בה ורתם יתום:
ארפא מעייפתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
איהיה בטל לישראל ופרח בשושנה נגד ערשיו
כלבנו: ילכו ונקותו ויהי בנות הודו ויהי לו
כלבנו: ישבו ישיבי בעלו יחיו דגן ופרחו כנפן
זכרו בין לבנו: אפרים מה לי עוד לעצבים אני
ענתו ואשורנו אני כפרו שרענו ממנו פריד נמצא:
כי חכם וכן אלה נבון וידעם פי יעדים דרכי יהוה
ועדיקים

וַיִּדְרִיקִים יְלִכִי בְּסוּפֵי שָׁעִים יִבְשְׁלוּ בָם: מִי אֵל כְּמוֹד
 נִשְׂא עֵינַי וְעוֹבֵר עַל פְּשַׁעַל שְׂאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא הִחֲזִיק
 לְעַד אִפּוֹ כִּי חִפֵּץ חֶסֶד הוּא: וְשׁוֹב יִרְחַמְנוּ יִכְבְּשׁוּ
 עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַיֵךְ בְּמַצּוּלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם: תַּתֵּן
 אֲמַת לִיעֻקֵּב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ
 מִימֵי קֶדֶם:

ומכרך עד חגן דוד: ואומר יסללו וחוזר ספר פורה למקומו ואומר קדיש
 ומספלין מכתם ואומר כחם בכבין ירושלים ועננו בשומע תפלת • כמו
 פסוק כמוס כליל תשעה באב וחוזר ג' התפלת ואחר כך אומר:

קיוון

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי וְאָמַר אֲשׁוּבֹל כּוֹפֵר לְנַחֵם אֶת כָּל
 הַנְּמַצָּא כְּתוּב בְּסֵפֶר לְשׁוֹם לְאַבְיָלֵי צִיּוֹן
 פֶּאֶר תַּתַּת אֶפֶר: עַל חֲלָלֵי בֵּית עַמִּי לְבִי הוֹסֵה עָלַי
 וְעַל חוֹרְבַן אוֹלָמִי וְעַל שְׁמֹטוֹת הַיְכָלִי מִקּוֹם הַנִּקְרָא
 בְּשֵׁמִי וְקִרְאתֵי הַדּוֹם רַגְלֵי: שִׁמּוּ אוֹתוֹ לְעֵינַי בְּנֵי
 עֵיפָה וְעֶפֶר: לָשׁוֹם דְּבַרְוֵעַל לֵב צִיּוֹן וְקִרְאוּ
 אֵלֶיהָ וְהִסִּירָה אֶת שְׁמֵלַת שְׂבִיבָה מֵעֲלֶיהָ: כִּי בְשׁוֹבָה
 לֹא יוֹסִיף לְטַמְּאָהּ הַיְכָלִיהָ וְאֵלֵי מִשׁוֹל עַס נִכְרִי בַעֲבֹי
 נַחֲלַת שִׁפְרָו: לָשׁוֹם נַחֵם עַם מְאֹבְלוֹ וְכַפֵּר עַל
 אֲשַׁמְתּוֹ וְהַקֵּל אֶת עוֹל סָבְלוֹ: וְהַעֲבֵר אֶת כָּלִימְתּוֹ
 וְשַׁלַּח מִלֵּאד רַחֲמִים לְרַפֵּא אֶת מְנִדְתּוֹ וּפְרָדָה
 עַמֶּךָ

תשעה באב

כזוון סמך

עמד משה רת לאמר נצאתי בופר:

נחמו נחמו עמי ואמר אשכול בופר: לנחם כל

דנמצא בכותב בספר לשום לאבילי ציון

פאר תחת אפר אשאנס לגוים לשוכנים בכל

תבל לשוב אל הר ציון קדואה נחלת תבל לשום

שמן ששון בראשה תחת אבל מעילס ומעיל

ומעפר ועפר: ^{לסוס} אשיבם אל נדה קדשם

מתעלפים בהמונם ירונו במחולות בני אנהנם

מאבלם ואהפוד אכלם לששון ושמתים מינונם

ואז כל שוטנם ופונם יעטו כוז וחקר: ^{לסוס}

ירושלם אבנה ואהיה סביבותיה לחומת אש

ולכבוד בבתי מושבותיה ואז יאמרו בעמים ברבות

טובתיה נחם ציון נחם כל תרבותיה ותשיב

בתוכה לעד נחלי אמרי שפר: ^{לסוס סליסה}

נחמו נחמו עמי ואמר אליכם: דברו על לב

ירושלם וקראו אליה כי מלאה צבאה כי

גרצה עונה כי לקחה מיד ייכפלים בכל הטאתיה:

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את ותיראי כאנוש ומת

ומתן אדם חציר ינתן כי נחם ציון נחם כל הרבותיה

נישם מדברה בעדן וערבתה כנן עשון ושמהרה

ימצא בה תודה וקול זמרה: רננ שמים וגילי ארץ

יער וכל עץ בוזי נחם עמו גאל ירושלם: שמהו את

ירושלם

Conselamini
Lini. 40-

ירושלם וגילו בך כל ארציה שישו אתה משושל
 המתאבלים עליה : למען תינקו ושבעתם משד
 תגהמיה למען תמוצו ודהתענגתם מזיו כבודתו כמיש
 אשר אמו תנחמנו כן אנכי נתחמכם ובירושלם
 תנחמו : קול צופיד נשאו קול יחדו רננו כי עין בעין
 יראו בשוב יי ציון ופצחו רננו יחדו חרבות ירושלם כי
 נחם יי עמו נאל ירושלם : ופרווי ישובו ובאו ציון
 ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה
 ישנו ונס יגון וצנחה : לא יבוא עוד שמשך וירחך
 לא יאסף כי יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך :
 כי לא בחפז תצאו ובמנוסה לא תלכין כי תולך
 לפניכם ומאספתם אלהי ישראל : ועמד כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי
 להתפאר : תקטון יהיה לארץ והצעיר לגוי
 עצום אני יי בעתה אחישנה : והיה הנשאר בציון
 והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל רבותי לחיים
 בירושלם : חזקו ידיים וברפיתם כושלות
 אמצו : אמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו
 הנה אלהיכם נקם יבוא נמול אלהי ישראל יבוא
 וישעכם : כי בשמחה תצאו בשלום תובלו
 ההרים והגבעות ופצחו לפניכם רנה וכל עצי
 צדק ומהאובך : לקרוא שנת רצון ליי ויום

חשעה באב

נָקַם לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל אֲבֵלִים: לֵאמֹר לְאֲסוּרִים
זָאוּ וְלָאֲשֵׁר בַּחוּשְׁךָ הִנְלוּ עַל דְּרָכִים יָרְעוּ וּבְכָל
שְׂפָאִים מְרֵעִתֶם: לְשׁוֹם לְאֲבֵלֵי צִוּוֹן לְהַתְּלֵהֶם
פָּאֵר תַּחַת אֶפֶר שָׁמֶן שִׁשׁוֹן תַּחַת אֶבֶל מְעַטָּה תְהַלֵּה
תַּחַת רוּחַ כְּבֹדָה וְקוֹרָא לְהֵם אֵלֵי הַצְדָק כִּמְטַעֲנֵי
לְהַתְּפָאֵר: צִוּוֹן בְּמִטְפֵט תִּפְדֶּה וְשָׁבִיָּה בְּצִדְקָה:
וְאֲנִי תִפְלֵתִי לְךָ יְיָ עַרְתָּ רִצּוֹן אֱלֹהִים כְּרוֹב הַסֹּדֶה עֲנֵנִי
בְּאַמַת יִשְׁעֶךָ: וְנַפְשִׁי תִגִּיל בְּיְיָ תְשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ: וְאֲנִי
בְּהַסֹּדֶה בְּטַחְתִּי יִגַּל לְבִי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִי בִי
נִמַּל עָלַי: יְיָ שִׁמְעָה יְיָ סִלְחָה יְיָ הִקְשִׁיבָה וְעֲשֵׂה
אֵל תְּאַחֵר: לְמַעַן אֱלֹהֵי בִי שְׂמַד נִקְרָא עַל עִירְךָ
וְעַל עַמְּךָ:

סטיכנו וכו' ואומר קרוס וכו':

תם ונשלם

נפשי ליי משומרים לבקר וגומר

סדר תפלת

המנוחה

של ערב ראש חדש

למתענים ביום הוויא טוב בעט

בכונה ולבולשמים :

ומדש הפייטן פיוט כאה כמסקל עת

טערי רבון וסמו כראשי תיבוק

הכתים :

כדפס בוניציאה הנייס

כתיק ייואניקאיון

סנת שעד לפקן

שנת ה'תק"ל

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

שלום

מנצחי

אילת השחר בני חברת שומרים לבקר
 ההולכים בבית הכנסת איטליאני יכו
 אשר פה גיטו ויכז'א'ה מ'כ'מי וקמים כל הימים בטרם בקר
 בוכים ומבכים אחרים עמהם בדמעות שליש זולגים מים על
 כל פנים פנים בפנים כמים הפנים לפנים על חרבני הבתים
 זה פעמים • מורידים לארץ ראשם ומתפלשים קרנם ומתעטפי'
 בעפר • יושבים לארץ דוממי' ומתאבלים מרים וכאנחים לפני
 ה' על כל פשעים המעבבים ומונעים מהיות נושעים הן הם
 המאריכי' הקץ קץ כל בשר • נתנו ראש אל דברי הזמות וזעקת'
 לקרא כוס ועברה ביום שהוא נחשב כיום הכפורים ערבי ראשי
 חדשים למען ה' אהינו ימהר יחיש גאולתנו יושיענו זה ה' קוינו
 לו נגילה ונשמח' בישועתו • יגעו ומכאו חקרו ויסרו מוסרי ארץ
 ארץ ארץ יום יום מיוחד בימי שנה שנה בטנה מירי ערב ראש
 חדש בחדשו כדת מה לעשות ביום ההוא כי טוב בעיני
 אלהים ואדם :

זכדרו

להכיז ולהתענות ולאמר סליחות בכל ערב
 ראש חדש לעת מנחת ערב בהו אסף כלנו
 אנחנו ורבים מהקקי' בבית המדרש של תלמוד תורה אשר לק"ק
 האשכנזים יין בגיטו חדש ולהתפלל עם הפלת המנחה ככל
 ה' יקוניה וזכרונה :

והדפיסו

בשכבר סדר הפלה זו על מכונו • וענ' בראו'
 פרכסי החברה הכל עם הדיין והגבאי הלח
 המה המעולים כמר' מעולם קוזי סגל יכו • וכמר' מזה בכמר'
 אליעזר יכו הפרנקים • והדיין כמר' יעקב סולס יכו והגבאי
 כמר' מנחם בכמר' ג' מואל עזרא יכו • כי כלו ונאבדו המודפסי'
 הכל כון לחזור ולהדפיסם זכית למען ימכאו ביד כל הבא ועמד
 להתפלל והיו עיניו רואות את הפלגו מתוך הכתב ולבבו יבין

זכה הסדר כקנור לכבוד נור יזועתנו * ט' כיז ענמו להפלא תפלת
המכה מעטף בעלית ומפלין * עם כל המתעבים בשכם היו קוס ואומרי

Dñe exaudi
di orationem
meam.
Ps. 101.

תפלה לעני כי יעטף ולפניי ישפוך שיחו: ש
שמעה תפלתו ושועתי אליך תבוא: אל
תסתר פניך מפני ביום צר לי הטה אלי אוזן ביום
אקרא מהר ענני: כי בלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד
נחרו: הובה כעשב ויבש לי כי שכחתי מאכל
לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמתי
לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה
בצפור בודד על גני: כל היום חרפוני איבי מהוללי
כי נשבעו: כי אפר כל חם אכלתי ושקתי בבכי
מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני:
ימי כצל נטוי ואני וכעשב איבש: ואתה יי לעולם
תשב וזכרך לדור ודור: אתה תקום תרחם ציון כי
עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחננו: וייראו נזים את שם יי וכל מלכי
הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נראה בכבודו:
פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם:
תכתב זאת לדר אחרון ועם נברא יהלל יי: פי
השקיף ממהום גדשו יי משמים אל ארץ הביט:
לשמע אנקח אסיר לפתח בני תמותה: לספור
בציון שם יי ותהללתו בירושלם: בהקבץ עמים

יחדו ומלכות לעבד את יי: ענה בפרך בחי
 קצר ימי: אמר אלי אל תעלני בחצימי בדור
 דורים שנותיך: לפנים הארץ יסדת ומעשרת
 ידיך שמים: חמה יאברו ואתה תעמד וכלם כבנך
 יבלו וכל בוש תחליפם ויהלפון: ואתה הוא שנותיך
 לא יתמו: בני עבדיך ישפנו ותרעם לפניך יבון: ואתה
 שמע: קולי אשר ישמע בקולות: ואתה
 ודאל המקבל התפלות: ואתה
 והעושה בלי חקר גדלות: ואתה
 ונפל אות והנורא עלילות: ואתה
 והחכם ותקיים לעולם: ואתה
 והגבור עליבה היכולות: ואתה
 והרחום והחנון והטוב: ואתה
 והחסיד והמרכה מחילות: ואתה
 אשר ענה לאברהם ויצחק: ואתה
 ולישראל למלאת כל שאלות: ואתה
 והעונה בבית כלא ליוסף: ואתה
 ומבור העלה לנדולות: ואתה
 והעונה במצרים לעפנת: ואתה
 והוציאם לתירות מסבלות: ואתה
 והעונה בים ויעבירם: ואתה
 וטבעא ביתם במצולות: ואתה
 והעונה

וְהַעֲוֹנָה בְּהַר סִינַי לְמִשָּׁה

וּבְשָׂרְתָן בְּטוֹבֵךְ בְּנֵאוֹלוֹת

וְהַעֲוֹנָה לְאַהֲרֹן בְּקִטְרֵת

וְגַם בְּנַחֲסֵעֵינֵינוּ בְּפִלְיֹת

וְהַעֲוֹנָה יְהוֹשֻׁעַ עָלָי

וְגַם חֲנָה בְּהַתְּחַנְנָה בְּמַלּוֹת

וְהַעֲוֹנָה שְׂמוּאֵל בְּתַשׁוּעוֹת

וְהַעֲוֹנָה עָלָי מִשְׁפָּר לְחַלּוֹת

וְהַעֲוֹנָה שְׁלֹכֵה רַב שְׁלוֹמוֹת

וְגַם דָּוִד אֲשֶׁר שָׂרַף בְּמַעֲלוֹת

וְהַעֲוֹנָה לְאַלְיָה בְּכַרְמֵל

וְאַשֵׁרֵהָ וְאַכְלָה מֵאַכְלוֹת

וְהַעֲוֹנָה בְּיִשַׁע לְאַלְיִשַׁע

וְהַזְקִינָה עֵינֵינוּ בְּתַעֲרוֹת

וְהַעֲוֹנָה בְּלֵב הַיָּם לְיוֹנָה

וְהוֹצֵאתוֹ לְאוֹרוֹת מֵאַפְלוֹת

וְהַעֲוֹנָה חֲנַנְיָה וְעֵרִיָּה

וּמִי שָׂאֵל בְּהַצְלוֹת לְהַפְלוֹת

וְהַעֲוֹנָה לְדָנְיָאֵל בְּרַחֲמָיו

וּמִלֵּאךְ חֲלָצָהּ מִשְׁחַלּוֹת

וְהַעֲוֹנָה לְמַרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר

וְהַפְּכֵת יְגוֹנוֹתֵם לְגִילוֹת

וְהַעֲוֹנָה כְּמוֹ עֵזֶר לְעֹרָא
וְחַשְׁמוֹנִים עֲנִיתִם בַּחֲלֹת
וְהַעֲוֹנָה בְּתוֹךְ מַעַגְל לְחֹזְנִי
בְּעַת נִשְׁבַּע בְּשִׁמְךָ רַב פְּעֻלֹת
וְהַעֲוֹנָה לְכֹל צַדִּיק וְחָסִיד
אֲשֶׁר הָיוּ בְּכֹל דוֹר בַּקְּהִלֹת
וְהַעֲוֹנָה אֲנִיּוֹת יָם בְּסַעֲרוֹת
וְהַעֲוֹנָה לְמַתְעֵנָה בְּמַחְלֹת
וְהַעֲוֹנָה לְתוֹעָה מְדַבְּרוֹת
וְהַעֲוֹנָה אֲסִירִים בְּכַבְּלוֹת
וְהַעֲוֹנָה לְכֹל צוֹעֵק וְקוֹרָא
וְכֹל פְּאִים לְפָנֶיךָ לְחִלּוֹת
עֲנֵה עֲנֵי שֹׁפֵל כֹּל הַשֹּׁפְלִים
וְשֵׁא חָטְאוּ מִקְּבֵל הַתְּפִלוֹת
וְהָאֲרֵךְ נֹא בְּרַחֲמֶיךָ שְׁנוֹתָיו
וְעוֹה כֹּל שְׂאֵלוֹתָיו לְמִלֵּאת
וְתַחֲשׁוּב כֹּל תְּפִלוֹתָיו קְטוֹרֶת
לְפָנֶיךָ בְּקַרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת
וְהָאֵל הַמְּקַבֵּל הַתְּפִלוֹת
שִׁמְעֵ קוֹלִי אֲשֶׁר יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹת

בְּקֵשׁה חֲדָשָׁה

יוֹם

זֶה יְהִי מִשְׁקַל כָּל חַטָּאתֵי
כִּטְל בְּמִיעוּטוֹ וּפְדוּת יִרְחַם

הַיּוֹם לְבַד מִסֵּפֶר זְכוּתָיו

יְרַבֶּה וַיִּצְיָץ צִיץ וַיְהִי פוֹרֵחַ

וְדַאי יִדּוֹן לְבִי אֲעֲלֶינְלוּ

חֹטְמֵי עֲוֹנוֹתַי עִם דּוֹקְרָשׁוּעֵי

דְּיָנִי אֲנִי אֲדַע בְּאֵשׁ קִלּוּי

כִּי רַעוּבִישׁ אֲרִנְתִּי אֶל פֶּשַׁעֵי

הַוּלָךְ בְּיוֹם וַיּוֹם אַחֲרַי בְּצַעֲוֵי

מִבֵּית מְקוֹם סֵפֶר תִּינוֹק בּוֹרַח

יוֹם זֶה:

אֲכֹן בְּחֻבְלֵי שֵׁב עֵזֶן מוֹשֵׁךְ

אֲחֹר לֵךְ אֵלַי בְּאֵתֵי נִצְבֵי

רְפָאוֹת לְאָרֶץ מֵרַחֵשׁ נוֹשֵׁךְ

שׂוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נִעְצֵב

יוֹשֵׁב בְּעֵנְוֵי אֲכֹן מִחֻצֵב

יִרְפָּה וְעֵזֶן אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ

יוֹם זֶה:

הֵן רֹאשׁ חֲרָשִׁים אֶל עֵמֶךָ נָתַתְּ

לְזָמֶן לְכַפֵּר עַל כָּל הַתּוֹלְדוֹתֶם

מֵאֵת

מֵאֵת אֲדוּכִיךְ שׁוֹטֵן הַשַּׁבָּת. חֲזָקָה

עַל כֵּן אֶקְדַּמְךָ בְּתַחֲנַתֶּם.

מִיּוֹם לִפְנֵינוּ בָּא. כִּי אֲזַאֲתֶם שִׁשִּׁים יָמֵינוּ

אֲשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אֹרֶחַ.

יוֹם זֶה: יְחִיזֵנוּ חֲסֵדֵי חֲסֵדֵי מִזְרַח

וְכָרֹב חֲסֵדֵיךָ אֶתְהַ מְלָכֵינוּ יְיָ יִצְחָק חֲסֵדֵינוּ

תִּקּוּם תִּרְחַם אֶת צִוּוֹן קִדְשֵׁנוּ. וְזֶה יֵאמַר

דְּרִירַת מְנוּחַתְךָ שִׁים כְּבוֹד. כִּי חֲנוּנֵינוּ יִשְׁחַח

בְּהַ נַעֲלֶה עוֹלוֹת רֵאשֵׁי חֲדָשֵׁנוּ. אֲנִי יִזְחַח

נֶאֱמַר שְׁלַח נֹשָׂא נֹזֵר רֵאשֵׁינוּ יִשְׁחַח

כִּי שֵׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף זֹרֶחַ

יְחִיזֵנוּ חֲסֵדֵינוּ יוֹם זֶה: יְחִיזֵנוּ חֲסֵדֵינוּ

וְאַחַר כֵּךְ אֲזַמְרִים לְמַנְכַח עַל הַנְּתִיב וְנוֹ. וְאַחֲרַי יוֹשֵׁבֵי בֵיתְךָ וְנוֹ. וְאַחַר

אֲזַמְרִים יָחַד בְּרִכּוֹת עִם עַמְּכֵנוּ כִּיּוֹם כּוֹס תַּעֲבִיטֵנוּ וְאַחַר כֵּךְ יִתְחַלּוּ וְיִלְחֲמוּ:

026.62

Verik, v
vertanur.

לְכוּ וְנִשְׁוֵבָה אֵלֵינוּ כִּי הוּא טָרַף וְרָפְאנוּיְךָ וְיַחֲבִישֵׁנוּ:

יְחִינּוּ מִיּוֹמִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמוּנוּ וְנִהְיֶה לִפְנֵינוּ יִשְׁחַח

כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפְּיִלִים תַּחֲנוּנֵנוּ לִפְנֵיךָ כִּי

עַל דַּחְמֵיךָ הַרְבִּים: " שִׁמְעָה יְיָ סִלְחָה יְיָ הַקְּשִׁיבָה

וְעֲסֶרְךָ אֵל תֵּאָחֵר לְמַעַן אֲרֹתֵי כִּי עֲסַדְךָ נִקְרָא עַל

עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֵבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדְשׁ: וְזֶה

אֵל מֶלֶךְ. וְיַעֲבֹד. וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְכוּ:

ואמר כך יאמר פסוקי המעלה למספר עשרה מאמרות ועשרת דברות

ואלו הן:

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם דחיימא

בדול ויעבור

רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב עקידא

רחמנא אדכר לן קיימיה דיעקב שלימא

רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף צדיקא

רחמנא אדכר לן קיימיה דמשה נביאה

רחמנא אדכר לן קיימיה דאחרן פהנא

רחמנא אדכר לן קנאותיה דפנתס קנאת

רחמנא אדכר לן קיימיה דדוד משיחא

רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלפא

רחמנא טוב כרונוך ולא נהדר דיקסמן קמך

ויעבור וסלקת ואמר כך יאמר:

ואלחי אבותינו אל תעש עמנו כלה

הא זה ידך במשפט

תוכחה נגד שמינו כספרך אל תפח

לחקור מוסר דחמיד יקדכו דנגד דלות מעשים

בשורך קרב צדק מאליה הורנו בועקנו לד

צו ישועתנו בכפניע ותשיב שבות אהלי תם

פתחור ראה כי שמנו זכור נמת

עדות לא תשכח

תִּשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ • חוֹתֶם הָעוֹדֶה תִּמְרֵי • סוּדֵי שֵׁים
כִּלְמוֹדֵיךָ • טָבוֹר אֲנִי הַסֹּדֶר • נֹא אֶל יַחְסֵר
הַפְּזוֹ • יֵה דַעֲתֵךְ אֲשֶׁר יִדְעוּךָ מִנֶּרְאֵת אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ
כִּי תִשָּׁב לִבְצֻרֹן לְכוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תֵבֵא לִפְנֵיךָ תִפְלֵתֵנוּ וְאֵלֶיךָ
תִתְעַלֵּם מִתַּחֲנִתֵנוּ שְׂאִין אֲנוּ עֵזִי פְנִים וְקִשְׁיִי
עוֹרְףִי לֹמֵר לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ • אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ
אֲשַׁמְנוּ • בְּנִדְנוּ • נִזְלְנוּ • דִּבְרָנוּ דוֹפִי • הָעוֹיֵנוּ וְהַרְשַׁעְנוּ
זִדְנוּ • חֲמַסְנוּ • טָפְלָנוּ שֶׁקֶר • יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת בְּזִבְנוּ
לְצִנוּ מִרְדְּנוּ נֹאצְנוּ סִרְדְּנוּ עוֹיֵנוּ פִשְׁעֵנוּ צִרְדְּנוּ
קִשְׁיֵנוּ עוֹרְףִי רִשְׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַעֲבֵנוּ תַעֲוֵנוּ וְתַעֲתַעְנוּ
וְסִרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָה לָנוּ
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂית וְאֲנַחְנוּ
הַרְשַׁעְנוּ :

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם בּוֹשְׁנוּ מִכָּל גּוֹי נָלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ
דָּוָה לִבְנוּ בַּחֲטָאנוּ הַחֹבֵל אֹיֵנוּ וְנִפְרָעָה
פִּאֲרָנוּ זְכוּל מִקִּדְשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנֵינוּ טִידְתְנוּ הִיתֵר
לְשִׁמְרָה יוֹפֵי אֲדַמְתְנוּ לְזִדּוֹם כִּחְנוּ לְנִכְרִים וְעַדִּין לֹא
שָׁבְנוּ מִתַּעֲוִיתֵנוּ וְהַיֵּאדָן נַעֲזִי פְנֵינוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ לֹמֵר
לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חֲטָאנוּ • אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ

אֲשַׁמְנוּ

חֲטָאנוּ

אֲשַׁמְנוּ בְּאֹמֶר וּבְפֹעֵל • צִוִּינוּ חֹזֶק לְמַעוֹל מֵעַל •
 נִזְלְנוּ מִשֹּׁפֵט וְצַדִּיק • דְּרָכֵינוּ כְּמִשׁוֹבֵרֵת
 חֶרֶק • הִפְרָנוּ בְּרִית וְחֹזֶק • וְהִרְבִּינוּ פֶּשַׁע לְבִלֵי חֹזֶק •
 זָנַחְנוּ טוֹב הַיּוֹרֵית • חֲרָשְׁנוּ רַע שְׁנֵאת • טַפְּלָנוּ שֶׁקֶר
 וּמִרְמָה • יַעֲצֵנוּ אֹן וְאֲשַׁמָּה • כָּלֵינוּ שְׁנִינוּ פְּהַבֵּלֵי
 הָעוֹלָם לֹא זָכְרָנוּ • כִּי תִבְיָאֵנוּ בְּמִשֹּׁפֵט עַל כָּל גַּעְלָם
 מֵאֲסָנוּ מִוֶּסֶר הַדַּעַת • נוֹאֲלָנוּ מִחֲכָמָה וּמִדַּעַת •
 סָרְנוּ מִשֹּׁפֵט צַדִּיק עֹשֵׂה אֲוֵרוֹת חֶקֶד • פָּנִינוּ אֶל
 כָּל חַמְדוֹתֵינוּ צִלְלָנוּ בְּמִצּוֹלוֹת תְּאוֹתֵנוּ • קִפְצָנוּ פִּי
 חֲכָמִים מְרוֹכִים • רַחֲבִינוּ בְּגִיב עוֹלָה יִצְרוֹחַ • שׁוֹבְבָנוּ
 מִשׁוֹבֵה נִצַּחַת תַּעֲבָנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכַחַת • וְאַתָּה צַדִּיק
 עַל כָּל הַפְּאֵלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂית • וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ •

וכשאין שהות לומר כל הוידוין הכז' יאמר השליח גבור עם המתעבין רצ
 הוידוי השלישי הזה • ויכוין כל איש חטאו אשר חטא ככל אונת ואונת
 מהאלפא ביקא אם עבר עליו • וזה הוידוי הסגור •

לְעֵינֵינוּ עֲשֵׂנוּ עֲלָנוּ • מִמוֹשֵׁךְ וּמוֹרֵט מִפְּנוּ •
 נַחְנוּ עוֹלָם עֲלֵינוּ • סָבְלָנוּ עַל שִׁבְמָנוּ
 עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ • פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם • צְרוֹת רַבּוֹרֵת
 סָבְבוּ • קָרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַחֲמֵיךָ נִפְּנוּ בְּעוֹנֵינוּ •
 שָׁבָנוּ מֵאַחֲרֶיךָ • הֵעֵינוּ כְּצֹאן וְאֲבָדְנוּ • וְעַדִּין לֹא שָׁבָנוּ
 מִתְעִייתֵנוּ • וְהֵיךְ נַעֲזֵי פָנֵינוּ • וְנִקְשָׁה עַרְפָּנוּ •
 לֹמֵר לְפִיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • וְאַרְהִי אֲבוֹתֵינוּ • צַדִּיקִים

אנחנו

אֲנַחְנוּ וְלֹא הִטְאֵנוּ אֲבָל הִטְאֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאִבּוֹתֵינוּ
אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דוּפִי הֶעֱוִינוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ זִדְנוּ הִמְסַנּוּ טָפְלָנוּ
שָׁקַר יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת כֹּזְבֵנוּ לַצֵּנוּ מִרְדְּנוּ
נֶאֱצַנוּ סָרְהֵנוּ עֵוִינוּ פִשְׁעֵנוּ צָרְדְנוּ קִשְׁנוּ
עוֹרָף רִשְׁעֵנוּ שִׁהֵתְנוּ תֵעֵבְנוּ תֵעִינוּ וְהִתְעַהְעֵנוּ וְסָרְנוּ
מִפְּצוֹתֶיךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּבָנוּ לָנוּ וְאַתָּה
צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ
אֵל אֲדָךְ אֲפִים אַתָּה בַּעַל הַרְחִמִים גְּדוּלַת רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶיךָ הוֹחֵעַת לְעֵינֵינוּ מִקֶּדֶם וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ
וַיִּרְדּוּ בְּעֵנָן וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שֶׁשׁוּקָרָא בְּשֵׁם יי וְשֵׁם נֶאֱמַר
וַיַּעֲבֹר וְסִלַּחַת וְנֹמַר

וְאִתְּךָ כִּי יֵאמַר הֵאֵלֶּךָ חֲטִאֵנוּ נוֹרְנוּ כִּלְחַ לְכֹן יוֹנְרָנוּ וְכִקְהַל כּוֹפְלוּ פִעֵס
אֲחֵרֵת וְכֵן כֹּל פִּסּוּק וּפִסּוּק מִפִּסּוּקִים הַכְּמַשְׁכִּים

הִטְאֵנוּ צוֹרְנוּ סִלַּח לָנוּ וְצַרְנוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ אֵהָרָה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים
יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ וּפְהַד יִצְחָק עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ מִנֵּן דוֹד עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמִּדְבָּר עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת רִצּוֹן עֲנֵנוּ
עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת צָרָה עֲנֵנוּ עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעַת

רַחֲמִים

רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ:

רַחֲמֵנָא עֲנִינֵן. רַחֲמֵנָא פְּרוּק. רַחֲמֵנָא דִּיתְמָלֵי רַחֲמִין
עַלְנוּ וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵּיתְנָא וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲנָא
וּמַחֲשִׁיבָא לְנִהוּרָא אֶפְקִינֵן בְּדִיל שְׂמֵךְ רַבָּא:
וַיַּעֲבֹר. וּסְלַחַת לַעֲוֹנוֹ וּלְחַטָּאוֹנוֹ וּנְחַלְתָּנוּ וְכוּ':

ואמר כך יאמר הסוּן קדיש תתקבל. ואמר כך מוזמר יעבך ה' כיום נרס
קדיש קטן:

תושלבע

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְיִשְׁמַע
 ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָב
 בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְיִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל
 יְהוֹנָדָב בְּנֵי אִיזַבְבֶּל הַמַּלְאָכָה וְיִשְׁמַע

אֶל־שֹׁמֵר

No. 60
60-53